

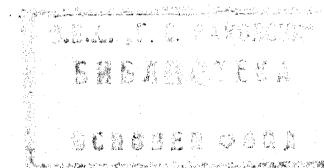
Ф Р А Н Ц И Я

МИНИСТЕРСТВО на ВОЙНАТА
ЩАБЪ на АРМИЯТА.

ПЕХОТЕНЪ ПРАВИЛНИКЪ
Втора часть

Б О Й.

[Преводъ отъ официалното издание
1929. г.]

С О Ф И Я

Печатница на Армейския всенно-издателски фондъ
1932

ОТДЪЛЪ I.

Общи понятия за боя.

Глава I.

Нападение и отбрана.

Членъ единственъ.

1. Целта на военнитѣ действия е да се разстроятъ неприятелскитѣ сили. Това може да се постигне само съ сражение.

Сражението е сборъ отъ едновременни или последователни единъ следъ другъ боеве на пехотата, подкрепена отъ другитѣ родове войски,

Сражението е *нападателно* или *отбранително*, въ зависимостъ отъ плана на Главното командване и поведението на неприятеля.

Командиритѣ на малкитѣ единици могатъ да следятъ действията само върху много малка частъ отъ бойното поле, — тѣ действуватъ при почти пълно неведение за общия ходъ на борбата. Обаче победата зависи отъ тѣхъ. Положение, което изглежда компрометирано, може да бжде възстановено чрезъ упоритостъ и смѣла инициатива на малкитѣ пехотни командири.

Повелителенъ дългъ на всѣки началникъ, следователно, е да *изпълни задачитѣ, които му сж възложени*, именно:

— да *напредва, въпрѣки съпротивата на противника*, за да го изгони отъ мѣстността, която заема, или да го унищожи; тази задача се нарича *нападателна*;

— да *попрѣчи на противника да напредва*, за да задържи известна частъ отъ мѣстността; тази задача се нарича *отбранителна*.

2. Единъ бой никога не е, отъ начало до край, само *нападателенъ* или само *отбранителенъ*.

Атакуващитѣ войски не могатъ непрекъснато да *напредватъ*; тѣ се *движатъ на скокове, отъ обектъ къмъ*

обектът, като през време на спиранията, които раздѣлят скоковетъ, се намиратъ временно въ отбрана. Спирания се налагатъ и всѣки пжтъ през време на боя, когато трѣбва да се чака пристигането на материална подкрепа (бойни припаси, бойни коли, артилерийски огънь и пр.)

Отбраняващитѣ войски трѣбва своевременно да се подготвятъ за *контръ-атаки*, като отдѣлятъ за тая цель необходимитѣ цели.

Малкитѣ подѣления, следователно, трѣбва да бждатъ способни да преминаватъ веднага отъ нападение къмъ отбрана и обратно.

При временнитѣ спирания, командиритѣ на малкитѣ единици сж длъжни веднага да прикриятъ частта си чрезъ огнева мрежа, свързана съ тая на съседитѣ, и да се подготвятъ за ново движение напредъ, при пълна подкрепа отъ своитѣ огневи срѣдства.

3. Когато при конкретнитѣ условия на момента се решава дали да се напада или временно да се заеме отбранително положение, не трѣбва въ никакъвъ случай да се губи изпредвидъ крайната цель. Войсковата часть, която не може да започне или да продължи своята атака, споредъ даденитѣ заповѣди, заема по необходимостъ временно отбранително положение, обаче атаката незабавно трѣбва да се продължи, щомъ обстоятелствата позволятъ.

Глава II.

Сражение.

Членъ единственъ.

4. *Нападателнитѣ сражения* поне въ началото си се различаватъ по външната си форма въ зависимостъ отъ това, дали се водятъ срещу подвиженъ или срещу силно укрепенъ противникъ.

5. Когато противникитѣ сж отдалечени единъ отъ другъ, нападението започва съ *търсене на неприятеля и влизане въ съприкосновение*. Следъ това последватъ частични действия на силитѣ отъ първа линия, а после това — *атаката*.

Нападателтъ, чрезъ своето напредване въ периода на приближаването, принуждава противника си да премине *къмъ отбрана* (ако той по-рано не е сторилъ това); последниятъ се прикрива съ бързо окопаване, което прогресивно подобрява съ организиранъ пехотенъ и артилерийски огънь.

Презъ периода на атаката, следователно, нападателтъ се натъква на по-много или по-малко добре *организиран*

позиции, отбранителната стойностъ на които прогресивно расте; завладяването на тия *позиции* може да извърши само една маневреноспособна пехота, подкрепена отъ значителни огневи срѣдства.

Все пакъ нападателтъ може да бжде спрѣнъ предъ една такава *позиция*, която най-вѣроятно е, че противникътъ му отбранява съ главнитѣ си сили.

За атаката на тази позиция е нужна подготовка съ различна продължителностъ, за да се създадатъ *условия за действия на нападателнитѣ срѣдства*; пехотата отъ първа линия използва това време, за да заеме и подготви благоприятно изходно положение и да организира *огневата си база*.

Времето употребено отъ нападателя за подготовка на атаката се използва и отъ противника за усилване на позицията; поради това, често командването ще трѣбва точно да опредѣли продължителността на времето за подготовка.

6. Когато съпротивителната позиция е *заблаговременно укрепена*, т. е. организирана е спокойно и притежава, освенъ пълна огнева система, но още здрави скривалища и пълно развити отбранителни съоръжения, на атаката сж нуждни твърде мощни срѣдства, за действието на които винаги е нужно значително време за подготовка. Въ такъвъ случай действията иматъ позиционенъ характеръ.

7. При първия полученъ успѣхъ, победоносната пехота запазва най-тѣсно *съприкосновение* съ сражения противникъ и постоянно го притиска, за да му попрѣчи да се съвземе. Когато тя отново се натъкне на организирано съпротивление, подготвя се нова атака.

8. Когато битиятъ противникъ не е вече въ състояние да се съпротивлява и прекрати борбата, *започва се преследването*. То е дѣло на всички способни още за бой войски, подкрепени отъ конницата и авиацията.

9. *При позиционната война* първитѣ пехотни линии на двамата противници се намиратъ отъ дълго време на твърде близко разстояние една отъ друга. Тѣ сж окопани въ обширни и особено силни позиции. Тѣзи позиции сж известни и за подготовка на атаката може да се разполага съ доста продължително време.

Сражението въ такъвъ случай започва съ *ударъ*.

Когато фронтътъ на противника се пробие, атакуващия се натъква, обикновено, на още една или повече позиции, организирани въ дълбочина; завладяването на тѣзи последнитѣ изисква ново събиране на значителни срѣдства и достатъчно време за разполагането имъ върху разорания теренъ.

Следъ като се пробиятъ всички позиции, сражението добива маневренъ характеръ.

10. Когато командването реши да даде *отбранително сражение*, то определя най-напред една *съпротивителна позиция*, която по принцип се прикрива от една *позиция на предните охраня*. Сражението се води съ всички сили върху съпротивителната позиция. Ако противникът проникне въ нея, отблъсква се съ *контър-атаки*.

11. Същественият характер, общъ за всички отбранителни действия, се състои въ създаване не *мощна, пълна и дълбока огнева мрежа*, предъ и дори вътре въ заетата позиция, *комбинирана съ възможно по пълно укрепяване на мѣстността*.

12. Начинът на действие на малките пехотни единици (рота, взводъ, отдѣление) е еднакъвъ презъ всичките фази на сражението; той не зависи и отъ промѣнитѣ, които главното командване прокарва въ развитието на последното.

Тѣзи единици никога не трѣбва да намаляватъ порива на своята атака или упоритостта на своята отбрана. Получили нападателна или отбранителна задача, тѣ трѣбва да употребятъ за изпълнението ѝ всички сили и срѣдства.

ОТДѢЛЪ II.

Общи сведения за пехотата.

Глава I.

Свойства на пехотата.

Членъ единственъ.

13. Пехотата изпълнява главната задача въ боя.

14. Единственъ универсаленъ родъ войска, способенъ да се бие съ движение и огънь върху всѣкава мѣстность, въ всѣко време, денемъ и нощемъ, пехотата е основния родъ войска, комуто другитѣ съдействуватъ; никой отъ другитѣ родове войски не може да я замѣни въ изпълнението на многобройнитѣ ѝ задачи. Тѣзи задачи сж:

— да *завладѣе* определена мѣстность съ помощта на бойни коли, на артилерия, на авиацията и пр., а понѣкога само съ своитѣ собствени срѣдства;

— да *унищожи или да плени* противника, който заема тази мѣстность, или поне да го изгони отъ тамъ, да го преследва и разстрои;

— да *укрепи и запази завладѣнатата мѣстность*, въпрѣки контър-атакитѣ на противника.

15. Успѣшното командване на пехотата при изпълнение на тѣзи задачи изисква да се познаватъ свойствата ѝ и общитѣ условия за нейната употреба, именно:

а) Срещу непрекъснати укрепени позиции, добре отбранявани чрезъ комбиниранъ огънь, снабдени съ допълнителни отбранителни съоръжения, пехотата, неподкрепена отъ бойни коли, притежава крайно ограничена мощь.

При такива обстоятелства, атаката трѣбва да бжде подготвена и подкрепена отъ мощна артилерия.

Съ съдействието на бойни коли пехотата може да атакува такива позиции следъ твърде кратка артилерийска подготовка или дори безъ такава подготовка.

Атаката следъ това се продължава съ подкрепата на артилерията.

б) При срещенъ бой или при атака на една слабо укрепена позиция съ лошо комбиниранъ огънь, една маневрена пехота притежава значителна нападателна мощъ, дори ако не разполага съ бойни коли.

Нейното собствено въоръжение ѝ позволява дълбоко да проникне въ неприятелското разположение, като унищожава мѣстнитѣ съпротиви, даже и когато подкрепата на артилерията е недостатъчна.

Придаването на бойни коли въ тоя случай значително повишава нападателната ѝ мощъ.

в) Колкото и действителна да е подкрепата указана на пехотата отъ артилерията, бойнитѣ коли и авиацията, никога напълно не могат да се премахнатъ препятствията и съпротивитѣ, които ще ѝ противопоставя противникътъ. Нѣщо повече, сжществуватъ участъци, върху които другитѣ родове войски и специално артилерията не могат да стрелятъ за подкрепа на пехотата, поради опасностъ за поражения на своитѣ или поради особености на мѣстността. Въ тѣзи участъци пехотата трѣбва да води боя съ своитѣ оржжия и сама да се справи съ близкитѣ съпротиви, които непосредствено спиратъ нейното напредване.

г) Пехотата понася най-голъмата тежестъ на боя. Биейки се, нейнитѣ морални и физически сили се изчерпватъ много бързо. Повече отъ всѣки другъ родъ войска тя не трѣбва да се излага на безполезнитѣ движения, продължителнитѣ чакания, контра заповѣди и всичко, което може да причини неоправдана умора.

Не по-малко е необходимо по-често да се смѣняватъ ангажиранитѣ въ действие пехотни подѣления, което се постига чрезъ съответното имъ разположение въ дълбочина.

д) Всѣка пехотна частъ ще търпи винаги голѣми загуби, ако не е способна:

— да напредва въ *разчлененъ строй*, безъ да губи *посоката* и *връзката* между съставнитѣ си части;

— да постави въ действие своитѣ оржжия и да развие силенъ и добре управляванъ огънь, подъ прикритието и подкрепата на който да осигури атаката си;

— да използва умѣло *мѣстността*, *окопния инструментъ* и *маскировката*.

16. Поради качествата си и обширността на [задачата, която изпълнява, задача тежка, но славна, преди всичко, **пехотата остава днесъ, повече отъ всѣкога, царицата на боя и основата върху която командването създава комбинациитѣ си.**

Глава II.

Характерни качества на пехотнитѣ единици.

Членъ единственъ.

17. Силата на пехотния огънь е въ *автоматичното оржжие*: автоматичната пушка или картечницата.

18. *Пехотното отдѣление** се състои отъ хора, които обслужватъ автоматичната пушка, снабдяватъ я, евентуално, освѣтляватъ условията за нейното действие и използватъ резултатитѣ отъ огъня ѝ. (I частъ, № 195).

Отдѣлението е съ достатъченъ численъ съставъ, за да произведе, поддържа и използва мощенъ огънь, но отъ друга страна е твърде слабо да отдѣля хора за други задачи; то е подъ непосредствената команда на своя командиръ, който може да го командва съ гласъ и знакове. Отдѣлението е основната единица за стрелба, за движение напредъ, за патрулиране.

Картечното отдѣление е единица за произвеждане огънь; неговитѣ две картечници сътрудничатъ за изпълнение на дадена обща задача.

19. *Пехотниятъ взводъ* е най-малката пехотна единица способна да *маневрира*, т. е. да съгласува усилията на нѣколко отдѣления за постигане на една и сжща цель (I частъ, № 270.) и, главно, да дава постоянна сила на огъня презъ време на настъплението.

Картечниятъ взводъ е най-малката картечна единица способна за истински огневи маневъръ.

20. *Ротата* е най-силната единица, която се състои отъ еднообразно въоръжени подѣления, които притежаватъ еднакви технически свойства и изискватъ еднакви начини за употреба въ боя.

21. *Дружината и полка* сж напълно бойни единици, които включватъ въ себе си всички сръдства, необходими за пехотенъ бой, маневъръ и устойчивостъ въ опредѣлена зона на действие.

*) Французкиятъ пех. взводъ има 3 отдѣления, всѣко съ по 1 автомат пушка. Личниятъ съставъ на отдѣлението е: подофицеръ, неговъ помощникъ, мѣрачъ, подавачъ, 3 снабдители, 4 стрелци, 1 бомбиеръ. Отдѣлението се състои отъ 2 полуотдѣления.

Глава III.

Въоръжение на пехотата.

Членъ единственъ.

22. Въоръжението на пехотата се състои:

— отъ оръжия за права стрелба: пушки, карабини, автоматични пушки, каргечници, пистолети, револвери, 37 м/м. оръдия;

— отъ оръжия за надвестна стрелба: ръчни бомби, за пушка, мортири;

— отъ оръжията на бойнитъ коли: оръдия и каргечници.

Пушка.

23. Характернитъ качества на *пушката* сж:

— голъма точностъ на стрелбата;

— достатъчна полегатостъ на траекторията, която поражавя изправенъ човъкъ по цълото продължение на траекторията до 600 метра;

— скоростъ на стрелбата, която може да достигне отъ 8 до 10 изстрела на минута, безъ да се намали точността;

— малка тежина;

— удобство за действие.

Пушката е оръжие както за *точна и измърена*, така и за *ненадейна и бърза* стрелба. Снабдена съ ножа, тя е, освенъ това, оръжие за бой гърди срещу гърди и за *нощенъ бой*.

24. Тъзи характерни качества показватъ, че пушката (карабината) е *превъзходно индивидуално оръжие*, съ което стрелцитъ, а евентуално и снабдителитъ при автоматичната пушка си служатъ въ боя за стрелба на разстояние, главно, подъ 400 м. отъ противника.

За да се увеличи точността на стрелбата, всъка рота разполага съ една пушка съ далекогледъ, която се дава на нъколцина опитни стрелци.

25. Въ случай на унищожаване или на повреждане на автоматичната пушка, отдълението действува съ своитъ пушки и карабини, като открива огънь по желание, споредъ указанията на отдълонния командиръ (I частъ, № 267.).

26. *Карабината* е по-лека и по-удобна за действие отколкото пушката; нейната точностъ е по-малка, но полегатостта на траекторията и почти сжщата.

Автоматична пушка.

27. Характернитъ качества на *автоматичната пушка* сж:

— полегатостъ на траекторията и точностъ на единичната стрелба, както тъзи на пушката;

— механическа скоростъ на стрелбата — отъ 500 до 600 изстрела въ минута, а практическа — отъ около 200 изстрела;

— тежина (9 кгр.), която позволява на стрелеца да бжде на чело на отдълението въ всички нападателни действия и да стреля, при нужда, въ движение;

— общъ видъ, който отъ известно разстояние много малко се различава отъ този на обикновената пушка;

— притежава една система отъ подпори, която осигорява стабилностъ на оръжието при действие, дава възможностъ бърже да се промърняватъ целитъ и позволява, чрезъ прибавяне на една упора отъ лекъ и простъ чаталъ, да се извършватъ предварително опредълени стрелби отъ закрепено положение денемъ и нощемъ, както и стрелби презъ междинитъ. Ако изнесенитъ напредъ подълнения не сж защитени съ тилни землени насипи, стрелба отъ автоматична пушка презъ междина тръбва да се произвежда само ако пушката се намира на разстояние най-много двойно по-голъмо отъ ширината на междината.

28. Нормалната стрелба на автоматичната пушка е стрелбата на серии отъ 6—8 патрона. Единичната стрелба (изстрелъ следъ изстрелъ) може да бжде използвана при започването на боя, за да се провърри действието на пушката, да се избггне преждевременното разкриване присжтствието на автоматичното оръжие и винаги, когато тръбва, строго да се економисватъ патронитъ. Непрекжсната стрелба е изключение; тя не позволява правилното примърване на оръжието, цевта бързо се нагорещява и разхода на патронитъ е извънредно голъмъ; оправдана е само въ критически моменти или по преходни цели съ голъми размърри.

29. Автоматичната пушка и куршумътъ ѝ сж направени по начинъ да изпълнятъ всички огневи задачи на срѣднитъ разстояния. По-надалече действителността на огъня е недостатъчна; *стрелбата съ това оръжие се оправдава само до 1,200 метра*.

До тоя предълъ на далечина огънятъ на автоматичната пушка е толкова действителенъ, колкото огъня на каргечницата, следователно, пехотното отдъление притежава твърде голъма огнева сила.

30. Снабдена съ подпора и специаленъ апаратъ за примърване,*) автоматичната пушка може да стреля по аероплани, които летятъ твърде низко, т. е. подъ 600 м.

*) Въпросъ на проучване.

31. Главната задача на автоматичната пушка е да обстрелва всички цели, които заплашват откъслението или прѣчати на неговото напредване.

Тя съдействува на съседнитѣ пехотни откъсления, при условие, че главната ѝ задача не ще страда отъ това.

При нападение автоматичната пушка действа, изобщо, право предъ себе си, като стреля по всѣка появила се целъ. Тя обсипва прикритията, задъ които се крие противника, за да го застави да се зарови въ земята и стреля по маскитѣ, които биха могли да скриятъ движенията му.

Въ фазата преди удара и презъ време на този последния, стрелбата може да се извършва въ движение.

При отбрана автоматичната пушка създава огневи прегради не само предъ фронта на откъслението, но още и предъ междинитѣ до съседнитѣ откъсления.

Цельта, която трѣбва да се достигне въ случая, е да нѣма никакъвъ необстрелванъ подстъпъ предъ фронта; ако този фронтъ започне да се огъва назадъ, то напредващия противникъ трѣбва да попадне подъ огъня на разположенитѣ по-назадъ огнези срѣдства.

Тази целъ е обща за автоматичнитѣ пушки и за картечницитѣ. Поради това, действието на тия две оръжия трѣбва да бѣде комбинирано; задачитѣ, които изискватъ по-продължителенъ, твърде точенъ или далеченъ огънь, се възлагатъ предимно на картечници, другитѣ — на автоматичнитѣ пушки.

Картечница.

32. Характернитѣ качества на *картечницата* сж:

- точностъ, която се запазва на голѣми разстояния и е почти независима отъ продължителността на стрелбата;
- сжщата полегатостъ отъ траекторията, както пушката;

- отлична устойчивостъ, която осигурява извършването на стрелби отъ закрепено положение денемъ и нощемъ; прѣки стрелби надъ главитѣ на войскитѣ или презъ достатъчно голѣмитѣ междини и непрѣки стрелби до 3,500 метра.

- механическа скоростъ на стрелбата — 400 до 500 изстрела въ минута, практическа — около 250 изстрела.

- тегло, което ѝ позволява да бѣде носена на грѣбъ на бойното поле и да следва твърде отблизо напредването на първитѣ ешелони;

- една триножна подпора, която дава възможностъ, при нужда, да се промѣнятъ обектитѣ на голѣма амплитуда и да се достигне, при относително твърде разчленено положение на откъсленията, ефикасенъ съсрѣдоченъ огънь.

33. Картечницата е най-мошното оръжие на пехотата.

Тя дава по-добъръ непрекъснатъ силенъ огънь отъ автоматичната пушка, който произвежда значителенъ мораленъ ефектъ. По-малко подвижна и повече видима отъ нея, тя може да действа отъ по-надалечъ.

Точността на стрелбата ѝ на голѣми разстояния улеснява поставянето ѝ на позиция по назазадъ и по фланговетѣ на единицата, чийто огънь тя усилюва; картечницитѣ, които стрелятъ косо или флангово, произвеждатъ по-голѣмъ ефектъ и по-трудно се откриватъ, отколкото ако стрелятъ фронтално.

34. Картечницата, употребена за фланкиране отъ добра позиция, може да развие по равнитѣ мѣста до 600 метра непрекъсната струя отъ куршуми, които образуватъ непреодолима преграда.

Освенъ това, тя може да се употреби за съсрѣдоточена стрелба на всички разстояния и за обезпокоителни и преградни стрелби на твърде голѣми, голѣми и срѣдни разстояния.

35. Снабдена съ специална подпора, която е приспособена къмъ лафета ѝ съ специаленъ апаратъ за премѣрване, картечницата може да обстрелва аероплани, които летятъ низко, т. е. подъ 1000 метра.

36. Картечницата винаги действа въ полза на пехотнитѣ роты, които само сж способни да водятъ боя отъ началото до края.

При нападение картечницитѣ образуватъ скелета на огневата база (№ 150); по изключение могатъ съ своя огънь да засилватъ действието на пехотнитѣ откъсления, въ разположението на която сж временно поставени.

При отбрана ешелонираниитѣ назадъ картечници създаватъ силата на огневата система, която е единствената гаранция за упоритото задържане на позицията.

Ръчни бомби.

37. Ръчнитѣ бомби могатъ да се хвърлятъ на разстояние отъ 30—40 метра. Тѣхното действие е различно, споредъ вида имъ.

38. *Нападателната бомба* причинява слаби поражения; действието ѝ се състои само въ ефекта на заряда и се простира на 8 до 10 м. отъ точката на избухването.

Тя може да бѣде употребена въ боя на близки разстояния, а най-много презъ време на удара. Съ нея бомбиера може да порази скритъ противникъ и да напредва като следи отблизо прѣскането на хвърленитѣ отъ него бомби.

39. *Отбранителната бомба* се пръска на множество смъртоносни парчета, които сж опасни на повече отъ 100 метра отъ точката на пръскането.

Тя трѣбва да бжде хвърлена отъ добре защитено мѣсто, защото парчетата се пръскатъ и назадъ.

Съ нея може да се създадатъ прегради на близки разстояния, срещу противникъ, който се промѣква въ мъртвитѣ пространства или задъ препятствията.

Пушката и автоматичното оржие винаги трѣбва да се предпочитатъ предъ нея срещу настѣпващъ по откритъ теренъ противникъ.

40. *Задушливитѣ, запалителнитѣ и замѣглителнитѣ бомби* сж срдства за чистене и разрушение.*)

41. Ржчната бомба е за пехотното отдѣление допълнително бойно срдство, което му позволява да преодолява на близкитѣ разстояния съпротивитѣ на противника или да спира устрема му.

Броятъ на ржчнитѣ бомби, които пехотното отдѣление може да носи, е малкъ и снабдяването съ тѣхъ въ боя е трудно. Поради това, действието на отдѣлението съ ржчни бомби, изобщо, е краткотрайно.

Бомби за пушка.

42. *Бомбата за пушка V. В.* може да бжде хвърлена на разстояние отъ 80 до 170 метра. Районътъ на нейното действие е сщия, както на отбранителната бомба.

Бомбиерътъ V. В. действува съ пушката си до момента когато навесната стрелба съ бомбата се окаже необходима.

Полезното действие на пушечната бомба е значително, при съсрдоточенъ бомбенъ огнь.

Пистолетъ и револверъ.

43. *Пистолетътъ и револверътъ* се използватъ на твърде близкитѣ разстояния и въ ржкопашния бой.

Скоростъта на стрелбата може да достигне за пистолета 18 изтрела, а за револвера 12 изтрела въ минута.

Точностъта на стрелбата и силата на куршума сж достатъчни за близкитѣ разстояния, но бърже намаляватъ когато се увеличава разстоянието. По далечъ отъ 50 метра действителностъта на стрелбата е незначителна.

37 м. м. оржие.

44. *37 м. м. оржие* е оржие за стрелба; притежава полезна далекобойностъ до около 1500 метра; стреля съ

*) Вижъ *Инструкцията за произвеждане на стрелбата, IV частъ*

пробивни и бризантни снаряди, чиито действия сж подобни на тия на нападателната бомба, но притежаватъ, преди да се пръснатъ, голѣма пробивна мощъ.

Неговитѣ характерни качества сж:

— много голѣма точностъ;

— голѣма бързина за готовностъ на стрелбата;

— скоростъ на стрелбата, която може да достигне 15 изстрела въ минута;

— възможностъ да се стреля съ непрѣко примѣрване и да се извършва маскираната стрелба;

— достатъчна подвижностъ, за да може да следва пехотата винаги въ боя;

— малка тежестъ на бойнитѣ припаси, която улеснява снабдяването

37 м. м. оржие е опасно оржие за видимитѣ или не напълно окопани картечници.

То може съ успѣхъ да се употреби срещу слабо блиндирани оржия и срещу противотанкови оржия.

Неговиятъ снарядъ, изстрелянъ отъ близко разстояние, може да причини повреди въ двигателнитѣ машини на бойнитѣ коли.

Стрелбата на 37 м. м. оржие срещу хора, нѣщо което е твърде изключително, може да даде доста добри резултати.

45. *При нападение* 37 м. м. оржие се използва:

— презъ време на приближаването, за обстрелване на блиндирани автомобили;

— за стрелба по огневата база на противника, главно срещу разкрититѣ картечници;

— презъ време на боя, — срещу видимитѣ противотанкови оржия.

46. *При отбрана* то е годно:

— да стреля въ бойницитѣ и амбразуритѣ на противниковитѣ фортификационни постройки;

— да стреля срещу бойнитѣ коли, като насочва огъня си предимно върху двигателнитѣ машини;

— да открива огнь върху важни пунктове, по които противника преминава.

— да обстрелва видимитѣ картечни.

Мортира.

47. *Мортирата* е оржие за навесна стрелба, която хвърля на разстояние до 2000 м. взривенъ снарядъ отъ около 3 клг 250 гр. Тя използва и задимителни снаряди, съ сщщото тегло.

Характернитѣ ѝ качества сж:

— добра точност;
— скоростта на стрелбата, която може да достигне 20 изстрела въ минута;

— голѣма подвижност, благодарение на сравнително малката ѝ тежестъ, разчленеността ѝ на отдѣлни товари, бързината на разглобяването, сглобяването и поставянето на позиция;

— траектория, чиято полегатост позволява да се стреля надъ главитѣ на своитѣ войски, лесно да се прикрие самото оръжие и да поражява защитени и дефилирани цели.

— снарядъ, съ действие подобно на това на 75 м. м. оръдие.

Тѣзи свойства правятъ отъ мортирата твърде мощно сръдство за действие.

48. При нападение мортирата служи да се намалятъ или неутрализиратъ съпротивитѣ, срещу които правата стрелба на автоматичнитѣ оръжия е безсилна; да се унищожатъ или неутрализиратъ картечницитѣ и близкитѣ машини. Нейната стрелба съ димни снаряди може да улесни маневъръ, насоченъ да преодолѣе мѣстни съпротиви.

Обаче трудноститѣ по снабдяването, произлизащи отъ значителната тежестъ на снарядитѣ налагатъ мортирата да се употребява само при ясно съзнание за ползата отъ стрелбата ѝ срещу точно опредѣлени обекти.

При отбрана тя е годна, когато разполага съ значително количество снаряди, да допълни твърде много огневитѣ прегради на пехотата.

49. 37 м. м. оръдие и мортирата сж способни на побързи действия, отколкото артилерията.

Бойни коли.

50. Бойнитѣ коли сж нападателни машини, подпомагащи пехотата, които се използватъ като допълнително сръдство въ известни случаи, за да унищожатъ пасивнитѣ препятствия или активнитѣ съпротиви въ боя.

Тѣхнитѣ свойства и начинъ за употреба сж посочени въ отдѣлъ VIII.

Таблица за практическо използване свойствата на оръжията.

51. Следната таблица обобщава свойствата на оръжията и дава данни, които могатъ да служатъ за основа при опредѣляне броя на оръжията, които, нормално, трѣбва да се поставятъ въ действие на даденъ фронтъ.

О р ж ж и я	Практически използваема далекост	Ефикасно обстрелванъ (битъ) фронтъ
1 автоматична пушка . .	до 1,200 м.	50 хилядни
1 картечно отдѣление, прѣка стрелба	до 2,400 м.	80 „
1 картечна рота, непрѣка стрелба	отъ 1,500 до 3,500 м.	100 „
1 пушка или карабина (индивидуална стрелба) . .	до 400 м.	Стрел. въ опредѣлена цель.
1 отдѣление отъ 3 бомбиери V. В.	отъ 80 до 170 м.	
1 37 м. м. оръдие	до 1,500 м.	
1 отдѣление отъ 2 мортири	отъ 300 до 2,000 м.	
1 75 м.м. батарея	до 3,000 м.	200 метра

Глава IV.

Пехотни инструменти.

Членъ 1.

Инструменти.

52. Понеже окопването е бойно действие, то и окопния инструментъ за пехотата е истинско оръжие. Нѣма бой въ който пехотинецътъ да не си е помагалъ и използвалъ мѣстността, да не се е заравялъ въ почвата, за да избѣгне изстрелитѣ, насочени върху му, и за да стреля по-точно.

53. Инструментитѣ, съ които си служи пехотата, се подѣлятъ:

- носими инструменти, носени отъ войникъ;
- возими инструменти, пренасяни на коли или товарни животни.

Носими инструменти.

54. По правило, всѣки подофицеръ и войникъ носи по единъ инструментъ за копане или за сѣчене (рѣзане), който винаги трѣбва да бжде готовъ за действие.

Инструментитѣ за копане сж:

- Носима лопата, образецъ 1916 год.;
- Носима лопата, образецъ за пионери;
- Носима кирка, образецъ 1916;
- Носима кирка, образецъ за пионери;
- Носима мотика;

Носима заострена лопата.

Инструментитѣ за сѣчене (рѣзаче) сж:

Носима брадва;

Носима пионерна брадва;

Носимъ тѣрнокопъ;

Коса (голѣмъ кривъ ножъ);

Ръчни ножици;

Голѣми ръчни ножици;

Трионъ.

Возими инструменти.

55. Отъ тритѣ коли съ возими инструменти въ полка*) всѣка носи 214 инструмента, отъ които 159 за копане ($\frac{2}{3}$ лопати и $\frac{1}{3}$ кирки) и останалитѣ брадви, клещи и триони.

Членъ 2.

Взривни материали.

56. Пехотнитѣ *взривни* материали сж петарди отъ мелинитѣ или шедитѣ, които се възпламеняватъ чрезъ готови детонатори, обикновенъ фитилъ, детонирующъ фитилъ, запалки.

57. Полкътъ вози взривнитѣ си материали и сръдствата за възпламеняването имъ въ инструменталнитѣ коли.

Членъ 3.

Сигнални сръдства.

58. *Сигналнитѣ сръдства* се поставятъ въ лекитѣ коли на свързочната материална частъ и въ реквизирани коли.

Членъ 4.

Сръдства за противогазова охрана.

59. *Личната охрана* се осигурява:

— посръдствомъ две маски, носени отъ всѣки човѣкъ (апаратъ А. R. S. и маска М. 2);

— чрезъ специалната дейность, главно, на санитарния личенъ съставъ, на дезинфекционнитѣ отдѣления и носачи.

*) Планинскитѣ части разполагатъ за возимия си инструментъ съ една кола и товарни катѣри. Иматъ всичко 502 инструмента, отъ които: 387 — за землена работа (по равно кирки и лопати) и останалитѣ брадви, клещи, тѣрнокопи, триони.

читѣ на картечници, прислугата на придружаващи машини, телефониститѣ и пр.;

— съ апарати Тисо, които се употрѣбаватъ за действие въ мѣчно провѣтряванитѣ скривалища или блиндажи.

Общата охрана се достига посръдствомъ специаленъ личенъ съставъ и съ дезинфекционни сръдства.

61. Материалната частъ за противогазовата охрана, освенъ личнитѣ маски, се превозва въ специални коли на бойнитѣ обози.

Членъ 2.

Организация и важни свойства на артилерията.

ОТДЪЛЪ III.

Взаимодействие между другитѣ
родове войски и пехотата.

Глава I.

Артилерия.

Членъ 1.

Общи сведения.

62. Артилерията притежава само едно сръдство за действие — огъня.

Нейната главна задача е да осигури чрезъ своитѣ снаряди подкрепа на пехотата.

Тя *унищожава* и *неутрализира* неприятелскитѣ съпротиви.

Въоръжена е съ различна материална частъ, действието на която може да се прояви по следнитѣ начини:

— преди атаката: разрушаване (унищожаване) на препятствията, които прѣчатъ на движението на пехотата;

— презъ време на атаката: непосредствена подкрепа и защита на пехотата; евентуално, непосредствено огнево придружаване;

— при отбрана: контра-подготовка, преградни стрелби.

Тѣзи задачи иматъ за целъ непосредственото артилерийско сѣдействие на пехотата презъ време боя; тѣ се нуждаятъ отъ близко сътрудничество между началницитѣ на двата рода оржжия. Нормално, възлагатъ се на дивизионната артилерия.

Освенъ това, както при атаката, тѣй и при отбраната, артилерията получава задачи да обстрелва неприятелски батареи, да огражда и да безпокои съобщенията и чувствителнитѣ пунктове на неприятеля, които интересуватъ косвено пехотата.

63. Дивизионната артилерия органически обема:

1 полкъ *возима лека артилерия*, отъ 3 отдѣления, отъ по 3 батареи, съ по 4 орждия (75 мм.);

1 полкъ *возима кѣса тежка артилерия*, отъ 2 отдѣления, отъ по 3 батареи, съ по 4 орждия (155 мм.).

1 дивизионенъ артилерийски паркъ.

Тя може да бжде засилена отъ единици, въоръжени съ материална частъ, които иматъ сжщитѣ балистически свойства

Нейната подвижностъ ѝ позволява да следва пехотата при почти всѣкакви обстоятелства.

Леката артилерия се характеризира съ бърза и права стрелба; нейната максимална далекобойностъ е отъ 7 до 10 километра, въ зависимостъ отъ вида на снарядитѣ; тѣзи последнитѣ се състоятъ отъ бризантни снаряди и шрапнели, както и отъ специални снаряди (задимителни, пробивни). Твърде ефикасни срещу живи цели, разположени на открито или слабо прикрити, бризантнитѣ снаряди и шрапнелитѣ иматъ слабо действие, даже върху леки укрепления.

Тежката артилерия се характеризира съ твърде бърза надвесна стрелба; нейната максимална далекобойностъ варира между 8 и 10 километра, въ зависимостъ отъ вида на снарядитѣ; тя разполага съ сжщитѣ снаряди, както леката артилерия, но употребява най-често бризантни снаряди, годни за разрушаване полски фортификационни постройки.

64. *За бой* цѣлата дивизионна артилерия, изобщо, се раздѣля на две части: артилерия за *непосръдствена подкрепа* и артилерия за *общо действие*; едната и другата подъ заповѣдитѣ на началника на дивизионната артилерия.

Всѣка отъ тѣзи части, освенъ това, се подраздѣля на *групировки*, съставени отъ едно или нѣколко отдѣления предимно съ еднакъвъ калибъръ.

Групировкитѣ за непосредствена подкрепа, на брой обикновено равенъ на този на полковетѣ въ бойна частъ, се състоятъ отъ лека артилерия и по изключение отъ кѣса тежка артилерия. Тѣхниятъ огънь трѣбва да придружава и да прикрива пехотата отъ близо, като се съобразява съ предварително изработенъ планъ, или по сведенията на артилерийскитѣ наблюдатели, или пъкъ по исканията на пехотата; *на последнитѣ се дава предимство и тѣ трѣбва да бждатъ удовлетворявани въ всѣки моментъ на боя*. Поради това и исканията на пехотата се отправятъ направо до командиритѣ на тѣзи групировки.

Групировките за общо действие могат да включват различни материални части. Тѣ не се намиратъ въ непосредствена връзка съ пехотата, но сж постоянно въ връзка съ групировките за непосредствена подкрепа и по тоя начинъ сж въ течение за положението на пехотата, на която могат да съдействуватъ напълно.

Тѣхното действие, изразено главно въ *преградни огньо-ве* (№ 65.), допълва стрелбитѣ за непосредствена подкрепа.

Въ известни случаи нѣкои артилерийски подѣления могат да бждатъ дадени, временно, въ разпореждане на пехотни части, съ цель да подпомогнатъ отъ близо действията имъ. Тѣзи части, наречени придружаваща артилерия, *предварително се отдѣлятъ отъ лекитѣ артилерийски отдѣления.*

Членъ 3.

Съдействие на артилерията при нападателенъ бой.

65. Действието на артилерията въ нападателния бой обема:

— *евентуално, огнева подготовка*, която предшества тръгването на пехотата въ атака и има за цель да се разрушаватъ препятствията, които прѣчатъ на нейното напредване и да се парализиратъ действията на огневитѣ сръдства и командването на противника;

— *подкрепа* на атакуващата пехота *отъ артилерията за непосредствена подкрепа*, съ цель да може пехотата да достигне до противника, преди той да се е съвзелъ и употребилъ ефикасно своитѣ оржжия;

— *закрила* на пехотата *отъ артилерията за общо действие*, която действува по пунктоветѣ, отъ които противника може да наблюдава атакуващитѣ войски, да действува върху тѣхъ съ своя огънь или да предприема контръ-атаки.

66. По цели точно опредѣлени, *намиращи се вънъ отъ опасната за своитѣ войски зона* (№ 67.), артилерията винаги може да пренесе огъня си за кратко или по продължително време.

Ако тя разполага съ необходимитѣ технически данни, тѣзи стрелби могатъ да бждатъ извършени съ изненада и безъ *предварително примѣрване.*

Не може да се очаква артилерията да унищожи, нито дори да неутрализира всички отбранителни сръдства на противника.

67. Въ всѣки моментъ на боя сжществува предъ собствената пехота една *опасна зона*, въ която артилерията, ако стреля, рискува да я засегне.

Дълбочината на тази зона се мѣни споредъ обстоятелствата — вида на орждията и снарядитѣ, разстоянието на стрелбата, наклона на мѣстността около обекта, условията при които е подготвена и се изпълнява стрелбата, точността съ която артилерията е способна да нанесе върху картата положението на изнесенитѣ напредъ свои пехотни подѣления и, най-после, отъ собственото положение на артилерията. Мѣрките, взимани отъ артилерията и отъ пехотата, могатъ, въ известна степенъ, да намалятъ до минимумъ дълбочината на опасната зона.

Когато е възможно, преди започване на атаката, да се опредѣли твърде точно положението на изходната база и това на батареитѣ, натоварени съ огневата подготовка, опасната зона може да бжде намалена на 150 или 200 метра. Въ противенъ случай необходимо е въ началото на тръгването да считаме опасната зона до 400 даже и 500 метра.

Презъ време на напредването, или веднага следъ завладѣване на единъ обектъ, когато положението на най-изнесенитѣ напредъ пехотни части не е известно, дълбочината на опасната зона още повече пораста.

Въ опасната зона пехотата трѣбва да разчита само на собственитѣ си сръдства, но нейната задача се улеснява, когато тази зона е била подложена преди това на действието на артилерията.

За стрелбата на придружаващата артилерия опасната зона, изобщо, е сравнително по тѣсна, особено когато условията на мѣстността, положението на обектитѣ и намаленитѣ заряди позволяватъ да се стреля съ по стрѣмни траектории.

Стрелби за непосредствена подкрепа.

68. Отъ момента, когато движението напредъ на атакуващия бжде спрѣно отъ съпротивата на противника, стрелбитѣ за подкрепа се състоятъ:

— или *отъ огненъ валякъ, гжстѣ и дълбокъ*, задъ който отблизо се движатъ най-преднитѣ пехотни подѣления и който се задържа предъ тѣхъ когато и тѣ се спиратъ;

— или *отъ бомбардирване* на най-близкитѣ обекти, което продължава до момента, когато успѣхитѣ на атаката заставятъ да се удължи стрелбата;

— или отъ *комбинация на двата начина.*

69. **Огненъ валякъ.** Необходимата гжстота и дълбочина на огъня се постигатъ чрезъ комбиниране на *подвиженъ преграденъ огънь* отъ бризантни и задимителни снаряди съ *ураганенъ шрапнеленъ огънь*, даденъ предъ първия.

Огнениятъ валякъ се дава съ цель да се създаде предъ атакуващата пехота една движуща се съ опредѣлена ско-

ростъ завеса отъ огънь и димъ. Пехотата, движейки се много близко следъ тая завеса, достига до врага, преди той да е могълъ да се съвземе, за да употреби оржията си.

Движението на валяка не е непрекъснато, а на последователни скокове отъ по 100 метра (по изключение 200 метра); при всички огнени прегради на валяка всъко оржие стреля съ единъ и същъ мърникъ, като разпредѣля огъня си равномерно по фронта, който то трѣбва да бие.

Срѣдната скоростъ на валяка е въ зависимостъ отъ бързината, съ която пехотата напредва — срѣдно 100 метра въ всѣки 3 или 4 минути.

Гжстотата на поражението на валяка трѣбва да бжде достатъчна, за да принуди неприятеля да се скрие въ земята когато мине върху него и да отбележи ясно очертаната огненни попадения върху мѣстността, които собствената пехота трѣбва лесно да вижда; по правило тая гжстота е два удара въ минута на фронтъ отъ 15 метра.

Ураганниятъ шрапнеленъ огънь се дава върху дълбочина отъ 500 до 600 метра, като се смѣта по единъ ударъ въ минута на фронтъ отъ 15 метра*).

Огнениятъ валякъ произвежда силенъ материаленъ и мораленъ ефектъ, но той изисква многобройна артилерия за непосредствена подкрепа и значително количество снаряди.

Той може да се дава само предъ почти праволинейна и твърде точно известна изходна линия на пехотата; дори и въ такъвъ случай необходима е грижлива подготовка и предварителна пристрелка.

Презъ време на атаката често се явяватъ празни пространства между валяка и пехотата, следствие измѣнения на формитѣ на мѣстността и съпротивитѣ, които забавятъ пехотата. Понеже разсѣиването на снарядитѣ се увеличава съ увеличаването на разстоянието, то огневиятъ валякъ е практически неизползуемъ на разстояния надъ 5,000 метра. Най-после, когато валяка трае твърде много, изморява се силно прислугата, а материалната частъ се изтощава, — следователно, не е възможно приложението му върху голѣма дълбочина.**)

Поради гѣзи причини, използването на огнения валякъ се оправдава при атака на силно укрепена позиция, за да

*) Едно артилерийско отдѣление може да даде огнени валякъ по фронтъ 200 м., при скоростъ на стрелбата 4 изстрела отъ оржие въ минута.

**) Скоростъ на стрелбата 4 изстрела отъ оржие въ минута може да се поддържа до 15 минути, ако се стреля съ нормаленъ зарядъ, и до 30 минути, ако се стреля съ намаленъ зарядъ. Тази продължителность съответствува на пехотенъ скокъ отъ 500 и 1000 м., като се смѣта 100 м. за 3 минути. Най-голѣмото разстояние между 2 обекта, следователно, трѣбва да бжде 1000 м., за да може огневия валякъ да предшества атаката отъ началото до края на скока.

се улесни трѣгването на пехотата отъ изходната линия или за да се възобнови напредването ѝ следъ продължително спиране; твърде рѣдко валяка може да се приложи по цѣлия фронтъ на атаката и въ цѣлата дълбочина на мѣстността, която трѣбва да се завладѣе.

70. Последователни бомбардирания. Бомбардирането, което се състои въ последователно съсрѣдоточаване огъня върху известенъ брой обекти, изисква по-малко материална частъ и снаряди, отколкото огнения валякъ и дава значителенъ материаленъ и мораленъ ефектъ.

Опредѣлянето на обектитѣ се извършва отъ командването преди почване на атаката, следъ подробно изучаване на мѣстността и на неприятелскитѣ укрепителни работи.

Траенето и гжстотата на стрелбитѣ върху всѣки обектъ се опредѣлятъ споредъ преценката за значението му.

Бомбардиранията се извършватъ последователно върху означенитѣ обекти, въ опредѣлени часове, присмѣтани споредъ скоростъта на напредването на пехотата, която ще ги атакува, или по уговоренъ сигналъ, даденъ отъ тази последната въ момента, когато тя е готова да произведе удара срещу тѣхъ.

Непредвиденитѣ съпротиви, които се явяватъ презъ време на атаката, също могатъ да бждатъ обекти на бомбардиране, организирано и предприето въ съгласие между командира на пехотата и този на артилерийската групировка за непосредствена подкрепа (№ 78).

Съгласуване действията на пехотата и на артилерията.

71. Точното съгласуване между огъня на артилерията и движенията на пехотата е съществено условие за успѣха.

Пехотата трѣбва *незабавно* да използва достигнатото отъ артилерията неутрализиране, като се хвърли напредъ въ момента когато стрелбата се прекрати или удължи, безъ да даде време на противника да се съвземе.

72. При огнения валякъ успѣха може да се достигне само като напредването се разчлени на известенъ брой относително кѣси скокове, при добре пресмѣтнато време за спирания, съобразени съ плана за огневото действие, така щото пехотата да не се откъсва отъ огнения валякъ. Тѣзи спирания трѣбва да ставатъ върху линии, които лесно и ясно се разпознаватъ, за да не би пехотата, при подновяване на движението, да попадне въ зоната на валяка или твърде назадъ отъ него.

73. Когато артилерията действува чрезъ бомбардирания, последователността на стрелбитѣ може, поне въ началото на атаката, да се опредѣли въ планъ, въ който сж отбелязани часоветѣ за началото и края на всѣка стрелба.

Тоя планъ, изобщо, не може да се използва следъ завладяване на първитъ обекти.

Поради това, предвиденитъ стрелби се извършватъ въ момента, когато пехотата поиска; необходимо, е обаче, предварително споразумение, за да се опредѣли продължителността имъ или сигнала, който пехотата ще подаде за прекратяването имъ.

Въ тѣзи два случая по важно е, за да се избѣгнатъ недоразуменията, да се уговори сигнала даванъ отъ пехотата за прекратяване на стрелбата. Тоя сигналъ трѣбва често да се мѣнява.

Относно стрелбитъ, които евентуално ще се извършатъ презъ време на атаката срещу непредвидени обекти, полезно е предварително да се установи една и съща продължителност на стрелбата върху точно опредѣлени вѣроятни пунктове за обстрелване. Въ такъвъ случай искането, което въ момента на нужда ще направятъ първитъ пехотни подѣления, ще се ограничи само да посочи обекта. Ако пехотата счита, че ефекта на стрелбата е недостатъченъ, тя искава подновяването ѝ.

Успѣшното изпълнение на гореизложеното, а следствие на това и съгласуването на действията на двата рода войски, въ голѣма степенъ зависи отъ доброто действие на свързочната служба.

Свързка между пехотата и артилерията за непосредствена подкрепа.

74. Устройството и поддържането на свързката се улесняватъ чрезъ *настаняване команднитъ мѣста* на подходящи пунктове и чрезъ *изпращане на артилерийски свързочни отдѣления* къмъ пехотата.

75. Командното мѣсто на една артилерийска групировка за непосредствена подкрепа нормално е при командното мѣсто на к-ра на пехотния полкъ, когато тя подкрепа. Ако отъ това мѣсто командира на групировката не може да управлява своитъ единици, той избира друго подходящо за неговитъ задачи командно мѣсто, а свързката съ пехотния полкъ устройва съ свързочното отдѣление (№ 76.).

Свързката въ действията между двата рода войска се постига най-добре когато командира на пехотната частъ може на самата мѣстност, отъ добра наблюдателница, да дава на командира на артилерията точни сведения за намѣренията си и идеята за маневъра.

76. Всѣки ангажиранъ въ боя пехотенъ полкъ получава отъ групировката за непосредствена подкрепа едно *свързочно отдѣление*. Това отдѣление, командувано отъ единъ офицеръ, се състои отъ подофицери и войници, предназначени

да помагатъ на този последния въ търсене на сведения и отъ свързоченъ личенъ съставъ, снабденъ съ необходимата материална частъ. Свързочното отдѣление изпраща на всѣка ангажирана въ боя дружина едно свързочно отдѣление, командувано отъ подофицеръ.*)

Командирътъ на свързочното отдѣление трѣбва да бжде офицеръ специално подготвенъ да може да осведомява пехотата за възможноститъ на артилерията и да указва на артилерията точно положението и нуждитъ на пехотата.

77. *Свързката* се осигурява чрезъ едновременно използване на всички сръдства: телефонътъ съ двойна инсталация (отдѣлна жица за артилерията и отдѣлна жица за пехотата всѣкога, когато положението позволява това), безжичната телеграфъ, аероплана, сигналитъ, хората за свързка.

За да се улесни и ускори свързката, трѣбва предварително да се установи съкратенъ речникъ, съдържащъ понятия малко на брой, но ясни и прости, чрезъ които ще се намалятъ до единъ сигналъ или до едно твърде кжсо донесение исканията на пехотата, за да получи:

- измѣнения на плана за огъня;
- започване или прекратяване на стрелбитъ, които сжщо се опредѣлятъ по предварително установената имъ номерация;
- или, най-после, извършването на непредвидени стрелби върху опредѣлени пунктове, за което артилерията ще бжде осведомена чрезъ свързочнитъ органи или по другъ начинъ.

78. Презъ време на боя, *като се изключи стрелбат по предварително установенъ планъ*, започването, прекъсването или евентуалното повторение на една стрелба, предварително приготвена или не, става по искане на командира на пехотния полкъ или по собствена инициатива на командира на групировката за непосредствена подкрепа или, най-после, по исканията на дружиннитъ командири.

По изключение може да се допусне штоо дружинниятъ командиръ да отправя направо своитъ искания за стрелба до командира на групировката за непосредствена подкрепа, или до командира на подѣлението, което е опредѣлено да подкрепя дружината. Нормално това трѣбва да става чрезъ полковия к-ръ. Когато тѣзи искания сж направени посрѣдствомъ сигнални ракети, последнитъ се повтарятъ, като потвърждение, отъ командното мѣсто на полка.

*) Съставътъ и действията на свързочнитъ отдѣления сж показани въ Временната инструкция за организацията и действията на свързкитъ (приложение № 2 за тактическата употреба на голѣмитъ единици).

Премъстване на артилерията за непосредствена подкрепа.

79. Артилерията за непосредствена подкрепа се премъства споредъ нарежданията на командуването, щомъ като обстоятелствата не ѝ позволяватъ ефикасно да подкрепя пехотата. За да осигури изпълнението на задачата си безъ прекъсване, тя се премъства по ешелонно на голъми скокове. Началото на това премъстване се отразява чувствително на пехотата, тъй като броятъ на батареитъ, които сж въ състояние да я подкрепятъ, се намалява.

Придружаваща артилерия.

80. Непосрѣдственото артилерийско придружаване на пехотата е възможно въ мѣстностъ, по която орждията могатъ да се прикриятъ; то е по-трудно на гола и равна мѣстностъ, следователно, то се характеризира като непостоянно.

Артилерийско отдѣление, което отдѣля подѣление за придружаване, е длъжно да му придаде необходимитъ наблюдатели и свързочни сръдства и да осигурява снабдяването му.

Артилерийскитъ подѣления за придружаване сж взводе, рѣдко батареи. На една дружина може да се даде въ разпореждане най-много единъ взводъ артилерия.

Когато още липсватъ условия, за да му даде огнева задача, командирътъ на пехотната единица държи своята придружаваща артилерия прикрита отъ погледитъ и огъня на противника.

По после той ѝ посочва само обектитъ, които трѣбва да се обстрелватъ, като предоставя на артилерийския командиръ избора на позицията, начина на стрелбата и разхода на снарядитъ.

Мѣстото на командира на придружаващата артилерия е близо до пехотния командиръ, безъ, обаче, да изостави непосредственото командване огъня на своята частъ.

Той постоянно следи развитието на боя и при нужда се намѣсва по собствена инициатива срещу всѣки обектъ, който забавя напредването на пехотата.

Разполагайки съ малко снаряди и, изобщо, съ малко време, той се стреми, като изнася напредъ своитъ орждия отъ прикритие на прикритие, да действува отблизо*) по начинъ, че да получи бързи резултати. Той промѣня позицията щомъ като стрелбата е дала желаннитъ резултати.

*) При нормални условия най-добритъ разстояния за стрелбата на придружаващитъ орждия е 1000—2000 м.

Ако сръдствата му за теглене сж недостатъчни, той иска помощъ отъ пехотата, за да премъства материалната си частъ и снарядитъ.

Членъ 4.

Съдействие на артилерията при отбранителенъ бой.

81. Когато има опасностъ отъ незабавна атака, действието на артилерията най-напредъ се проявява въ формата на *контъръ-подготовка*, която има за целъ да разстрои изходното разположение на противниковата пехота и артилерия. Следъ започване на атаката, артилерията дава *преградни огънове*, за да спира и разстройва.

Когато артилерията на отбраната може да даде по цѣлата ширина на атакувания фронтъ достатъчно гжстъ огънь и контъръ-подготовката е навреме започната, а преграднитъ огънове сж ржководени разумно, то всичко това понѣкога е достатъчно за да спъне атаката съ това се дава възможностъ на пехотата да не разкрива разположението си съ своя огънь. Но, обикновено, запазването цѣлостта на фронта се постига чрезъ изпълнението на общия огневи планъ, който точно опредѣля зонитъ за преграднитъ огънове на артилерията и на пехотата.

82. *Дивизионната артилерия* се раздѣля, както и при нападението, на *групировки за общо действие* и на *групировки за непосредствена подкрепа*; само последнитъ групировки изпращатъ свързочни отдѣления при пехотнитъ части, които подкрепятъ, и непосредствено отъ тѣхъ получаватъ искания за огънь.

Изобщо, всички батареи сж разположени така, че да могатъ да обстрелватъ подстѣпитъ на съпротивителната позиция; една частъ отъ тѣхъ трѣбва да може, освенъ това, да подкрепя преднитъ охрани, като стреля върху изходната линия на противника (1,000 до 2,000 метра отатѣкъ позицията на преднитъ охрани); друга частъ трѣбва да може евентуално да действува въ вътрешността на съпротивителната позиция.

83. Дветъ системи на отбранителенъ огънь, — артилерийската огнева система и пехотната, трѣбва да се допълватъ взаимно. Преграднитъ артилерийски огънове се даватъ предъ тия участци отъ мѣстността, които пехотния огънь не може да засегне; освенъ това, тѣ засилватъ огъня предъ важнитъ пунктове. Пехотнитъ огневи прегради трѣбва да сж особено гжсти въ участъцитъ, дето не се предвиждатъ артилерийски преградни огънове.

84. Сама артилерията е безсилна да осигури отбранявания фронтъ; тя може да даде ефикасни огневи прегради

само предъ тѣсни*) участъци и то за кжси периоди отъ нѣколко минути. **Честитѣ искания на преградни огньове отъ пехотата при всѣка подвижна опасностъ може да оставятъ батареитѣ безъ снаряди при една действителна неприятелска атака.**

Освенъ това, отъ голѣма полза е да се държатъ повечето батареи скрити и само въ момента на атаката да откриятъ огънь.

По условниятъ сигналъ за общъ преграденъ огънь (№ 155) веднага се даватъ предвиденитѣ преградни огньове отъ артилерията и тя на всички автоматични оржжия на пехотата, които ще съдействуватъ за тая цель.

Въ заповѣдитѣ за отбраната сж указани команднитѣ инстанции отъ преднитѣ линии, които иматъ право да подаватъ сигналитѣ за преградни огньове (№ 158), като точно сж опредѣлени участъцитѣ отъ фронта, върху който тѣзи огньове ще се откриятъ при подаване на сигналъ отъ опредѣленъ пунктъ.

Свързочнитѣ отдѣления, предвидени въ № 76, действуватъ както при нападателния бой.

85. *Придружаващата артилерия* дейструва срещу картечните, пехотнитѣ оржжия и бойнитѣ коли на противника. Тя е способна да укаже ценни услуги при контръатака, особно когато действията на собствената артилерия е отслабнало въ момента на премѣстването ѝ.

Членъ 5.

Длъжности на пехотата къмъ артилерията.

86. Артилерията разполага съ малко сръдства за собствена охрана въ близъкъ бой.

При отбрана на укрепени позиции тази охрана е осигурена отъ съпротивителната позиция, задъ която сж разположени батареитѣ.

При бой въ открито поле охраната се осигурява отъ съседството на другитѣ родове войски; въ случай на опасностъ тѣзи последнитѣ сж длъжни да охраняватъ артилерията и да удовлетворятъ исканията на командиритѣ ѝ за тая цель.

*) Една 7.5 см. батарея може да даде ефикасна огнева преграда на фронтъ 150—200 м.

Глава II.

Конница.

Членъ I.

Дивизионно разузнавателно отдѣление.

87. Дивизионното разузнавателно отдѣление се състои отъ:

- единъ коненъ ескадронъ;
- единъ колоездаченъ ескадронъ;
- единъ картеченъ взводъ на автомобилни коли;
- автомобилни сръдства за свързка.

88. Разузнавателното отдѣление, преди всичко, е органъ за осигуряване; евентуално то се използва като твърде подвиженъ огневи резервъ на дивизията.

89. **По правило разузнавателното отдѣление не трѣбва да се дѣли.**

Изобщо то се употрѣбява въ предната охрана*), действува на разстояние отъ 4 до 8 километра предъ най-преднитѣ пехотни подѣления и има задача да ги запази отъ огъня на артилерията съ сръденъ калибъръ. Разузнавателнитѣ органи, които то изпраща, трѣбва да бждатъ изнесени достатъчно напредъ, за да предпазятъ преднитѣ пехотни подѣления отъ неочаквани огневи пехотни нападения и да имъ дадатъ възможностъ да напредватъ безъ задръжки.

То се движи на скокове къмъ важнитѣ линии на мѣстността, като изпраща разезди за разузнаване по всички пѣтица и за оглеждане на мѣстнитѣ предмети (села, гори и пр.).

То поддържа постоянна връзка съ предната охрана и ѝ изпраща събранитѣ сведения за неприятеля и мѣстността.

Стреми се, освенъ това, да поддържа свързка съ съседнитѣ разузнавателни отдѣления.

Презъ време на продължителни спирания разузнавателното отдѣление заема важнитѣ пунктове, главно тия — удобни за наблюдение, намиращи се въ участъка на движението.

Следъ завършване на похода, то прикрива поставянето на неподвижното охранение и следъ това или остава на мѣстото си или се оттегля задъ охранението; въ последния случай, ако още не се е стъмнило, то оставя постове до настѣпването на нощта.

90. Дивизионното разузнавателно отдѣление може да получи отъ командира на дивизията специална задача —

*) Или въ преднитѣ охрана.

бърже да заеме известни пунктове въ участъка на движението като: кръстопътища, височини, удобни пунктове за наблюдателници и пр.)

Ако дивизията се намира на фланга, дивизионното разузнавателно отделение може да действа съвместно съ частитъ охраняващи открития флангъ. Въ такъв случай, като изключение, може да се остави подделение отъ него за разузнаване по фронта.

91. Когато разузнавателното отделение влѣзе въ съприкосновение съ противника, то се стреми да опредѣли видимия контуръ и празнинитъ въ разположението му; срещнатитъ съпротиви то обхожда или атакува, като веднага донася на предната охрана, която следва задъ него.

Ако то не може да пробие срещната за неприкъсната огнева съпротива и бжде спряно, поддържа съприкосновението, окопава се, стреми се да се задържи до пристигането на първитъ пехотни подделения на предната охрана. То заема важнитъ пунктове (главно наблюдателнитъ), които могатъ да улеснятъ влизането въ действие на последната.

Когато пристигне пехотата на предната охрана, разузнавателното отделение преминава въ подчинение на командира ѝ, ако преди това то не е било подчинено нему. То действа въ връзка съ предната охрана по начинъ да улесни действията ѝ.

Когато пехотата влѣзе въ съприкосновение съ противника, разузнавателното отделение се оттегля на назадъ, което обикновенно става подъ прикритието на нощта.

92. Презъ време на боя то представлява подвиженъ огневъ елементъ, използва се да прикрива откритъ флангъ, да възстанови връзката между две разединени единици, да запълни празнина въ бойната линия или бърже да подкрепи съ огънь застрашени подделения.

Когато боя на известни пунктове се развива благоприятно, то се изпраща съвсемъ близо до преднитъ пехотни подделения, съ които поддържа постоянно връзка за да бжде готово да ги подкрепи и да помогне за развиването на успѣха имъ. За тая целъ то се стреми да съсрѣдоточи огъня си върху фланга на съпротивляващитъ се неприятелски подделения.

93. При преследването разузнавателното отделение се стреми да запази съприкосновението съ противника по главната посока на настѣпление на дивизията; то последователно заема, до пристигането на пехотата, важнитъ пунктове на мѣстността. Ако съприкосновението е било загубено, то се стреми отново да го възстанови.

94. При бой съ отстъпление разузнавателното отделение, по правило, е подчинено на командира на задната охрана

на*); употребява се да запази съприкосновението, да охранява фланговетъ и евентуално да забави противника съ своя огънь, за да даде възможност на пехотата да заеме нова позиция.

Членъ 2.

Полковия коненъ взводъ.

95. Конниятъ взводъ, съ който разполага полка, се използва за да допълни разузнаването или наблюдението на най-изнесенитъ напредъ пехотни подделения; той увеличава тѣхнитъ срѣдства за действие и спестява силитъ имъ. Използва се още и за свързочната служба въ полка.

Глава III.

Авиация.

96. Задачитъ на авиацията, въ свързка съ действията на пехотата, сж:

- разузнавателни задачи;
- задачи поставени отъ командването въ момента на нуждата;
- задачи за следене развитието на боя;
- нападателни задачи за участие на аеропланитъ въ боя чрезъ тѣхнитъ бомби и картечници.

Първитъ три задачи се възлагатъ на *разузнавателната авиация*, която е натоварена да събира сведения и да поддържа свързка между родоветъ войски, последнитъ — на *бойната авиация* (ловджийска и бомбардировачна), а евентуално и на разузнавателната авиация.

97. *Разузнавателнитъ* задачи иматъ за целъ да се наблюдаватъ или да се фотографирватъ неприятелскитъ сили и срѣдства, да се откриватъ признацитъ за атака или за отстъпление

98. Задачитъ, поставени въ момента на нуждата, се състоятъ въ разузнавания презъ време на боя, за да се получатъ точни сведения за положението въ опредѣленъ пунктъ на бойното поле.

99. Задачитъ за *следене развитието на боя* се състоятъ: — да се следятъ измѣненията въ движението на първия ешелонъ на нашата пехота, за да се осведомява командването и артилерията;

— да се получаватъ и предаватъ сигналитъ, давани отъ команднитъ мѣста на дружината и полка; на последнитъ

*) Или заднитъ охрана.

да се предаватъ заповѣдитѣ и сведенията отъ командуванетоъ;

— да се опредѣлятъ мѣстата на първитѣ линии, съпротивителнитѣ центрове, резервитѣ, бойнитѣ коли и противотанковитѣ орждия на неприятеля; да се дирятъ признаци за контръ-атаки и да се предаватъ полученитѣ сведения на командуванетоъ и на артилерията.

100. Свързката между пехотата и аеропланитѣ се осигурява по различни начини (безжиченъ телеграфъ, сигнални ракети, сигнални платна, хвърляне отъ аероплана на донесенията), споредъ указанията дадени въ *Инструкцията за организацията и службата на свързкитѣ*.

Разузнаванетоъ съ аеропланъ на най-изнесената напредъ наша пехотна линия е отъ особна важностъ, защото отъ него зависи ефикасната и своевременна подкрепа на артилерията. Поради това, *пехотата е длъжна да очертава своята първа линия* всѣки пжтъ, когато аероплана поиска.

Всички войници трѣбва да познаватъ придружаващия аеропланъ на своята дивизия и сигнала, по който трѣбва да се изпълни жалонирването.

Командирътъ на дивизията опредѣля часа, въ който придружаващия аеропланъ ще поиска жалонирване, посредствомъ уговорена сигнална ракета.

Въ най-изнесенитѣ напредъ подѣления на първата линия подофицеритѣ заповѣдватъ на войнитѣ да постелятъ платното си за жалонирване. Всѣки войникъ се стареа да направи по-ясно видимо своето платно, като го раздвижва и да покаже, освенъ това, присѣтствието си съ свѣтливи сигнали (фенерчета, огледалца и пр.).

При липса на платна за жалонирване използватъ се различни вещи: вестници, носни кърпи, кърпи за лице и пр. Платната за жалонирване се прибиратъ щомъ като аероплана даде сигнала „разбрано“.

Въ отдѣленията, които сж задъ първата линия, подофицеритѣ следятъ щото никой да не отговаря на искането на аероплана.

101. *Действията* на авиацията сж твърде успѣшни въ *земната борба* срещу открити цели, при преследване или пжкъ оттегляне, за да спъне нахлуването на противника презъ направения пробивъ, когато огъня на нашитѣ войски не може да го спре.

Глава IV.

Инженерни войски.

Членъ единственъ.

102. Пионернитѣ части на инженернитѣ войски се употребяватъ за такива землени работи и разрушения на бой-

ното поле, които изискватъ специални знания. Подѣления отъ тѣхъ се движатъ въ предната охрана, за да възстановяватъ съобщенията.

Частитѣ отъ инженернитѣ войски винаги работятъ подъ командата на своитѣ командири, тѣ поддържатъ свързката съ пехотата, която е длъжна да се грижи за тѣхната охрана и да имъ помага въ работата.

Само въ специални случаи инженернитѣ единици могатъ да се дадатъ въ подчинение на пехотнитѣ командири за изпълнение на точно опредѣлена задача при възможно точно опредѣленъ срокъ.

Въ боя, когато една инженерна часть работи между подѣления, които се намиратъ въ трудно положение, тя имъ дава своята подкрепа, доколкото нейната специална задача позволява. Въ такъвъ случай командирътъ на инженерната часть получава или иска необходимитѣ заповѣди отъ командира на пехотната часть, комуто помага.

ОТДЪЛЪ IV.

Елементи на пехотния бой.

Общи принципи.

Глава I.

Морални сили. — Началникъ. — Войски.

Членъ 1.

Значение на моралнитѣ сили.

103. Успѣхътъ на война не зависи само отъ количеството и обучението на бойцитѣ, отъ мощта и изобилието на оржията и машинитѣ.

Боятъ въ края на краищата е борба на моралнитѣ сили.

Само *материалнитѣ сили* никога не могатъ напълно да унищожаватъ противника. *Моралнитѣ сили* решаватъ успѣха.

Поражението не зависи отъ количеството на нанесенитѣ материални загуби, а отъ сломяването на морала.

104. Моралнитѣ сили, създадени чрезъ възпитанието и обучението презъ мирно време (I частъ отдѣлъ III) осигуряватъ изпълнението на разпорежданията на командуването и обединение на усилията въ боя; тѣ позволяватъ да се достигне желания резултатъ съ най-малки загуби; безъ тѣхъ личнитѣ качества на бойцитѣ може да отидатъ напразно.

Моралътъ е проява на довѣрие: довѣрие въ себе си, въ оржията, въ другаритѣ, въ командиритѣ. Да се намѣрятъ причинитѣ за създаване на довѣрие, да се разпространятъ тѣ около себе си, да се гледа по-високо и по-далеч отъ кратковременнитѣ последици на единъ мѣстенъ неуспѣхъ, да се избѣгва всѣка дума и всѣко действие, които могатъ да родятъ безпокойствие и да парализиратъ енергията, това значи да се помага на победата.

Членъ 2.

Качества на командира и на войската.

105. За да се решатъ бойни задачи не е достатъчна само смѣлостта на бойцитѣ. Дейността на една единица съществено зависи отъ качества на *нейния командиръ* и отъ твърдостта на *нейнитѣ кадри*.

Първото качество, което трѣбва да притежава командирътъ, е да обича своитѣ хора; освенъ това, той трѣбва да бѣде образованъ, да дава примѣръ, умело да командува, да притежава чувство за опредѣление степенята на възможноститѣ и, преди всичко, да има характеръ.

Презъ всѣко време той трѣбва да се стреми да узнава нуждитѣ на войскитѣ — за да ги удовлетворява, добритѣ дѣла, — за да ги възнаграждава, слабоститѣ, — за да ги излѣкува. Той трѣбва да бѣде справедливъ, твърдъ и благосклоненъ; да следи за точното изпълнение на разпорежданията; да разяснява и осъществява дисциплината и солидарността въ частта си; никога не трѣбва да отбѣгва да поеме отговорностъ.

106. Да се командува значи да се предвижда, да се даватъ заповѣди, да се следи за тѣхното изпълнение.

Всѣки пехотенъ командиръ презъ време на боя трѣбва:

— да бѣде постоянно проникнатъ отъ *задачата, която трѣбва да се изпълни*;

— да взима нуждитѣ *решения*;

— да ги съобщава съ ясни *заповѣди*, които да опредѣлятъ точно *задачитѣ на подчиненитѣ*;

— да осигури на подчиненитѣ необходимитѣ *срѣдства и особено огневитѣ подкрепи*;

— да осъществи *изненадата чрезъ съответни мѣрки и тайна подготовка*;

— непрекъснато да *разузнава и да донася на командуването*; за постигане на това, *наблюдателнитѣ органи и връзката* трѣбва да проявятъ пълна дейностъ.

— да осигури *охраната* на своята частъ и непрекъснато да води боя;

— бърже да използва достигнатитѣ *успѣхи*;

— да осигури запазването на *съприкосновението* съ неприятеля въ опредѣления му участъкъ;

— да *изпълни до край и съ най-голяма енергия* изпълнението на задачата.

107. Стойността на войскитѣ решава победата.

Бойнитѣ качества на една войска зависятъ отъ степенята на подготовката, енергията и състоянието на *нейния мораль*.

Въ една обучена, упражнена, съ здравъ моралъ и годна за маневриране частъ, всѣки е на мѣстото си и знае своята задача. Въ такава частъ заповѣдитѣ се получаватъ и изпълняватъ.

Въ всички ешелони всѣки командиръ проявява *инициатива* въ рамката на получената заповѣдь, така че, когато въ боя командирътъ не винаги ще може да въздействува направо на своитѣ подчинени, тѣзи последнитѣ преследватъ, въпрѣки прѣчкитѣ, изпълнението на ясната задача, която имъ е била възложена.

Инициативата, така опредѣлена, дава добри резултати, когато всѣки е проникнатъ отъ единството на доктрината.

За войника единството на доктрината се състои отъ рефлексии, създадени отъ обучението, които командуватъ неговитѣ дѣла въ боя. За командиритѣ рефлекситѣ не сж достатъчни; обсъждането и решението сж необходими за да се изпълнятъ цѣлитѣ на командуването.

Членъ 3.

Влиянието на командира върху стойността на войскитѣ.

108. Отъ всички родове войски най-силно се отразяватъ вълненията на борбата върху пехотата. Да се поддържа на най-високо стъпало морала при всички изпитания е най-деликатната задача и първия дългъ на пехотния командиръ.

Запазването морала на една частъ зависи отъ влиянието, което командира упражнява върху подчиненитѣ си, отъ познаването на тѣхния характеръ и нужди и, най-после, отъ личния неговъ примѣръ.

Той се стареа да усили естественитѣ качества на всѣки: хладнокръвие, импулсъ къмъ дейность и рискъ, самолюбие, правилность на решението. Като се грижи за нуждитѣ на подчиненитѣ, преди да мисли за себе си, командирътъ осигурява най-добри, съобразени съ обстоятелствата, физически условия за своята частъ.

Той се стреми да влияе не само върху сърдцето на войника, но и върху неговия разумъ. Безъ да внушава презрение къмъ силитѣ на противника, той му изтъква всичкитѣ наши материални, умствени и морални превъзходства.

Той трѣбва да го накара да разбере, че спасението на отечеството зависи както отъ неговата способность мъжествено да понася неизбѣжнитѣ лишения и умората, така и отъ неговата упоритость и твърдо държание подъ огъня.

Въ боя той не трѣбва да се бои да му посочи опаснитѣ, които трѣбва да се преодолеятъ, защото една известна опасность произвежда по-малко впечатление, отколъ-

кото изненадата; той му посочва срѣдствата за да намали опаснитѣ; той му доказва, че за удара бързото достигане до противника е най-доброто срѣдство, за да се намали опасността.

Като не излага безъ нужда живота на своитѣ подчинени и като създаде убеждението, че никога не ще поиска отъ тѣхъ безполезно пожертвуване, командирътъ може да бжде сигуренъ, че тѣ навсѣкжде ще го последватъ.

Членъ 4.

Длъжности въ боя.

109. Каквито и да бждатъ ангажиранитѣ въ боя части, и умѣлитѣ комбинации на командира, каквато и да бжде мощьта на бойнитѣ срѣдства, винаги трѣбва къмъ известни пунктове да се напредва, въпрѣки загубитѣ, или да се оказва съпротива до край, докато бждатъ избити всички на мѣстото.

Забранено е да се прекъсне боя или да се напусне позицията подъ предлогъ, че сме обхванати, обходени или обкржжени, че липсватъ муниции, че съседнитѣ части се оттеглятъ или по предадена отъ уста на уста заповѣдь. Отстъплението на една частъ трѣбва да представлява маневъръ, писмено заповѣданъ или предварително точно опредѣленъ чрезъ съответни разпореждания.

Всѣки трѣбва да бжде убеденъ, че упоритата съпротива на най-малкитѣ подѣления, дори когато тѣ сж напълно обкржжени, често създава успѣшенъ обратъ на считащо се безнадеждно положение.

Никой нѣма право да отмѣрва своето самопожертвование и да се откаже отъ борбата, безъ да е изчерпалъ всички срѣдства, съ които разполага.

Когато въ една частъ офицеритѣ и подофицеритѣ сж паднали, най-храбриятъ войникъ поема командуването.

Командиръ, който капитулирва, опозорява себе си и частъта си.

110. Въ боя никой не трѣбва да напуска своята частъ или да отива назадъ, дори за нуждитѣ на снабдяването, безъ заповѣдь на своя командиръ.

Единъ войникъ, на когото бойнитѣ другари сж паднали отъ противниковия огънь, трѣбва да се присъедини къмъ най-близкото подѣление.

Забранено е на всѣки воененъ, който не принадлежи къмъ състава на санитарната служба, да придружава раненитѣ назадъ. Тѣзи отъ раненитѣ, които немогатъ да вървятъ сами, обикновено се поставятъ въ скривалищата и се превързватъ на самото мѣсто. Назначенитѣ бойци да имъ

помогнатъ отново заематъ поста си щомъ укажатъ най-необходимитѣ грижи. Единъ леко раненъ трѣбва да продължава да командва или да се сражава до когато силитѣ му държатъ.

Когато противникътъ атакува неочаквано, веднага се прекратява всѣко движение отпредъ—назадъ. Отдѣленията работници и снабдителни органи, които се намиратъ въ първа линия, се присъединяватъ къмъ най-близкия командиръ и се биятъ подъ неговитѣ заповѣди. Части изпратени за смѣна се намиратъ въ разпореждане на командиритѣ, които командуватъ войскитѣ, които трѣбва да се смѣнятъ.

111. Всѣки командиръ на частъ въ резервъ или въ втори ешелонъ е длъженъ да събира срещнатитѣ разпрѣснати подѣления. Споредъ случая, той или ги връща на мѣстото имъ, или ги поставя подъ своя команда.

112. Офицеритѣ и подофицеритѣ трѣбва енергично да поддържатъ дисциплината, да окуражаватъ отслабналитѣ воли и да поставятъ съ всички срѣдства на мѣстото имъ поставенитѣ подъ тѣхна команда чинове; при нужда тѣ упражняватъ сила. Тѣ съ строгостъ прекратяватъ всѣко разпространяване на невѣрни новини, всѣко действие, викъ или постъпка, способни да внесатъ деморализация или просто безпокойствие.

113. Никога и подъ никакъвъ предлогъ не е позволено да се влиза въ сношение съ противника. Неговитѣ опити за водене разговоръ трѣбва да бждатъ посрещани съ пушечни изстрели.

Само парламентъоритѣ, за които е било предварително известно, дезертъоритѣ и раненитѣ се приематъ съобразно указанията, които сж дадени въ часть III.

114. Забранено е да се ограбватъ убититѣ и раненитѣ.

115. Военнитѣ лица заловени въ пленъ могатъ да общаватъ имената си, чина си, датата и мѣстото на рождението си; на всѣки другъ въпросъ тѣ не отговарятъ. Най-малкитѣ указания съобщени на противника могатъ да компрометиратъ успѣха на една операция и живота на много другари.

116. Командиритѣ сж душата на войскитѣ въ боя.

Никжде войникътъ не е толкова послушенъ, както подъ огъня. Неговитѣ очи съ впити въ командиритѣ. Проявената воля, храбростъ и хладнокръвие на последнитѣ преминаватъ въ душата му и го правятъ крайно преданъ и способенъ на пълно самопожертвование.

Глава II.

Задача. — Решение. — Заповѣди.

Членъ единственъ.

117. Преди да действува, началникътъ проучва дадената му задача и *предвижда* подробно всички мѣрки за сполучливото и изпълнение.

Той съпоставя сведенията, които му сж дадени и тѣзи, които самъ си е доставилъ. Взима разумни и осществими на дѣло решения.

Той дава *заповѣди* следъ като е взелъ *решението* и следъ като *напълно си е изяснилъ това, което желае да прави.*

118. Заповѣдитѣ се състоятъ и предаватъ съгласно указанията дадени въ III часть.

Тѣ трѣбва да бждатъ ясни, кратки и точни.

Освенъ това, трѣбва бърже да пристигатъ на мѣсто-назначението си; нѣма съмнение, че заповѣдта губи своето значение ако пристигне късно и не може да бжде изпълнена въ опредѣления моментъ.

Трѣбва да се избѣгва отмѣняването на една дадена заповѣдъ, особно презъ време на боя.

Каквато и да бжде целта, която се преследва, съдържанието на заповѣдитѣ трѣбва да бжде съобразено съ следния сжщественъ принципъ за командване:

Командирътъ опредѣля целта, която трѣбва да се достигне; подчинениятъ избира срѣдствата за постигане на тая цель.

При редактиране на заповѣдитѣ всѣки командиръ предоставя просторъ за инициатива на своитѣ подчинени и то толкова по-голямъ, колкото по голѣмо довѣрие има въ способноститѣ имъ. Той отъ твърде близо ржководи тѣзи, които счита неопитни и иска да му донасятъ навреме за решенията, които сж взели.

Слизайки по степенитѣ на иерархията, заповѣдитѣ предоставятъ на изпълнителитѣ все по-ограничена инициатива; въ отдѣлението тѣ сж само прости команди.

Глава III.

Свързка. — Сведения. — Наблюдение. — Свързочни срѣдства.

Членъ 1.

Свързка.

119. На война успѣхътъ може да бжде достигнатъ само ако *усилията сж насочени* за постигане на една цель.

Съсрѣдоточаване на усилията се явява като следствие отъ *свръзката* въ действията.

120. Всѣки органъ отъ военната иерархия трѣбва да действува въ свръзка:

— *съ своя командиръ* като му изпраща по свой починъ или вследствие на дадени нареждания, донесения и отчети; — *съ своитѣ подчинени*, като ги осведомява за всичко, което може да ги интересува и като изисква отъ тѣхъ донесения;

— *съ своитѣ съседи* чрезъ постоянна размѣна на сведения и чрезъ взаимна подкрепа, явяваща се следствие получени нареждания или следствие прѣко взаимно споразуменіе.

Най-после, между командири и подчинени трѣбва да съществува морална свръзка, основана върху общността на чувствата и единството на доктрината, която единствена ще остане следъ неизбежнитѣ прекъсвания на материалната свръзка.

Членъ 2.

Разузнаване.

121. Всички пехотни командири трѣбва непрекъснато да разузнаватъ:

- за положението на своята часть;
- за мѣстността.
- за противника.

Сведения за своята часть и за мѣстността всѣки командиръ добива отъ лични наблюдения, отъ донесенията на подчиненитѣ си и отъ свѣрзочнитѣ си органи.

Сведенията за противника се доставятъ отъ командването, отъ частитѣ, които се намиратъ въ съприкосновение съ противника и отъ наблюдателнитѣ органи.

Въ всѣки полкъ има *полкова разузнавателна служба*, която подъ контрола на командира на полка и ръководството на *офицера за разузнаване* организира разузнаванията, събира и предава сведения за противника.

122. Дейността на разузнавателната служба е изложена въ приложение № 4. къмъ *Временната инструкция за тактическата употреба на голѣмитѣ единици*.

Членъ 3.

Наблюдение.

123. Очното наблюдение, допълнено съ слушане, е работа:

- на самия командиръ, всѣкога когато той може да го прави;

— на специализиранъ личенъ съставъ;

— на всѣки боецъ, който е въ положение да участва въ него.

124. Всѣки командиръ на единица, като се почне отъ взвода и нагоре, си избира една наблюдателница, отъ която да може да наблюдава своя участъкъ на действие.

Това предписание се отнася и за частитѣ въ резервъ, по отношение на участъка, въ който тѣ могатъ да бждатъ изпратени да действуватъ.

Добри пехотни наблюдателници се намиратъ рѣдко. Принуденъ да търси своята наблюдателница, въ мѣсто отъ дето ще трѣбва и успѣшно да командува своята часть, командирътъ често бива принуждаванъ да се задоволи съ една несъвършена наблюдателница. По принципъ командното мѣсто трѣбва да бжде при наблюдателницата, при условие, че лесно могатъ да се създадатъ свѣрзкитѣ; ако ли това е невъзможно, командното мѣсто се опредѣля възможно по близо до наблюдателницата.

125. Специализиранъ личенъ съставъ за наблюдение иматъ всички подѣления, като се почне отъ взвода.

Въ дружината и полка този личенъ съставъ позволява да се създаде една мрежа отъ *организирани наблюдателници*, чиято постоянна дейность трѣбва да осигури *непрекъснатостъ на наблюдението*.

Въ боя, наблюдателитѣ търсятъ обектитѣ и наблюдаватъ стрелбата. Тѣ следятъ не само движенията на противника, но още и тѣзи на съседнитѣ наши части; отбелѣзватъ сигналитѣ давани отъ командира на по-голѣмата часть отъ изнесенитѣ напредъ подѣления (искания да се открие огънь, жалонирване на фронта и пр.) и отъ аеропланитѣ.

Тѣ предаватъ или повтарятъ тѣзи сигнали, споредъ даденитѣ указания.

126. Всѣки подофицеръ и войникъ, поставенъ срещу противника въ качеството на какъвто и да било, сътрудничи на наблюдението и докладва на своя непосредственъ командиръ за знацитѣ и сигналитѣ, които привличатъ вниманието му.

Единичното обучение по наблюдението е изложено въ приложенията I, II и III къмъ *Инструкцията за произвеждане стрелба*.

127. Въ позиционната война земното наблюдение, организирано съ методъ търпеливо и подробно, може да доставя съвсемъ точни сведения за живота на противника (часове на смѣнитѣ и на продоволствието, пунктове, въ които противника работи, ходове, по които се извършва усилено движение, маскирани гнѣзда и пр.).

Полученитѣ сведения позволяватъ да се опредѣлятъ цели за стрелба и да се фиксиратъ подходящи часове за откриване на обезпокоителенъ огънь.

128. Земното наблюдение е ценно само ако неговите резултати се предават сигурно и безъ закъснение на командването, поради това наблюдението е въ прѣка зависимостъ отъ свръзките; една отъ главните задачи на последните е да предаватъ донесения отъ наблюдателите.

129. Дейността на наблюдателната служба е указана въ приложение № 5 къмъ *Временната инструкция за употребата на голѣмитѣ единици.*

Членъ 4.

Свръзочни сръдства.

130. Тѣ се състоятъ отъ материални и технически сръдства, чрезъ които се създава свръзката.

Свръзочните сръдства, които пехотата може да постави въ действие презъ време на боя, сж: телефона, телеграфа (земенъ и радиотелеграфъ), оптическите и звукови сигнали, метателните уреди за хвърляне на сведения, свръзочните органи, гължбитѣ и, като изключение, кучетата.

131. Въ отдѣленията за командване на ротата и по голѣмитѣ единици има специализиранъ личенъ съставъ по свръзочната служба. Командирътъ на този личенъ съставъ, нареченъ *командиръ на свръзките*, облекчава командира на единицата отъ известни технически грижи (редактиране, шифроване, завеждане на донесенията и пр.). Той следи за доброто действие на свръзочните сръдства, предвижда тяхното премѣстване споредъ получените заповѣди и осигурява навременното имъ поставяне. При нужда иска необходимите нареждания.

Оптическите сръдства сж особено важни презъ време на боя, защото на практика тѣ сж единствените, които могатъ непосредствено да се използватъ.

Оптическата мрежа обслужва ротата и дружината; взвода използва още и сигнализацията съ ржце.

132. Началникътъ на свръзките въ всѣка единица е длъженъ:

— да избере измежду свръзочните сръдства, които притежава, това, което най-добре подхожда за условията на момента (прахъ, тъмнина, силно обстрелване, възможностъ да се види или чуе отъ противника, необходимостъ отъ много бързо създаване на свръзката и пр.);

— да употреби едновременно нѣколко свръзочни сръдства за важните съобщения.

Командирътъ на една единица винаги е длъженъ да упражни лично въздействие върху вървежа на събитията, дори ако свръзките сж повредени.

Доброто функциониране на свръзочната служба

не освобождава командира стъ задължението често и лично да влиза въ съприкосновение съ своите подчинени, когато е възможно да се отдѣли отъ командното мѣсто.

133. Правилата за предаване на заповѣдите и донесенията и длъжностите на свръзочните органи сж дадени въ III часть.

Техническата дейностъ на свръзочната служба е указана въ приложение № 2 къмъ *Временната инструкция за употребата на голѣмитѣ единици.*

Глава IV.

Огънь — Движение — Мѣстность.

134. Пехотата притежава две сръдства за действие, винаги тѣсно свръзани, *огънятъ и движението.*

Огънятъ унищожавя неприятеля или го заставя да се крие въ земята.

Движението закарва все по-близо до противника, чрезъ разумно използване на терена, една система отъ мощенъ огънь, способенъ да *сломи неговата съпротива.*

Членъ 1.

Огънь.

135. Огънятъ е главния факторъ на боя.

Атаката е огънь, който напредва.

Отбраната е огънь, който спира.

136. Пехотниятъ огънь нормално се извършва по *видими* цѣли съ *прѣка стрелба* и, евентуално, по *закрити* цѣли съ *непрѣка стрелба.*

137. Пехотниятъ огънь произвежда едновременно материално и морално действие. Добре насоченъ и добре ржководенъ, той създава зони на смъртта, въ които разположените на открито войски претърпяватъ такива загуби, че ставатъ безпомощни и се приковаватъ къмъ мѣстността.

138. Всѣки пехотенъ командиръ трѣбва да се *стреми да произведе огънь съ най-силно действие*; за да достигне това, той комбинира действията на различните оржжия, съ които разполага, изучава мѣстността, която се вижда, определя пунктовете, които трѣбва да се обстрелватъ, бди за регулиране на стрелбата и осигурява снабдяването съ бойни припаси.

Неорганизираниятъ огънь е недействителенъ.

Създаването на *огневи планъ* (№ 141) е сжществена часть на всѣка заповѣдъ за атака или за отбрана.

Огневият планъ е съгласуванъ сборъ отъ стрелби на всички оржжия на пехотата, на артилерията и на авиацията, при опредѣлено бойно действие. (I часть, № 27).

Огневият планъ на пехотата е часть отъ огневия планъ; отнася се до оржжията и машинитѣ на пехотата и опредѣля огневитѣ имъ задачи (I часть, № 27).

139. *Действителността на огъня* се явява като следствие отъ пробивната сила на снаряда (куршума), полегатостта на траекторията, скоростта и, особно, отъ точността на стрелбата, при условие той да бжде добре управляванъ.

Скоростта на стрелбата отъ автоматичнитѣ оржжия е опредѣлена отъ техническата особность на оржжието.

Точността зависи отъ техническитѣ свойства на оржжието, но се достига само отъ сржченъ и спокоенъ стрелець. Позволявайки да се ударятъ и малки цели, тя създава довѣрие на бойцитѣ въ себе си и въ оржжието; освенъ това, тя благоприятствува экономисването на припаситѣ и поради това облекчава снабдяването.

При всички обстоятелства, срелящитѣ отъ всички видове оржжия трѣбва да се мѣрятъ съ най-голѣма точность.

Косенето и удѣлжаването мѣрника позволяватъ да се биятъ обекти съ голѣми размѣри.

Огънятъ при нападението.

Огънятъ и движението сж нераздѣлни, когато пехотата при нападение навлѣзе въ сферата на противниковия пехотенъ огънь.

Всѣка войскова часть, която настѣпва срещу свободно стрелящи върху ѝ огневи сръдства, ще понесе тежки загуби. Необходимо е чрезъ подходящъ огънь предварително да се омаломощатъ тия сръдства, като се застави личния имъ съставъ да се скрие въ земята или, поне, като се направи стрелбата имъ недействителна.

Така се добива *превъзходство на огъня*.

Възможността да се настѣпва подъ ненапѣлно подавенъ противниковъ огънь е единственото доказателство, че е достигнато превъзходство на огъня; това превъзходство обаче, може да бжде изгубено, ако се прекрати собственния огънь, който го е създалъ. Щомъ се убедимъ, че имаме превъзходство на огъня, трѣбва незабавно да го използваме за да спечелимъ пространство напредъ. Сжщевременно останалитѣ на позиция оржжия трѣбва да продължаватъ да притискатъ съ своя огънь противниковитѣ огневи сръдства, които биха могли да спратъ движението на напредващитѣ ни части.

Отъ много голѣма важность е да се опредѣлятъ мѣстата на противниковитѣ огневи сръдства; това може да бжде постигнато само съ твърде широка оранизация на *наблюдението*.

Когато не може да се събератъ пълни сведения за мѣстата на противниковитѣ оржжия, то чрезъ изучаване на мѣстността може да се опредѣлятъ поне най-подозрителнитѣ пунктове, върху които ще бжде потрѣбно да се открие достатъчно силенъ огънь.

141. **Огневи планъ.** — Пехотниятъ огневи планъ, който се съставя преди атаката, предвижда:

— всички стрелби, които трѣбва да се извършатъ преди почване на атаката;

— стрелби за подкрепа презъ време на настѣпването отъ оржжия, останали на позиция и които могатъ да действуватъ безъ опасность за поразяване настѣпващитѣ части; тѣзи оржжия съставляватъ *огневата база* (№ 150).

— постепенно изнасяне напредъ на изпълнителитѣ задачи си оржжия отъ огневата база на нови мѣста, съ нови задачи, съ огледъ да продължаватъ да подкрепятъ атаката;

— създаване на нова огнева база на завладения обектъ;

— противоаеропланна отбрана.

142. Независимо отъ стрелбитѣ, предвидени въ огневия планъ, атаката презъ време на настѣпването произвежда стрелби и отъ *огневия ешелонъ* (№ 144), а, евентуално, и отъ подѣления на по заднитѣ ешелони (№ 146).

143. Съставенъ съ желание да се поставятъ въ действие всички оржжия, които могатъ да се използватъ, огневият планъ при нападение трѣбва да дава възможность да се развие всичката възможна сила, за да се създаде сигурно превъзходство надъ огъня на противника.

Той ще даде голѣми резултати ако разумно се употребява *сърѣдотоочения огънь*.

Последователното сърѣдотоочаване на огъня върху известни съпротивителни мѣста дава по-голѣми резултати отъ огъня, произведенъ съ сжщия брой изстрели, но разпръснатъ върху много обекти. Условието, обаче, което се изисква въ случая е частта, която извършва нападението, да може веднага да използва действието на сърѣдотоочения огънь.

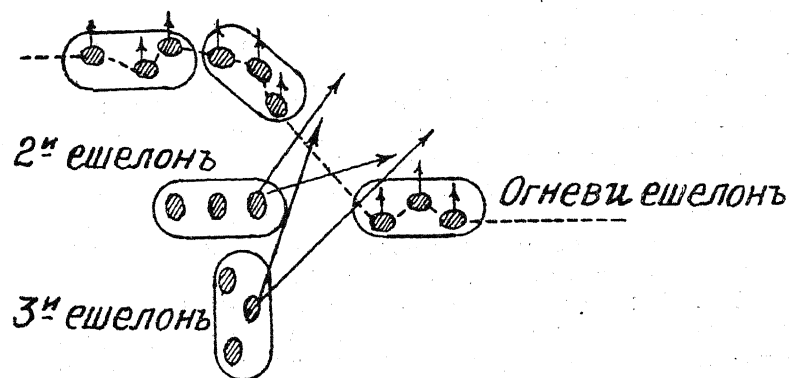
144. *Огневи ешелонъ.* Всѣко построение за атака се състои отъ единъ *огневи ешелонъ*, съставенъ отъ взводоветѣ на ротитѣ отъ първия ешелонъ, които сж натоварени да водятъ боя.

Броятъ на взводоветѣ въ огневия ешелонъ се опредѣля отъ възможността да се осигури *пълнотата на огъня* т. е. да се обстрелва атакуваниятъ фронтъ съ толкова автоматични оржжия, колкото е необходимо за да не се полу-

чатъ празнини, както предъ фронта, тъй и въ междинитѣ до съседнитѣ подѣления на противника.

145. Пълнотата на огъня трѣбва да се създаде още съ започване на атаката, даже и когато първитѣ срещнати съпротивления изглеждатъ слаби и разпрѣснати. Трѣбва да се създаде такава минимална огнева сила, която е необходима за да се осигури изведнѣжъ превъзходството на огъня и да се избѣгне по-после извършването подъ огъня на противника деликатни маневри за засилване, въ случай че съпротивлението би станало по енергично.

146. Когато една рота се намира напредъ отъ съседнитѣ роты, или когато междинитѣ до тѣхъ сж голѣми, подѣления отъ втория ешелонъ и по изключение отъ третия, понякога, могатъ да обстрелватъ подстъпитѣ къмъ фланговетѣ на огневия ешелонъ (фиг. 1).

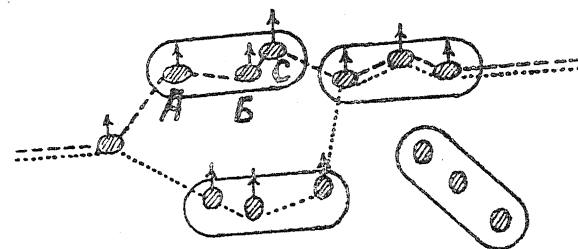
Фиг. 1. — Примѣръ на отдѣления отъ 2-я и 3-я ешелони, които обстрелватъ подстъпитѣ къмъ фланговетѣ на огневия ешелонъ.

Понякога мѣстността позволява на заднитѣ ешелони да заематъ командващо положение и да стрелятъ, безъ опасност, надъ главитѣ на намиращитѣ се предъ тѣхъ войски. Освенъ при тѣзи специални случаи, взводоветѣ, които е необходимо да стрелятъ, трѣбва предварително да издѣзватъ на линията на огневия ешелонъ.

147. Разположението на отдѣленията отъ взводоветѣ отъ огневия ешелонъ и тия отъ взводоветѣ, които следватъ задъ него, представлява *неправилна группировка*; ако нѣколко челни отдѣления бждатъ унищожени, тѣхния огънь веднага се запълва съ огъня на отдѣленията, които тѣ сж прикривали до тоя моментъ (фиг. 2), — по такъвъ начинъ пълнотата на огъня се възстановява автоматически.

148. Автоматичнитѣ пушки и картечницитѣ, разположени отзадъ, трѣбва да откриватъ огънь само ако сж си-

гурни, че нѣма да стѣсняватъ действията на най-преднитѣ настѣпващи отдѣления (№ 27 и 32).

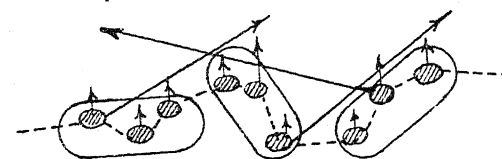

----- Първоначаленъ огневия ешелонъ.

..... Огневия ешелонъ следъ унищожаване на отдѣленията А., В., С.

Фиг. 2.

149. Огневиятъ ешелонъ има опредѣлена дълбочина; използвайки мѣстността, напредващитѣ на скокове отдѣления заематъ постоянноменяващо се разположение, което образува различни изпъкнали и вдадени жгли (фиг. 3). Това дава възможностъ за обстрелване междинитѣ между отдѣленията и за премѣстване на огъня по инициативата на взводнитѣ командири (№ 179).

Фиг. 3. — Огневия ешелонъ. Примѣръ на фланкиране подстъпитѣ предъ отдѣленията на огневия ешелонъ.

150. **Огнева база.** — Атаката, която започва отъ *изходната линия*, начело съ своя огневия ешелонъ, изобщо, се предшества отъ огъня на артилерията и бомбитѣ на авиацията; въ всички случаи тя се поддържа отъ огъня на пехотнитѣ оржия, които временно сж задържани на мѣсто. Всички тѣзи огневи срдства, главно картечници, евентуално и други придружаващи оржия, — образуватъ *огневата база*. Огневата база има двойна задача:

— да стреля по възможностъ по-продължително надъ главитѣ на бойцитѣ отъ огневия ешелонъ или презъ междинитѣ, съ цель предварително да неутрализира и тия части отъ атакувания участъкъ, които се считатъ или се подозиратъ

че сж заети; да обстрелва специално тѣзи, които не сж били дадени като обекти на артилерията; да отваря пжтяна огневия ешелонъ съ по-точенъ огънь, отколкото може да бжде неговия;

— да образува неподвижния скелетъ, предъ който се развива твърде подвижния бой на огневия ешелонъ; да му осигури оттеглянето, при случай на неуспѣхъ, като задържа, заетата мѣстность.

Подкрепата, която огневата база дава на огневия ешелонъ, изобщо, постепенно отслабва съ напредването му; тя престава въ момента, когато никое отъ оржжията на огневата база не може повече да стреля безъ рискъ да поражав бойцитѣ отъ най-изнесенитѣ напредъ отдѣления.

Само нѣколко оржжия, опредѣлени въ огневия планъ, могатъ тогава да останатъ на мѣстото си, докато атакуващитѣ войски здраво заематъ завладѣния обектъ.

Другитѣ оржжия, щомъ като се свърши огневата имъ задача, последователно се изнасятъ напредъ на нови позиции, отъ които могатъ да поддържатъ настѣпленieto.

Когато атакуващия завладѣе своя обектъ, създава нова огнева база на завладѣната мѣстность, съ огледъ да се подкрепи напредването или новозапочнатото действие и да се отбиятъ възможнитѣ противникови контръ-атаки. Атаката, при по нататъшното ѝ развитие, сжщо се поддържа отъ *последователни огневи бази*, за чието създаване и премѣстване непрекъснато се грижи пехотния командиръ, който е длъженъ да осигури на своитѣ пехотни отдѣления, по възможность, непрекъснатата огнева подкрепа.

Огънятъ при отбрана.

151. Пехотата на отбраната отбива една атака, преди всичко, съ огънь.

Сжщественното въ случая е да се създаде *пълна и дълбока мрежа отъ мощни огънове*, въ чиито възли неприятелтъ рано или късно ще бжде спрѣнъ, дори ако той унищожи нѣкои отъ тѣхъ.

Огневиятъ планъ има за целъ да организира тази мрежа.

152. Огневиятъ планъ трѣбва:

— да осигури предъ главната *съпротивителна линия* (№ 277) една непрекъсната *преграда отъ достатъчно гжстъ и дълбокъ непреодолимъ пехотенъ огънь*; тази преграда трѣбва да може моментално да се създава;

— да позволява създаването на вътрешни огневи прегради, които да се поставятъ въ действие когато неприятелтъ нахлуе въ позицията;

— да осжществува взаимното фланкиране на съпротивителнитѣ мѣста;

— да позволява бързи съсрѣдоточвания на огъня върху най-чувствителнитѣ пунктове;

— да предвижда стрелби на твърде голѣмитѣ и голѣми разстояния, за да се забавя напредването на противника;

— да позволява даването огневи прегради предъ позицията на предната охрана (№ 278).

— да предписва мѣрки за отбрана срещу бойни коли и аероплани;

— да предвижда, евентуално, обезпокоителни и ограничителни огънове.

Огневиятъ планъ опредѣля сигналитѣ, които трѣбва да се употребяватъ за даване на преграднитѣ огънове и посочва команднитѣ инстанции, които иматъ право да премѣстватъ различнитѣ огънове; той точно опредѣля мѣрцитѣ, които трѣбва да се взематъ, за да се докаратъ, разпредѣлятъ и подслонятъ необходимитѣ бойни припаси.

Огневиятъ планъ на пехотата трѣбва да бжде тѣсно комбиниранъ съ този на артилерията.

153. Мѣстата на огневитѣ машини се опредѣлятъ въ зависимось отъ желанитѣ за обстрелване участъци отъ мѣстностьта и отъ необходимата гжстота на огневата преграда. Важно е, отъ друга страна, щото пехотнитѣ отдѣления, безъ да образуватъ гжста, видима и уязвима линия, да не се чувствуватъ изолирани (№ 189); отъ това следва, че подслоненитѣ и прикрити автоматични оржжия трѣбва да бждатъ поставени на толкова по-малки разстояния въ дълбочина и междини, колкото терена е по закритъ.

Ешелонирането на огневитѣ машини при отбрана може да бжде на по-голѣма дълбочина, отколкото при атака (№ 149), защото отбранителното разположение е прикрепено къмъ позицията.

Най изнесенитѣ напредъ огневи органи се прикриватъ съ тилни и странични насипи, за да дадатъ възможность на намиращитѣ се задъ тѣхъ автоматични пушки да стрелятъ въ интервалитѣ, а на картечницитѣ — въ интервалитѣ и надъ главитѣ имъ.

154. При разпредѣлянето на огневитѣ органи се взематъ предвидъ следнитѣ съображения;

— стрелбитѣ отъ закрепено положение сж единствено ефикасни ношемъ, при мъгла и при прахъ;

— картечницитѣ, поради огневата имъ сила, образуватъ скелета на огневата система. Тѣ получаватъ задачи, които изискватъ гжстъ или далеченъ огънь. Голѣмата имъ далекобойность ги прави особено годни да даватъ преградни и флангови огънове не само предъ фронта на своята дружина, но и предъ фронта на съседнитѣ. Тѣ изпълняватъ толкова по-добре своята задача, колкото по малкъ е риска да бждатъ унищожени или пленени. Укриватъ се чрезъ добро

приспособяване към мѣстността, чрезъ маскировка, чрезъ подходящо мѣсто въ общото разположение, или пъкъ като имъ се даде задача, която не изисква никаква стрелба преди даването близката огнева преграда отъ тѣхъ. Може да стане необходимо тѣ да се поставятъ въ първия ешелонъ, ако отъ него се иска силенъ огънь, — именно за извършване на фланкиращи стрелби. Въ тоя случай съседнитѣ пехотни отдѣления ги охраняватъ отъ приближилия ги атакуващъ;

— огнева преграда, създадена само отъ взаимно фланкиране на отдѣления, рискува да създаде празноти презъ време на боя; боецътъ, който е получилъ задача да фланкира, може да бжде изкусенъ да я пренебрегне, ако е заплашенъ по фронта отъ близко разстояние. Отъ това следва, че автоматичнитѣ пушки трѣбва да се употребяватъ, по правило, за да стрелятъ перпендикулярно на фронта или въ малко коса посока; употребени за фланговъ огънь, тѣ трѣбва да бждатъ защищавани по фронта отъ стрелцитѣ или прислугата.

155. На всѣки огнев органъ се дава една *главна* и нѣколко *второстепенни задачи* за евентуално изпълнение.

Огньоветѣ, за изпълнение на главнитѣ задачи отъ всички оржжия, съставляватъ съществена частъ на огневия планъ, именно: *огневата преграда предъ главната съпротивителна позиция* (№ 277); тѣ започватъ при сигнала „*преграденъ огънь*“.

Преградниятъ огънь е еднакъвъ денемъ и нощемъ.

На него се дава предпочитание предъ всѣки други, дори и започнатъ вече, огънь, щомъ като се даде сигнала.

Второстепеннитѣ задачи се състоятъ отъ огънове по далечни цели, по видими цели, по цели предъ фронта, определени въ огневия планъ или за огневи прегради въ вжтрешността на разположението.

156. Въ заповѣдта точно се определятъ задачитѣ на огневитѣ органи и се даватъ указания за изпълнението на огньоветѣ: обекти, начини за примѣрване, видъ на огньоветѣ, сигнали за първоначално откриване, прекратяване или отново подемане на огньоветѣ, условия, при които началницитѣ на тия органи могатъ да откриватъ огънь по своя инициатива.

157. Резултатътъ на огневия планъ зависи отъ строгата дисциплина при произвеждането на огъня и отъ доброто действие на създадената *система за наблюдение и подслушване*, която трѣбва да се устрои по цѣлата дълбочина на заетата мѣстность. Тая система обема:

— мрежа отъ *наблюдателници съ голѣмъ обзоръ*, устроени отъ наблюдателнитѣ органи на дружинитѣ, полковетѣ и по голѣмитѣ единици, а сжщо така и отъ артилерията;

— *наблюдателници на ротнитѣ и взводнитѣ командири*;

— *подслушвателни постове и патрули*, изпращани отъ преднитѣ постове;

— *секрети* на всѣка частъ, която има бойна задача.

158. Наблюдателната система се допълва чрезъ създаване на *сврѣзки* между наблюдателнитѣ органи и команднитѣ или огневитѣ органи, които тѣ осведомяватъ или имъ даватъ сигналъ за действие.

Тукъ се поставятъ въ действие всички срѣдства за сврѣзка, особено *сигнализицията*, която позволява мигновено действие.

Заповѣдта за отбрана точно определя условията за употреба на сигналитѣ и посочва органитѣ, които иматъ право да ги даватъ, така щото да се избѣгне всѣкакъвъ рискъ да бждатъ тѣ обѣркани.

Сигналитѣ за обща огнева преграда трѣбва особено добре да се виждатъ. Тѣ се подаватъ по искане на ротнитѣ командири отъ първия ешелонъ, отъ назначенъ отъ тѣхъ офицеръ или подофицери. Само тѣзи назначени офицери и подофицери трѣбва да държатъ у себе си необходимитѣ сигнални ракети.

159. При мъгла или подъ газъ, когато мѣрача на автоматичното оржжие не може добре да наблюдава, той се подпомага отъ поставенъ на удобно мѣсто страниченъ наблюдателъ.

Въ този случай взаимно се уговарятъ сигнали, за да може тоя наблюдателъ да регулира и огъня.

Тѣзи сигнали трѣбва да се различаватъ отъ сигналитѣ за преградния огънь.

Членъ 2.

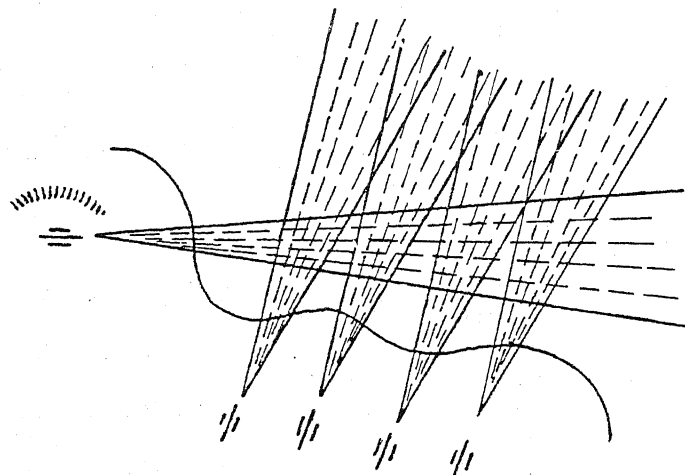
Фланкиране.

160. За да се направи недостѣпенъ за противника даденъ фронтъ, трѣбва на него да се разпредѣлятъ определенъ брой оржжия по начинъ, който да позволява да се създаде огнева преграда безъ празнини (фиг. 4).

Сжщиятъ резултатъ може да бжде полученъ само отъ едно оржжие, ако то се постави на единъ отъ фланговетѣ на отбранявания участъкъ и стреля почти успоредно на фронта, т. е. *въ фланга* на нападателя. Казва се, че такава оржжие е употребено за *фланкиране* (фиг. 4).

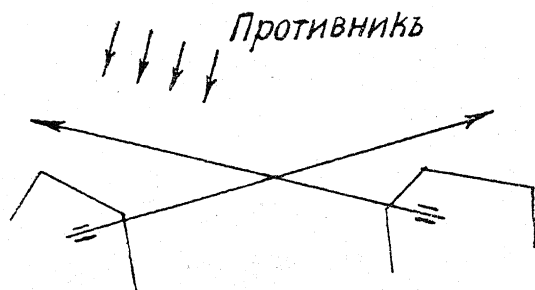
161. Два елемента *взаимно се фланкиратъ* когато всѣки отъ тѣхъ насочва огъня си предъ фронта или предъ единъ отъ фланговетѣ на другия (фиг. 5).

162. Фланговият огън позволява да се владѣе съ малко огневи сръдства голѣмъ фронтъ.

Фиг. 4. — Фронталенъ и фланговъ огънъ.

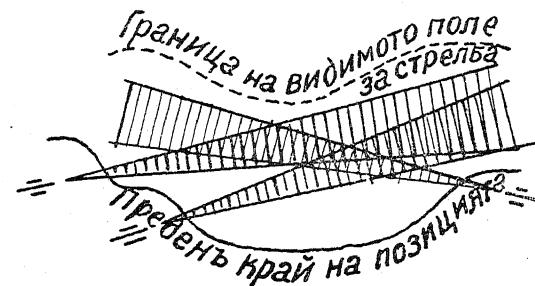
Нѣщо повече, понеже нападащиятъ насочва своя огънъ и внимание главно върху фронта, който атакува, то фланкиращитѣ оржия на отбраната лесно отбѣгватъ погледитѣ

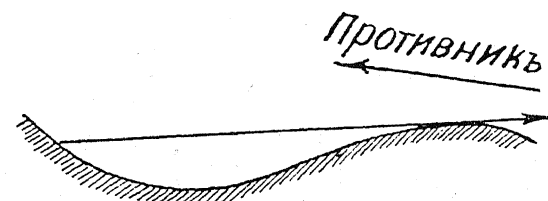
Фиг. 5. Взаимно фланкиране.

и ударитѣ му и следствие на това сж способни да го спратъ съ внезапенъ огънъ.

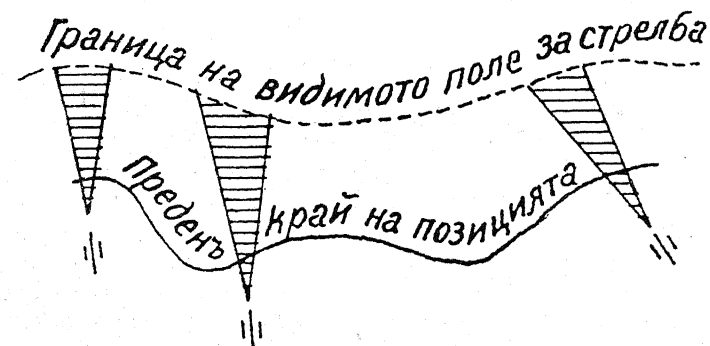
163. Винаги при близка отбрана трѣбва да се стремимъ да действуваме съ фланговъ огънъ; тоя огънъ се налага, особено, когато отбраняваме позиция съ ограниченъ обстрелъ, напримѣръ позиция на обратния склонъ (фиг. 6). При таково ограничено поражаемо пространство само фланговиятъ огънъ позволява да се използва цѣлата дължина на полегатата траектория (ч. 7.); при фронталенъ огънъ въ тоя случай по-голѣмата частъ на траекторията би била загубена (ч. 8).

Фиг. 6. — Фланговъ огънъ върху единъ насрещенъ склонъ.

Фиг. 7. — Огънъ по насрещенъ склонъ.

Фиг. 8. — Фронталенъ огънъ по насрещенъ склонъ.

164. Когато позицията има обширенъ обзоръ, близката ѝ отбрана трѣбва пакъ да се осигури посръдствомъ флангови огънове; въ тоя случай е необходимо да се предвиди още и далеченъ огънъ по фронта, за да се разстрои противника отъ по отдалеко.

Членъ 3.

Движение.

165. Една смѣла и обучена пехота, когато атакува, трѣбва да има само една грижа: да изнася все по-напредъ огневитѣ си сръдства навсѣкжде, дето движението е възможно, докато достигне противника.

Превъзходството на огъня е условието за движение напредъ (№ 140).

Въ известни случаи (напримѣръ общъ ударъ) движението напредъ има видъ на *едновременно и непрекъснато настѣпление по цѣлата линия*.

Въ други случаи нападателятъ може да настѣпи само въ тия посоки, които противника временно не обстрелва. Тогава той напредва чрезъ *промѣкване* (прецеждане), като постоянно се стареа да открие празнинитѣ, които съществуватъ въ противниковата огнева мрежа, за да ги използва веднага.

Благоприятнитѣ за напредване участъци отъ мѣстността могатъ да се измѣнятъ всѣки мигъ, въ зависимостъ отъ неутрализицията, произведена отъ нашия огънь. Малкиятъ подѣления сж които трѣбва да използватъ неутрализиранитѣ участъци и да напредватъ по възможностъ най-бърже.

Членъ 4.

Мѣстность.

166. Мѣстността упражнява значително влияние върху воденето на боя. Изучаването ѝ позволява да се опредѣлятъ най-добритѣ мѣста за оржжията отдето ще се обстрелватъ избранитѣ цели, а при липса на видими цели, пунктове, които трѣбва да се държатъ подъ огънь, за да може да се напредва. Мѣстността диктува какво разположение да се земе и какъвъ маневъръ да се извърши.

Приспособяването къмъ мѣстността и *укрепяването* запазватъ войскитѣ отъ противниковия огънь.

167. Едно малко подѣление не може да избира своя участъкъ, — той му е опредѣленъ. Въ него то е длъжно да извлѣче най-голѣмата възможна полза отъ мѣстността.

За да се използватъ свойствата на мѣстността, нужно е грижливо тя да се изучи, да се откриятъ удобствата и затрудненията, които създава за изпълнението на получената задача и какви сгоди дава на противника, за действията, които той може да предприема.

168. При нападение, неравноститѣ на почвата и мѣстнитѣ предмети прикриватъ и маскиратъ настѣплението.

Твърде закритата и присѣчената мѣстность благоприятствува на атакуващия за унищожаването на мѣстнитѣ съпротивления. Но тукъ често боятъ приема форма на изолитрани действия, които мжчно се съгласуватъ; командуването мжчно може да възстанови свръзкитѣ и мжчно може да насочи общитѣ усилия въ първоначалната посока, ако това е нарушено.

Въ такава мѣстность подкрепата на артилерията често е стѣснена отъ трудноститѣ при установяване свръзкитѣ съ пехотата и точното посочване на обектитѣ, които тя трѣбва да обстрелва.

Поради тѣзи причини, настѣплението въ закритата и прѣсечена мѣстность е, изобщо, бавно.

169. Изучаването на мѣстността въ дълбочина може да ни подсказе де сж поставени по-заднитѣ оржжия на противника, които могатъ да действуватъ въ зоната на атаката и, вследствие това, да се опредѣлятъ последователнитѣ обекти, както и пунктоветѣ, които трѣбва да се неутрализиратъ съ огъня на далекобойнитѣ оржжия на атаката.

Удобни за последователни обекти сж успореднитѣ на фронта хребети, които даватъ закритие срещу далечния огънь на отбраната. Задъ такъвъ обектъ се устройватъ частитѣ, а върху него се устройва наблюдението и се организира огневата база. Спирането, преди да се достигне хребета, може да изложи атакуващия подъ огъня на далечнитѣ неприятелски оржжия.

170. Изучаването на мѣстността въ ширина понѣкога опредѣля мѣстнитѣ линии, перпендикулярни или коси на фронта, които сж вѣроятни мѣста за противниковъ фланговъ или косъ огънь, който огневиятъ ешелонъ рѣдко ще бжде въ състояние да неутрализира съ собственитѣ си сръдства.

171. Отъ предидущето следва, че:

— изучаването неравноститѣ на мѣстността, преди да се почне атаката, позволява да се опредѣли какво предварително трѣбва да се неутрализира отъ огневата база и отъ артилерията.

— когато перпендикулярнитѣ на фронта хребети не сж твърде широки, добре е на всѣки отъ тѣхъ да се насочи органическа единица, като междинитѣ между хребетитѣ се неутрализиратъ само съ огънь.

172. *Неравноститѣ на мѣстността* интересуватъ най-много тия командири, които трѣбва да установятъ огневия планъ и да опредѣлятъ участъцитѣ за действие на атакуващитѣ единици (дружина, полкъ).

173. При отбрана или при спиране на атаката, укрепяването на заетото или завладѣно пространство е **наложително**. Това укрепяване достига най-голямото си развитие при позиционната война. То има за целъ, главно, да създаде условия за пълна действителност на огъня чрез *наблюдение, поражаеми пространства, фланкиране* и изкуствени препятствия, разположението на които трѣбва да съответствува на добре съгласувана система на огъня. Освенъ това, укрепяването трѣбва да улеснява свръзките, движението, снабдяванията и да прикрива войскитѣ от погледитѣ и изстрелитѣ. То не трѣбва да стѣснява възобновяване на движението напредъ.

174. **Всѣка мѣстност може да се отбранява ако войскитѣ, които я заематъ, умѣятъ да я укрепятъ и разумно да употребятъ своя огънь.**

175. При твърде пресѣчена мѣстност не трѣбва да се оставатъ ненаблюдавани и необстрелвани междини, презъ които противника би могълъ да се промъкне; по тази причина трѣбва да се поставятъ въ първа линия повече огневи сръдства, отколкото на обикновена мѣстност; въ тоя случай се предвиждатъ съсрѣдоточени огънове, които специално да обстрелватъ подстъпитѣ къмъ позицията, ходоветѣ за съобщение и пѣтищата за снабдяване на неприятеля.

Глава V.

Маневъръ. — Изненада. — Охрана на боя. — Запазване на съприкосновението.

Членъ 1.

Маневъръ.

176. Маневърътъ въ рамкитѣ на получената задача се състои въ възможно ненадейно и сигурно съсрѣдоточаване на всички сръдства срещу противника. За единъ пехотенъ командиръ съсрѣдоточаване на сръдствата се достига като се съгласува огънятъ и движението на различнитѣ подѣления къмъ дадения обектъ, като се държи смѣтка за мѣстността и за противника.

177. Подготовката на маневърътъ се състои въ първоначалното разположение, което произхожда *отъ идеята на маневра* и включва:

— *разпредѣляне на огневитѣ сръдства* съ огледъ да бждемъ най-силни къмъ пунктoветѣ, дето се дири решителенъ резултатъ;

— *опредѣление посокитѣ на настѣплението и обектитѣ на стрелбата* съ огледъ да могатъ да се изпълнятъ движенията и съсрѣдоточаванията на необходимитѣ огънове.

Напредване на атаката и съсрѣдоточаване огъня се поставятъ при най-добри условия когато положението позволява да се прикове противника по фронта и да се нанесе ударъ на единъ отъ фланговетѣ му. Когато е невъзможно да се действува на фланга на противника, трѣбва предважително да се проникне въ разположението му и следъ това, съ съсрѣдоточени огънове върху създаденитѣ флангове, да се *развие успѣха въ страни* (№ 207).

178. Изпълняващиятъ се маневъръ представлява движение на войскитѣ и прогресивно изнасяне напредъ на огневитѣ сръдства на мѣста, отъ които действителността на огъня имъ става все по-голяма.

Често пѣти условията на боя създаватъ непредвидени положения, които не позволяватъ точното прилагане на първоначалната идея на маневра. Въ такъвъ случай съответнитѣ командири ще бждатъ принудени да измѣнятъ разположението на силитѣ и задачитѣ на огневитѣ си сръдства.

Въ една *изпълняваща своя маневъръ частъ*, командиритѣ на най-малкитѣ единици трѣбва да се стремятъ да добиятъ максимални резултати отъ своя огънь и, последвайки поставената задача, да измѣняватъ разположението си съобразно обстановката.

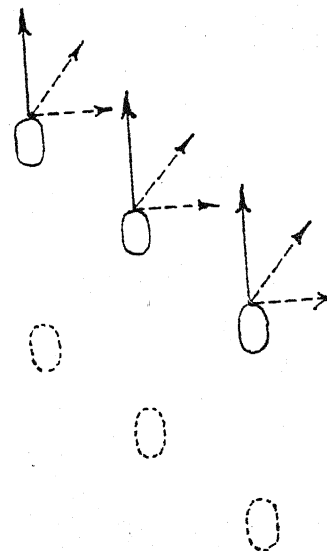
179. За известни подѣления маневърътъ по нѣкога ще се изрази само въ промѣна на посоката на стрелбата на стрелящитѣ автоматични оръжия (фиг. 9), но не и въ движение на личния имъ съставъ.

Това пренасяне на огъня позволява най-бързо да се запусти междината, да се прикрие откритъ флангъ, да се ограда съ огънь опредѣленъ участъкъ на мѣстността. Употрѣбявано често отъ картечнитѣ подѣления и придружаващитѣ машини, то по нѣкога може да се приложи и отъ автоматичнитѣ оръжия на огневия ешелонъ (фиг. 9).

Членъ 2. Изненада.

180. *Изненадата* увеличава вѣроятността за успѣха.

Изненадата е резултатъ на действителна или предполагаема неочаквана опасностъ, която не може напълно да се отстрани. Изненаданата частъ не може да развие своя огънь за да намали ефекта на неприятелския и понесе голѣми поражения.

Фиг. 9. — Примеръ за промѣняване посоката на стрелбата на действащитѣ автоматични оръжия.

Изненадата е мощно средство за създаване деморализация и безредие; винаги трябва да се стремимъ да изненадваме противника; всички войскови части винаги трябва да се предпазватъ отъ изненада. Тя създава предимство много по-важно отъ това на численото превъзходство или материалната частъ. Тя позволява всички дързости.

181. Изненадата се достига чрезъ тайна на подготовката, бързина на изпълнението и внезапно проявление на пълната мощъ на средствата за действие. Тя се постига още чрезъ употреба на непознати на противника нови средства и начини за действие.

Указания за запазване тайната сж дадени въ III ч.

182. При отбрана изненадата се постига ако се укрие отъ противника действителното разположение и укрепяване, ако ненадейно се развие върху му огнева система, която той не подозира.

Контъратакайтъ сжщо трябва да се произвеждатъ изненадано.

183. Резултатитъ отъ изненадата трябва напълно да се използватъ. Това е длъжностъ, преди всичко, на частитъ, които сж въ съприкосновение съ изненадания противникъ. Отъ съобразителността и смелостта на командиритъ на тия части зависи да не се даде възможностъ на противника да се съвземе.

Членъ 3.

Охрана въ боя.

Общи сведения.

184. Охраната на пехотнитъ части се получава като се взематъ всички мърки, които изключватъ изненадата и позволяватъ да се заеме бойно разположение

Охранителнитъ мърки, които трябва да се съблюдаватъ въ походъ и почивка, сж изложени въ III-а частъ.

185. Въ боя охраната се постига:

— като се взематъ предпазителни мърки за намаляване видимостта и уязвимостта на частитъ;

— като се изпълнятъ постановленията изложени въ № 189 до 191;

— като се запази съприкосновението съ противника.

Предпазителни мърки за намаляване видимостта и уязвимостта.

186. Въ всички фази на боя пехотата трябва:

— да се прикрива отъ земното и въздушно наблюдение;

— да се запазва отъ земния и въздушенъ огънь;

— да взема мърки срещу евентуални нападения на

блиндирани машини;

— да се предпазва отъ газове.

187. Мъркитъ които трябва да се взематъ за горната целъ сж посочени въ III-а частъ. Повечето отъ тѣхъ взиматъ отъ инициативата на малкитъ командири; охраната противъ аероплани и бойни коли се изпълнява отъ командиритъ, които разполагатъ съ картечници и противотанкови оръдия*).

188. Маскировката презъ време на боя е задължителна за всѣка укрепителна работа и за всѣко нападателно приготвление. Тя трябва да бжде предварителна, т. е. да се извършва преди започване на земнитъ работи, които ще се укриватъ.

Лошо извършената маскировка е не само безполезна, но и вредна.

Правилата, които трябва да се следватъ, сж посочени въ *Временната техническа инструкция за маскировката*.

Охрана презъ време на боя.

189. Въ боя пехотата трябва да си осигури:

— сведения отъ наблюдението, отъ разпита на пленници, отъ командуването, отъ съседнитъ подѣления, отъ авиацията и отъ артилерията;

— винаги ешелонирано разположение, както при атака, така и при отбрана, което запазва главнитъ сили и резервтитъ само посредствомъ присъствието на преднитъ части;

— свързка, очна или огнева, съ съседитъ, за да се изключи изненада на фланговетъ; свързката при случайно създадени междини се допълва, евентуално, отъ странични стражи, поставени напредъ въ междинитъ.

190. При настѣпление, преди съприкосновението съ противника, предната охрана, раздѣлена на два ешелона — разузнавателенъ и боенъ (III частъ) осъществява сигурността.

191. При отбрана охраната се изпълнява отъ преднитъ охрани, раздѣлени на наблюдателенъ ешелонъ и съпротивителенъ ешелонъ (№ 278).

Освенъ това, изучаването на възможнитъ действия на противника и грижливата подготовка за противодействието имъ намаляватъ опасността и отстраняватъ безпокойствието отъ изненада. Тая подготовка никога нѣма да бжде напълно завършена. Нейната степенъ на свършенство зависи отъ разполагаемото време.

*) Въпросъ на проучване.

.Презъ време на спиранията при нападение, охранителнитѣ мѣрки се състоятъ: отъ бързо организиране на непрекъснати огневи прегради по фронта и въ междинитѣ; незабавно заемане на наблюдателни пунктове, добро действие на свързкитѣ; устройство на твърде бдителна наблюдателна система.

Членъ 4.

Запазване на съприкосновението.

192. *Влизане въ съприкосновение* значи да се опредѣли мѣстоположението, видътъ и силата на противниковитѣ войски.

Запазване на съприкосновението значи да се попрѣчи на врага да се откопчи отъ насъ (въ тъмнината или чрезъ димни завеси) и въ краенъ случай, ако това стане, да се взематъ всички мѣрки, за да бжде незабавно настигнатъ. *Запазването на съприкосновението* е единъ отъ най-важнитѣ фактори на осигуряването.

193. Длъжността да се поддържа съприкосновението е постоянна; тя се възлага на подѣленията отъ първия ешелонъ; безъ да чакатъ заповѣди, тѣ изпращатъ патрули за да разузнаватъ дали противникътъ продължава да заема пунктоветѣ дето неговото присѣствие е било открито. Слабиятъ съставъ на тѣзи патрули имъ позволява да действуватъ въ ограниченъ радиусъ (500 до 1000 метра); ако търсенето на противника изисква голѣмо отдалечение, тѣ се спиратъ и незабавно пращатъ донесение; следъ това длъжностъ на командиритѣ на по-голѣмитѣ единици е да предпишатъ изпълнението на предвиденитѣ въ заповѣдитѣ имъ (за атака или за отбрана) мѣрки, които трѣбва да се взематъ ако съприкосновението бжде загубено.

Ако патрулитѣ отново на близко разстояние влѣзатъ въ съприкосновение съ противника, тѣ оставатъ на постъ и донасятъ.

Всички движения въ обстрелвана съ преградни огньове зона се извършватъ следъ предварително споразумение съ артилерията.

Глава VI.

Ешелониране. — Разпредѣляне войскитѣ по фронта. — Посока. — Поддръжане въ права линия.

Членъ 1.

Ешелониране.

194. Ешелонирането спомага да се създаде свобода на действията и се предпазятъ главнитѣ сили отъ изненада. Освенъ това, то дава възможностъ да се образуватъ резерви. Ешелонирането на огневитѣ сръдства осигурява най-добрия изпользуване на различнитѣ видове оржжия, намалява извънността и улеснява сръдоточаването на огъня.

При нападение то дава възможностъ за последователно извиване на *усилията* и благоприятствува тѣхната *продължителностъ*. То улеснява дейността на командването презъ време на боя.

Ешелонирането трѣбва да се създава и възстановява при всички обстоятелства въ всички части.

При отбрана ешелонирането позволява едновременно да се осигури: сръдоточаването на огъня предъ главната съпротивителна линия, фланкирането, кръстосанитѣ огньове и вътрешнитѣ огневи прегради, които противникътъ ще трѣбва последователно да преодолява.

Членъ 2.

Разположение по фронта.

195. При разпредѣление на частитѣ по фронта трѣбва да се избѣгва да се даватъ участъци, голѣмината на които надвишава сръдствата за командване и действие.

Мощта на една частъ зависи, преди всичко, отъ възможноститѣ за нейното командване; тѣзи възможности опредѣлятъ ширината на нейния фронтъ; впрочемъ и мѣстността указва влияние за увеличение или намаление на фронта, въ зависимостъ отъ условията за наблюдение и свързкитѣ, които тя представлява.

196. *При нападение* може да се надвишатъ предвиденитѣ въ отдѣлъ VII норми за ширината на фронтонетѣ, но само при абсолютна необходимостъ и то подъ страхъ, че ще се намали свързката въ действията и може да се компрометира бойната способностъ на единицитѣ.

Обаче, трѣбва да се забележи, че предвиденитѣ ширини на фронтонетѣ сж опредѣлени като се предполага, че

частта ще заеме цѣлия си участъкъ; отъ него тя може да изпълни огневи задачи срещу значително по голѣмъ участъкъ отъ неприятелския фронтъ.

Отъ друга страна предвидения интервалъ между две съседни подѣления не създава празнина въ фронта, ако тоя интервалъ се обстрелва отъ тия части или отъ поставена въ него частъ за охрана и свързка.

197. При отбрана частитѣ могатъ да заематъ значително по-широки фронтове, отколкото при нападение, поради възможността да се избиратъ удобни мѣста на оржжията, използването на фланговия огънь и леснотата за командване. Огневитѣ сръдства могатъ да осигурятъ непрекъснати и добре поддържани огневи прегради.

198. При разпредѣлението на огневитѣ сръдства трѣбва да се избѣгва извѣнмѣрна сгъстеностъ. Когато първиятъ ешелонъ се усили съ необходимия брой автоматични оржжия, всички други оржжия, поставени свръхъ това, ще бждатъ безполезно изложени на загуби.

На равна и открита мѣстностъ опредѣлянето на голѣмината на фронта не трѣбва да изхожда отъ голѣмия предѣлъ на силата на оржжията, за да не се създаде опасна изолираностъ на отдѣленията (№ 153) и за да се избѣгнатъ твърде значителнитѣ празнини, презъ които противникътъ би могълъ да се промъкне.

Членъ 3.

Посока.

199. Презъ време на атаката подѣленията на челния ешелонъ не трѣбва да се смѣсватъ или разкъсватъ.

За да се осигури успоредното или концентричното настѣпление на подѣленията трѣбва:

— всѣко отъ тѣхъ да се разположи на изходната линия право срещу своя обектъ;

— въ случай че обекта не се вижда отъ изходната линия, да се опредѣля ясно очертана *посока*.

Частъ, която постоянно държи указаната ѝ посока, лесно намира своето мѣсто въ разположението, когато обстоятелствата на боя сж я отстранили отъ него.

200. Посоката се осигурява по различенъ начинъ, въ зависимостъ отъ голѣмината на отдалечението на точкитѣ, които я опредѣлятъ.

Много отдалечена точка за посока може да бжде обща за нѣколко части.

Когато хоризонта е ограниченъ и частитѣ се движатъ на голѣми междини, всѣка отъ тѣхъ получава отдѣлна точка за посока.

201. Указването на посоката се попълня, по правило, резъ посочване и на жгѣла на посоката. Понѣкога само ози последния се дава, поради липса на характерни точки а посока или, ако такива има, тѣ се закриватъ презъ време на движението.

202. Презъ периода на приближаването, когато една частъ (дружина или рота) напустне пѣтя и почне да се движи разчленено, може да се назначи направляюще подѣление, по което другитѣ съобразяватъ своето движение; ози начинъ спомага да се запази добрия редъ и позволява тесно да се правятъ малки измѣнения на посоката, които тонѣкога сж необходими при започване на приближаването.

Сжщиятъ способъ е приложимъ когато приближаването се извършва нощно време.

Щомъ срещата съ противника стане възможна, необходимо е да се даде на ротата и по-малкитѣ подѣления точно опредѣлена посока.

Членъ 4.

Подравняване на фронта.

203. Изравняването на фронта въ права линия трѣбва да се избѣгва както въ общото разположение на атаката или отбраната, така и въ отдѣлното разположение на всѣко подѣление; то може да се приложи само когато частитѣ се движатъ следъ подвижния огненъ валякъ.

Едно подѣление не трѣбва да отлага изпълнението на своята задача поради това, че съседното подѣление е изостанало назадъ. Най-доброто сръдство за да се подкрепятъ изостаналитѣ назадъ съседи е да се изпълни до край своята собствена задача, а не да се чака изравняване съ тѣхъ.

Обаче, при атаката, когато едно подѣление е излѣзло твърде напредъ и е изразходвало резервитѣ си, налага се, въ интереса на непрекъснатостта на фронта, то да се спре преди неговото обкръжаване отъ противника да стане възможно. То трѣгва отново, щомъ като движението на съседнитѣ подѣления му позволи това.

При отбраната, напротивъ, при отсъствие на заповѣдь за отсгъпление, всѣко обкръжено подѣление трѣбва да продължи борбата. Единствено само командването има право да измѣни, ако има нужда, задачата и първоначално дадената му заповѣдь.

Глава VII.

Резерви.

Членъ 1.

Образуване и употреба на резервитъ.

204. Употрѣбата на резервитъ е главното сръдство, чрезъ което командирътъ държи въ равновесие своята система отъ сили и се намѣсва лично въ борбата.

Резерви иматъ: ротата, дружината и полка.

Ротниятъ резервъ има твърде ограничена и предварително опредѣлена роля: при нападателенъ бой той е предназначенъ да се слѣе въ огневия ешелонъ; при отбранителенъ бой той помага за отбрана на частъ отъ мѣстността, повѣрена за отбрана на ротата. Изразходванъ ротния резервъ, обикновено трудно се създава наново.

Дружинниятъ, и полковиятъ резерви могатъ да получатъ различни задачи; тѣхното голѣмо значение въ боя изисква щото командирътъ да ги възобновява по възможностъ веднага следъ тѣхната употреба. Обаче когато командирътъ счита, че е необходимо да възстанови едно компрометирано положение, той не трѣбва да се колебае да изразходва всичкитѣ си сръдства, безъ да се грижи за незабавното имъ създаване отново.

205. При настѣпление, главно, тѣзи на дружината и на полка, позволяватъ:

— да се осигури *продължителността и непрекъснатостта на усилията* чрезъ необходими засилвания и смѣни;

— да се поправятъ грѣшкитѣ при изгубване на посокитѣ, като се запълнятъ празнинитѣ, които последватъ отъ тѣхъ;

— да се възстанови *желания маневъръ*, когато той не се развива съобразно съ *идеята* на командира;

— *ангажиранитѣ въ боя поддѣления да се чувствуватъ по сигурни*, което имъ позволява да се посвѣтятъ само на своята задача;

— да се засили до максимумъ *използуването на успѣха*.

206. При отбрана назначението на резервитъ е:

— да *отбраняватъ*, въ нѣкои случаи, тая частъ отъ позицията, на която сж разположени;

— да *смѣняватъ* изморенитѣ поддѣления;

— да *контра-атакуватъ*, за да завзематъ отново изгубения участъкъ и го очистятъ отъ противника;

— да *усилятъ разположенъ предъ тѣхъ ешелонъ*, силата на който въ извесни участъци е компрометирана по-

иди унищожение на личния съставъ или материалната истъ.

Последниятъ начинъ за употреба на резервитъ е изключителенъ, защото презъ време на боя тѣ обикновено закъсняватъ, а освенъ това, не трѣбва да се преувеличава ясността отъ създадена празнота въ разположението, къмъ има назадъ и по фланговетѣ огневи единици, които могатъ да стрелятъ. Следователно, налага се внимание когато се изпращатъ резерви въ пробивитѣ, които нѣматъ голѣмо значение.

За да изпълнятъ своето предназначение при отбраната а позицията, резервитъ се разпредѣлятъ върху мѣстността отъ ротно, по взводно и дори по отдѣления, шахматно на разположенитѣ предъ тѣхъ части. Така поставени, тѣ могатъ да се съпротивляватъ отъ мѣстото си съ огънь или да изпълнятъ една отъ изброенитѣ по-горе задачи. Резервитъ оставатъ прикрити въ своитѣ скривалища до момента на намѣтата имъ.

Командиритѣ на резервитъ сж длѣжни да разузнаятъ мѣстността въ посокитѣ на вѣроятнитѣ контръ-атаки.

207. При атака резервитъ преимуществено се употребяватъ въ участъцитѣ, въ които противника отстъпва; въ този случай всички усилия трѣбва да се насочатъ, не за дълбочаване на пробива а за разширението му чрезъ комбинирани действия по фронта и къмъ новосъздаденитѣ флангове. Маневърътъ на пехотата не трѣбва да създава торби въ неприятелското разположение, а да развие успѣха въ страни, където може да се *използува* съсръдоточението на огъня (№ 177).

Резервитъ, изобщо, се разполагатъ, като се държи смѣтка за мѣстността задъ участъцитѣ отъ фронта, дето се предвижда тѣхното употребление, но достатъчно назадъ, за да могатъ лесно да се изпратятъ и къмъ пункта, въ който би се извършилъ пробивъ.

208. При атака или при отбрана употребата на резерва въ участъка на своята частъ има голѣми преимущества.

209. Когато дружината или полка сж изразходвали своитѣ резерви, командирътъ на по-висшата единица или ги подкрепя съ части отъ своя резервъ или замѣства цѣлата единица.

210. Отъ така формулиранитѣ правила за ешелонирането (№ 194) и за употребата на резервитъ следва, че една частъ трѣбва да има фронтъ толкова по-тѣсенъ и дълбочина толкова по-голѣма, колкото по значителни усилия тя ще трѣбва да понесе или извърши.

Членъ 2.

Усилване презъ време на боя. Задминаване. Смѣна.

211. При настѣпление *усилването* на огневия ешелонъ има за целъ да се възобнови изгубеното, вследствие нанеситѣ загуби, превъзходство на огъня и да се даде възможностъ за продължение движението напредъ. Усилващитѣ части отъ резерва трѣбва да се вкаратъ въ празнинитѣ на огневия ешелонъ; при това не трѣбва да се създава ненужна гжстота, която безполезно би увеличила уязвимостта и би причинила безредие.

При отбрана *усилването* на първитѣ ешелони е изключение (№ 206).

212. По правило всѣка ангажирана въ боя единица трѣбва да развие своята **нападателна способностъ до крайния предѣлъ на своитѣ сили, за което единственъ сѣдия е по-горното командване.**

Следователно, това командване опредѣля дали трѣбва да се изтегли отъ боя една частъ, която, следъ като е претърпѣла твърде много загуби, не може да прояви вече достатъчно резултатни действия.

Замѣняването на едно подѣление съ друго въ боя се извършва чрезъ задминаване или чрезъ смѣна.

То става най-често между дружини отъ първия и втория ешелони, а по нѣкога и между роти на една и сѣща дружина.

213. *Задминаването или преминаването на линията*, която заема едно подѣление, се извършва, изобщо, въ крайния моментъ на спираването. Подробноститѣ по изпълнението на задминаванията сж посочени въ № 578.

214. *Смѣната*, чрезъ която една частъ се замѣнява съ друга върху сѣщото мѣсто, се извършва съобразно предписанията на № 752.

215; Всѣки командиръ на резервъ е длъженъ: да разузнае подстѣпитѣ, които вѣроятно ще използва; да си осигури свръзката съ съседитѣ и съ командиритѣ на подѣленията, които вѣроятно ще подкрепя; да постави въ действие наблюдателната си служба.

Когато получи заповѣдь да усили, смѣни или да задмине едно ангажирано въ боя подѣление, той трѣбва да излѣзе напредъ, за да влѣзе въ прѣка свръзка съ командира на това подѣление, като вземе съ себе си свързочни сръдства, за да предаде разпорежданията си; следъ това се присѣдинява къмъ движущото се къмъ опредѣленото му мѣсто свое подѣление.

Глава VIII.

Използуване на успѣха.**Членъ единственъ.**

216. За подѣленията отъ първия ешелонъ *използуването на успѣха* се гради върху запазването на съприкосновението (№№ 192 и 193) съ противника.

217. При указано отъ противника съпротивление на рекжснатата по фронта линия, **победоносната войска винаги трѣбва да счита, че има предъ себе си само слаба завеса, която прикрива отстъпващия противникъ; въ такъвъ случай трѣбва незабавно да се възстанови съприкосновението и да се донесе за положението.**

Командуването веднага дава, ако не е вече направило това, необходимитѣ разпореждания, за да може напълно да се използва успѣха.

Подѣленията отъ първия ешелонъ настѣпватъ стремително, безъ обаче да пренебрегватъ необходимитѣ предпаителни мѣрки, за да избѣгнатъ изненадитѣ; въ краенъ случай тѣ действуватъ въ връзка съ дивизионното раззувавателно отдѣление (№ 93).

Тѣ не трѣбва да се бавятъ съ овладяването на изолитѣ съпротивителни мѣста на противника, които се срещатъ въ тѣхния участъкъ за действие. Срещу тѣхъ тѣ само е прикриватъ и ги указватъ на следващитѣ ешелони.

Ако противникътъ се съпротивлява, действията се разиватъ сѣщо както при среща съ изнесенитѣ напредъ елементи на първата му позиция.

Глава IX.

Снабдяване и евакуация.

218. Снабдяването съ бойни припаси презъ време на боя е изложено въ отдѣлъ IX.

219. Снабдяването съ хранителни припаси и материали презъ течение на боя става по сѣщия начинъ, както и снабдяването съ бойни припаси.

220. Снабдяването вѣнъ отъ боя съ бойни припаси, орана и материали се извършва споредъ указанията дадени въ III часть:

221. Търсенето и евакуацията на раненитѣ се възлага на дивизионната и полковитѣ санитарни служби.

222. Мѣрkitѣ, които трѣбва да се взематъ спрямо пленницитѣ, сж указани въ III часть.

ОТДЪЛЪ V.

Физиономия на пехотния бой.

Глава I.

Нападателен бой.

Членъ 1.

Общи сведения.

223. Боятъ се води срещу противникъ на позиция или срещу противникъ въ движение, който действува нападателно.

Изобщо отъ събранитѣ сведения преди срещата не може да се узнае дали противника ще напада или ще се отбранява. Действията на неговитѣ изнесени напредъ елементи не сж еднакви съ тия на главнитѣ му сили. Възможно е първитѣ да действуватъ нападателно, а главнитѣ сили — отбранително или пъкъ обратно.

Въ повечето случаи намѣренията на противника се откриватъ ясно само следъ влизане въ съприкосновение.

Разположението, което трѣбва да заематъ настѣпващитѣ къмъ противника пехотни части, следователно, трѣбва да отговаря на споменатитѣ по горе две възможности.

224. Когато нѣма опасностъ отъ въздушни нападения, отъ действия на механизирани съ голѣмъ радиусъ на действие части и отъ далекобойни орждия, войскитѣ заематъ предвиденитѣ въ III часть строеве. Последнитѣ се състоятъ, главно, въ изпращане на предни охрани, разширяване и удълбочаване походното разположение, избѣгване голѣмитѣ пжтища и опаснитѣ вѣроятни за обстрелване отъ противника пунктове за преминаване.

Членъ 2.

Приближаване.

225. Голѣмитѣ единици извършватъ по-голѣмата часть отъ движенията, преди сражението — нощемъ, съ огледъ да използватъ предимството на изненадата.

Войскитѣ отъ предната охрана, които иматъ задача да лѣзатъ въ съприкосновение съ противника, нормално и не-збѣжно извършватъ приближаването денемъ.

226. Приближаването започва отъ момента, когато пехотата достигне зоната, обстрелвана отъ огъня на противниковата дивизионна артилерия.

Влизането въ съприкосновение съ противниковата пехота тогава е предстоящо; общото разположение на войскитѣ, тѣхнитѣ строеве и начинътъ за действие на охранителнитѣ имъ органи отъ този моментъ трѣбва да съответствуватъ на нуждитѣ на боя. Пехотата *напуща походнитѣ строеве* и се движи по посоки на мѣстността въ възможно *най-малко язвими строеве за приближаване*.

227. Строеветѣ за приближаване трѣбва:

— да улесняватъ както движението напредъ, тъй и евентуалнитѣ измѣнения на посоката и на фронта;

— да позволяватъ да се използватъ неравноститѣ и закритията на мѣстността;

— да бждатъ достатъчно разпрѣснати, така щото единъ и сжщъ неприятелски снарядъ да поразява само малки подѣления.

Полковетѣ, дружинитѣ и ротитѣ се разчленяватъ на много ешелони и съ широки междини между тѣхъ; въ всички ешелони се употребяватъ взводни или дори отдѣлни колонни, прѣснати по фронта и дълбочини въ границитѣ определени въ отдѣлъ VII.

Всѣко подѣленне получава посока за движение, която се определя по една отдалечена точка и по жгъла на движението (№ 201).

228. Най-преднитѣ подѣления въ разположението на дивизията образуватъ *предната охрана*. Тѣ се раздѣлятъ на *разузнавателенъ ешелонъ* и *боеенъ ешелонъ* (III часть).

Предната охрана има за най-важна задача да гарантира главнитѣ сили отъ изненада.

Ако инструкциитѣ на командването допускатъ, тя трѣбва, освенъ това, да влѣзе въ съприкосновение съ противника, като допълни евентуално действието на органиитѣ отъ дивизионното разузнаване (№ 89).

На предната охрана се даватъ за последователни обекти важни линии на мѣстността, къмъ които тя се движи на скокове; предната охрана трѣбва да бжде винаги готова да постави въ действие необходимитѣ огневи срѣдства, за да подкрепи своето настѣпление и да запази заетата мѣстность по начинъ, че да осигури свободата на действие на главнитѣ сили.

Тя настѣпва колкото е възможно по-бързо, за да не забави движението на главнитѣ сили и методично разузнава за да не попадне, неочаквано, подъ силенъ и точенъ огънь.

За тази цел нейният разузнавателен ешелонъ се изнася на достатъчно разстояние предъ бойния ешелонъ (III частъ); още по-напредъ, обикновено, действува дивизионното разузнавателно отдѣление, споредъ даденитѣ указания въ № 89.

229. Строятъ за приближаване се прикрива, ако има нужда, отъ *странични охрани*, силата на които е въ зависимост отъ съществуващитѣ опасности (III частъ).

230. Главнитѣ сили настѣпватъ задъ предната охрана на различни разстояние, като се изнасятъ, изобщо, на голѣми скокове отъ една на друга последователни линии, опредѣлени отъ командването.

Частитѣ се движатъ разчленено, за да използватъ мѣстността, да намалятъ своята уязвимостъ, да избѣгнатъ отъ земното и въздушно наблюдение на противника; тѣ избѣгватъ тѣснинитѣ дето би било опасно за тѣхъ действието на газовитѣ снаряди.

Мѣрkitѣ за отбрана противъ нисколетящитѣ аероплани сж сжщитѣ, както презъ време на походъ (III частъ)

Членъ 3.

Влизане въ съприкосновение.

231. За да се влѣзе въ съприкосновение, трѣбва да се настѣпва докато се стигне предъ непрекъснатата огнева преграда, която позволява точно да се установи линията на противниковата добре организирана съпротива или фронта, отъ който изглежда, че противника иска да действува нападателно.

232. Влизането въ съприкосновение е задача на частитѣ отъ предната охрана, които трѣбва да допълнятъ първитѣ сведения, добити отъ авиацията и отъ дивизионното разузнавателно отдѣление (№ 91).

Настѣплението на разузнавателнитѣ ешелони на предната охрана предизвиква огньове, които позволяватъ постепенно да се отбележи линия, отвѣдъ която е невъзможно да се настѣпва безъ да се открие огънь.

233. Подѣленията на предната охрана, които сж достигнали тази линия, усилватъ, при нужда, разузнавателния си ешелонъ съ частъ отъ бойния, съ целъ да се образува достатъчно силен огнев ешелонъ; създава се огнева база и се осигурява охрана на фланговетѣ.

Настѣплението се извършва отъ обектъ къмъ обектъ. Едни отъ взводоветѣ на огневия ешелонъ се натѣкватъ на изнесени напредъ противникови елементи, други попадатъ въ незащитено пространство, което използватъ за да се промъкнатъ смѣло въ необстрелванитѣ междини.

Пунктоветѣ отъ които противника стреля сж обекти а подѣленията, които се намиратъ срещу тѣхъ; атаката на ъзи пунктове се подкрепя съ картечници и други оржжия тѣ огневата база, които се изнасятъ на скокове, а при ужда—и отъ артилерията.

Презъ това време подѣленията които сж попаднали въ междинитѣ продължаватъ настѣплението си и сътрудничатъ за сломяването на изолиранитѣ съпротиви.

По такъв начинъ по цѣлия фронтъ се развива непрекъснато проникване на малки подѣления, които се промъкватъ навсѣкжде дето могатъ, криейки се и обхождайки аетитѣ пунктове, имайки единствената грижа да напредатъ въ свободнитѣ или най-слабо защитени пространства.

234. Идва моментъ, когато по-дълбокото проникване става вече невъзможно; противникътъ се съпротивлява навсѣкжде и неговиятъ огънь образува непрекъсната преграда, която подѣленията на предната охрана не могатъ да пробиятъ само съ своитѣ срѣдства.

До тоя моментъ пехотата, наистина, е преодолѣла изнесенитѣ предъ противниковата позиция съпротиви или е треминала участъка, въ който се е движела неговата предна охрана; сега тя е спрѣна предъ силни и непрекъснати съпротиви, които ще може да преодолѣе само съ методична атака, подкрепена отъ артилерията или съ помощта на бойни коли.

Предната охрана се настанява върху завладѣната мѣстност и я организира по начинъ да осигури владението на важнитѣ пунктове, задъ които да се прикрие и улесни развърщането на главнитѣ сили и се създаде изходна линия за бждещитѣ атаки.

235. Когато командването счита, че противникътъ му противопоставя само изнесени напредъ елементи, взема мѣрки за да изясни положението.

Следъ влизане въ съприкосновение могатъ да последватъ частични действия, които иматъ за целъ да се завладѣятъ известни пунктове на мѣстността, имащи значение за бждещитѣ действия (наблюдателници, упорни пунктове), или за пробива на противниковото разположение.

Тѣзи частични действия се извършватъ съ ограничени пехотни сили, но съ възможно силна артилерийска подкрепа. Въ тази фаза на действията пехотнитѣ части, които не сж включени (анкадрирани), трѣбва да обърнатъ особено внимание за охраната на фланговетѣ си.

236. Постепенно съ развитието на боя се правятъ разпореждания за влизането въ действие на главнитѣ сили.

За тази целъ **строя за приближаване на главнитѣ сили трѣбва да съдържа въ зародишъ бждещия боенъ редъ** и то толкова по-пълно, колкото може да се предвиди.

Освенъ това необходимо е щото командиритѣ на полка и на дружината, които сж начело на колонитѣ отъ главнитѣ сили, да се намиратъ въ свръзка съ съответната предна охрана, която ги прикрива, за да могатъ да дадатъ желаното отъ тѣхъ развитие на боя въ опредѣления имъ за действие участъкъ.

Членъ 4.

Атакa.

237. Атаката има за целъ да се зазладѣятъ опредѣленитѣ отъ командването последователни обекти.

Атаката на първия обектъ обема:

- построяване на бойния редъ;
- излизане и настѣпване до предупредителната линия.
- ударъ.

Бoенъ редъ.

238. Бойниятъ редъ на дивизията се развива прогресивно презъ време на влизането въ съприкосновение подъ критерията на предната охрана; той се състои отъ:

- бойна часть
- артилерия.
- резерви.

239. *Бойната часть* се състои отъ пехота, евентуално засилена съ бойни коли, отъ придружаваща артилерия и отъ инженерни подѣления.

Пехотата отъ бойната часть се разполага прикрито срещу своитѣ обекти; тя е разпредѣлена въ дълбочина на много ешелони, по начинъ да може да храни атаката и да маневрира.

Първиятъ ешелонъ заема *изходната линия*, опредѣлена въ заповѣдта за атака. Тази линия се създава на характерна мѣстна линия, която се укрепява повече или по-малко пълно (окопи, гнѣзда за автоматични оржжия, скривалища).

Ако пехотата заеме изходната линия въ последнитѣ моменти преди тръгването напредъ и скрито отъ противника, създава се възможность да се намали до минимумъ и дори да се премахне укрепяването на изходната линия. Последната трѣбва да бжде точно опредѣлена върху мѣстността и предварително разузната. Това е необходимо за съставяне на *пехотния огневъ планъ* за едновременното и съ редъ започване на атаката, за поставяне частитѣ точно срещу тѣхнитѣ обекти и, най-после, за по-близката подкрепа отъ артилерията.

Ешелонитѣ, които сж назначени да следватъ огневия целонъ, сж поставени при сжщитѣ условия на закритие, както този последния.

240. Сгжстено разположение на челнитѣ подѣления върху изходната линия, предвидено въ № 269, може да се опусне когато последната притежава добри скривалища ротивъ неприятелската артилерия, а на мѣстността задъ нея нѣма такива.

241. *Бойниятъ редъ* трѣбва да позволява:

- да се достигне превъзходство надъ противниковия гънь (№ 140);
- да се използва достигнатото превъзходство на гъня за движение напредъ;
- да се намали колкото е възможно повече уязвимостта.

242. Бойниятъ редъ върху изходната линия за всѣка дружина отъ първия ешелонъ се формира по следния начинъ: — известно число пехотни роти, усиленни по изключение отъ картечни подѣления, дадени въ тѣхно разпореждане трѣбва да водятъ боя до овладяване опредѣления обектъ; тѣ треминаватъ *въ боенъ редъ* (№ 239) и организирватъ своя *огневъ ешелонъ* (№ 144);

— създава се *огнева база* върху, задъ или въ страни на изходната линия. Назначението начинътъ на действие и тремѣстването напредъ на огневата база сж указани въ № 150;

— пехотнитѣ роти въ резервъ се държатъ назадъ въ строй за приближаване.

243. Полкътъ и дружината получаватъ опредѣленъ участъкъ *за действие*; на ротата се дава *посока по отдалечена точка на мѣстността*.

На всѣко подѣление, което е на позиция, се посочва целта, която трѣбва да достигне, а ако тя не се вижда, указва се направлението, което трѣбва да следва (№ 192—202.)

244. Съдействието *на артилерията* въ нападателния бой е указано въ № 65 до 80.

Боятъ на пехотата съ бойнитѣ коли е изложенъ въ отдѣлъ VIII.

245. *Резервитѣ* на дивизията заематъ въ общото разположение опредѣленото отъ командира на дивизията мѣсто.

Излизане отъ изходната линия и настѣпление до предупредително разстояние.

246. Пехотата отъ бойната часть излиза отъ изходната линия въ опредѣленъ часъ или по уговоренъ сигналъ и непрекъснато настѣпва къмъ първия обектъ, обикновено на скокове. Това настѣпление се подготвя и подкрепя отъ

всички видове огънове: артилерийски, пехотни, отъ огневата база и отъ огневия ешелонъ на атакуващитѣ роти, евентуално отъ огъня на бойнитѣ коли (№ 668 и следващитѣ) и аеропланитѣ.

Когато атаката е подкрепена отъ огненъ валякъ, първия ешелонъ се движи близо до прѣскащитѣ се снаряди (№ 69). Той преминава срещнатитѣ слаби съпротиви, безъ да се спира; унищожаването на последнитѣ е работа на следващитѣ ешелони или на специални отдѣления чистачи.

Когато подкрепата на артилерията се дава чрезъ последователни съсрѣдоточени огънове върху известни или предполагаеми опорни пунктове отъ противниковата позиция, първиятъ ешелонъ на атаката използва получената неутрализация и напредва до границата на безопасната отъ артилерийския огънь зона (№ 67). Щомъ артилерията пренесе огъня, той отново започва настѣпленieto, така че да достигне до противника преди той да се е съвзелъ (№ 71).

Спрѣнитѣ отъ известенъ опоренъ пунктъ подѣления се прилепватъ къмъ мѣстността, стараятъ се да го неутрализиратъ съ огънь и при първа възможностъ започватъ отново движението напредъ.

Подѣленията, които нѣматъ предъ себе си прѣчки продължаватъ настѣпленieto.

Съ непрестанния стремежъ да изпълнятъ собствена си задача и да спечелятъ пространство пехотнитѣ подѣления, безъ да се изравняватъ, но като осигуряватъ взаимнитѣ връзки, най-ефикасно си помагатъ едно на друго.

247. За да се запази превъзходството на огъня и възможността да се напредва, огневиятъ ешелонъ, при нужда, се засилва, но никога не трѣбва да се създаде съгжстване, което би увеличило загубитѣ. (№ 211).

Винаги трѣбва да се избѣгва усилването на подѣления, които сж спрѣни предъ материално препятствие, срещу което огъня би билъ безсиленъ.

Усилватъ се предимно тия подѣления, които напредватъ, за да може чрезъ маневрътъ имъ да се помогне на спрѣнитѣ подѣления да напреднатъ.

248. Напредването на огневия ешелонъ се улеснява чрезъ възможно по-продължителната подкрепа отъ огневата база (№ 150).

Сигурната подкрепа може да се създаде само ако атаката се извършва последователно върху обектитѣ и допуска временни спирания, които позволяватъ да се създаде на всѣки новоатакуванъ обектъ огнева база.

249. Презъ време на атаката всѣко спрѣно за моментъ подѣление използва окопния инструментъ, за да приспособи естественитѣ неравности на мѣстността, да си

прави стрелкови трапчета или окопи; подѣленията, които едвакъ използватъ започнатитѣ работи и ги усъвършенствуватъ.

250. Атаката може да накара противника да напусне оитѣ позиции или да се скрие въ окопитѣ; навсѣкжде, аче, дето противника се държи атаката се последва съ даръ.

Ударъ.

251. Ударътъ е скокъ, който безъ спиране достига обекта.

Понѣкога атаката започва съ ударъ, понѣкога ударътъ представлява последната нейна фаза; презъ време на развитието на атаката често се произвеждатъ частични удари.

Ударътъ започва съ движение и се завършва съ бой съ ножъ; тѣзи две действия следватъ непосредствено едно следъ друго.

Ударното разстояние е различно.

Когато ударътъ се извършва въ началото на атаката при излизане отъ изходната линия ударното разстояние може да бже нѣколко стотици метра. Въ този случай, най-есто, удара е общъ и се извършва на широки фронтове, тѣ много подѣления, предшествуванъ обикновено отъ огненъ валякъ.

Ако ударатъ е последниятъ скокъ на атаката, той не е произвежда едновременно по всички пунктове на бойната линия; тогава той се изразява въ частични удари, извършвани обикновено отъ взводове, или дори отъ отдѣления, които извършватъ последния скокъ отъ нѣколко десетки метра и се хвърлятъ на ножъ; ударътъ трѣбва да бже подотвенъ отъ действието на всички оржжия, съ които разполагатъ нападателитѣ.

Членъ 5.

Заемане и запазване на завладѣната мѣстность.

252. Щомъ като се отнеме единъ обектъ, огневиятъ ешелонъ на атакуващитѣ войски се настанява въ него; ешелонитѣ, които следватъ, и, евентуално, специално образуванитѣ отдѣления пристѣпватъ къмъ очистване на завладѣното.

При всѣко спиране, даже и кратковременно, всѣки командиръ на частъ трѣбва:

— да организира възможно по-пълна огнева система по фронта.

— да осигури фланговетъ си съ огъчъ въ междинитъ до съседитъ.

— да възстанови свързкитъ съ съседитъ.

— да възобнови ешелонирането въ дълбочина на подълението си.

253. Подъленията отъ първия ешелонъ незабавно настаняватъ автоматическитъ пушки на завладѣнитъ обекти; подълѣтна защита другитъ елементи се поставятъ въ редъ и попълватъ бойнитъ си припаси. Пехотнитъ и артилерийски огньове се уточняватъ, организиратъ наблюдението и свързкитъ; окопниятъ инструментъ се използва за бързо окопаване, извършватъ се необходимитъ малки премѣствания, за да се подобри обстрела и да се използва по-добре мѣстността.

Същевременно взиматъ се мѣрки за да се запази съприкосновението съ противника (№ 192 — 193).

254. Запазването на завладѣното пространство отъ позицията се осигурява отъ гарнизонъ, който сътрудничи, за да се приготви огнева база, необходима за продължение на атаката; този гарнизонъ остава на мѣстото до завладѣването на новъ обектъ.

253. Подъленията, които следватъ произвелитъ удара, се спиратъ и укриватъ въ мѣстността. По заднитъ части, настѣпващи въ шахматно разположение (№ 147), щомъ като се спратъ, заематъ автоматично, временно отбранително разположение, което позволява организирането на нѣколко евентуални прегради въ дълбочина.

Трѣбва винаги да се поддържа готовностъ за използване, въ случай на нужда, всичкитъ срѣдства за отбрана.

256. Ако подъленията отъ втория ешелонъ сж се притиснали твърде много къмъ челнитъ подъления, тѣ оставатъ на мѣстото си, като избѣгватъ да се натрупватъ, за да не увеличатъ уязвимостта.

При възобновяване на настѣплението къмъ следния обектъ тѣ възобновяватъ ешелонирането.

Членъ 6.

Развитието на боя въ вътрешността на противниковото разположение.

257. Когато завладѣния обектъ се осигури срещу противникова контъръ-атака, приготвя се атаката на следващия обектъ. Последната се извършва отъ сжщитъ подъления, ако тѣ сж способни за нови усилия; при нужда прави се прегрупиране и се подвеждатъ прѣсни войски.

258. Въ опредѣления часъ или по опредѣления сигналъ, атаката започва отново отъ завладѣния обектъ или отъ

южената отъ обстоятелствата линия на спирането, при щитъ условия, както по-рано.

Когато пехотата значително напредне, артилерията нажително трѣбва да се изнесе напредъ, преди да достигне ая на своята далекобойностъ. Презъ време на тѣзи изршвани, обикновено, по ешелони движения, настѣплението пехотата се подкрепя само съ частъ отъ артилерията.

Свързкитъ ставатъ по-трудни; пехотата не може много разчита на прѣкъ и бързъ огънь за подкрепа. Отъ уга страна, тя има по-голѣма свобода на движенията, ради претърпяния отъ противника първи неуспѣхъ. Инициативата на пехотнитъ командири тогава придобива капитално значение; въ случая тѣхния духъ, решителностъ и ѣлостъ сж единствената гаранция да се извлѣче цѣлата възможна полза отъ благоприятнитъ условия на боя, които трѣбва незабавно да се използватъ, за да не се даде възможностъ на противника да се съвземе.

259. Презъ време на тази фаза атаката се извършва иво и яростно отъ единъ обектъ къмъ другъ, съ единствената целъ—да се достигне, по възможностъ, най бърже зайния обектъ.

Бързината не трѣбва да се търси въ увеличаване скоростта на движението на пехотата, а въ творчеството, въ зпълнението и въ комбиниране на усилията. Скоростта ри предаването на донесенията, които сж отъ естество да риентиратъ командиритъ за употребата на резервитъ имъ, ридобива особено значение.

Взетитъ мѣрки за поддържане на реда гарантиратъ щото редвиденитъ спирания да траятъ толкова, колкото е опредѣлило командуването; умѣлитъ и своевременно изпълнени маневри позволяватъ да се намали до минимумъ траенето на спиркитъ, които противника е наложилъ.

Всѣко подѣление трѣбва да се стреми да настѣпва непрекъснато.

Съприкосновението съ противника никога не трѣбва да се загубва.

Завладѣната мѣстностъ се отбранява упорито.

Членъ 7.

Използуване на успѣха.

260. Използуването на успѣха се разглежда въ № 216 и 217.

Членъ 8.

Случай на неуспѣхъ.

261. Когато атаката не успѣе, пехотата се окопава и организира необходимитѣ огневи прегради, като очаква отъ командуването да подготви нова атака, или съседитѣ да напреднатъ и дадатъ възможностъ за възобновяване на движението.

Пехотата съобщава на артилерията достигнатата линия, за да може последната да нагласи преграденъ огънь и да се подготви за контъръ-подготовка. Тя се снабдява съ бойни припаси.

Заповѣдано отстъпление се извършва по начина указанъ въ глава VI на настоящия отдѣлъ.

Членъ 9.

Бой прекъснатъ отъ нощъта.

262. Когато боятъ не е завършенъ до края на деня и не сж създадени благоприятни условия, за да се започне нощенъ бой (№ 705 и следващитѣ) подѣленията на първия ешелонъ се спиратъ и окопаватъ на достигната линия, като презъ нощъта се устройватъ.

Върху тѣхъ пада *задачата да охраняватъ* и евентуално да укажатъ *първото съпротивление*.

Тѣ блятъ за охраната на своитѣ флангове.

263. Най-изнесенитѣ напредъ подѣления съставляватъ *наблюдателенъ ешелонъ*. Всѣко отъ тѣхъ изпраща *секрети* за да наблюдаватъ подлежащата мѣстностъ и междинитѣ до съседнитѣ подѣления. Другитѣ войници трѣбва да сж готови веднага да приложатъ съставения при спирането огневи планъ.

Този огънь трѣбва да бжде допълненъ отъ огъня на картечницитѣ, които се назначаватъ да обстрелватъ незаемитѣ междини.

Ротитѣ отъ първия ешелонъ действуватъ като *съпротивителенъ ешелонъ*; тѣ изпращатъ необходимитѣ *патрули*, за да разузнаятъ мѣстността предъ наблюдателния ешелонъ и се стремятъ да влѣзатъ въ съприкосновение съ противника. (№ 193).

Освенъ това, нощъта се използва отъ заднитѣ ешелони да преминатъ зонитѣ, които трудно се преминаватъ денемъ, за поправки въ разположението и за извършване на необходимитѣ смѣни въ частитѣ.

Глава II.

Пробивъ на укрепенъ фронтъ.

Членъ 1.

Общи сведения.

264. При атака на укрепенъ фронтъ (№ 6), следъ вливането въ съприкосновение, започва повече или по-малко одължителенъ периодъ на стабилизация, необходимъ за подготовка. Единичитѣ, които ще участвуватъ въ атаката, вършватъ приближаването подъ прикритието на войскитѣ, които вече се намиратъ въ близко съприкосновение съ разположения на позицията противникъ. Следъ това атаката започва направо съ ударъ.

Членъ 2.

Приближаване.

265. Приближаването на частитѣ, които ще взематъ участие въ атаката, се извършва предъ лицето на бдителенъ, азполагащъ съ осъвършенствувани наблюдателници и значителни огневи срѣдства, противникъ.

Презъ тоя периодъ приближаващитѣ се части се движатъ въ зоната на артилерийския, а по-после и на пехотния огънь, на който тѣ не могатъ напълно да противодействуватъ. Приближаването, изобщо, е възможно само подъ прикритието на тъмнината или въ гора; то се извършва въ азчленени и ешелонирани строеве.

266. Напредването на приближаващитѣ се части се улеснява и дори може да се изпълни денемъ, когато предтоящитѣ войски водятъ силенъ бой, или когато се разполага съ ходове за съобщение.

267. Презъ време на приближаването трѣбва точно да се пази посоката и да се избѣгва объркване състава на частитѣ; последнитѣ се водятъ, ако има нужда, отъ водачи, взети отъ действащитѣ отпредъ войски. Понеже участитѣ на най-преднитѣ войски сж вече установени, то на приближаващитѣ части се опредѣлятъ, изобщо, по ограничени участъци, отколкото при приближаването, което предшествува срещния бой.

Членъ 3.

Атака.

268. За атаката пехотнитѣ командири, включително до отдѣлѣонния командиръ, ако е възможно, получаватъ крокита въ едъръ мащабъ на противниковата позиция, върху които сж нанесени отбранителнитѣ организации (мѣста на картечници, наблюдателници, командни мѣста и пр.), пжтищата, достъпнитѣ направления и ходоветѣ за съобщения, които най-много ще се използватъ следъ нахлуване въ позицията.

269. Настаняването на ударнитѣ подѣления въ изходнитѣ паралели и устройството на силни огневи бази се извършва съобразно предписанията на № 242. На всѣко подѣление се опредѣля значително по-малъкъ участъкъ за действие отколкото при атака на слабо укрепена или неукрепена позиция.

Когато изходната линия притежава добри скривалища и е достатъчно близо до линията на противника, допустимо е да се сгжсти разположението на най-преднитѣ подѣления. Ешелонирването въ този случай ще се възстанови следъ преминаването на зоната, изложена на преграднитѣ огньове на противника.

Заемане разстоянията въ дълбочина презъ време на движение е деликатенъ маневъръ.

Сгжстяването къмъ най-предната линия (№ 240) е допустимо само ако се разчита, че то ще остане въ тайна за противника и ако, атакувайки безъ артилерийска подготовка, нѣма опасностъ отъ контъръ-ударъ върху масиранитѣ ни войски.

270. Когато условията сж позволили приближаването да достигне на много близко разстояние отъ първата линия на противника, атаката започва съ ударъ, подкрепянь, по общо правило, съ огненъ валякъ (№ 69).

Атаката може да се извърши и съ изненада, безъ артилерийска подготовка, съ подкрепата на бойни коли (№ 668 и следващитѣ).

271. Огневиятъ ешелонъ напредва отъ обектъ къмъ обектъ съ скоростъ зависяща отъ силата на артилерийската подкрепа. Обектитѣ трѣбва да бждатъ близо единъ отъ други; офицеритѣ и подофицеритѣ следятъ щото разстоянието отъ единъ обектъ до другъ да се преминава на единъ скокъ.

Всѣко указано отъ противникови групи съпротивление е обектъ на частична атака, която не трѣбва да забавя общото движение.

272. При напредване въ вжтрешността на силно укрепени позиции, задачата за очистването на съпротивителнитѣ ста, скривалищата, подземията и пр. се възлага на подѣления, опредѣлени предварително и снабдени, ако има нуждъ съ специални машини.

Тия подѣления често трѣбва да водятъ упорити часини боеве върху мѣстността, която е вече премината отъ икуващитѣ подѣления,

Отдѣленията отъ инженернитѣ войски, ако такива сж ли предадени къмъ бойната частъ, съдействуватъ за очистването и за унищожението на съпротивитѣ.

273. Следъ като се премине укрепената позиция, атака постепенно взема видъ на бой, описанъ въ гл. I, докато се достигне втора организирана позиция, която изисква за продължителна подготовка.

274. Мѣрkitѣ, които трѣбва да се взематъ, въ случай атаката бжде спрѣна, сж предвидени въ № 252 до 256.

Глава III.

Отбранителенъ бой.

Членъ 1.

Общи сведения.

275. Независимо отъ причинитѣ, които сж накарали командването да премине къмъ отбрана и състоянието на обственитѣ сили, отбранителниятъ бой винаги преследва следната задача:

— да се задържи, въпрѣки усилията на противника, предѣлена отъ командването частъ отъ мѣстността;
— отново да се завладѣятъ, щомъ това е възможно, частъцитѣ, въ които противника е успѣлъ да проникне.

Тази задача се отнася както за войски отбраняващи адена позиция, тъй и за тия, които настъпватъ; последнитѣ трѣбва да осигурятъ владението на завзетата мѣстность.

276. Отбраната се ръководи отъ следнитѣ принципи:
— Атаката трѣбва да бжде отбита, преди всичко, въ огнь; съществената дейность на отбраната, следователно, се състои въ създаването на пълна и дълбока мрежа отъ мощни огньове (151);

— движение напредъ се предприема само за да се отлъснатъ или пленятъ противникови елементи, които сж реодолѣли огня; контъръ-атаката, изобщо, е умѣстна само ако тя се извършва срещу предварително прикованъ отъ огня противникъ и по възможность съ изненада;

— ивицата отъ мѣстността, предъ която командуването е решило да спре противника, представлява *съпротивителната позиция*; по-голѣмата частъ отъ срѣдствата се даватъ за нейната организация и отбрана;

— мѣстността играе важна роля за разположението на отбраната. Даже неукрепена, тя дава значителни предимства на отбраната по отношение на наблюдението, обстрела, фланкирането, съобщенията, а сжщо и естественитѣ препятствия за противниковитѣ бойни коли;

— **часть (подѣление), която е получила задача да отбранява опредѣленъ пунктъ отъ мѣстността, никога не бива да го напусне безъ заповѣдь.** Тя трѣбва да се съпротивлява до край; по-добре е всички да бждатъ избити, отколкото да отстъпятъ.

Членъ 2.

Позиции.

277. *Съпротивителната позиция* се заема отъ главнитѣ сили на пехотата и отбранява винаги до край и безъ мисълъ за отстъпление.

Сжществената частъ на тази позиция е предния ѝ край, който се нарича *главна съпротивителна линия*. Тази линия се прикрива, по възможностъ, съ непрекъснати изкуствени препятствия; предъ нея се създава мощна *огнева пехотна и артилерийска преграда*, която, комбинирана съ препятствията, трѣбва да бжде въ състояние да унищожи атакитѣ на противника.

Задъ главната линия и въ свръзка съ нея, изобщо, се създава *линия за поддръжкитѣ*.

Едната и другата линии се държатъ отъ ротитѣ въ бойна частъ.

По-назадъ се строятъ укрепителни постройки за укриване резервитѣ на дружинитѣ и полковетѣ отъ бойната частъ; тѣзи постройки трѣбва да улесняватъ излизането на резервитѣ за да контъръ-атакуватъ или, по изключение, за усиление огневия ешелонъ. Освенъ това, тѣ образуватъ элементитѣ на една *линия за спиране*, която е задната граница на съпротивителната позиция; на тая линия, когато противникътъ успѣе да проникне въ вътрешността на позицията и да се задържи въпрѣки контъръ-атакитѣ, отбраната се води съ крайна енергия.

Общото очертане на съпротивителната позиция се опредѣля отъ командуването съ огледъ да се осигури свръзката между включенитѣ голѣми единици и взаимодействието между артилерийския и пехотенъ огънь. Това очертане включва артилерийскитѣ позиции и наблюдателницитѣ съ-

леченъ обзоръ. То използва голѣмитѣ естествени препятствия, които биха затруднили противниковитѣ атаки и особено настѣпленieto на бойнитѣ коли.

Подробното и точно очертане на предния край на съпротивителната позиция се възлага на командира на полка и командиритѣ на дружинитѣ; то трѣбва да създава най-добри условия за огнева отбрана. За тая целъ често се заема задния склонъ, за да се скриятъ огневитѣ органи отъ земното наблюдение на противника; препоръчва се начупено очертане, за да се избѣгне фланкирането отъ противниковия ъгълъ и отдалечаване отъ закрития, които биха позволили на противника да поведе атаката си отъ близко разстояние.

Сжщевременно позволено е да се включатъ въ позицията важни наблюдателни пунктове и мѣстни предмети, които биха скрили мѣстата и движенията на резервитѣ.

278. *Позицията на преднитѣ охрани* трѣбва по възможностъ да прикрива съпротивителната позиция отъ огъня на противниковата пехота и пехотна артилерия. Тя трѣбва да има добри наблюдателни мѣста, да може да се подкрепя отъ огъня на частъ отъ собствената артилерия, настанена въ съпротивителната позиция и да разполага съ изходи наадъ, които лесно да се биятъ отъ съпротивителната позиция.

Дълбочината на тая позиция зависи отъ задачата, която се дава на преднитѣ охрани.

Когато преднитѣ охрани иматъ съпротивителна задача, позицията имъ трѣбва да се състои отъ известенъ брой *опорни пунктове*, групирани, ако е нужно, въ *дружинни опорни групи*; тия опорни групи се държатъ отъ *съпротивителния ешелонъ* на преднитѣ охрани и се прикриватъ отъ подѣления, които образуватъ *наблюдателния ешелонъ*.

279. Когато преднитѣ охрани иматъ задача само да предупредятъ главнитѣ сили за противниковото настѣпление, тѣ нѣмаатъ съпротивителенъ ешелонъ и позицията се заема отъ наблюдателни елементи, оттеглянето на които предварително се подготвява.

Членъ 3.

Заповѣдь за отбрана.

280. Дадената на една частъ заповѣдь за отбрана има за целъ да постави частъта въ положение да посрещне една ненадейна атака. Тя опредѣля следнитѣ въпроси:

- задача на частъта;
- главна съпротивителна линия, мѣста на резервитѣ, линия за спиране;
- предна охрана;

— странични граници на участъка за действие на частта.

— артилерийска подкрепа;
— свързки, командно мѣсто на непосредствено по висшия командиръ, свързки съ съседнитѣ единици и съ артилерията;

— укрепяване, вѣроятнo време съ което се разполага, допълнителни материални сръдства, които се придаватъ на частта;

281. При частично нападателно действие, съ което се желае да се заеме опредѣлена линия напредъ, може въ отдалената предварително заповѣдь за отбрана да се включи параграфа за нападението.

282. Указанитѣ въ заповѣдта части заематъ опредѣленитѣ имъ участъци и бързо взематъ мѣрки:

— да се осигури наблюдението и разузнаването;
— да се установи огневия планъ; да се заематъ мѣстата за стрелба и се маскиратъ отъ земнитѣ и въздушни погледи; да се подготвятъ огньоветѣ;
— да се избератъ командни мѣста; да се организиратъ свързкитѣ;

— да се усили позицията съ допълнителни съоръжения за отбрана;

— да се създадатъ закрития.

283. Когато една частъ преминава отъ нападение къмъ отбрана, нейнитѣ неправилно-шахматно разположени въ момента на спирането огневи органи сж въ състояние да осигурятъ достигнатата линия докато се извърши подробното разузнаване и размѣстване въ всички ешелони.

284. Въ № 636 се дава образецъ на заповѣдь за отбрана на единъ полкъ отъ състава на дивизията.

Членъ 4.

Разузнаване на мѣстността.

285. Подготовката за отбрана и разпредѣлянето на сръдствата се основаватъ върху изучването на картата и плановѣтъ, разузнаването на мѣстността и разполагаемитѣ сведения за противника.

286. Разузнаването на мѣстността, което въ зависимостъ отъ времето съ което се разполага е повече или по-малко пълно, е лично дѣло на командиритѣ отъ състава на частта; тѣ го извършватъ въ рамкитѣ на заповѣданата задача.

Разузнаването се простира върху мѣстността, която противника ще трѣбва да премине при атаката и върху участъка, който частта ще заеме за отбрана.

То има за целъ да намѣри:

— наблюдателни мѣста, отъ които да се вижда напредването на атаката и да се управляватъ собственитѣ подготвени огньовете;

— скрититѣ или маскирани подстъпи, по които противника може незабелязано да се яви близо до позицията;

— мѣстнитѣ препятствия, които стѣсняватъ движенията на противника, презъ които той непременно трѣбва да мине;

— частитѣ на мѣстността, които трѣбва да се обстрелватъ и, следствие на това, мѣстата, на които трѣбва да се азположатъ огневитѣ сръдства;

— удобствата, които мѣстността дава за контъръ-атака и за преминаване въ настѣпление.

Членъ 5.

Огневи планъ.

287. Организацията и поставянето въ действие на огневия планъ на пехотата сж изложени въ № 151 до 159.

288. Огневата система се създава по следния начинъ: Командира на полка дава на командиритѣ на дружинитѣ отъ бойната частъ заповѣди за огъня, който трѣбва да се създаде за обстрелване, както интервалитѣ между дружинитѣ, тъй и тия до съседнитѣ полкове.

Критѣ на дружинитѣ опредѣлятъ задачитѣ на картечнитѣ подѣления съ огледъ да се създадатъ, главно чрезъ флангови огньовете—преградата предъ главната съпротивителна линия и вътрешнитѣ огневи прегради; тѣ сжщо посочватъ по далечнитѣ огневи прегради и огньоветѣ за контъръ-подготовката, които картечнитѣ подѣления даватъ заедно съ артилерията.

Минохвъргачкитѣ могатъ да участвуватъ въ преграднитѣ огньовете като обстрелватъ съ огъня си мъртвитѣ пространства.

Командиритѣ на ротите допълватъ тази огнева система, като разполагатъ своята рота по начинъ, така че да се осигурятъ или да се засилятъ преградитѣ предъ фронта и да се обстрелватъ междинитѣ до съседнитѣ подѣления.

Членъ 6.

Организация на мѣстността (укрепяване).

289. Щомъ като се установи наблюдателната и огнева системи, засилватъ се земленитѣ работи по организиране на мѣстността.

Развитието на разузнавателнитѣ сръдства налага да се маскиратъ земленитѣ работи.

Последнитѣ се извършватъ съ последователностъ, която да създава отъ тѣхъ още отъ началото известно закритие на наблюдателнитѣ органи, на командуването, свързкитѣ и огневитѣ срѣдства.

290. Гнѣздата на автоматичнитѣ оржжия, наблюдателницитѣ, секретнитѣ постове и подслушвателнитѣ постове се приготвяватъ по-възможностъ най-бърже.

Когато се разполага съ достатъчно време, отъ голѣма полза е да се приготвятъ по нѣколко запасни окопи за автоматичнитѣ оржжия и придружаващитѣ машини; по такъвъ начинъ може да се заблуждава противника, като се напуцатъ окопитѣ, които той обстрелва и се заематъ запаснитѣ окопи.

291. Организацията на команднитѣ мѣста се допълва чрезъ създаването на възможно по-широка и по-защитена свързочна мрежа и близки до тѣхъ мѣста за бойнитѣ припаси.

Превързочнитѣ мѣста се настаняватъ близо до команднитѣ мѣста.

292. *Ходоветѣ за съобщения* (успоредни и перпендикулярни на фронта) трѣбва да сж отдалечени отъ гнѣздата на автоматичнитѣ оржжия и придружаващитѣ машини, за да се избѣгне поражението на последнитѣ отъ артилерийския огънь, насоченъ по видимитѣ ходове за съобщение. Добре е при трасирането на ходоветѣ за съобщение да се използватъ съществуващитѣ мѣстни закрития; свързката имъ съ гнѣздата за стрелба да бжде дефилирана отъ погледитѣ на противника или пъкъ да става чрезъ напълно маскирани странични колѣна отъ ходоветѣ.

293. Препятствията значително увеличаватъ стойността на огъня. Тѣхното очертание не винаги трѣбва да бжде въ свързка съ мѣстата на огневитѣ органи, за да се избѣгне разкриване на последнитѣ отъ противника; достатъчно е тѣ да сж близо до огневитѣ гнѣзда, за да бждатъ добре наблюдавани и обстрелвани.

294. За картечницитѣ трѣбва да се построятъ на първо време леки скривалища противъ снаряди отъ малъкъ калибъръ и отъ снаряднитѣ парчета; впоследствие, ако е възможно, да имъ се направятъ солидни скривалища.

295. Хората се укриватъ въ тѣсни и дълбоки окопи и се запазватъ въ скривалищата, които могатъ да издържатъ снаряди отъ голѣмъ калибъръ; тѣ трѣбва да бждатъ близо до бойнитѣ си мѣста.

Съществуващитѣ на мѣстността строежи (кариери, тунели, бетонирани зимници и пр.) могатъ да се използватъ за скривалища само ако позволяватъ бързо да се заематъ бойнитѣ мѣста.

296. Трѣбва да се взематъ всички мѣрки за да се предитѣ скривалищата отъ влиянието на отровнитѣ газове.

Членъ 7.

Боевъ редъ.

297. Бойниятъ редъ на дивизията се състои отъ:

- бойна часть и предни охрани;
- артилерия;
- резерви.

298. *Бойната часть* се разполага на *съпротивителната иция*. Задъ ротитѣ отъ първия ешелонъ, които заематъ зната съпротивителна линия и линията на поддръжкитѣ, разполагатъ резервитѣ на дружината и полка, ешелонитѣ и въ вжтрешността на позицията, като заематъ линията спиране.

Преднитѣ охрани, по принципъ; се назначаватъ отъ педата въ бойна часть; тѣхната сила, съставъ и раздѣление имъ на съпротивителенъ и наблюдателенъ ешелонъ за и отъ зачата, която имъ е дадена.

Резервитѣ, съставени отъ пехота и евентуално отъ бойколи, се разполагатъ първоначално задъ съпротивителна позиция.

299. Действията на артилерията при отбранителния бой изложени въ отдѣлъ III (глава I).

Членъ 8.

Организация на командуването.

300. Организацията на командуването е въ зависимостъ отъ разположението на войскитѣ.

Полкъ отъ бойната часть заема единъ *подсекторъ*; дружинитѣ и стрелковитѣ роти — *съответно* — *участъци и тучастъци*.

Постоветѣ, опорнитѣ пунктове и съпротивителнитѣ итрове сж сборъ отъ организации съ съответно прогресивно разстящо значение, които сж поставени за отбрана на редѣлени участъци; командувани отъ опредѣлени командири, тѣ сж способни изолирано да се съпротивляватъ дори когато сж обкржжени.

Единъ постъ се заема отъ едно пехотно отдѣление (поключение и отъ единъ взводъ); *единъ опоренъ пунктъ* се бранява отъ единъ или нѣколко взвода (обикновено отъ на рота); *съпротивителния центъръ* е групировка отъ нѣколко опорни пункта и съответствува обикновено на една ужина.

301 Изобщо, полезно е дружинитѣ да заематъ по сгъстено разположение, като имъ се дава тѣсенъ и дълбокъ фронтъ. Всѣка дружина се брани сама и си отдѣля собствень резервъ.

Единъ подсекторъ, обикновенно, включва съответни части отъ позицията на преднитѣ охрани и отъ съпротивителната позиция.

Разпредѣлението на подѣленията между съпротивителната позиция и позицията на преднитѣ охрани е въ зависимостъ отъ задачата на преднитѣ охрани.

Разпредѣлението на подѣленията върху съпротивителната позиция зависи най-много отъ характера на мѣстността. Отбраната на частъ отъ мѣстността, която може да представлява опоренъ пунктъ или съпротивителенъ центъръ, преимуществено трѣбва да се повѣрва на една органическа единица.

Подѣленията, назначени въ резервъ, поддържайки свързкитѣ помежду си, се свързватъ направо съ командира, който ще ги употреби, за да получатъ необходимитѣ сведения за вѣроятнитѣ задачи, които ще изпълняватъ.

Членъ 9.

Ръководене на отбранителния бой.

302. **Отбранителниятъ бой се характеризира съ грижливо създадена въ всички ешелони огнева система, която да може въ момента на нуждата ефикасно да действа безъ намѣсата на командиритѣ.**

Въ случай на частично проникване на противника въ разположението на отбраната, командиритѣ на подѣленията сж длъжни да взематъ бързи мѣрки за възстановяване на положението.

303. *Когато не се очаква много скоро атака* отъ противника, войскитѣ, заемащи съпротивителната позиция, могатъ да изпълняватъ опредѣленитѣ имъ землени работи или да почиватъ въ скривалищата.

При команднитѣ мѣста, важнитѣ скривалища, автоматичнитѣ оржжия и придружаващитѣ машини винаги се поставя *постъ съ часовой*.

Въ всѣка рота се урежда *дежурство*, съгласно дадениитѣ разпореджия. Чрезъ пробни вдигания по тревога денемъ и нощемъ командването трѣбва да се увѣри, че преминаването отъ очаквателно положение въ бойно става въ достатъчно краткъ срокъ.

Въ преднитѣ охрани всѣко подѣление трѣбва винаги да се намира непосредствено близко до своето бойно мѣсто; секретитѣ осигуряватъ непрекъснато наблюдение; други-

хора работятъ или почиватъ. Единъ кандидатъ-подофиуъ отъ взводъ, единъ командиръ на взводъ отъ рота—девятъ. Наблюдението се допълва съ патрули, които се изпращатъ, главно, нощемъ и при ограничена или намалена звна видимостъ.

Забранява се използването по позицията на преднитѣ охрани вкопани въ земята скривалища, които не позволяватъ хората моментално да излизатъ,

304. *Когато се предполага, че атаката на противника предстояща*, предприематъ се предварителни действия

— да се потвърдятъ или допълнятъ съществуващитѣ сведения;

— да се прѣчи на противниковитѣ приготовления;

— да се разстроятъ войскитѣ му, които могатъ да бжтъ маскирани въ изходната му линия.

Допълнителнитѣ сведения за противника се получаватъ езъ патрулни нападения; другитѣ предварителни действия състоятъ, главно, отъ контъръ-подготвителни артилерийски и огньове и, евентуално, отъ обезпокоителни огньове отъ ртечницитѣ и артилерията.

305. *Започнатата противникова атака* най-напредъ се лъсква съ преднитѣ охрани, които въ такъвъ случай иматъ задача:

— да вдигнатъ по тревога бойната частъ;

— да спратъ частичнитѣ атаки;

— евентуално да забавятъ и да разстроятъ противнивата атака, ако за това сж получили съответни заповѣди. Когато се предвижда противникова атака на всѣки елементъ на наблюдателния и съпротивителния ешелони се дава писанна задача, която може да бжде:

— да се *оттегля* предъ атакуващия, като сигнализира (звезствява) за напредването му;

— да се *съпротивява* на своето мѣсто до опредѣлено време, или до настъпването на нощта;

— да се *съпротивява* до край.

Заповѣдта за оттегляне трѣбва да опредѣля въ кой моментъ къмъ кой ешелонъ трѣбва да се насочи всѣки елементъ отъ преднитѣ охрани, както и пжтя, по който трѣбва да се движи, за да открие по възможностъ по-скоро полета на стрелбата на задния ешелонъ.

306. Разпредѣлението на войскитѣ отъ съпротивителния ешелонъ на преднитѣ охрани напълно зависи отъ поставената му задача.

Когато трѣбва да се спечели ограничено време, за редпочитане е съпротивата да се даде отъ много пунктове, за да се забави напредването на противника по цѣлия фронтъ.

Ако, напротив, задачата изисква да се държи линията на преднитъ охрани, то, следъ като се прибере наблюдателния ешелонъ, заематъ се за отбрана известенъ брой опорни пунктове. Въ този случай, макаръ че не всъкога ще е възможно да се създаде непрекъснатата огнева линия, то все пакъ противниковата атака ще бжде разстроена. Необходимо е при така организираното действие на предната охрана междудинитъ между опорнитъ пунктове да се обстрелватъ отъ оржжията на съпротивителната позиция.

307. Боятъ върху съпротивителната позиция е главно огневи бой.

Комбиниранитъ пехотни и артилерийски огньове, произведени своевременно въ удобнитъ моменти, трѣбва да спратъ противника преди да е достигналъ до позицията.

Ако противникътъ сполучи да проникне въ съпротивителната позиция, даватъ се вътрешнитъ огневи прегради и предвиденитъ огневи ограждения.

По цѣлото протяжение на позицията всѣко подѣление се съпротивлява на опредѣленото мѣсто до край.

Артилерията нагласява своитъ преградни огньове предъ отбраняваната линия.

Нахлулитъ въ съпротивителната позиция противикови войски трѣбва да се обградятъ отъ всички страни съ огънь и да се отрѣжатъ отъ резервитъ имъ.

Щомъ пробивътъ на противника бжде спрѣнъ, трѣбва да се предприематъ контъръ-атаки за спечелване загубеното пространство.

Членъ 10.

Употрѣба на резервитъ.

308. Резервитъ се използватъ споредъ указанията дадени въ № 206.

Членъ 11.

Контъръ-атаки.

309. Предвиденитъ контъръ-атаки се извършватъ отъ резервитъ (№ 206). Тѣ трѣбва да бждатъ грижливо подготвени и да се извършватъ по-възможностъ съ изненада, но безъ прибързаностъ, която е вредна за добрия редъ. Винаги е за предпочитане тѣ да се насочватъ въ фланга на противника.

Контъръ-атаката се предприема или отъ командира, който я е подготвилъ, или по инициативата отъ командира на частта, която е назначена за контъръ-атака. Тя винаги

ограничена цель, която трѣбва да бжде известна на всички изпълнители.

По уговорения сигналъ, подкрепена отъ колкото е възможно по честъ огънь, контъръ-атакуващата частъ, поена въ подходящъ редъ, започва нападението съ изида.

Тя настѣпва презъ свободнитъ за минаване мѣста, като набрегва ходоветъ за съобщение, за да достигне по тоя инъ бърже своя обектъ и да използва създадената отъ нея неутрализация на противника.

310. Контъръ-атакитъ, които се предприематъ непосредствено следъ проникването на противника въ позиция, се извършватъ безъ подготовка, по инициативата на командири на роти и взводове; тѣ иматъ за цель да се възне загубения участъкъ отъ позицията, като се използва устройството, а вследствие на това и слабостта на противника.

311. Успѣхътъ на контъръ-атаката зависи съществено, способността да се вземе бързо решение и отъ умелото да се схване удобния моментъ за нейното започване. Тѣто противникътъ още не е проявилъ цѣлата пълнота на мето нападение, контъръ-атаката се явява преждевременна; тѣто пъкъ той е спрѣнъ и стои отъ дълго време на завѣдания участъкъ, предприетото за обратно завладяване на загубения участъкъ действие трѣбва да се организира най-дробно — тъй както се организира една атака.

Най-благоприятниятъ моментъ за контъръ-атака е този, гато противниковата атака е отбита и започва да спира.

Членъ 12.

Мѣрки, които трѣбва да се взематъ презъ време на прекъсването на боя.

312. Презъ време на прекъсванията на боя командувачето трѣбва да попълни подготовката на преднитъ контъръ-таки.

Командиритъ възстановяватъ реда въ подѣленията си, еорганизируютъ огневата и наблюдателната мрежа, възстановяватъ свръзкитъ, възобновятъ резервитъ си.

Смѣняването на части, ако е нужно, се извършва по защититъ правила, както при позиционната война (№ 752).

Ако направенитъ промѣни въ разположението на частитъ изискватъ ново разпредѣление на участъцитъ, то се предприема по инициативата на командиритъ на роти и дружини.

По-висшитъ командири се намѣсватъ, за да съгласуватъ взетитъ мѣрки или, ако е нужно, измѣняватъ тия мѣр-

ки съ целъ да се създаде организация, която да съдържа въ зародишъ мѣроприятитята, необходими въ случай, че действията придобиятъ позиционенъ характеръ.

Глава IV.

Отбранителенъ бой на силно укрепена позиция.

Членъ единственъ.

313. Съпротивителната позиция може, когато е била предварително организирана, или следъ периодъ на стабилизация, да достигне съвършенство, както при позиционната война.

Предписанията изложени въ глава III сж изцѣло приложими за отбранителенъ бой на силно укрепена позиция; тѣ трѣбва да се допълнятъ при условията, посочени въ № 314 и следващитѣ.

314. *Заповѣдитѣ за отбрана* въ тоя случай сж по-подробни; къмъ тѣхъ се прибавятъ фотографии и кроки на противниковата позиция.

315. *Огневиятъ планъ на пехотата трѣбва да се усъвършенствува.*

За тази целъ се извършва следното:

— на съпротивителната позиция; промѣня се първоначалното мѣсто на известни автоматични оржжия съ огледъ да се получи по-дълбоко ешелониране въ дълбочина и да се осигури по-ефикасно фланкиране подстѣпитѣ къмъ огневитѣ сръдства отъ първа линия и по-пълно обстрелване на интервалитѣ между тѣхъ;

— на линията за спиране: поправка се, ако има нужда, разположението на оржжията съ огледъ да се обстрелватъ интервалитѣ между опорнитѣ пунктове на подѣленията отъ първия ешелонъ и да се създадатъ необходимитѣ огневи прегради въ вжтрешността на позицията;

— на границата на два съседни участъка: допълватъ се взетитѣ мѣрки, за да се осигури ефикасна очна и огнева свръзка по цѣлата дълбочина на позицията. При нужда върху тѣзи граници поставятъ огневи сръдства, като се посочва командира, които ще отговаря за изпълнението на предписанитѣ мѣрки.

Огневиятъ планъ на всѣко подѣление трѣбва често да се провѣрява отъ по-висшия командиръ.

Секретнитѣ постове, натоварени да дадатъ сигнала тревога и сигналитѣ за огневитѣ прегради трѣбва да сж поставени при най-благоприятни условия за защита и да сж снабдени съ най-усъвършенствувани сръдства за наблюдение

оръжжи (скривалища, блиндажи, перископи, звънци

1. *Преградниятъ огънь на артилерията* трѣбва по-а се комбинира съ огъня на пехотата и да бжде колъ-възможно по-близо до подѣленията, които прикрива. Анализацията съ ракети за артилерийски преграденъ трѣбва да бжде точно опредѣлена и ако е нужно ана; телефоннитѣ свръзки между артилерията и пехотата трѣбва да се допълнятъ и удвоятъ.

7. *Укрепителнитѣ работи по позицията* се разпредѣлять съобразно предписанията на инструкцията за организацията на мѣстността: гнѣзда за картечници, блиндажи, наблюдателници, окопана въ земята свръзочна мрежа, и многобройни ходове, скривалища, организация на работата, на ходоветѣ за съобщение и на входоветѣ на позицията, засилване на естественитѣ препятствия и на изградителнитѣ укрепителни работи. Сръдствата за противоаеропланна отбрана и мѣрцитѣ за противогазова отбрана трѣбва да се допълнятъ и разширятъ противъ бойнитѣ коли може да се приготвятъ специални препятствия.

18. Укрепителнитѣ полски работи притежаватъ неудобности да бждатъ лесно откривани отъ противниковото наблюдение. Това неудобство може да се отстрани само чрезъ най-грижлива маскировка: скриване на земленитѣ работи и извършване на лъжливи постройки върху незаети пунктове.

319. *Организацията на командването* и ржководенето на съпротивителната позиция се извършва по указанията дадени въ отдѣлъ V, глава III.

Предвиденитѣ контръ-атаки се подготвятъ грижливо и могатъ мигновено да се предприематъ.

320. *Ако преднитѣ охранитѣ трѣбва да удържатъ позицията си* срещу частични атаки и патрулни нападения на противника, то е необходимо да се взематъ следнитѣ мѣрки:

— да се организира предъ позицията имъ непрекъснатата очна и огнева преграда;

— да се засили тази преграда съ преграднитѣ огневе артилерията за непосредствена подкрепа;

— да се увеличи до $\frac{1}{3}$ пропорцията на пехотата въ позицията отъ преднитѣ охранитѣ, особено когато съпроти-

вительната позиция се намира на голъмо разстояние задъ тѣхъ.

321. При позиционната война разпорежданията за увеличаване или стѣсняване на секторитѣ, за усиление или намаляване на войскитѣ, които ги заематъ, трѣбва да засѣгатъ всичкитѣ ешелони.

Когато се очаква сериозна противникова атака, съпротивителната позиция се усилюва като се намали гжстотата на преднитѣ охрани, които въ такъвъ случай иматъ обикновено задача само да вдигнатъ тревога. Силата на преднитѣ охрани при това положение не трѣбва да надвишава пропорцията $\frac{1}{5}$, а ако тѣ трѣбва да задържатъ само нѣколко опредѣлени пункта или навсѣкжде да се оттеглятъ; тя може да се намали още повече.

322. Когато се предвижда атака върху ограниченъ участъкъ, може да бжде полезно да се напустне частъ отъ позицията, съ което ще се избѣгнатъ загубитѣ, които биха се дали отъ противниковата огнева подготовка и атаката ще удари на пусто.

Този начинъ, който позволява да се създаде изненада на противника, се препорѣчва особено когато опразненото пространство може да се наблюдава и държи подъ огънь.

Ако противникътъ предприеме патрулно нападение и следъ това самъ отстѣпи, то земаването отново на загубения участъкъ трѣбва да започне веднага следъ оттеглянето му.

Когато пѣкъ той задържи пунктоветѣ, които е завладѣлъ, то за възвръщане на загубеното се предприема контръ-атака.

323. Кратковременно опразване на известни участъци отъ позицията понѣкога е необходимо, за да се даде възможностъ на тежката артилерия да стреля върху цели, които се намиратъ твърде близо до нашитѣ линии. Въ този случай се препорѣчва да се организира специаленъ и внимателно наблюдаванъ огънь, който да не позволи на противника да заеме ненадейно опразнената зона.

324. Изтощаването на противника чрезъ огънь при крепостната война се извършва денемъ и нощемъ; огъня указва значително влияние върху морала на противника, когато се дава веднага по откривацитѣ се цели.

За да се получи резултатъ, необходима е свършена свръзка между наблюдението, подслушването и огневитѣ сръдства.

Нощемъ търсенето на обекти за стрелба може да се извършва съ свѣтли ракети.

За изтощаването спомага и обстрелването денемъ и нощемъ на пунктове за движение, по които противника по необходимостъ трѣбва да преминава

За тая целъ се използватъ сведенията отъ авиацията, единицитѣ и отъ всички други сръдства за разузнаване.

325. Запазването на съприкосновението трѣбва да бжде вървявано толкова по-грижливо, колкото по-лесно противника може да се измъкне, като остави по фронта само рде слаба завеса, за да маскира оттеглянето си. Когато сведенията отъ земното или въздушното наблюдение се дположи, че противникътъ е отстѣпилъ, то за да се върви съприкосновението извършватъ се патрулни нападения.

Глава V.

Бой съ отстѣпление.

Членъ единственъ.

326. Войскава частъ, която е започнала да отстѣпва дъ натиска на противника, рѣдко е способна сама да се ре на опредѣлена по задна позиция и тамъ да укаже сезона съпротива. Трудността да се дадатъ необходимитѣ повѣди на всички изпълнители сама по себе си е една бчка за спиране отстѣпленieto.

Въ такъвъ случай командването създава отъ наличитѣ си резерви или отъ неразстроени части силна задна рана, на която заповѣдва да заеме и отбранява опредѣзна линия, отстояща достатъчно назадъ отъ зоната, въ зято съпротивлението на войскитѣ му е било сломено; ивизионното разузнавателно отдѣление съдействува на тази адна охрана споредъ указанията дадени въ № 94

Отдалечението на линията, която заема задната охрана, е счита достатъчно ако тя е вънъ отъ далечния изстрелъ а леката артилерия, която е действувала срещу първата озиция и ако дава необходимото време на задната охрана да устрои своята пехотна огнева преграда. Тази последната е усилюва съ преграднитѣ огнове на цѣлата изтеглена назадъ артилерия.

Ангажиранитѣ въ боя части трѣбва да се стараятъ да задържатъ положението си до настѣпването на нощта; когато това е невъзможно, тѣ се оттеглятъ подъ защитата на стоящитѣ по мѣстата си най-предни тѣхни поцѣления; преминаватъ новата линия заета отъ задната охрана и се отправятъ къмъ опредѣлени сборни пунктове, където се прегрупирватъ и устройватъ.

Следъ като изпълни задачата си, задната охрана получава заповѣдъ за отстѣпление, ако линията, която заема може да послужи при новата обстановка за линия на предни охрани или за линия на нова съпротива.

327. Безполезно е да се изпращат прѣсни единици да посрѣщатъ отстъпващитѣ единици, съ цель да ги преустроятъ и съвмѣстно съ тѣхъ да спратъ настѣпление на противника.

Противникъ, който следъ спечеленъ успѣхъ преследва, може да се спре само като се причака на избрана позиция, отъ която да му се противопостави мощна огнева преграда.

Само тогава може срещу него да се предприема контръ-атака.

Глава VI.

Отстъпателенъ маневъръ. Прекратяване на боя.

Членъ единственъ.

328. *Отстъпателниятъ маневъръ* се отличава отъ *отстъпателния бой* съ това, че той е доброволно предприета операция, която се извършва често съ непожтнати войски. Съ него се гони цельта да се спечели време и да се забави настѣплението на противника, безъ да се дава бой.

Той се състои въ последователно давани една следъ друга отбрани отъ ешелони, съставени, главно, отъ артилерия и автоматически оржжия, които позволяватъ да се действува отдалечъ и по лесно да се прекратява действието.

Всѣки отъ тѣзи ешелони, разположенъ на удобна за далечно огнево действие позиция, принуждава противника да се развърща и да настѣпва презъ битото пространство; той се отдрѣпва преди да започнатъ близки действия и отстъпва по предварително опредѣлени посоки, като открива фронта на следващия ешелонъ.

Дивизионното разузнавателно отдѣление участвува въ отстъпателния маневъръ съгласно даденитѣ указания въ № 94.

329. *Доброволното прекратяване на боя* е операция, която трѣбва да се предвиди съ най-малки подробности и която може да се извърши съ изгледи за успѣхъ само нощемъ. Скритността трѣбва предварително да се осигури и да се запази по-възможностъ по-дълго време следъ оттеглянето на последнитѣ елементи.

Пѣтищата за движението трѣбва своевременно да се разузнаятъ и при нужда да се очертаятъ. Конне и коли трѣбва предварително и безшумно да се изтеглятъ.

Частитѣ, които заематъ съпротивителната позиция, се отдрѣпватъ най-напредъ. Преднитѣ охранни ги последватъ по заповѣдъ на съответния командиръ, когато опашкитѣ на колонитѣ излѣзатъ вѣнъ отъ предѣла на непосредственото действие на противника. Ако противника не ги атакува, тѣ

гушатъ мѣстата си на малки части, като до последния ментъ го заблуждаватъ чрезъ обикновенитѣ прояви на неето присѣствие (ракети, обезпокоителни огньове и пр.) ементитѣ на наблюдателния ешелонъ отстъпватъ по-едни, следъ като подѣленията, които прикриватъ сж се далечили на достатѣчно разстояние.

Ако противникътъ атакува, срещу му се противопоставятъ подѣленията на задната охрана, които, изобщо, обработватъ една лека ешелонирана въ дълбочина мрежа отъ томатични оржжия съ обширенъ обстрелъ. Тѣзи подѣления заставатъ противника да се развърне и забавятъ иижението му. Тѣхното задържане на заетата линия е лквова продължително, колкото се счита, че е необходимо и отстъпващитѣ колони да излѣзатъ вѣнъ отъ обсега на противника, като при нужда се жертвуватъ за да спечелятъ зобходимото време. Най-близкитѣ до противника подѣления — автоматични оржжия, следъ изпълнението на своята адача отстъпватъ, като откриватъ полето за действие на азположенитѣ задъ тѣхъ оржжия.

330. Командуванетоъ указва мѣрките, които трѣбва да е взематъ за обоза и за унищожаването на всички видове атериали. Единствено само то има право да заповѣдва азрушаването на мостоветѣ и други съобщителни срдства.

Въ всички отстъпателни действия се забранява на юдѣленията и на отдѣлнитѣ лица да отиватъ назадъ безъ исменна или устна заповѣдъ отъ командира, който има право да я даде. Оттеглянето на едно подѣление не дава усновение на съседнитѣ подѣления да ускорятъ трѣгването си.

ОТДЪЛЪ VI.

Организация на бойното обучение.

Глава I.

Обучение на кадритѣ.

Членъ единственъ.

331. Обучението на кадритѣ обема (I часть, № 68):

- беседи;
- упражнения върху картата;
- упражнения съ кадритѣ на мѣстността.

То се допълва съ *бойни упражнения*, които служатъ едновременно за обучението на кадритѣ и на войската и сж предметъ на глава II отъ настоящия отдѣлъ.

322. Обучението на офицеритѣ се води по корпуси; когато обстоятелствата позволяватъ, то може да се произведе по дивизии.

То се допълва:

- съ стажове въ *Пехотната приложна школа* и съ *практически курсове по пехотна стрелба*;
 - съ *курсоветѣ за производство въ по-горенъ чинъ*;
 - съ *курсоветѣ за освежаване на познанията*.
- съ *участието на офицеритѣ въ поездитѣ на щабоветѣ*.

Въ гарнизонитѣ, които се състоятъ отъ всички родове войски, офицеритѣ иматъ възможность чрезъ общитѣ беседи, упражнения върху картата и упражнения съ кадритѣ на гарнизона да привикнатъ къмъ обща работа и по такъвъ начинъ да се осъществи връзката между родоветѣ войски.

Въ гарнизонитѣ, които се състоятъ само отъ единъ родъ войска, командирътъ на частъта трѣбва да разшири познанията на офицеритѣ си по правилницитѣ и по бойнитѣ действия на другитѣ родове оржжия, като използва офицеритѣ съ висше военно образование и тия, които сж следвали курсове въ различни центрове за обучение.

Общиятъ брой на кабинетнитѣ занятия (беседи и ротни, жинни, полкови и гарнизонни упражнения върху картата) ай **много** два пѣти месечно; тѣ се произвеждатъ презъ ение на годината освенъ презъ периодитѣ, въ които войтѣ сж на маневри и на лагеръ. Сжщото е и съ упражнента на кадритѣ върху мѣстността (ротни, дружини, пол-и и гарнизонни упражнения съ кадри).

Всички упражнения трѣбва грижливо да се подготвятъ; и които се извършватъ на мѣстността се предшеству-тъ отъ подробни разузнавания.

333. Обучението на подофицеритѣ отъ армията е изло-но въ пехотния правилникъ — I часть (отдѣлъ II).

Беседи.

334. Целъта и организацията на беседитѣ сж опредѣ-ни въ I часть, № 68.

Нѣкои отъ тѣзи беседи се посвещаватъ за изучаване правилницитѣ, което се извършва освенъ това и въ кур-ветѣ предвидени въ № 88 на I часть.

Занаятията по изучаване на правилницитѣ не се състоятъ , тѣхното *четене*; обучаващиятъ предварително указва териала отъ правилника, който ще преминава и който лично трѣбва да се познава, и чрезъ лична работа отъ оитѣ подчинени се увѣрява, че тѣ напълно сж схванали исъла му.

Упражнения върху картата.

335. Упражненията върху картата (I часть, № 68) сж *бикновено едностранни*.

Тѣ трѣбва да се ржководятъ като се държи смѣтка а всички трудности, които, поради естеството на картата, върде често се пренебрегватъ, напримѣръ установяването а свързкитѣ, необходимото време за да се получи една аповѣдь, за да се извърши едно премѣстване или да се аеме опредѣлено разположение и пр.

За решенията, които ще се взематъ при тия занятия, трѣбва да се подбиратъ задачи, при които характера на тѣстността и атмосфернитѣ условия не играятъ преодоля-заща роля.

336. Упражненията за съставяне и редактиране на за-ловѣди и донесения се организирватъ по начинъ, че подчи-ненитѣ командири да свикнатъ да се изразяватъ ясно и изчерпателно, да употребяватъ думитѣ въ точния имъ сми-сълъ и нищо да не пропусчатъ отъ това, което трѣбва да се каже.

337. Масщабът на картитъ и плановѣт (обикновени или релефни), които ще се използват за занятията, трѣбва да съответствуват на голѣмината на частитъ, съ които ще се оперира.

За обучението на подофицерския съставъ и въ подофицерскитъ школи, може вмѣсто релефенъ планъ да се употрѣби сандѣкъ съ пѣськъ, на който да се представи мѣстность по желанието на обучаващия въ подходящъ за упражнението масщабъ. Подъ ржководството на обучаващия най-подготвенитъ подофицери моделиратъ споредъ картата неравноститъ на мѣстността. Тази работа дава понятие за подробноститъ на картата и позволява да се изучаватъ формитъ и разумното използване на мѣстността.

На упражненията по картата съ полкъ или дори съ дружина винаги е полезно да присѣтствуватъ нѣколко офицера отъ другитъ родове войски (артилерия, авиация) и отъ бойнитъ коли. Тази връзка на родоветъ войски се създава чрезъ прѣко споразумение между командиритъ на частитъ отъ единъ и сѣщи гарнизонъ.

Упражнение на кадритъ върху мѣстността.

338. Упражненията на кадритъ върху мѣстността сж два вида:

— упражнение на кадритъ безъ войски;

— упражнение на кадритъ съ войски.

При първитъ упражнения частитъ се представятъ само съ команднитъ си отдѣления, които сж снабдени съ всички полагаеми имъ се срдства за свързка.

При вторитъ, — участвуватъ известенъ брой, колкото възможността позволява, маневрени единици, съ численъ съставъ близъкъ до бойния.

Упражненията на кадритъ върху мѣстността сж обикновено едностранни.

339. Изборътъ между двата вида упражнения съ кадри се опредѣля отъ преследваната целъ, отъ разполагаемия личенъ съставъ и отъ голѣмината на свободнитъ (необработени) за занятия пространства.

При упражненията на полка и на дружината винаги е по-добре ако:

— упражненията на кадритъ (съ или безъ войски) върху мѣстността се предшествуватъ отъ упражнения върху картата;

— упражненията на кадритъ съ войски представляватъ повторение на упражнения на кадри безъ войски.

340. Кадритъ трѣбва да бждатъ снабдени съ карти, компаси и бинокли.

При упражненията въ четене и използване на различни видове карти, планове и кроки, обучаващиятъ се стареа да

вие у кадритъ навика да могатъ и безъ използванетоъ на срдства да ржководятъ и да маневриратъ съ своитъ дѣления на мѣстността. Важно е за всѣки командиръ да итежава и да развива топографическата си паметъ, която му позволи, следъ като изучи дадена мѣстность по карта или по въздушната фотография, да може безъ помощта ъ да се ориентира на мѣстността.

341. Понѣкога може да се иска отъ подофицеритъ да представляватъ, освенъ писменитъ донесения, които нормално развитие на действието изисква, още и изложение, идружено съ нуждитъ кроки за тѣхната лична дейность и изпълнение на упражнението.

Този начинъ, изобщо, застава кадритъ да разсждаатъ и да се изтересуватъ за вътрешната връзка между зличнитъ фази на изпълняваното упражнение. Той позволява на обучаващия да се удостовѣри дали това което е преподавалъ е добре разбрано и въ противенъ случай да се ярне върху зле тълкуванитъ постановления на правилника.

Глава II.

Обучение на частитъ.

Членъ 1.

Общи сведения.

342. Обучението на частитъ започва съ *подготвителнитъ бойни упражнения* и се завършва съ *бойнитъ упражнения* (I часть, № 42). Тѣзи упражнения служатъ едновременно за обучение на войскитъ и на кадритъ.

Обучението трѣбва да върви прогресивно, отъ по-малко къмъ по-голѣмо подѣление. Не може да се премине къмъ обучение на по-голѣмо подѣление, докато обучението на по-малкото не се оцени за задоволително.

343. Бойнитъ упражнения на малкитъ подѣления до рота включително сж *само едностранни*.

За по-голѣмитъ подѣления едностраннитъ упражнения сж правило; *двустранни упражнения* се произвеждатъ по изключение.

При *едностраннитъ упражнения* ржководителя управлява действията на противната страна съ огледъ на поставената целъ на учението. Следъ като си опредѣли различнитъ последователни положения, по които ще развие учението, той може да спира действията въ крайнитъ моменти на тия положения, като предвижда последствията и отблизко следи изпълнението. Твърде лесно е да се спре въ даденъ

момента упражнението и следъ това да се продължи или пъкъ да се започне отново.

Този начинъ на обучение е най-простия; той позволява методично и безъ бързина да се изучатъ способитѣ за водене на боя.

При двустраннитѣ упражнения дветѣ страни се борятъ съ затрудненията, които срещатъ отъ мѣстността и отъ свободното действие на противника; тѣзи упражнения сж превъзходно училище за инициатива и за командване, но при тѣхъ малкитѣ подѣления твърде скоро изпадатъ въ неправдоподобни положения, при които действителността на огъня трудно се оценява.

Изпълнителитѣ въ такива случаи започватъ да пренебрегватъ действителнитѣ условия на боя и правятъ грѣшки, които често трудно се поправятъ.

Двустраннитѣ упражнения сж предназначени, главно, за обучението на висшитѣ офицери. Полза отъ тѣхъ има когато се извършватъ само съ отлично обучени части. При тѣхъ винаги е необходима служба на посрѣдници (№ 363).

344. За бойнитѣ упражнения частитѣ трѣбва възможно по често да излизатъ въ боенъ съставъ. При липса на такъвъ съобразяватъ се съ предписанията дадени въ № 397 на I часть.

Дружината и по-малкитѣ подѣления могатъ да се попълнятъ до боенъ съставъ отъ останалитѣ подѣления на полка.

Полковитѣ упражнения съ боенъ съставъ, изобщо, се извършватъ само въ учебнитѣ лагери, като предварително тамъ се групиратъ необходимото количество войскови части.

345. Събирането на частитѣ въ лагери трѣбва да се използва за да свикнатъ войскитѣ съ гърмежитѣ на оръдията, фученето и прѣскането на снарядитѣ и свистенето на куршумитѣ. Войскитѣ особено трѣбва да се упражняватъ, ако не да следватъ задъ огневи ваякъ или да атакуватъ подъ защитата на действителни бомбардирвания, поне да наблюдаватъ отъ удобни мѣста тия артилерийски огньове.

Ефектътъ на различнитѣ видове противниковъ артилерийски огънь: преграденъ и унищожителенъ, обезпокоителенъ, ураганъ и пр., трѣбва да се обясни на войника; на всѣки отъ тѣзи видове огънь действително съответствува особенъ начинъ за настѣпление на пехотното отдѣление, който то трѣбва да умѣе да опредѣли.

346. Бойното обучение на *специалиститѣ* не изисква организирането на специални бойни упражнения; то се извършва презъ време на ротнитѣ, дружиннитѣ и полковитѣ упражнения.

Членъ 2.

Организация на бойнитѣ упражнения.

347. Въ всѣко бойно упражнение на едно подѣление командирътъ на по-висшето подѣление изпълнява, ако е възможно, функциитѣ на ржководителъ.

Когато командирътъ на по-висшето подѣление не може лично да изпълнява, командирътъ на подѣлението самъ изпълнява ролята на ржководителъ, като възлага командването на подѣлението на единъ отъ своитѣ подчинени командири. Обучението на отдѣлението винаги се ржководи отъ командиръ, офицерски кандидатъ или фелдфебель.

348. Преди всѣко учение ржководителътъ си опредѣля ролята отъ правилника, която ще премине. Като държи предъ видъ мѣстността на която ще произведе учението, командирътъ поставя *основната задача на маневъръ*, като опредѣля *главното положение и частната задача*. Той ржководи учението като си служи съ прости допълнителни ходове, които съобразява съ действителнитѣ положения на бойното поле и като счита винаги, че подѣлението е включено (анкадрю).

Основната задача се съобщава на всички изпълнители.

Ржководителътъ регулира различнитѣ положения на войника и тия на съседнитѣ подѣления; той опредѣля и реда на огневитѣ действия.

Той винаги се подпомага отъ единъ или нѣколко помощници.

Мѣстность.

349. За всѣко упражнение се избира такава мѣстность, която най-нагледно може да се покаже поставената целъ на упражнението; мѣстността се взема такава, каквато е; тя не трябва да се избѣгватъ предположения, които измѣнятъ действителното ѣ очертание и състояние.

Единственото, което може условно да се допустне, е когато командирътъ опредѣлятъ противниковитѣ или собственитѣ укрепителни работи, когато тѣ не могатъ да се извършатъ въ действителностъ.

Една и сжца мѣстность позволява да се извършватъ различни упражнения, защото тактическата стойность на равноститѣ и мѣстнитѣ предмети не е абсолютна, а зависи отъ разположението на подѣлението и бойната задача.

350. Първитѣ упражнения на отдѣлението и на взвода извършватъ на свършено открита мѣстность.

Впоследствие се използват участъци от мѣстността, които създават все по-големи задруднения и позволяват да се премине всичко предвидено въ правилника (бой на укрепена или разнообразна мѣстност, въ лесъ, въ заселища и пр).

Въоръжение и снаряжение.

351. Въоръжението и снаряжението трѣбва винаги да бждат бойни; въ него се включва окопния инструментъ и газовата маска; товарътъ на войника трѣбва да бжде пропорционаленъ на степенъта на тренировката му.

Изобразяване на противника и на съседнитѣ подѣления. Изобразяване на огъня.

352. Противникътъ се предполага или изобразява (I частъ, № 32). Въ двустраннитѣ упражнения той се представя.

353. Материализирането на изпълнението и на ефектитѣ отъ огъня е необходимо за да се създаде правдоподобност и да изпъкнатъ направенитѣ грѣшки.

Изобразяването на противника има за главна целъ да отбележи, посрѣдствомъ пехотния, а въ краенъ случай и артилерийския му огънь, важнитѣ перипетии на боя. За тази целъ си служатъ съ: флагове, знаци, оптически апарати, които показватъ мѣстата отъ дето се изстрелватъ противниковитѣ снаряди, специални ракети, които представляватъ падането на снарядитѣ, ивици платна за да се изобразяватъ бититѣ площади и пр. Какъ се използватъ тия срѣдства е указано въ *Инструкцията за изобразяване на огньоветѣ*.

354. Ржководителътъ трѣбва често да изобразява чрезъ отдѣлни подѣления или флагове разположението на съседнитѣ наши подѣления — въ страни или напредъ, а също така и на резервитѣ. Той опредѣля условията, при които действуватъ тия подѣления така, че да представи по-ясно материята, която иска да предаде.

Упражнения съ бойна стрелба.

355. Упражненията съ бойна стрелба на отдѣлението, взвода и ротата сж отъ голѣма важностъ; тѣ се извършватъ въ учебнитѣ лагери, на временнитѣ стрелбища или споредъ обстоятелствата.

Презъ траенето на едно упражнение може въ определенъ моментъ да се покаже, чрезъ бойни стрелби, каква е действителността на огъня. За тази целъ упражнението се извършва срещу изобразенъ противникъ, като отначало

стреля съ халосни патрони. По после, когато се създаде ходящо за бойната стрелба положение, упражнението се за, посочватъ се мѣстата на стрелцитѣ и обектитѣ, следъ то стрелбата започва.

Въ гарнизоннитѣ стрелбища произведенитѣ по тая инъ бойни стрелби трѣбва да следватъ по възможностъ нага следъ извършения маневъръ съ халосни патрони.

празнения съ бойни коли, артилерия и авиация.

356. Препоръчва се въ упражненията твърде често да даватъ участие бойни коли, артилерия и авиация (I частъ, 33).

Това участие може да бжде предполагаемо или действително.

Когато важността на упражнението изисква и въ гарнизона има други родове войски, ржководителя трѣбва да иска офицери и подофицери отъ тѣхъ. Ако такива нѣма, натоварва единъ или нѣколко отъ своитѣ помощници ржководятъ, по дадени отъ него указания, действията бойнитѣ коли или артилерията.

Членъ 3.

Изпълнение на бойнитѣ упражнения.

357. Ржководителътъ регулира действията на противника съ огледъ да създаде условия, при които ясно да изпъкнатъ както правилата, които той иска да преподаде, и направенитѣ грѣшки.

Въ най-общъ случай и при изобразенъ противникъ същата дейностъ се проявява:

— чрезъ предварително съставения планъ за действие, който се изпълнява автоматично до края, безъ допълнителни заповѣди;

— чрезъ подаване уговоренъ сигналъ;

— чрезъ противодействия отъ страна на противника, то се явяватъ като реакция срещу действията на изпълнителя маневъра подѣление.

Въ последния случай ржководителътъ възлага на единъ отъ своитѣ помощници да командва действията на противника отъ страна, като му дава всички необходими указания. Ефектитѣ, които изобразяватъ противника, действуватъ по възможностъ както условията диктуватъ, като се съобразяватъ, при това и съ даденитѣ указания.

358 Ржководителътъ опредѣля изходното положение на подѣлението, което ще изпълнява упражнението; това положение трѣбва да съответствува на идеята на маневъра.

Той съобщава частната задача и целта за достигане във форма на извлъчение отъ заповѣдта за атака или за отбрана.

Командирътъ на подѣлението, което изпълнява упражнението, съобщава на своитѣ подчинени основната задача, доколкото ги интересува, дава съответнитѣ заповѣди и пристъпва къмъ изпълнението на задачата.

359. Ръководителятъ предоставя на изпълнителитѣ да действуватъ тъй, както ще бжде въ действителностъ; изобразяването на огньоветѣ показва на водящитѣ боя подѣления степенята на съпротивитѣ, които тѣ срещатъ и ефекта отъ тѣхнитѣ собствени действия.

При изпълнение на упражнението ролята на ръководителя, подпомогнатъ отъ неговитѣ помощници, се състои, главно, да следи работата на изпълнителитѣ, да се увѣри, че командиритѣ на подѣленията сж схванали идеята на маневра, че тѣ логически преследватъ осъществяването му и че изпълнението се извършва правилно и отъ най-малкитѣ подѣления.

Той се намѣсва само когато трѣбва да спре изпълнението, поради голѣми грѣшки, които биха изопачили идеята, която той преследва съ упражнението, или когато се появи удобенъ случай да изясни важна поука.

360. Ръководителятъ и посрѣдницитѣ разпореждатъ да се покажатъ загубитѣ причинени отъ огъня. Тѣ опредѣлятъ колко войници и командири се считатъ че сж излѣзли отъ строя и каква материална частъ е станала негодна.

Всѣко упражнение, ако е нужно, трѣбва да се започва отново докато бжде достигната както трѣбва поставената целъ.

Ръководителятъ трѣбва да направи разборъ веднага следъ свършване на упражнението.

361. При упражненията, особено съ подѣления по-малки отъ дружина, не трѣбва задачата на изпълнителитѣ да се усложнява като се натрупватъ допълнителни данни и предположения. За предпочитане е да се почне съ едно просто положение, да се изучи развитието само на една опредѣлена фаза отъ боя, да се направи кратъкъ специаленъ за нея разборъ и следъ това да се премине, ако има нужда, къмъ следната фаза.

362. Ръководителятъ, посрѣдствомъ посрѣдницитѣ и изобразяване на огньоветѣ, често налага поставянето на маската.

Той използва за обучението и особенитѣ атмосферни условия (мѣгла, снѣгъ и пр.)

Известни упражнения се предприематъ при здрачъ и нощемъ.

При двустраннитѣ упражнения ръководителятъ предоставя на командира на всѣка страна пълна свобода да

ава и да действува. Неговата роль е ограничена; той дѣля понесенитѣ загуби и наблюдава условията, при които се развива маневра. Той спира упражнението ако ршенитѣ движения сж вънъ отъ допустимата правдоподобностъ и поставя подѣленията въ съответно на условия положение.

Помощници на ръководителя—посрѣдници.

363. Помощницитѣ на ръководителя и офицеритѣ — посрѣдници получаватъ преди учението и по-възможностъ амото мѣсто точни указания върху следнитѣ въпроси: — целъ на упражнението и подробности на организирането му;

— условия, при които то ще се извърши; мѣрки, които трябва да се взематъ, за да се осигури развитието му въ целия смисълъ;

— предварително опредѣлени измѣнения въ разположението и действието на противника или такива, които доизпително ще му се заповѣда да извърши, за да може бързо да се изтъкне преследваната съ упражнението целъ;

— условия за изобразяване на съседнитѣ войски;

— условия за изобразяването на огньоветѣ.

Помощницитѣ се даватъ въ разпореждане на ръководителя; посрѣдници се назначаватъ по единъ за опредѣлено подѣление.

Помощницитѣ отбелезватъ даванитѣ заповѣди и следятъ за изпълнението имъ. Тѣ се обръщатъ къмъ изпълнителитѣ само за да предадатъ заповѣдитѣ или да изискатъ поясненията, които интересуватъ ръководителя.

Посрѣдницитѣ иматъ главна задача да държатъ смѣтка за развитието на огъня. Тѣ решаватъ отъ името на ръководителя дали маневрътъ е успѣлъ или неуспѣлъ, дали стенъ обектъ е завладѣнъ или не; тѣ разпореждатъ е взематъ предвидъ загубитѣ въ степенъ съответна за условията и опредѣленъ случай. Освенъ това на тѣхъ може да възложатъ изпълнението на известни задачи по изобразяването на огньоветѣ.

Следъ като упражнението завърши, помощницитѣ и посрѣдницитѣ представляватъ своитѣ доклади на ръководителя.

Разборъ.

364. Разборътъ е полезенъ за обучение кадритѣ. При него на самата мѣстностъ се събиратъ около ръководителя по-голямъ брой офицери и подофицери.

Ржководителът накратко припомня задачата на упражнението и запитва изпълнителят за начина, по който тѣ сж схванали своитѣ задачи и заповѣдитѣ, които сж отдали. Той задава точни въпроси и изисква ясни и кратки отговори; чрезъ последнитѣ той установява точното мѣстоположение на различнитѣ подѣления, действията на които разглежда при разбора.

Той трѣбва да установи че:

- задачата е била добре разбрана;
- командирът на подѣлението ясно си е опредѣлилъ какво иска да направи;
- даденитѣ заповѣди сж изразили добре неговата воля;
- последователно вземанитѣ решения сж изхождали постоянно отъ преследваната целъ;
- изпълнението на задачата е пълно, възможно, най-правилно и най-бързо;

Ржководителът трѣбва да обърне особено внимание на начина, по който сж действували:

- свързкитѣ въ състава на подѣлението, което извършва упражнението;
- свързката съ артилерията и евентуално съ авиацията;

Той изследва за колко време важнитѣ искания за огънь сж били удовлетворени.

Разборът се извършва благосклонно и по начинъ щото изпълнителитѣ сами да се убедятъ и поправятъ сторенитѣ грѣшки.

Поощрението на подчиненитѣ да прилагатъ смѣли начини за действие, даже когато тѣ не успѣватъ напълно, създава въ тѣхъ импулсъ за дейность и растяща въра въ собственитѣ имъ сили. Като изследва целта, която трѣбва да се достигне, избора на срѣдствата и начина на употребата имъ, ржководителът обучава кадритѣ по най-трудната частъ отъ изкуството за командване.

Грѣшкитѣ се използватъ за да се оживятъ правилата и предписанията на правилницитѣ, които иматъ връзка съ извършеното упражнение. Разборът не трѣбва да се състои въ неудобрение на една взета мѣрка, като просто се споменатъ само правилата или постановлението на правилника, които не хармониратъ съ нея.

Ржководителът трѣбва да изясни защо погрѣшното изпълнение не е довело до желаната целъ и отъ това да извлѣче заключение, че предписанията на правилника сж подходжали по-добре за разглеждания случай.

По тоя начинъ се извършва едновременно изучаването и изняването на правилника, *което трѣбва да съставлява ата на всѣко обучение.*

Ржководителът обобщава поукиотъ упражнението зколко ясни и точни заключения и дава, ако има нужда, лично мнение по въпроса.

Въ края на разбора се разглежда въ подробности са- изпълнение. Това разглеждане понѣкога предизвиква изясняватъ отново известни въпроси отъ бойнитѣ кнения на подѣленията и дори техническата имъ подго-

ОТДЪЛЪ VII.

Войникътъ въ боя. Бой на пехотнитѣ подѣления.

Глава I.

Войникътъ въ боя.

Членъ 1.

Дейность на войника въ боя.

365. Войникътъ нормално се бие въ състава на отдѣлението. Подчинявайки се непосредствено на своя командиръ, той изпълнява своята длъжностъ (стрелецъ, пълнителъ и пр.) въ пълно съгласие съ другаритѣ си, готовъ при нужда да ги замѣсти.

Той действува по краткитѣ указания (команди) на своя командиръ или по собствена инициатива. Всичкитѣ му усилия сж насочени за съдействие и изпълнение задачата на отдѣлението.

При всички положения въ време на война задачитѣ му винаги се свеждатъ въ кръга на действията на неговото одѣление.

366. Дейността на войника презъ време на различнитѣ фази на боя на одѣлението се състои: въ *използуване на мѣстността, употреба на оржжията, изпълнение на известни лично нему възложени задачи.*

Използуване на мѣстността.

367. Войникътъ използва мѣстността:
— за да застане срещу дадена посока;
— следъ като е застаналъ, да наблюдава и употребява своитѣ оржжия;
— да се премѣства отъ едно на друго мѣсто въ опредѣлена посока.

38. Войникътъ избира своето мѣсто въ опредѣления на неговото одѣление, като спазва разстоянието и чата, опредѣлени отъ командира на одѣлението или полу-одѣлението.

збраното мѣсто трѣбва да отговаря, по възможность, бре на следнитѣ условия:

- да позволява на войника да застане срещу опредѣлената посока, да вижда въ тази посока и да вижда своя единственъ командиръ;

- да улеснява стрелбата (стрелково гнѣздо, опора кжието) или да подхожда на специалнитѣ длъжности иника — снабдяване на подавачитѣ, снабдяване на автоматитѣ пушки, употреба на бомбата V. B., хвърляне на бомби;

- да предпазва отъ земнитѣ и въздушни погледи и противниковия огънь (за прикритие или скривалище).

Когато избраното мѣсто не отговаря достатъчно на и тѣзи условия, войникътъ се самоокопава съ своя ументъ, за да подобри и приспособи своето мѣсто.

При самоокопаването подъ огънь, войникътъ поставя ата предъ себе си, за да си създаде отъ нея прие, а пушката слага отстрани до раницата. Легналъ на а си страна, той дълбае почвата съ инструмента, като тужи съ дѣсната, съ лѣвата или съ дветѣ ржце. Той маскира, доколкото е възможно, своята землена а (вижъ *Техническата инструкция за маскировката, лъ VI*).

369. Следъ като войникътъ удобно залегне и внимава се излага безъ полза на противниковия огънь, насочва то си внимание за да:

— схване указанията и знаковетѣ на своя командиръ;
— наблюдава мѣстността и специално прикритията които може да се скрие противника; стареа се да не живитѣ цели и да не ги изгуби отъ погледа си;
— да използва по възможность по-добре своето мѣсто и стреля, щомъ като получи за това заповѣдь, или за изпълни възложеното му поржчение;

— издирва подстѣпитѣ, които ще използва за движето си напредъ, като държи смѣтка за позицията на ивника.

370. Залегналиятъ войникъ се премѣства следъ като ре, ако неговия командиръ не му ги е опредѣлилъ:

— новото мѣсто, което трѣбва да достигне;
— най-добритѣ подстѣпи (падини, ровове, слогове.);

ОТДѢЛЪ VII.

Войникътъ въ боя. Бой на пехотнитѣ подѣления.

Глава I.

Войникътъ въ боя.

Членъ 1.

Дейность на войника въ боя.

365. Войникътъ нормално се бие въ състава на отдѣленieto. Подчинявайки се непосредствено на своя командиръ, той изпълнява своята длъжностъ (стрелецъ, пълнителъ и пр.) въ пълно съгласие съ другаритѣ си, готовъ при нужда да ги замѣсти.

Той действува по краткитѣ указания (команди) на своя командиръ или по собствена инициатива. Всичкитѣ му усилия сж насочени за съдействие и изпълнение задачата на отдѣленieto.

При всички положения въ време на война задачитѣ му винаги се свеждатъ въ кръга на действията на неговото одѣление.

366. Дейността на войника презъ време на различнитѣ фази на боя на одѣленieto се състои: въ използване на мѣстността, употреба на оржжията, изпълнение на известни лично нему възложени задачи.

Използуване на мѣстността.

367. Войникътъ използва мѣстността:

- за да застане срещу дадена посока;
- следъ като е застаналъ, да наблюдава и употребява своитѣ оржжия;
- да се премѣства отъ едно на друго мѣсто въ опредѣлена посока.

368. Войникътъ избира своето мѣсто въ опредѣления ъонъ на неговото одѣление, като спазва разстоянието и шдината, опредѣлени отъ командира на одѣленieto или на полу-одѣленieto.

Избраното мѣсто трѣбва да отговаря, по възможность, и-добре на следнитѣ условия:

— да позволява на войника да застане срещу опредѣлена посока, да вижда въ тази посока и да вижда своя непосредственъ командиръ;

— да улеснява стрелбата (стрелково гнѣздо, опора оржжieto) или да подхожда на специалнитѣ длъжности войника — снабдяване на подавачитѣ, снабдяване на автоматичнитѣ пушки, употреба на бомбата V. B., хвърляне на чни бомби;

— да предпазва отъ земнитѣ и въздушни погледи и въ противниковия огънь (за прикритие или скривалище).

Когато избраното мѣсто не отговаря достатъчно на чки тѣзи условия, войникътъ се самоокопава съ своя струментъ, за да подобри и приспособи своето мѣсто.

При самоокопаването подъ огънь, войникътъ поставя лицата предъ себе си, за да си създаде отъ нея прикрытие, а пушката слага отстрани до раницата. Легналъ на ната си страна, той дълбае почвата съ инструмента, като служи съ дѣсната, съ лѣвата или съ дветѣ ржце.

Той маскира, доколкото е възможно, своята землена бота (вижъ Техническата инструкция за маскировката, дѣлъ VI).

369. Следъ като войникътъ удобно залегне и внимава не се излага безъ полза на противниковия огънь, насочва лото си внимание за да:

— схване указанията и знаковетѣ на своя командиръ;

— наблюдава мѣстността и специално прикритията дъ които може да се скрие противника; старее се да крие живитѣ цели и да не ги изгуби отъ погледа си;

— да използва по възможность по-добре своето мѣсто да стреля, щомъ като получи за това заповѣдь, или за изпълни възложеното му поржчение;

— издирва подстѣпитѣ, които ще използва за движението си напредъ, като държи смѣтка за позицията на отивника.

370. Залегналиятъ войникъ се премѣства следъ като бере, ако неговия командиръ не му ги е опредѣлилъ:

— новото мѣсто, което трѣбва да достигне;

— най-добритѣ подстѣпи (падини, ровове, слокове пр.);

— начинътъ на напредването (на скокове, съ обикновено ходъ, бѣгомъ, пълзешкомъ) и ако е нужно, междинитѣ пунктове за спиране.

Въ всички случаи войникътъ подготвя скрито своя скокъ и го извършва, използвайки огъня насоченъ срещу обекта, къмъ който той се движи.

Употрѣба на оржията

371. Войникътъ при автоматичната пушка изпълнява длъжноститѣ опредѣлени въ *Инструкцията за стрелбата* или съдействува за изпълнение на огньоветѣ на отдѣлението, както е указано въ I часть (№ 262 до 299).

Като стрелецъ въ пехотното отдѣление той участвува, ако е нужно, въ търсенето на обектитѣ и въ опредѣленіе разстоянията,

372. Войникътъ използва, по правило, своето оржие само за точенъ огънь срещу целъ, която вижда.

Той стреля спокойно, като избира целта си и мѣрната точка.

Той взема положение за стрелба колкото е възможно по бърже, но винаги грижливо се примѣрва.

При ударъ стреля въ упоръ, действайки най-бързо, за да изпревари изстрелитѣ на противника.

373. Когато, по изключение, войникътъ бжде изпратенъ съ известно поръчение и действува самъ, той употребява оржието си: когато бжде заставенъ да се брани, когато нѣма друго срдство да укаже за приближаването на противника или ако предварително затова е получилъ заповѣдь отъ своя командиръ.

Частни задачи на войника.

374. Войникътъ отъ пехотното отдѣление може да бжде употребенъ като *секретъ*, *разузнавачъ* или *за свръзка*.

375. *Секретътъ* се натоварва да следи всички противникови прояви въ опредѣленъ участъкъ; той трѣбва да вижда, безъ самъ да бжде вижданъ.

Той си избира ясно видими точки на мѣстността, за да намира лесно посоката за наблюдение и границитѣ на неговия участъкъ.

376. *Разузнавачътъ* има за задача да излезе напредъ въ опредѣлена посока и да открие противника. Той се движи на скокове, отъ наблюдателенъ пунктъ на наблюдателенъ пунктъ; самъ избира тѣзи пунктове, както и подстъпитѣ къмъ тѣхъ, споредъ указанията отъ своя командиръ, съ когото поддържа очна свръзка.

377. *Войникътъ за свръзка* трѣбва да достигне по възможностъ най-бърже лицето, до което се изпраща.

За тази целъ той се ориентирва и използва мѣстността да пристигне сигурно. Той запомня известни предмети, да му послужатъ да не се заблуди при връщането.

378. *Войникътъ за свръзка* понѣкога има задача да се ижи между две подѣления и чрезъ сигнализирване да азва движенията на едното и на другото. Той избира своя път по начинъ никога да не изгубва отъ погледа си, долкото това е възможно, дветѣ подѣления, които е наторенъ да свръзва.

Използуване на войникъ за свръзка съ съседно подѣние, по правило, се прилага само въ закрыта мѣстность, щемъ и въ мъгливо време.

Членъ 2.

Методъ за практическо обучение.

379. *Обучението на войника по боя* има за целъ да го учи съзнателно да съдействува за изпълнение задачитѣ на дѣлението.

Отдѣлението е рамката, въ която трѣбва да се даде индивидуалното обучение презъ време на бойната подготовка. То се ржковиди така, че всички войници да бждатъ състояние да изпълняватъ всички длъжности въ отдѣлението.

Обучаващиятъ научва войника да решава това, което ой трѣбва лично да прави, като държи смѣтка за положението, въ което се намира неговото отдѣление. Той се стреми да му обясни причината за всичко, което е извършено или заповѣдано и да го убеди, че неговата техническа жчностъ и лична енергия сж необходими за общия успѣхъ, незнанието или слабостта само на едного могатъ да мпрометиратъ успѣха на общото дѣло.

По този начинъ се развиватъ личнитѣ качества на войцитѣ и се създава чувството на сплотеностъ.

380. *Обучението на войника въ отдѣлението се улеснява чрезъ предварително усвояване на известни елементарни упражнения, които той непрекъснато ще прилага въ боя.*

Тѣзи упражнения иматъ за целъ: познаване и използване на мѣстността и употреба на оржията въ боя.

Тѣ започватъ отъ самото начало на обучението, едновременно съ техническата подготовка на войника; всѣко отъ тѣхъ се преминава щомъ като сж придобити съответнитѣ ехнически познания.

Това обучение се допълва със подготовката на войника за самостоятелни задачи. Последното обема и познаване длъжноститѣ на войника въ боя. (№ 110).

381. Всички упражнения по индивидуалното бойно обучение се извършватъ дечемъ, при здрачъ, презъ свѣтли и презъ тъмни нощи.

Познаване и използване на мѣстността.

382. Познанията на войника за мѣстността обематъ:

— наименованията и изучаване на неравноститѣ и главнитѣ мѣстни предмети, които се намиратъ по нейната повърхностъ;

— ориентирането, безъ инструментъ.

383. Изучаване на мѣстността.—Обучаващиятъ завежда подѣлението върху удобно избрани пунктове, или използва благоприятни случаи за да покаже на всички неравноститѣ на мѣстността и главнитѣ мѣстни предмети, които се намиратъ по нейната повърхностъ. Той обръща особено внимание върху тѣзи мѣстни предмети и форми, които иматъ значение въ военно време: предметитѣ, които покриватъ повърхността, прикритията, подстъпнитѣ, наблюдателнитѣ пунктове, препястствията.

384. Ориентиране. За да се ориентира войникътъ използва слънцето или полярната звезда.

Обучаващиятъ научва войницитѣ да опредѣлятъ четиритѣ точки на свѣта и по тѣхъ да посочватъ въ коя посока се намиратъ дадени неравности и селища по отношение на мѣстото на стоенето. Той ги упражнява да се движатъ въ опредѣлена посока чрезъ ориентиране, напримѣръ: при използване отъ дадено прикритие да се вземе южна посока и пр.

385. Упражнения за използване на мѣстността.—Тѣ иматъ за целъ да научатъ войника да залѣга и да се премѣства напредъ, като се приспособява къмъ мѣстността при условията на боя. Тѣ трѣбва да се извършатъ винаги при опредѣлено положение на противниковото подѣление. Мѣстността сама по себе си не притежава никакво качество; тя добива бойна стойностъ само при опредѣлено възможно противниково действие.

Още въ началото на обучението важно е войникътъ да свикне да използва инструмента за самоокопаване.

Употрѣба на оръжието въ боя.

386. Упражненията съ автоматична пушка, преди всичко, обхващатъ стрелби съ маневрени патрони срещу живи цели, следъ това стрелцитѣ се учатъ да стрелятъ върху опредѣ-

ена линия на мѣстността или ограниченъ участъкъ при предположение, че сж заети отъ противника.

Въ тѣзи упражнения винаги взема участие цѣлото отдѣление, като всички последователно изпълняватъ всички длъжности по огъня въ отдѣлението.

387. Обучаващиятъ научва войникътъ да използва своето лично оръжие както е указано въ № 372 и 433.

388. Той обяснява, че въ боя съ бомби хвърлянето изисква, преди всичко, точностъ въ падането, следъ това далекобойностъ и най-после — скоростъ.

389. Войникътъ трѣбва напълно да свикне съ носенето, пълненето, разглобяването и сглобяването на своитѣ оръжия на тъмно.

390. Обучението по бойната стрелба се допълва съ: — опредѣляне на разстоянията, което се преподава: на всички войници — до 400 метра, на избранитѣ стрелци — до 1,200 м., на картечицитѣ и прислужницитѣ на придружаващи машини — до 2,000 м., съобразно съ предписанията на приложение № 1 къмъ инструкцията за стрелбата;

— търсене и опредѣление на целитѣ, което се разглежда въ приложение № 2, къмъ споменатата инструкция.

Подготовка по частнитѣ задачи на войника.

391. Упражненията за изучаването на тѣзи задачи иматъ за целъ да подчертаятъ различията, които съществуватъ между дейността на войника въ състава на отдѣлението и тия на войникъ, който, макаръ и да действува въ полза на своето отдѣление, се намира, поради своя задача, въ относително и временно изолирано положение.

392. Обучаващиятъ посочва на секретата пунктоветѣ върху които специално трѣбва да се съсредоточи неговото внимание: пжтища, слогове, подстъпи и пр. и какъ трѣбва да се избиратъ тѣзи пунктове. Той обяснява длъжноститѣ на секретитѣ и какво трѣбва да вършатъ при различни случаи; указва какъ става смѣната имъ.

393. За да обучи разузнавачътъ, обучаващиятъ започва съ най-простия случай, — този на разузнавачъ, който опредѣля своитѣ последователни наблюдателни мѣста по дадена посока; посочва му приблизителната голѣмина на неговитѣ скокове и какъ трѣбва да се избиратъ подстъпнитѣ, които водятъ къмъ тѣхъ.

Следъ това се преминава къмъ патрулъ отъ нѣколко човѣка или цѣло отдѣление подъ командата на отдѣлѣния командиръ, на които е възложено да изпълнятъ опредѣлени патрулна задача.

394. Обучението на войника за свръзка се състои въ указване на длъжноститѣ и упражнения да се създаде

навикъ да ги изпълнява презъ време на всички действия при които той може да бжде използуванъ.

Членъ 3.

Необходимо допълнение къмъ обучението на подофицеритъ специалисти.

395. Индивидуалното обучение на тия длъжностни лица се допълва съ познания по изучаване на мѣстността, ориентиранието, четенето на картата и по военнитъ бѣлези.

Изучаване на мѣстността.

396. Подофицеритъ и наблюдателитъ се научаватъ какво представлява топографическия гребенъ, воененъ гребенъ, мъртво пространство, прикриване на единъ човѣкъ (изправенъ, на колѣне, легналъ) отъ опредѣлена точка; показва имъ се какъ тѣзи данни се използуватъ въ боя.

Привлича се вниманието имъ върху видимиятъ хоризонтъ (крайната граница на видимата зона отъ единъ пунктъ на спиране), показва имъ се опасния хоризонтъ, който е частъ отъ първия и е не по далечъ отъ крайния предѣлъ на далекобойността на оржжията. Първиятъ интересува най-много наблюдението, вториятъ — непосредствената сигурностъ. Тѣ се измѣнятъ постепенно съ напредването.

Следъ като покаже мъртвитъ пространства по отношение на пункта, който той заема, обучаващия обяснява, че изучаването на мѣстността позволява да се откриватъ приблизително кои сж мъртвитъ пространства по отношение на пунктоветъ, които се предполага че сж заети отъ противника. Чрезъ опитъ той установява, че тѣзи мъртви пространства опредѣлятъ кои части сж видими и кои скрити за противника.

Мѣстността, която се открива къмъ противника, изглежда съставена отъ командващи пунктове и подстѣпи. Стараятъ се да достигнатъ до командващитъ пунктове съ огледъ тамъ да се поставятъ огневи машини за подкрепа на бждещитъ движения; подстѣпитъ се използуватъ за движение отъ единъ обектъ къмъ другъ съ стремежъ за намаляване видимостъта и уязвимостъта.

По този начинъ отбраняващиятъ може да опредѣли въроятнитъ наблюдателници, обекти и подстѣпи на атакуващия го противникъ.

Ориентиране.

397. Изучаването на начинитъ за ориентиране (384) е допълва съ употрѣбата и използуването на компаса, а менно—какъ се пази посоката съ помощта само на компаса.

Четене на картата.

398. Ефрейторитъ се учатъ да четатъ кроки и планиметрията на една карта; мл. подофицеритъ — да си слукатъ съ общо употрѣбяванитъ карти (1:30,000, 1:50,000); подофицеритъ, наблюдателниятъ личенъ съставъ—да опредѣлятъ единъ пунктъ отъ мѣстността съ неговитъ правъжѣлни координати или по отношение на други точки, предъ указанията дадени въ инструкцията за тактическата потрѣба на голѣмитъ единици (приложение № 5).

Военни белѣзи.

399. Обучението по военнитъ бѣлези специално засѣга подофицеритъ и наблюдателния личенъ съставъ. Тѣхното тълкуване е една отъ прѣкиятъ длъжности на последния. Изброенитъ по долу белези най-често се наблюдаватъ на бойното поле.

Блѣсъци: каквито и предназначителни мѣрки да се взематъ, една войска, която се намира въ движение, трудно избѣгва, а особено при ясно и слънчево време, да не произведе блѣсъци, които отдалечъ издаватъ нейното присѣствие на внимателнитъ наблюдатели (блѣсъци отъ металически предмети, автомобилнитъ стѣкла и пр.)

Огнѳове или димъ: въпрѣки маскировката, димътъ може да издаде сжществуването на бивакиращи войски или на бойната линия. Нощемъ свѣтлината на една цигара, на една кибритена клечка може да бжде ценно сведение. Денемъ, както и нощемъ, трѣбва да се стараемъ да отбеляваме блѣсъцитъ отъ изстрелитъ на пушкитъ и орждията.

Летателни уреди: приятелскитъ и противникови аероплани и балони се разпознаватъ по тѣхнитъ характерни качества и знаци.

Прѣсканията на снарядитъ на противоаеропланнитъ орждия често опредѣлятъ посоката и приближаването на противниковитъ аероплани.

Шумове: шумоветъ позволяватъ да се опредѣли естеството на предметитъ, които ги произвеждатъ и посоката, въ която тѣ се намиратъ: конни коли, различни автомобилни коли, аероплани, бойни коли и пр.

Най-после гърмежа на едно огнестрелно оржие посочва посоката, въ която това оржие се намира; той не трѣбва

да се смѣсва съ фучението на снаряда презъ време на летието му.

За да се опредѣли по фучението на снаряда мѣстото, отъ което се извършва стрелбата, трѣбва да се притежаватъ специални познания, които се преподаватъ само на офицеритѣ и офицерскитѣ кандидати*).

Глава II.

Бой на отдѣлението.

Членъ 1.

Общи сведения.

400. Когато отдѣлението нѣма установения личенъ съставъ, отдѣльонния командиръ се съобразява съ предписанията дадени въ № 7 на I. часть.

Лишенъ отъ своитѣ стрелци, притежавайки само точно необходимия личенъ съставъ за да осигури службата при автоматичната пушка (единъ стрелецъ и единъ пълнителъ) отдѣльонния командиръ все още разполага съ малко намалена, но достатъчно огнева мощъ и трѣбва да направи всичко за да изпълни възложената му задача.

Въ всички случаи, даже когато остане само единъ човѣкъ въ отдѣлението — войникъ или подофицеръ, той е длъженъ да вземе автоматичната пушка и я постави въ действие.

401. Отдѣльонниятъ командиръ има за помощникъ и замѣстникъ ефрейтора — помощникъ, чиято роля е точно опредѣлена въ I часть (№ 263).

Отдѣльонниятъ командиръ назначава най-сржчнитѣ двама стрелци за хвърляне на бомби.

402. Автоматичната пушка се снабдява съ патрони, които хората отъ отдѣлението и специалнитѣ снабдителни органи пренасятъ. (Отдѣлъ IX).

Патронитѣ на автоматичната пушка, които се носятъ отъ мѣрача, ефрейтора и отдѣльонния командиръ, сж за лична самоотбрана и трѣбва да се използватъ само въ случай на крайна необходимостъ.

*) Тѣзи указания сж дадени въ практическия курсъ по стрелбата въ пехотата.

Членъ 2.

Нападателенъ бой. Дейность на отдѣльонния командиръ.

403. Сжществената дейность на отдѣльонния командиръ е:

— да ръководи при всички обстоятелства огъня на оржжията на отдѣлението (I. часть, № 263 и следващитѣ);

— да води своето отдѣление напредъ.

Отдѣльонниятъ командиръ е водачъ на хората си; за тѣхъ той е сборния пунктъ. Той въ всѣки мигъ се грижи за свръзката съ своя взводенъ командиръ, за подкрепата, която трѣбва да даде на съседнитѣ отдѣления и за запазването на съприкосновението съ противника.

Приближаване. *)

404. Въ момента на приближаването отдѣльонниятъ командиръ получава отъ своя взводенъ командиръ следнитѣ указания:

— обща посока на ротата (I-а часть);

— строя на взвода;

— специалната посока на отдѣлението или разстоянието и междината, които трѣбва да го раздѣлятъ отъ основното (направляващото) отдѣление;

— мѣстата на съседнитѣ отдѣления, които не принадлежатъ къмъ взвода.

405. Обикновенниятъ строй за приближаване на отдѣлението е *колона по единъ* (I. часть, 224).

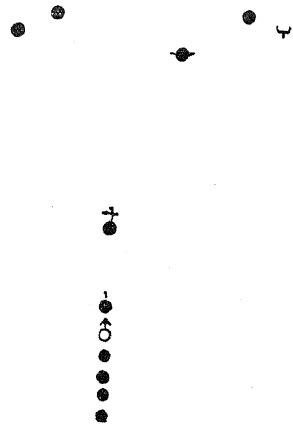
По изключение, за да заеме едно закритие или праволинейно прикритие, отдѣлението *се прѣска въ верига* (I часть, № 247).

Презъ време на приближаването отдѣлението се движи на скокове, като използва мѣстността, споредъ заповѣдитѣ на взводния командиръ или по инициативата на отдѣльонния командиръ (I. часть, № 253 и следващитѣ).

406. Когато отдѣлението се намира начело на взвода отъ първия ешелонъ, отдѣльонния командиръ заповѣдва да се заеме единъ отъ бойнитѣ строеве (I. часть, № 242); полу-отдѣлението отъ стрелци се движи напредъ (I. часть, № 225), за да осведомява отдѣлението.

Отдѣльонниятъ командиръ се движи между дветѣ полу-отдѣления, така че никога да не ги загубва отъ погледа си (фиг. 10).

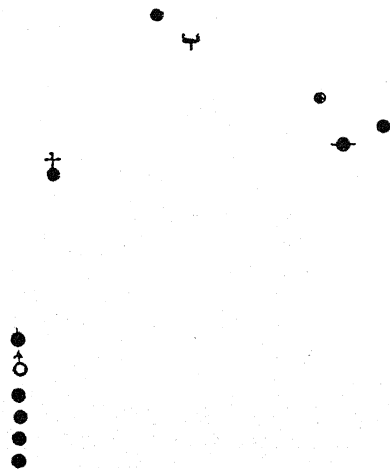
1) Подъ това понятие се разбиратъ движенията на пехотата въ зоната, която е изложена на огъня на артилерията и авиацията. (I ч. № 27).

Фиг. 10. — Примѣръ за разположението на отдѣление, което се движи презъ време на приближаването на чело на взводъ отъ първия ешелонъ.

Фронтътъ и дълбочината на този строй по правило не надминаватъ 100 метра.

407. Когато отдѣлението се движи на фланга, полу-отдѣление стрелци разузнава по фронта и на открития флангъ (фиг. 11.)

Фиг. 11. — Примѣръ за разположението на отдѣлението, което се движи презъ време приближаването на чело на взводъ отъ първия ешелонъ и на фланга.

Влизане въ съприкосновение *).

408. Щомъ като напредването на отдѣлението предизвика огъня на противниковата пехота, стрелцитѣ, които действуватъ като разузнавачи, се стараятъ да опредѣлятъ отде идатъ изстрелитѣ и употребяватъ всички усилия за да продължаватъ своето настѣпление. Въ случай на невъзможностъ тѣ се спиратъ и се заслоняватъ, като избѣгватъ да прѣчатъ на огъня на автоматичната пушка.

Отдѣльонниятъ командиръ заповѣдва на автоматичната пушка да заеме позиция така, че да стреля презъ междината, която евентуално съществува между стрелцитѣ или следъ като се изнесе приблизително на тѣхната линия. Той заповѣдва откриването на огънь по указанията на взводния командиръ, който, при приближаването, по правило, се движи съ едно отъ челнитѣ отдѣления.

Ако противникътъ прекрати огъня или се оттегли, напредването се възобновява; автоматичната пушка следва стрелцитѣ отъ близко разстояние, готова отново да се намѣси.

Ако противникътъ упорствува, отдѣлението веднага се спира; съприкосновението е постигнато поне до толкова, доколкото се отнася до отдѣлението. Следъ това ржководството на действията преминава въ ржцетѣ на взводния командиръ.

Атака

409. Строеветѣ на отдѣлението за атака сж:

- строй по полу-отдѣления;
- строй въ верига.

Строятъ по полу-отдѣления (I. часть № 224) подхожда когато боятъ се води само съ огъня на автоматичната пушка, безъ да стрелятъ стрелцитѣ и прислугата. Този строй е нормаленъ, ако разстоянието до противника не надминава повече отъ 1,200 метра.

Строятъ въ верига (I. часть, № 247) е необходимъ когато се иска да се вкаратъ въ действие и стрелцитѣ, което става на разстояние около 400 метра отъ противника. Освенъ това, той веднага се построява на всѣко разстояние, за да се заеме едно праволинейно прикрытие или закритие (I. часть № 247.)

Фронтътъ и дълбочината на различнитѣ строеве за атака на отдѣлението не надминаватъ, по правило, 50 метра.

*) Да се влѣзе въ съприкосновение значи да се достигне и опредѣли точно фронта на движащия се насреща противникъ, или първата линия на съпротивата му ако той е на позиция и пр.

410. За да атакува, отдълъонният командиръ получава отъ взводния командиръ единъ обектъ и определена задача; той поставя своето отдѣление срещу обекта; посочва го на своитѣ хора, както и мѣстата на съседнитѣ отдѣления.

Щомъ като боятъ е предстоящъ, отдълъонниятъ командиръ дава своитѣ бойни распореджания (I. часть, № 242), ако не е вече направилъ това (№ 406) следъ като е заповѣдалъ *построението по полу-отдѣления*.

411. Когато атаката се извършва като се тръгне отъ организирана изходна линия, разстоянията между полу-отдѣленията се намаляватъ или дори несществува въ началото на атаката; тѣ се заематъ впоследствие, споредъ заповѣдитѣ, дадени отъ взводния командиръ.

412. Въ определенъ часъ или по определенъ сигналъ, отдѣлението тръгва за атака. Неговото напредване е възможно при подкрепа отъ огъня на огневата база (№ 150), на артилерията (68), отъ огньоветѣ на съседнитѣ отдѣления и отъ тѣзи на самото отдѣление, а евентуално и отъ действията на бойнитѣ коли (№ 672).

413. Единствениятъ маневъръ на отдѣлението е да напредва съ непрекъснато движението или на скокове (I. часть, № 253 и следващитѣ) и по-после, когато не може повече да напредва безъ да стреля, да смѣнява подъ редъ скоковетѣ и огньоветѣ (I. часть, № 253 до 269).

414. Отдълъонниятъ командиръ постоянно внимава за указанията и знаковетѣ на взводния командиръ, както и за движенията на съседнитѣ отдѣления.

Той се стареа да открие близо до своята посока за напредване необстрелванитѣ отъ противниковия огънь подстъпи за да промъкна отдѣлението презъ тѣхъ. При липса на такива, за да извърши своитѣ скокове, той използва огъня на съседнитѣ отдѣления.

415. Ако случайно при промѣнитѣ въ боя отдълъонниятъ командиръ се лиши отъ непосредственното ржководство на взводния командиръ, той е длъженъ самъ да съдействува за постигане задачата на взвода като:

- напредва, доколкото може, въ определената посока;
- ако е принуденъ да се спре, да съдействува съ своя огънь на напредването или на отбраната на съседнитѣ отдѣления.

416. Когато презъ време на боя отдѣлението за моментъ се разстрои и е въ безредие, хората се съобразяватъ съ следнитѣ правила:

- да се събиратъ къмъ отдълъонния командиръ;
- отново да заематъ своитѣ съответни мѣста;
- да избѣгватъ всѣко събиране на купъ, освенъ козадъ добъръ заслонъ;

— никога да не прѣчатъ на огъня на автоматичната пушка.

417. Въ никой случай унищожаването на автоматичната пушка не прекратява задачата на отдѣлението. Отдълъонниятъ командиръ трѣбва да продължава изпълнението ѝ, като използва останалитѣ огневи сръдства.

Ударъ.

418. За да извърши удара, отдѣлението се строява въ верига (I. часть № 252).

419. Когато удара се извършва непосредствено следъ излизане отъ една организирана линия, действията на отдѣлението се развиватъ съгласно указанията дадени въ № 467.

420. Когато ударътъ е последния скокъ на атаката, той се извършва при следнитѣ условия:

Отдѣлението, достигнало близо до съпротивлението, което трѣбва да преодолѣе, напредва непрекъснато подъ огневата защита на движащата се и стреляща автоматична пушка (I. часть № 265) и на бомбиеритѣ V. Б., или пъкъ като използва огъня на събранитѣ отъ тритѣ отдѣления на взвода бомбиери V. В., (I. часть, № 336, № 474).

Ако съпротивата на противника продължава и следъ като отдѣлението е достигнало до далекобойността на бомбата, определенитѣ бомбохвъргачи (№ 401) използватъ своитѣ бомби.

По сигналъ на отдълъонния командиръ, на помощника му, или ако тѣ сж излѣзли отъ строя, — на най-храбрия войникъ, отдѣлението се хвърля съ най-голѣмъ бѣгъ на ударъ, така че да нахлуе ненадейно въ позицията, докато противника е още скритъ въ земята; тамъ нападателитѣ даватъ своитѣ последни изстрели или направо се хвърлятъ на ножъ.

Всѣки противникъ, който не се предава, веднага се убива.

Заемане и запазване на завладѣната мѣстность.

421. Щомъ като отдѣлението завладѣе обекта, автоматичната пушка се поставя на позиция и подъ нейна защита обекта бърже се очиства; отдълъонниятъ командиръ възстановява реда въ отдѣлението, възстановява свързката съ взводния командиръ и съседнитѣ отдѣления и се погрижва за снабдяването съ бойни припаси (№ 767).

По искане на придружаващия аеропланъ, отдълъонния командиръ заповѣдва да се постелятъ сигналнитѣ платна (№ 100).

422. Когато отдълението тръбва да завладее новъ обектъ, неговиятъ командиръ получава непосредствено отъ взводния командиръ всичкитѣ необходими указания и тръгва въ атака по заповѣдь.

423. Ако отъ достигнатата позиция настъплението е невъзможно или ако тръбва да се задържи тамъ, отдълението веднага преминава къмъ отбрана. Отдълъонниятъ командиръ разполага всичкитѣ си оржжия, за да създаде огнева преграда, която да прикрива фронта и междинитѣ, които го отдѣлятъ отъ съседнитѣ отдѣления; той заповѣдва да се извършатъ, при нужда, малкитѣ необходими премѣствания на стрелцитѣ и да се направятъ нужднитѣ землени работи, за да създаде на войницитѣ си най-пълна защита и сигурностъ при най-малко време.

Случай на неуспѣхъ.

424. Въ всѣки моментъ на атаката завладѣната мѣстностъ тръбва да се запази. Ако устрема на отдѣлението срещне непреодолима съпротива, изпълнява се казаното въ № 423.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

425. При отбрана отдѣлението може да бжде:

— елементъ на съпротивителенъ ешелонъ (въ предната охрана или на съпротивителната позиция);

— елементъ неподвиженъ или подвиженъ на наблюдателенъ (охранителенъ) ешелонъ, постъ или патрулъ.

Въ настоящия членъ се разглежда само отбранителния бой на отдѣлението, като елементъ на съпротивителенъ ешелонъ. Дейността на постоветѣ и патрулитѣ е указана въ III часть.

426. При всички положения на отбрана, боятъ на отдѣлението е изключително само огневи бой.

Дейность на отдѣлъонния командиръ.

427. Сжществената дейность на отдѣлъонния командиръ е:

— да опредѣли мѣстата и даде нареждания за стрелба на оржжията на отдѣлението, съобразно съ заповѣдитѣ и задачата дадени отъ взводния командиръ;

— да поддържа строга дисциплина при изпълнението на предвиденитѣ огньове;

— да следи всѣки да бжде на опредѣленото му мѣсто, каквото и да се случи.

Отдѣлъонниятъ командиръ получава отъ взводния командиръ заповѣдь за мѣстото на автоматичната пушка, ролята на това оржжие въ огневия планъ (№ 152), разположението, което тръбва да заеме отдѣлението, земленитѣ работи, които тръбва да се извършатъ на позицията, указания за огъня (№ 155 и 156) и какво тръбва да се прави въ случай на атака; той се осведомява за мѣстата на съседнитѣ отдѣления и за командното мѣсто на взвода.

Подготовка и изпълнение на боя.

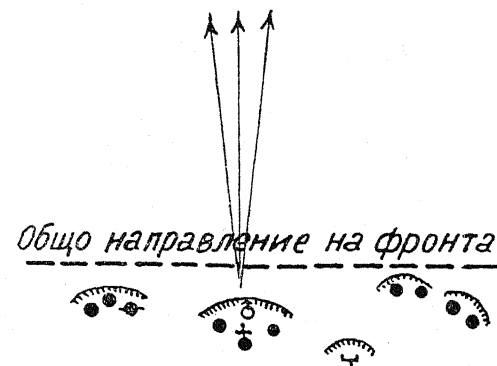
428. На автоматичната пушка се опредѣля една главна задача и една или нѣколко второстепенни задачи (№ 155). Главната задача се състои въ изпълнение на стрелбата за преградния огънь (№ 155).

Въ случай когато автоматичната пушка тръбва да стреля флангово, добре е да се запази по фронта отъ стрелци, които се поставятъ между противника и нея (№ 154).

429. Указанията за огъня отъ взводния командиръ обикновено се даватъ писмено; при бързи случаи тѣ се изработватъ отъ отдѣлъонния командиръ и се провѣрватъ отъ взводния.

430. Строятъ на отдѣлението не е постояненъ и неизмѣненъ; отдѣлъонниятъ командиръ стои назадъ и близо до автоматичната пушка; стрелцитѣ и прислугата се разполагатъ отъ дветѣ му страни или само на едната, но така, че да могатъ въ всички случаи най-добре да употребятъ своитѣ оржжия.

Фигуритѣ 12. и 13. даватъ два примѣра за разположение на отдѣлението.

Фиг. 12. Примѣръ за разположението на отдѣлението при започване на отбранителенъ бой. Автоматичната пушка стреля въ посока перпендикулярна на фронта.

Фронтът на отдълението по правило не надминава 50 м., дълбочината му се определя от взводния командирь.

Широчината на бития от огъня на отдълението фронтъ, изобщо, е много по-значителна.

Фиг. 13.—Примъръ за разположение на отдълението при започване на отбранителния бой. Автоматичната пушка стреля въ посока напрѣчна на фронта.

431. Земленитъ работи, които трѣбва да се извършатъ въ позицията се състоятъ въ направата на окопната площадка, която да осигурява защитата на автоматичната пушка и лесното извършване на стрелбата и въ изкопаване на стрелкови трапчета, които прогресивно се преобразяватъ въ окопи, на ниши за бойни припаси и други отбранителни съоръжения.

Земленитъ работи, особено мѣстото на автоматичната пушка, трѣбва да се маскиратъ най-грижливо.

432. Отдълъонниятъ командирь организира службата на секретитѣ; той дава на своитѣ хора указания за огъня и урежда постоянното дежурство при автоматичната пушка.

433. За откриване на огънь отъ отдълнитѣ стрелци сж приложими предписанията на № № 266, 267 и 268 на I. частъ, обаче тия огньовете при отбраната могатъ да бждатъ по-силни и по-продължителни отколкото въ нападателния бой при условия, че е възможно да се създадатъ депа за бойни припаси въ позицията.

Членъ 4.

Бойни упражнения и методъ за практическо обучение.

434. Бойнитѣ упражнения на отдълението съставляватъ сжщевременно и най-добрата основа за бойната подготовка на по-големитѣ поддѣления.

Това обучение е пълно, когато всѣки войникъ отлично познава длъжноститѣ, на който и да е отъ бойцитѣ на

отдълението и когато умѣе да ги извършва съгласувано съ своитѣ другари (I частъ № 45.)

Поради важността на бойнитѣ упражнения на отдълението отъ състава на взвода тѣ се продължаватъ или подновяватъ презъ течение на цѣлата учебна година.

435. Предвиденитѣ бойни упражнения трѣбва да включватъ всички възможни начини за употреба на отдълението. Обучаващиятъ преминава следното:

Приближаване и влизане въ съприкосновение.

- приближаване при срещенъ бой; дълги премѣствания въ колона по единъ;
- движение въ периода на атаката;
- дейностъ на полу-отдълението стрелци;
- преминаване въ линия задъ мѣстни закрития; възобновяване на движението въ първоначалния строй;
- запазване на посоката;
- предпазване отъ погледитѣ и изстрелитѣ на противника;
- преминаване на участъци, обстрелвани отъ артилерията на противника или обложени съ газъ;
- разузнаване на важни пунктове;
- влизане въ съприкосновение.

Атака и развитие на боя.

- Боевъ редъ. — Мѣста на полу-отдѣленията;
- извършване на скоковетѣ (по отдѣление, по полу-отдѣление, по единъ);
- откриване огънь отъ автоматичната пушка;
- последователностъ на огньоветѣ и на скоковетѣ;
- преминаване въ верига; извършване на индивидуалнитѣ стрелби;
- ударъ;
- бой на отдѣление безъ автоматична пушка; откриване и използване индивидуалнитѣ стрелби;
- бой на отдѣлението при съвмѣстно действие съ една бойна кола; свръзка съ бойната кола; използване резултатитѣ достигнати отъ бойната кола;
- извършване на патрулно нападение.

Заемане и запазване на завладѣна мѣстностъ:

- избиране мѣстото на автоматичната пушка;
- бързо почистване на завладѣната мѣстностъ;

- възстановяване на реда въ отдѣлението;
- мѣсто и дейнасть на автоматичната пушка и стрелцитѣ;
- подготовка на огъня по опредѣлени мѣста.
- разпредѣление оржжията на заетата позиция;
- възстановяване на свръзкитѣ;
- дежурни, тайни думи;
- запазване или отново влизане въ съприкосновение съ противника;

- спяране на противникова контъръ-атака;
- снабдяване съ бойни припаси.

436. За примѣръ по-долу се указва какъ едно пехотно отдѣление може да разузнава презъ време на приближаването нѣкои важни мѣстни предмети: тѣснини, гори, заселени мѣста.

Не много широки тѣснини. Отдѣлениятъ командиръ поставя до входа на тѣснината готова за стрелба автоматичната пушка; подъ тази защита полу-отдѣлението стрелци бърже достигатъ до изхода на тѣснината и тамъ се установяватъ. Полу-отдѣлението съ автоматичната пушка се присъединява къмъ него и заема позиция.

Гори. Когато се преминава малка горичка отдѣлениятъ командиръ поставя автоматичната пушка по начинъ да може да обстрелва крайнината; полуотдѣлението стрелци бърже отива напредъ и заобикаля горичката. Полуотдѣлението съ автоматичната пушка на свой редъ достига до срещуположната крайнина дето се установява.

Ако гората е голѣма и разузнаването изисква изпращането на много отдѣления, всѣко отъ тѣхъ взима, доколкото е възможно, за ось на движението си единъ пѣтъ или пѣтека и действа споредъ правилата посочени по-горе за разузнаването на тѣснина. Полуотдѣлението стрелци настѣпва на скокове, въ дѣсно и лѣво отъ пѣтя, подъ закрилата на автоматичната пушка, която е готова да открие надлъженъ на пѣтя огънь. Преди да направи новъ скокъ, почака автоматичната пушка да го настигне, следъ което претърсва близката около него мѣстност и прави новъ скокъ. Чрезъ така извършванитѣ скокове отдѣлението последователно достига пунктоветѣ, опредѣлени отъ отдѣлениятъ командиръ, които обикновено сж напрѣчни пѣтеки въ гората.

На главнитѣ напрѣчни пѣтища (или пресѣки) отдѣлениятъ командиръ търси свръзка съ соседнитѣ отдѣления.

Селища. Едно отдѣление се приближава до немного голѣмитѣ селища по правилата посочени за горитѣ; движението на полуотдѣлението стрелци се покровителствува отъ автоматичната пушка.

Щомъ като отдѣлението достигне до срещуположната крайнина стрелцитѣ претърсватъ вътрешността на селището, като спрѣмо жителитѣ изпълняватъ даденитѣ мѣ указания.

Ако се разузнава голѣмо селище, отдѣлението, следъ ато разузнае частъ отъ крайнината, която му е била предѣлена, прониква въ селището и напредва по сѣщия начинъ, както презъ голѣма гора.

437. Обучаващиятъ обръща голѣмо внимание:

- на подготовката и изпълнението на огньовѣтъ;
- на употребата на различни начини за напредване (частъ № 253 до 259), при различнитѣ обстоятелства а боя: при срещния бой подъ огъня на артилерията и одъ огъня на пехотата.

Той привлича вниманието на войницитѣ върху:

— въ зоната на артилерийскитѣ огньове едно открито наблюдавано отъ противника пространство може да се времине масово чрезъ изненада, съ голѣма вѣроятност, че възможния противниковъ барабаненъ огънь ще се даде следъ времинаване на отдѣлението, или пъкъ преминаването на пова пространство може да стане бавно чрезъ промъкване, въ който случай на противника ще се изложатъ цели безъ особно значение;

— подъ силнитѣ огньове на пехотата промъкването овѣкъ следъ човѣкъ, съ бързи и кѣси скокове, е единствения възможенъ начинъ за напредване. Ако мѣстността не е твърде много закрита, опасно е хората отъ отдѣлението да използватъ последователно единъ и сѣщъ поддѣтълъ. Ако немогатъ достатѣчно пълно да прикриятъ движението си за предпочитане е да се появяватъ въ разво време на различни точки на видимата зона.

438. Обучаващиятъ наблѣга още върху следнитѣ важни изисквания:

- движението да бжде винаги въ посока на опредѣления объектъ, като последния непрекъснато се наблюдава;
- за да се напредне трѣбва да се използватъ огньовѣтъ на огневата база, на артилерията, на съседнитѣ отдѣления, на самото отдѣление и, евентуално, действието на бойнитѣ коли:

— да се подкрепятъ съседитѣ съ огъня на автоматичната пушка всѣкога, когато самото отдѣление не е изложено на твърде силенъ пехотенъ огънь;

— да се преминаватъ, безъ да се влиза въ тѣхъ, окопитѣ, които не сж объектъ за заемане;

— да се стремятъ да намиратъ и използватъ близо до посоката на движението необстрелвани поддѣтъли.

439. Презъ време на бойнитѣ упражнения на отдѣлението обучаващия следи щото редѣтъ и дисциплината ако

сж нарушени да се възстановят отъ самитѣ стрелци, безъ да чакатъ заповѣдъ; той втѣпява на войницитѣ чувството на привързаностъ къмъ отдѣльонния командиръ и на бойно другарство;

— дава възможностъ да се убедятъ отъ необходимостта на строга огнева дисциплина;

— поощрява развитието на инициативата на всѣки войникъ, като го кара да я упражнява въ рамкитѣ на задачата на отдѣлението и на даденитѣ заповѣди отъ отдѣльонния командиръ.

440. Първитѣ отдѣления на команднитѣ взводове на ротата и на дружината*) се обучаватъ какъ да се движатъ презъ време на приближаването на атаката. Тѣ трѣбва да избѣгватъ събирането на купъ и да действуватъ съ огънь въ случай на изненада.

Глава III. Бой на взвода.

Членъ 1.

Общи сведения.

441. Взводниятъ командиръ, като забележи, че отдѣленията на неговиятъ взводъ вследствие на загубитѣ сж съ намалень личень съставъ, постѣпва съгласно предписанията дадени въ I часть (№ 7)**). Той провѣрява преди боя отдѣленията да сж снабдени съ бойни припаси и отдѣльоннитѣ командири да сж опредѣлили кои ще хвърлятъ бомбитѣ (двама отъ най-сржчнитѣ стрелци № 401).

Той постоянно бди щото автоматичната пушка никога да не остане неизползувана.

Членъ 2.

Нападателенъ бой.

Дейность на взводния командиръ.

442. Сжществената дейность на взводния командиръ е:
— да опредѣля мѣстата на своитѣ отдѣления, да имъ указва обектитѣ и огневитѣ задачи така, че презъ време на

*) Командниятъ взводъ на дружината се състои отъ 3 отдѣления: 1. — разузнаване и свръзка; 2. — домакинско; 3 — санитарно, а на ротата отъ две отдѣления: 1. разузнаване и свръзка; 2. — домакинско.

**) № 7. Ако личниятъ съставъ на отдѣлението е по-малкъ отъ щатния, назначаватъ се най-напредъ за обслужване на автоматическата пушка най-малко единъ стрелець, единъ подавачъ и двама снабдители; останалитѣ хора — стрелци.

напредването на едно отъ тѣхъ най-малко едно отдѣление винаги да бжде готово да стреля;

— да изпълнява маневъра на взвода за овладяването на противниковитѣ съпротивления така, че удара да се извършва съ едно или две отдѣления при огнева подкрепа отъ другитѣ (или другото) отдѣления;

— да пази посоката на движението на взвода, въпрѣки срещнатитѣ препятствия и отклонения, които могатъ да се явятъ презъ време напредването на отдѣленията;

— да ржководи огъня на взвода при условията опредѣлени въ часть I (№ 263);

— да се грижи въ всѣки моментъ за свръзката съ ротния командиръ, съ съседнитѣ взводове и за запазването на съприкосновението съ противника.

443. Мѣстото на взводния командиръ въ строеветѣ за приближаване и за атака е посочено въ I часть (№ 328 и 331).

Дейность на взводния подофицеръ.

444. Взводниятъ подофицеръ е помощникъ и евентуаленъ замѣстникъ на взводния командиръ.

Движейки се задъ взвода, той следи за порядъка (I часть № 316; 327 и 331) и развитието на боя, като винаги е готовъ да поеме командването на взвода.

Той не позволява на никой войникъ да остава назадъ.

Взводниятъ подофицеръ, ако презъ време на боя бжде изваденъ отъ строя, винаги се замѣства отъ кандидатъ—подофицеръ, ефрейторъ или дори отъ единъ енергиченъ войникъ, назначенъ предварително отъ взводния командиръ.

Дейность на ефрейтора V. В.

445. Ефрейторътъ V. В. събира и води бомбиеритѣ V. В., когато е дадена заповѣдъ да се събератъ наедно. Неговото мѣсто въ този случай се опредѣля отъ взводния командиръ (I часть, № 328).

Когато не се води бой съ бомби V. В., той се използва за снабдяване на взвода съ бойни припаси (отдѣлъ IX) и за всѣка друга задача, която му опредѣля взводния командиръ (свръзка, да следи порядъка въ взвода и пр.).

Дейность на наблюдателя и на войника за свръзка.

446. Наблюдателтъ е длъженъ да наблюдава мѣстността предъ взвода, движението на отдѣленията отъ взвода

и тѣзи на съседнитѣ отдѣления; той сигнализира на взводния командиръ резултата отъ своитѣ наблюдения.

447. Войникътъ за свръзка по правило поддържа свръзката между взводния командиръ и ротния командиръ; той се използва въ случай на нужда и да занаса на отдѣленията заповѣдитѣ, които взводниятъ командиръ не може да даде съ сигналъ или съ знакъ.

448. Мѣстата на наблюдателя и войника за свръзка въ различнитѣ строеве на взвода сж посочени въ I часть (№ 275 327 и 331).

Приближаване.

449. Въ началото на приближаването взводниятъ командиръ получава отъ ротния командиръ указания отъносно:

- общата посока на ротата (I часть, № 405);
- строя на ротата;
- посоката на взвода или разстоянието и междината отъ направляващия взводъ;
- мѣстата на взводоветѣ отъ съседната рота.

450. Презъ време на приближаването взводниятъ командиръ е водачъ на своя взводъ; той се намира предъ отдѣлението, което е назначено за направляващо.

Редътъ за приближаване на взвода можа да заеме формитѣ посочени въ I часть (№ 313):

- въ колона по трима (отдѣленията въ колона по единъ, едно до друго на лакътно разстояние);
- отдѣления едно задъ друго на различни разстояния;
- въ отдѣления на една линия по фронта на различни междини;

- въ тригълникъ;
- отдѣления ешелонирани въ отстѣпъ.

Всички отдѣления се движатъ въ колона по единъ.

Фронта и дължината на четиритѣ последни строя по правило не надминаватъ 150 метра.

451. Колоната по трима е строя, който най-лесно се командува, но тя е твърде уязвима. Употрѣбява се когато характера на мѣстността или обстоятелствата на момента (мъгливо време, мракъ и пр.) правятъ малко вѣроятни далечнитѣ огънове на противниковата артилерия.

Редътъ въ отдѣления едно задъ друго подхожда ношемъ въ гори или когато трѣбва да се използва единъ тѣсенъ подстѣпъ, на примѣръ дъното на единъ оврагъ.

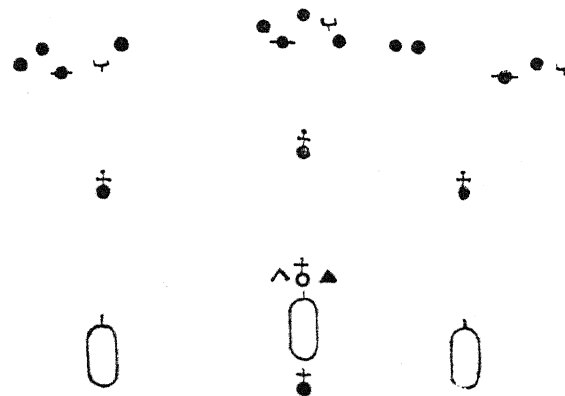
Редътъ въ отдѣления на една линия е изключение; използва се когато взводътъ трѣбва да премине единъ успореденъ на фронта хребетъ; той благоприятствува едновременно вкарване въ действие на тритѣ автоматични пушки.

Редътъ въ форма на *тригълникъ* най-често се употребява въ боя; той дава удобства за атака и позволява едновременното вкарване въ действие на тритѣ автоматични пушки.

Редътъ на *ешелонирани въ отстѣпъ отдѣления* се използва когато взвода има задача да прикрива откритъ флангъ.

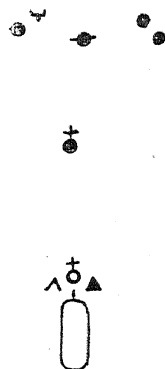
452. Взводътъ, който се движи начело на рота отъ първия ешелонъ заема редъ за приближаване въ зависимостъ отъ своята задача; тази последната винаги включва разузнаване на важни пунктове на мѣстността, което се извършва отъ челнитѣ отдѣления при условията опредѣлени въ № 406.

Когато взводътъ е натоваренъ да прикрива фронта на ротата той разполага своитѣ отдѣления въ една линия по фронта, безъ да се стреми да ги подравнява, така че да наблюдава цѣлия фронтъ фиг. 14.

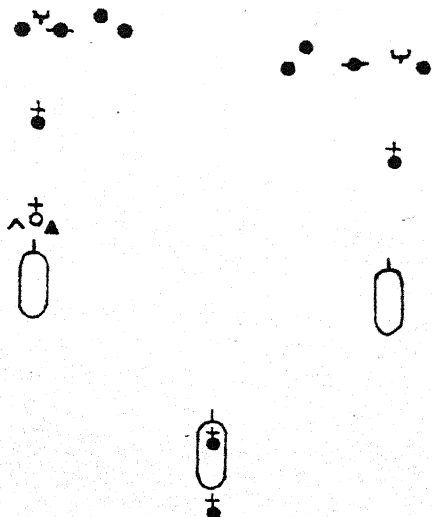

Фиг. 14. — Примѣръ за разположението на взводъ, който при приближаването прикрива фронта на ротата.

Когато два или три взвода образуватъ първия ешелонъ на ротата, всѣки отъ тѣхъ изпраща едно или две отдѣления достатъчно напредъ, за да предупредятъ изненадата (фиг. 15 и 16).

Фиг. 15 — Примъръ за разположението на взводъ, които при приближаването прикрива съ едно отдѣление частъ отъ фронта на ротата

Фиг. 16. — Примъръ за разположението на взводъ, който при приближаване прикрива съ две отдѣления частъ отъ фронта на ротата

Влизане въ съприкосновение.

453. Когато взводътъ се натъкне на противникова съпротива, изнесенитѣ напредъ и попаднали подъ огъня негови подѣления се стараятъ да напредватъ, за да опредѣлятъ силата на противника; въ случай, че напредването имъ е невъзможно, взводниятъ командиръ насочва върху предполагаемия съпротивителенъ пунктъ огъня на едно, а при нужда и на две отдѣления и се стреми да използва получения ефектъ за да се приближи до съпротивлението съ останалата частъ на взвода.

Ако противникътъ отстъпи, взводътъ възобновява движението си напредъ; въ противенъ случай става необходима намѣсата на ротата.

Атака.

454. Бойния редъ на взвода трѣбва главно да позволява напредването при пълно развитие на цялата негова огнева мощъ.

455. Презъ време на атаката отдѣленията въ бойния редъ на взвода сж:

- въ трижгълникъ;
- въ една линия;
- ешелонирани въ отстъпъ.

Отдѣленията се разполагатъ по полуотдѣления (I. ч. № 224), на разстояния по-малки отъ 400 метра отъ противника всички оръжия на отдѣленията се поставятъ въ една линия (I. ч. № 274).

Фронтътъ на бойния редъ на взвода не надминава по правило 100 метра; дълбочина има — 150 метра.

456. Редътъ въ трижгълникъ, съ две отдѣления напредъ, се употребява най-често; задното отдѣление може, оставайки въ разпореждане на взводния командиръ, да стреля съ автоматичната пушка презъ междината на другитѣ две (№ 27) или пъкъ по фланга, като остава на първоначалното си мѣсто или се измѣства малко.

Редътъ въ отдѣления на една линия се заема когато взводниятъ командиръ, желаейки да използва и третѣ си автоматични пушки, е билъ принуденъ още отъ началото да ги разположи въ една линия на еднаква височина. Това построение се употребява специално когато се излиза отъ изходната линия срещу силно укрепена позиция и когато е нужно да се намали дълбочината на разположението, за да избѣгнатъ заднитѣ подѣления пораженията на противниковитѣ преградни огънове.

Редътъ въ ешелонирани въ отстъпъ отдѣления се употребява въ случаи когато взвода настъпва на откритъ фронтъ.

457. При всички форми на бойния редъ опредѣлението на междинитѣ и на разстоянтия между отдѣления е въ зависимостъ отъ огньоветѣ, които трѣбва да се произведатъ и отъ разположението на обектитѣ, които трѣбва да се обстрелватъ. Взаема се предвидъ и ширината на фронта, върху който е развърната ротата.

458. Преди атаката командирътъ на взвода получава отъ командира на ротата следнитѣ указания:

- обща посока, разположение и обектъ на ротата;
 - мѣсто на взвода въ разположението на ротата;
 - посока и обектъ на взвода;
 - жгъла на отклонение отъ посоката на движението;
 - мѣста на взводоветѣ отъ съседнитѣ роты;
 - командно мѣсто на ротния командиръ;
 - огнева подкрепа, която ротата ще получи отъ огневата база, отъ артилерията и евентуално отъ бойнитѣ коли.
- Командирътъ на взвода указва на своитѣ командири на отдѣления:

- задачата на ротата и общата посока;
- посоката, обекта и задачата на взвода;
- бойния редъ на взвода;
- задачата на всѣко отдѣление.

Той заповѣдва да се разузнае положението на съседнитѣ взводове, опредѣля командното си мѣсто, указва условнитѣ сигнали.

Той точно опредѣля условията, при които ще се групиратъ наедно, ако е нужно, бомбиеритѣ V. B. на взвода; Заповѣдва да се земе бойния редъ.

459. Взводътъ трѣбва въ атака подъ закрилата на огневитѣ сръдства, които подкрепятъ атаката (огнева база, артилерия и пр.). Движенията се извършватъ на скокове (I. часть, № 322, 323 и 324). Когато стане невъзможно да се напредва безъ да се стреля, взводниятъ командиръ заповѣдва откриването на огнь (I. часть, № 263) и взвода продължава движението си съ подкрепата на собствения си огнь и този на съседнитѣ взодове.

460. Презъ време на напредванетоъ първоначалното построение на бойния редъ на взвода претърпява непрекъснати измѣнения, причинени отъ необходимостта да се маневрира и да се запази максималната сила на огъня.

Трѣбва да съществува пълно взаимодействие между съседнитѣ отдѣления, безъ огледъ дали тѣ принадлежатъ или не на единъ и същи взводъ. **Отдѣление, което има възможностъ да напредне, трѣбва да направи това, като знае, че другитѣ отдѣления ще прикриватъ него-**

витѣ флангове и ще го последватъ; отдѣление, спрѣно за моментъ, трѣбва да се прилепи къмъ земята и да се държи здраво, разчитайки, че другитѣ ще му помогнатъ.

461. Командирътъ на взвода смѣло тласка напредванетоъ къмъ обекта. Той съгласува скоковетѣ на отдѣленията, като насочва последнитѣ въ правилни посоки; заповѣдва прости маневри, които даватъ възможностъ на отдѣленията взаимно да се подкрепятъ чрезъ огнь и движение.

Стремейки се да застави да замлъкнатъ чрезъ своя огнь противниковитѣ огньове, които го спиратъ, взводътъ се старае да открие необстрелванъ подстъпъ, който да му позволи да се промъкне по отдѣления. Това промъкване се закриля отъ засилени огнь на отдѣленията, които не се намиратъ въ движение.

Ако нѣма необстрелванъ подстъпъ, командирътъ на взвода се опитва да привлече огъня на противника въ известни посоки така, че да се създадатъ необстрелвани пространства, презъ които да може да се извърши промъкването.

Всички споменати маневри командирътъ на взвода върши или за своя взводъ, или за да подпомогне съседенъ взводъ, поставенъ въ невъзможностъ да напредне. Тѣзи маневри трѣбва при нужда да се извършватъ по инициатива и на командиритѣ на отдѣления.

462. За напредване командирътъ на взвода може да постави въ действо, щомъ счита, че е необходимо, всичкитѣ си огневи сръдства. Вървайки въ подкрепата, която ще му окаже командирътъ на ротата, **той напредва докато неговитѣ отдѣления, макаръ и отслабнали, сж способни да проявяватъ нападателна мощъ.**

Когато взводътъ не може повече да напредва, той взима мѣркитѣ посочени въ № 469.

463. Щомъ като взвода е преодолялъ една съпротива, срещната презъ време на атаката, той бързо се устройва и отново започва напредванетоъ въ подходящъ боевъ редъ.

Ако бжде частично контръ-атакуванъ, той употребява всички усилия за да спре чрезъ силенъ огнь противника, следъ което продължава изпълнението на задачата си.

464. За да подкрепи съседни закжснѣли или спрѣни взводове, командира на взводътъ се стреми, преди всичко, да продължи своето движение. Ако за моментъ той е неспособенъ да го направи, указва имъ своята подкрепа чрезъ фланговъ огнь, като продължава да стреля и върху своя обектъ. Той отново започва своето напредване щомъ като стане това възможно.

465. Въ всѣки моментъ на боя командирътъ на взвода трѣбва да подпомага съ своитѣ огньове бойнитѣ коли, които му съдействуватъ (отдѣлъ VIII).

466. Очистването на завладените съпротиви се извършва от други подделения, определени за тази цел. Взводът самъ очиства завладените участъци, ако тѣ сж на линията за спиране, която той е достигналъ.

Ударъ.

467. Когато ударътъ се извършва отъ укрепена изходна линия, взводътъ напуска тази линия въ определениа часть, като всѣко отдѣление отива направо къмъ своя обектъ безъ да се забавя да чисти изнесенитѣ напредъ противникови окопи и да пленява защитницитѣ имъ; взвода се движи непосредствено до огнения валякъ или до бойнитѣ коли. Ако обекта който трѣбва да превземе, е подложенъ на съръдоточенъ огнь, той навлиза въ него щомъ като този огнь се прекрати. И въ двата случая трѣбва да се използва ефекта на изненадата чрезъ непрекъснатото движение напредъ.

468. Когато ударътъ е последния скокъ на атаката той се извършва по инициативата на командира на взвода съ цѣлия взводъ. Командирътъ на взвода преценява обстановката и щомъ схване, че тя е благоприятна, повежда своитѣ отдѣления напредъ; тѣзи последнитѣ се съобразяватъ съ предписанията на № 420. По негова команда или неговъ сигналъ тритѣ отдѣления се хвърлятъ едновременно на ножъ.

Отъ момента на първия ударъ боятъ продължава въ вътрешността на противниковата позиция и се проявява обикновено въ много частични и последователни удари, които винаги се предприематъ отъ кжси разстояния и често завършватъ съ бой съ ножъ. Тѣзи удари се извършватъ понѣкога отъ цѣлия взводъ, а по-често отъ отдѣленията по инициатива на тѣхнитѣ командири.

Заемане и запазване на завладената мѣстность.

469. Командирътъ на взвода съгласува огньоветѣ за охрана върху завладеното пространство, възстановява реда и организира евентуално започване отново на движението тѣй както е казано за отдѣлението (№ 421 до 423).

Той възстановява, ако е нужно, ешелонирането въ дълбочина, като изтегля едно отдѣление назадъ (№ 471).

Взводниятъ командиръ взема нужнитѣ мѣрки за запазването на съприкосновението съ противника и за възстановяването, ако е умѣстно, на свързкитѣ съ командира на ротата и съседнитѣ взводове. Той държи смѣтка за бойнитѣ припаси, съ които разполага и организира, въ краенъ случай, самъ снабдяването (отдѣлъ IX.).

Когато се предвижда спиране за известно време, той съвършенствува огнева система на взвода и заповѣдва, чаквайки намѣсата на командира на ротата, да се извършатъ необходимитѣ землени работи.

Той бди за изпълнението на условнитѣ сигнали, когато нашъ аеропланъ поиска жалонирането на фронта.

Повторно започване на боя. — Използуване на успѣха.

470. Организиранъ наново, взводътъ се насочва къмъ следния обектъ, съобразно заповѣдта за атаката, или по заповѣдъ на командира на ротата; проникването въ разположението на противника продължава отъ обектъ къмъ обектъ, при условията, изложени въ № 459 и следващитѣ го.

Когато настѣпи крайниятъ моментъ на проникването, взводътъ получава заповѣдъ отъ ротния командиръ да спре на последния завладенъ обектъ, или да започне преследването.

Случай на неуспѣхъ.

471. Въ всѣки моментъ на атаката завладеното пространство трѣбва да се задържи. Ако устремътъ на взвода е спрѣнъ и не може да се поднови настѣплението, той се окопава и задържа на мѣстото, което е достигналъ.

Ожесточената борба на малкитѣ подделения, които сж се прилепили къмъ земята, дава възможность на командиритѣ на ротата или дружината, чрезъ срѣдствата, съ които тѣ разполагатъ, отново да се подеме настѣплението и като се освободи спрѣнатата часть, да се развие маневъра.

При всѣко предвидено или непредвидено спиране, командирътъ на взвода прилага правилата изложени въ № 469. Той се стреми здраво да задържи мѣстносттата съ две отдѣления, като обстрелва съ огнь фронта, междината помежду имъ и междинитѣ до съседнитѣ отдѣления; третото отдѣление поставя въ отстъпъ така, че да фланкира подстъпнитѣ къмъ преднитѣ отдѣления и да запълня празнинитѣ на огневата система.

Специални сведения за взводоветѣ въ резервъ на ротата.

472. Когато ротата атакува, взводоветѣ отъ втория и, евентуално, отъ третия ешелонъ на ротата се движатъ въ редъ за приближаване.

При нужда тѣ излизатъ на линията на ешелона, който се движи предъ тѣхъ, за да бждатъ готови да действуватъ безъ закъснение, по заповѣдъ на командира на ротата.

Отдѣления отъ тѣзи взводове могатъ, при известни благоприятни случаи, да съдействуватъ съ огньовете за напредването на ротата, било като пазятъ образуваната между две роти голѣма междина, или като посрѣщнатъ контръатака, насочена къмъ фланга на взвода, който настѣпва предъ тѣхъ. Когато сж възможни такива огньовете, тѣ трѣбва да се откриватъ безъ заповѣдь, при единственото условие, че отдѣленията, които ги откриватъ, ще могатъ да изпълнятъ и предстоящитѣ вече известни, или които ще се предиятъ, маневри отъ командира на ротата.

Прегрупирвания.

473. По правило отдѣлението действува въ боя съ пълния си съставъ.

Понѣкога, обаче, командирѣтъ на взвода може да събере тримата бомбиери V. B. на едно.

Въ нѣкои случаи може да е полезно засилването на бомбовото действие въ даденъ участъкъ. Тогава се създава временно *усилено отдѣление*, като къмъ състава на едно отдѣление се придаватъ едно или две полу-отдѣления стрелци отъ другитѣ отдѣления на взвода.

Групиране на бомбиеритѣ V. B.

474. Поради трудноститѣ при изпълнение на съсрѣдоочена стрелба съ бомби V. B., когато всѣки бомбиеръ V. B. остава въ отдѣлението си, по-добре е за командира на взвода да събере бомбиеритѣ V. B. подъ командуването на ефрейтора V. B.

Взводниятъ командиръ указва на ефрейтора V. B. кога ще се събератъ бомбиеритѣ, въ кой ешелонъ отъ разположение на взвода ще се събератъ, а въ последствие, при близителното мѣсто, отъ което ще действуватъ, обектѣтъ, който трѣбва да обстрелватъ, разстоянието до обекта, мѣстото, което ще заематъ, когато взвода се премѣсти, края на задачата имъ.

Действие на усиленото отдѣление за бомбово действие.

475. Усиленото отдѣление се създава за да напредва, стѣпка по стѣпка, въ мрежа отъ ходове за съобщения, да завладѣе твърде близъкъ противниковъ постъ или да води бой въ улици, подземия, изби и пр.

476. Усиленото отдѣление, изобщо, действува съ двама бомбохвъргачи; другитѣ стрелци носятъ бомби. Автоматич-

га пушка закриля напредването на отдѣлението и осигува за запазването на завладѣното пространство.

Въ зависимостъ отъ важността на действието, усиленото дѣление се командува отъ командира на взвода или командира на отдѣлението.

Ржцетѣ на бомбохвъргачитѣ трѣбва да сж свободни; носятъ оржжието си на ремѣкъ или го оставатъ, ако екта е ограниченъ.

477. *За проникване въ единъ напрѣченъ ходъ за съобщение*, отъ траверсъ на траверсъ, двама бомбохвъргачи въртъ на чело, прикривани отъ единъ стрелець съ натѣктъ на пушката ножъ и придружавани отъ командира на дѣлението. Нѣколко крачки назадъ вървятъ трима или тирма стрелци, за да замѣстватъ бомбохвъргачитѣ.

На около 20 крачки по-назадъ се движатъ другитѣ релци, които наблюдаватъ насипитѣ вѣнъ отъ хода и пѣлтъ торби съ прѣсты, ако е нужно, за да направятъ барикади; следъ тѣхъ следватъ единъ или нѣколко бомбиери B. и автоматичната пушка.

Когато действието се ржководи отъ командира на взводъ, тогава взвода се командува отъ командира на отдѣлението.

Взетитѣ мѣрки трѣбва да изключватъ събирането хората и купъ. Сношаватъ се чрезъ ржчни знакове.

Единъ отъ бомбохвъргачитѣ *хвърля бомбитѣ на близко изстояние*, като се стреми да олучи най-близкия противникъ, другиятъ *хвърля на далечъ*, за да изолира противникитѣ бомбохвъргачи и да попрѣчи на снабдяването имъ съ бомби, както и пристигането на подкрепления; тѣхното действие се допълва и продължава отъ стрелбата на бомбиеритѣ V. B. Автоматичната пушка обстрелва насипитѣ и сигурява запазването на завладѣното пространство (№ 476).

Стрелецьтъ, който върви предъ бомбохвъргачитѣ, изолзува всѣки случай за да напредва отъ завой на завой, реминава очистенитѣ барикади и сигнализира, че прохода свободенъ.

Задачата на челната частъ е уморителна и опасна; тя есто се смѣнява.

Ако въ тая борба противникѣтъ получи превъзходство, ода за съобщение се задрѣства съ прегради или се срутва, а да се застава противника да се покаже на открито.

478. *Завладѣването съ бомби на едно стрелково или артечно гнѣздо* става при сжщитѣ условия, както е указано въ № 477; то се улеснява когато има много неравноти на мѣстносттата, особено снарядни ями, които позволяватъ на бомбохвъргачитѣ и на стрелцитѣ постѣпенно да се приближатъ на разстояние за хвърляне на бомби и да обкрж-

жати обекта. Тѣхнитѣ скокове се подкрепятъ отъ огъня на автоматичната пушка и на бомбиеритѣ V. В.

479. При боеве въ улица, бомбохвъргачитѣ и частъ отъ стрелцитѣ се промъкватъ край стениѣ, за да достигнатъ до избитѣ, докато другитѣ стрелци наблюдаватъ вратитѣ и прозорцитѣ.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

Дейность на взводниятъ командиръ.

480. Сжществената дейность на командира на взвода е:

— да опредѣли мѣстата на своитѣ три отдѣления огневитѣ имъ задачи и какво, изобщо, ще вършатъ въ случай на атака.

— самъ да посочи мѣстото на тритѣ автоматични пушки и евентуално мѣстото дето ще се събиратъ бомбиеритѣ V. В., съ огледъ на тѣхното взаимодействие.

— да осигури на огневия си планъ строга дисциплина при изпълнението.

Той използва взводния подофицеръ, ефрейтора V. В., войника за свръзка и наблюдателя, както въ нападателния бой.

Подготовка и извършване на боя.

481. Взводниятъ командиръ получава отъ ротния командиръ указания относно:

— участъка отъ мѣстността, който взвода трѣбва да заеме и наблюдава;

— задачата му (охрана или съпротивление);

— частъта отъ огневия планъ, който се възлага на взвода;

— огневото съдействие отъ съседнитѣ взводове, картечнитѣ подѣлення и артилерията;

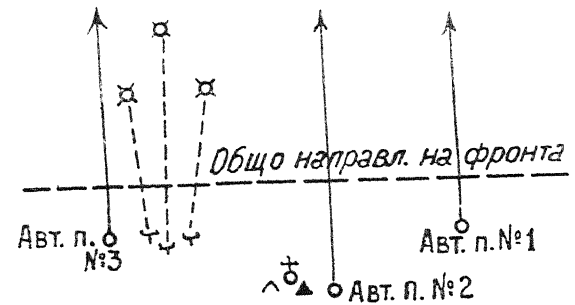
— укрепителнитѣ работи, които трѣбва да се извършатъ;

— мѣстата на съседнитѣ взводове и командното мѣсто на ротата;

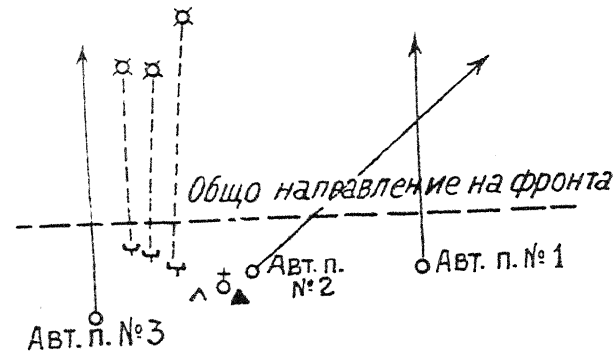
— какво, изобщо, ще се върши въ случай на атака.

Фигуритѣ 17, 18, 19, представляватъ примѣри за разположение на взвода, въ който автоматичнитѣ пушки даватъ перпендикулярни или коси на фронта огънове.

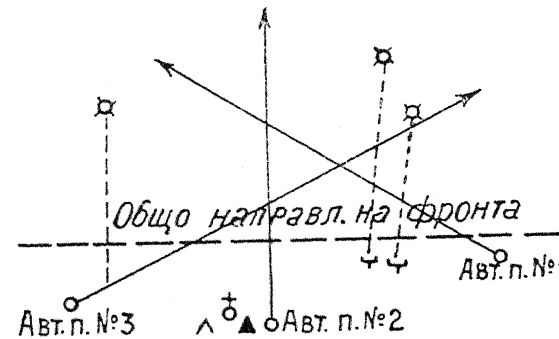
482. Фронтътъ на взвода по правило не превишава 150 метра; дълбочината му се опредѣля отъ командира на ротата.

Фиг. 17. — Примѣръ за разположение на взвода при отбранителенъ бой. Тритѣ автоматични пушки стрелятъ перпендикулярно на фронта.

Фиг. 18. — Примѣръ за разположение на взвода при отбранителенъ бой. Две автоматични пушки стрелятъ перпендикулярно, а третата косо на фронта.

Фиг. 19. — Примѣръ за разположение на взвода при отбранителенъ бой. Една автоматична пушка стреля перпендикулярно, а останалитѣ две косо на фронта.

Огневото действие на взвода може чувствително да се разпростре на дѣсно и на лѣво отъ разположението, което

заема, особено когато е необходимо да се обстрелват съседните евентуално междини до съседните взводове.

483. Въ момента, когато взвода се настанява върху определения му участък отъ позицията, командира на взвода получава отъ командира на ротата всички указания за пространството, което трѣбва да се обстрелва. Негова задача е да разпредѣли огневите задачи между отдѣленията си и да имъ даде указания за огъня. При бързи случаи тия указания се даватъ устно, но впоследствие се написватъ.

484. Взводниятъ командиръ осигурява изпълнението на всички предписания, които фигуриратъ въ глава III на отдѣлъ IV, а именно: организиране на наблюдението и охранителната служба. Той лично се свързва съ командиритѣ на съседните взводове и имъ съобщава отъ своя огневи планъ онова, което ги интересува.

Когато командирътъ на ротата одобри избранитѣ мѣста за автоматичнитѣ пушки, а ако е нужно, и групировката на бомбиеритѣ V. В., командирътъ на взвода заповѣдва бързо да се пристъпи къмъ направата на гнѣзда и окопи, а по-после и на другитѣ заповѣдани землени работи; той съблюдава изпълнението на исканията, опредѣлени въ № 239 до 296.

Той стои на мѣстото, което му е опредѣлилъ командирътъ на ротата и урежда службата на своя наблюдател.

485. Цомъ като взвода заеме разположението си, командирътъ на взвода изпраща на командира на ротата донесение съ кроки.

Членъ 4.

Бойни упражнения и методи за практическо обучение.

486. Бойнитѣ упражнения на взвода иматъ за целъ:

— Да се научи командирътъ на взвода да командуватъ взвода си и да съгласува действията на отдѣленията съ огледъ да се изпълни задачата, която му е била дадена отъ командира на ротата.

— Да се упражни всѣки командиръ на отдѣление да води боя съ своето отдѣление въ свръзка съ другитѣ отдѣления на взвода.

— Да се покаже на хората какъ отдѣленията си съдействуватъ, за да изпълнятъ една обща задача, като всѣко отъ тѣхъ запазва известна свобода на движението.

— Да се подготвятъ за своята служба подофицерътъ наблюдател и войника за свръзка.

487. Взводътъ е организиранъ, както е казано въ I. часть (№ 397). Винаги въ него трѣба да бждатъ назначени

длъжностнитѣ лица: взводниятъ подофицеръ, ефрейторътъ I. В., наблюдателътъ и войникътъ за свръзка.

488. Задачитѣ за бойнитѣ упражнения трѣбва да бждатъ прости и да обхващатъ само нѣколко последователни една следъ друга бойни фази.

Ръководителътъ предупреждава взводния командиръ да не предприема сложни маневри и да не ги изпълнява пвѣрде бърже единъ следъ другъ. Той му изтъква съ следнитѣ указания простотата на неговата дейностъ:

— подвѣлението, което командирътъ на взвода командуватъ, е твѣрде малко и взвода може бързо да измѣни едно взето разположение, ако то вече не отговаря на нуждитѣ на момента; освенъ това, по-добре е за взвода самъ командирътъ на взвода да открие тѣзи нужди, защото командирътъ на ротата е твѣрде назадъ отъ изнесената напредъ линия и, командувайки върху много по-широкъ фронтъ, често познава нуждитѣ на взвода не съ непосредствено виждане, а чрезъ посредникъ.

— командирътъ на взвода постоянно трѣбва да бжде готовъ да развие най-голъма огнева сила. За тази целъ, при ешелонирано въ дълбочина разположение, заднитѣ отдѣления се разполагатъ по начинъ да могатъ да използватъ своитѣ автоматични пушки, като стрелятъ на фланга или въ междинитѣ на изнесенитѣ напредъ отдѣления; при тѣзи условия полезно е за командира на взвода да разполага съ елементи за да маневрира, безъ да намали своята огнева мощъ. Изхождайки отъ това, той най-често е заставенъ да избира за атака построение въ тригълникъ съ върхъ назадъ;

— въ периода на приближаването въ повечето случаи подхожда построение въ тригълникъ, съ върха напредъ;

— командирътъ на взвода дава на командиритѣ на отдѣления само прости заповѣди; той избѣгва да навлиза въ подробноститѣ на изпълнението; не трѣбва да се увлича и да поема командуването на едно отдѣление, като пре небрежно останалитѣ две.

489. Взводътъ извършва сжититѣ бойни упражнения, както отдѣлението, а освенъ тѣхъ изуча правилата за движение и употребата на взвода въ резервъ на ротата.

Вниманието на обучаващия специално се спира върху следнитѣ въпроси:

Приближаване и влизане въ съприкосновение.

Различно ешелониране на бойнитѣ отдѣления въ ширинѣ и дълбочина, съ огледъ за лесно командуване при съществуващитѣ условия на мѣстността и обстановката;

— приближаване при срещенъ бой, движение съ голѣми наскоци;

- приближаване срещу укрепенъ противникъ;
- запазване на посоката (употрѣба на бусолата);
- охрана на взвода; защита отъ въздушното наблюдение и въздушнитѣ атаки;
- преминаване на участъци обстрелвани отъ противниковата артилерия или обложени съ отравни газове;
- разузнаване на важнитѣ пунктове на мѣстността;
- влизане въ съприкосновение.

Атака и развитие на боя.

- Напредване преди откриване на огъня,
- съгласуване на движението и на огъня; последователни премѣствания напредъ на отдѣленията въ взвода, за да се осигури непрекъснато напредване, неутрализиране на противниковото действие и следъ това унищожението на съпротивитѣ; взаимна и по инициатива подкрепа между пехотнитѣ отдѣления, когато тѣхната собствена задача отъ това не страда.
- Измѣнение на разположението споредъ нуждитѣ на момента; необходимостъ да се избѣгва насѣдането и смѣсането на отдѣленията.
- Разстройване на противниковитѣ съпротиви чрезъ смѣло промѣкване презъ намѣренитѣ необстрелвани пространства въ разположението на противника.
- Ударъ.
- Продължение на настѣплението следъ бързото изучаване на завладѣната мѣстность.
- Бой съ действие на бойни коли.
- Групиране на бомбиеритѣ V. В. на взвода, за да подкрепятъ удара или да създадатъ преграда срещу контъръ-атака.
- Формиране на едно усилено отдѣление съ огледъ за специално действие съ бомби.

Заемане и запазване на завладѣната мѣстность.

- Запазване или отново влизане въ съприкосновение;
- изборъ и бързо приготвяне на най-добра позиция за стрелба;
- съгласуване на огньоветѣ на пехотнитѣ отдѣления; подготовка на стрелбата;
- възстановяване реда на отдѣленията; възстановяване на разположението въ дълбочина;
- поддържане свръзкитѣ;
- снабдяване съ бойни припаси;
- непосредствена контъръ-атака;

— съставяне на кроки за разположението на взвода на озицията.

Глава IV.

Бой на ротата.

Членъ 1.

Общи сведения.

490. Всѣкога, когато обстоятелствата изискватъ и щомъ като е възможно, ротниятъ командиръ пристѣпва къмъ реорганизиране на ротата.

Той попълва, ако е нужно, първото отдѣление на своя команденъ взводъ; опредѣля броя на пехотнитѣ отдѣления, които може да образува съ разполагаемия личенъ съставъ на своята рота и въ зависимостъ отъ това намалява броя и състава на взводоветѣ. Той оставя по мѣстата или изпраща въ бойния обозъ автоматичнитѣ пушки, за които има хора. Излишнитѣ подофицери се изпращатъ въ командния резервъ на дружината (I. часть, № 4).

Членъ 2.

Нападателенъ бой.

Дейность на ротниятъ командиръ.

491. Съществената длѣжность на ротния командиръ е да осигури непрекъснато движение напредъ по указаната посока и по този начинъ да даде необходимата сила на своя огънь.

Освенъ това той трѣбва:

- да води ротата си въ малко уязвимъ строй, като не изпуска изъ предвидъ ешалонирането въ дълбочина;
- да бди за запазването на съприкосновението съ противника;
- да се грижи за свръзкитѣ и за снабдяването съ бойни припаси.

Приближаване.

492. Реда за приближаване на ротата може да има следнитѣ форми: колона отъ взводове, взводове на една линия по фронта, двойна колона, въ трижгълникъ, въ трапецъ, въ шахматенъ редъ, въ ромбъ, въ ешелони разположени въ отстъпъ.

Тъзи форми сж определени въ I. часть (№ 361).

Фронта и дълбочината на реда за преминаване не трѣбва да превишаватъ по правило 400 метра.

Взводоветъ, въ зависимостъ отъ тѣхното мѣсто въ разположението на ротата, заематъ една отъ формитѣ отъ своя редъ за приближаване, посочени въ № 450; отдѣленията се движатъ въ колона по единъ (I. часть № 204), съ изключение на тѣзи, които иматъ задача да влѣзатъ въ съприкосновение; последнитѣ се разполагатъ съобразно предписанията на № 406.

493. Прикрито приближаване. — Когато приближаването се извършва върху заета напредъ отъ наши пехотни войски мѣстностъ, ротата се движи като използва всички възможни начини за прикриване; ротниятъ командиръ я води и урежда движението ѝ, той избира такава форма на реда за приближаване, която най-добре съответствува на условията на мѣстността, на условията за прикритостъ, на предполагаганото разстояние до противника, на вѣроятността за бърза готовностъ за бойни действия; той се придружава отъ първото отдѣление на командния взводъ на ротата.

Нощемъ най-добрия строй за да се води ротата е тоя въ една колона.

494. Открито приближаване. — Приближаването, когато не сме влезли въ съприкосновение съ противника, започва отъ момента, когато ротата напусне походния строй и завършва когато изнесенитѣ напредъ подѣления употребятъ своитѣ огньове за да напреднатъ или да се присъединятъ къмъ частитѣ отъ дивизионното разузнавателно отдѣление, които сж спрѣни отъ противника. Огньотъ на противника отъ които въ тоя периодъ трѣбва да се пазимъ е главно този на артилерията и на авиацията.

Ако ротата се движи въ първия ешелонъ на дружината (№ 547), челнитѣ взводове се разполагатъ по начинъ да разузнаватъ мѣстността по цѣлия ѝ фронтъ и да претърсватъ при преминаването си пунктoветѣ, въ които може да се укрятъ противниковитѣ оржжия.

Ако ротата е въ резервъ на дружината (№ 547), тя се движи на разстояние и въ посока определени отъ дружинния командиръ.

Въ първия случай ротниятъ командиръ се движи предъ единъ отъ взводоветѣ, които сж въ резервъ; въ втория случай той води ротата, като се движи предъ единъ отъ челнитѣ взводове.

Въ двата случаи първото отдѣление на командния взводъ се движи задъ ротния командиръ въ строй, който не се отличава отъ строя на другитѣ подѣления на ротата.

Ротниятъ командиръ се намира въ постоянна свръзка съ дружинния командиръ.

495. Редътъ въ колона отъ взводове се употребява за жение презъ тѣснини и затворени проходи.

Редътъ въ форма на ромбъ, въ двойна колона, въ траъзъ, въ трижъгълникъ подхождатъ за рота, която е въ първи ълонъ, споредъ това дали фронта е повече или по-малко юкъ или мѣстността повече или по малко може да се олзува.

Редътъ въ взводове на една линия по фронта се иззува само когато трѣбва да се премине съ изненада нъ откритъ за наблюдението на противника хребетъ.

Редътъ на ешелони, разположени въ отстѣплъ и въ шах-пенъ редъ, съ дѣсния или лѣвия флангъ напредъ, се употребява когато ротата напредва на откритъ флангъ.

496. Презъ периода на приближаването натоваренитѣ охраната предъ ротата взводове взиматъ указанитѣ въ 452 мѣрки; охраната може да се засили върху часть отъ онта или на фланговетѣ съ конници отъ полковия взводъ. анговитѣ взводове допълватъ охраната на челнитѣ взо-ве, като отдѣлятъ на своя вѣншенъ флангъ необходимитѣ дѣления, но само когато междината която ги раздѣля отъ анговитѣ взводове на съседната рота е достатъчно го-ма.

497. Въ всички форми на реда за приближаване разоянието между два единъ задъ другъ ешелона на ротата ѣбва да бжде такава, че да изключва размѣстване на елонитѣ и едновременното имъ поражение отъ едни и ки огньове. Освенъ това, втория ешелонъ трѣбва да же евентуално да даде огнева подкрепа на първия.

Дълбочината на всѣки ешелонъ е толкова голѣма, колто е необходимо взводниятъ командиръ лесно да го ко-андва.

По правило, всички отдѣления отъ единъ взводъ ринадлежатъ къмъ единъ и сжщи ешелонъ.

498. Ротниятъ командиръ съобщава на своитѣ взводни омандири *общата посока на ротата*, редътъ за прибли-аване на ротата, основния направляващъ взводъ, разстоя-ията и междинитѣ, които трѣбва да се пазятъ отъ основния зводъ (I часть № 364).

Той може да даде на всѣки взводъ специална посока (I часть № 365) или жгъла на отклонението отъ тази посока № 201); последниятъ начинъ е задължителенъ въ закритъ или пресѣченъ теренъ, нощемъ или презъ мъгливо време.

Ротниятъ командиръ посочва на взводнитѣ командири овето мѣсто и това на съседнитѣ подѣления, които не сж отъ състава на ротата.

Картечнитѣ подѣления и придружаващитѣ машини, които биха поставени въ разположение на ротата, по правило стоятъ непосредствено задъ последния ешелонъ.

499. При приближаването всъко отъ подѣления на ротата се движи на серии отъ скокове, повече или по-малко голѣми, като избѣгва обстрелванитѣ мѣста или тия, които трудно се преминаватъ и низинитѣ, които могатъ да бждатъ обложени съ газъ. Взводнитѣ и отдѣльони командири следятъ постоянно щото разположението на ротата по форма и размѣри да не се измѣня.

Влизане въ съприкосновение.

500. Ротата напредва докато се присъедини къмъ подѣленията на дивизионното разузнавателно отдѣление, спрѣни отъ огъня на противника, или докато се сама сблъсне съ първитѣ противникови съпротиви.

Въ първиятъ случай тя може съгласно заповѣдитѣ на дружинния командиръ да смѣни подѣленията на дивизионното разузнавателно отдѣление и да остане на мѣстото или да продължи действията за съприкосновение на разузнавателното отдѣление съ подкрепата на това последното (№ 92).

Въ втория случай тя преследва своята задача за влизане въ съприкосновение и действа съгласно даденитѣ вече правила за взвода (№ 453).

Когато, въ страни на единъ спрѣнъ отъ противника взводъ, може да се настѣпи, съседниятъ взводъ продължава да напредва, безъ да държи смѣтка за събитията, които не го интересуватъ непосредствено. Ротниятъ командиръ насочва следъ този взводъ подѣленията, съ които още разполага. Създадената по такъвъ начинъ опасностъ за обхващане на противника често застава последния да отстѣпи.

Ако това не стане, ротниятъ командиръ атакува. Взводътъ, който е успѣлъ да се изнесе напредъ, се спира, когато стане нужно, и съдействува съ своя огънь на настѣпващитѣ по фронта.

Когато челнитѣ взводове не могатъ да напреднатъ по цѣлия фронтъ, ротниятъ командиръ избира измежду противниковитѣ съпротиви такъвъ обектъ, завладяването на който изглежда че е най-полезно и върху когото може да съсрѣдоточи своитѣ огънове при най-добри условия.

Той атакува тоя обектъ съ всичкитѣ си разполагаеми сръдства (взводове въ резервъ и картечни подѣления). Да се завладѣе избрания обектъ е най-голѣмата подкрепа, която може да се даде на задържанитѣ по останалия фронтъ взводове.

Тѣзи задържани взводове трѣбва, отъ своя страна, да използватъ всички случаи и да употребятъ всичкитѣ си усилия за да напреднатъ.

501. Щомъ като завладѣе първия обектъ, ротниятъ командиръ се стреми да преодѣлѣе и другитѣ съпротиви, като

иследователно съсрѣдоточава своитѣ сръдства върху всѣки тѣхъ.

Когато противника отстѣпи, ротниятъ командиръ проължава изпълнението на първоначалната си задача, като нови разпореждания осигурява незабавното възобновяване движението напредъ.

Ако атакитѣ несполучатъ, различнитѣ подѣления на ротата се отбраняватъ на достигнатитѣ отъ тѣхъ мѣста. Ротниятъ командиръ веднага донася на дружинния командиръ положението на ротата.

А т а к а.

502. За ротата атаката се състои въ следното: да се изположи на *изходна линия* срещу опредѣленъ обектъ; да изнесе до обекта чрезъ подкрепата на собствения си огънь, огъня на *огневата база* и тоя на артилерията.

503. Преди атаката ротниятъ командиръ взема участие въ *разузнаването*, което върши дружинниятъ командиръ (№ 556).

504. **Заповѣдь за атака.** — Заповѣдта за атаката на отния командиръ е извлѣчена отъ тази на дружинния командиръ (№ 557) и допълнена съ всички необходими указания за изпълнението на частната задача на ротата.

Когато се налага бързина въ действията, заповѣдта оже да бжде додена устно. По възможностъ къмъ нея се рилага кроки.

505. Същественитѣ указания въ заповѣдта за атака ж следнитѣ:

- задача на ротата; какъ ротниятъ командиръ е репиль да я изпълни; бойниятъ редъ на ротата;
- задачи (опредѣлени по-късно) за всѣки взводъ;
- посока на ротата; жгълъ на отклонението;
- артилерийска огнева подкрепа, последователни съсрѣдоточени артилерийски огънове, евентуално огневи валежи и подкрепа на огневата база, разписание на огньоветѣ, словни сигнали за прекратяване и започване на огньоветѣ и пр.

Ротниятъ командиръ заповѣдва да се провѣрятъ часовицитѣ и си записва сведенията, които би могло да се забравятъ (условнитѣ сигнали и пр.).

506. **Преминаване въ боенъ редъ за атака** — Ротниятъ командиръ опредѣля бойния редъ на своята рота, като държи смѣтка:

- за сведенията, които притежава за противника, специално за мѣстата на катечницитѣ му;
- ширината на фронта опредѣленъ за ротата;
- за удобнитѣ подстѣпи:

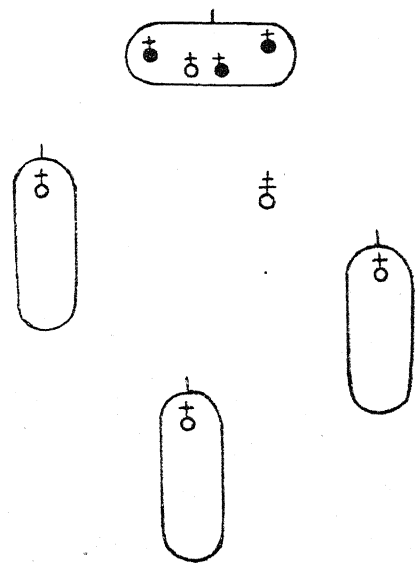
- за предвиденитѣ отъ огневата база огньове;
- за артилерийската непосредствена подкрепа;
- за мѣрките, които трѣбва да се взематъ евентуално за прикриване фланговетѣ на ротата;
- за даденитѣ заповѣди на бойнитѣ коли, ако такива сж придадени.

507. Бойниятъ редъ за атака е винаги ешелониранъ и се състои отъ огневи ешелонъ и резервъ.

Фронтътъ на бойния редъ за атака, по правило, не трѣбва да превишава 300 метра, а дълбочината му 400.

508. Въ *огневиятъ ешелонъ* се назначаватъ толкова взводове, колкото ротниятъ командиръ счита че сж необходими, за да се получи и поддържа по цѣлия фронтъ *превъходство на огъня* (№ 145).

Като разчита, че ще постави автоматическитѣ си оржия на разстояние около 50 метра*) по-между имъ, ротниятъ командиръ осигурява по своя фронтъ *достатъченъ брой оржия*, за да не сжществува предъ ротата никакво *необстрелвано пространство* и за да може винаги да развие *силенъ огънь безъ предварителенъ маневъръ, върху всички опасни или подозрителни пунктове.*

Фиг. 20. — Примѣръ на боенъ редъ на ротата съ единъ взводъ въ огневи ешелонъ.

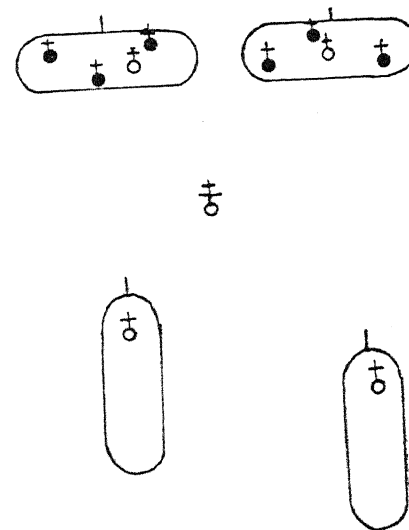
*) Означеното число нѣма абсолютно значение. При благоприятни условия на мѣстността междината може да бѣде по-голѣма, а въ пресячена и закрыта мѣстность, за да се обстрелватъ ефикасно многото мъртви пространства въ междинитѣ, това разстояние ще се намали.

При такова разстояние помежду имъ, пехотнитѣ отдѣния разполагатъ съ достатъчно пространство за да могатъ използватъ мѣстността и да намалятъ уязвимостта си; и това, тѣ сж достатъчно близко едно до друго, за да се ждатъ и да си указватъ взаимна подкрепа.

509. Огневиятъ ешелонъ се състои отъ единъ, два или и взвода.

Първото разположение (фиг. 20) подхожда за атака на сенъ фронтъ.

Вториятъ (фиг. 21) съответствува когато ширината на юнта е нормална. При него въ огневи ешелонъ сж положена отъ автоматичнитѣ оржия на ротата; тази пропорция почти винаги е достатъчна, когато ротата може да разчита на подкрепа отъ огневата база отъ артилерията или бойнитѣ коли.

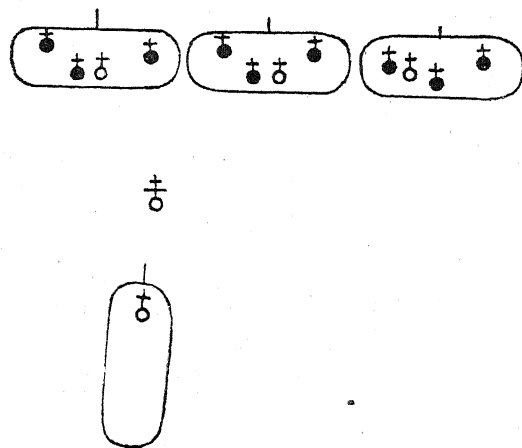
Фиг. 21. — Примѣръ на боенъ редъ на ротата съ два взвода въ огневи ешелонъ.

Третиятъ (фиг. 22) се прилага въ случай, когато ротата трѣбва да атакува широкъ фронтъ.

510. *Резервътъ* се състои отъ останалитѣ взводове и придаденитѣ на ротата картечни подѣления.

Взводоветѣ отъ резерва винаги могатъ да получаватъ задачи за огнева подкрепа или за заемане на известенъ пунктъ отъ мѣстността.

Що се отнася до картечнитѣ подѣления, ротниятъ командиръ не опредѣля мѣстото имъ въ разположението на ротата, а ги използва или за проникване по своитѣ флангове, или за подкрепа напредването на пехотнитѣ взводове

Фиг. 22. — Примѣръ на боенъ редъ на ротата съ три взвода въ огневи ешелонъ.

като ги движи на голѣми скокове отъ една къмъ друга стрелкова позиция.

511. Каквото и да бжде разположението на ротата, ротния командиръ стои близо до единъ отъ заднитѣ взводове на това разположение (1 часть, № 364); първото отдѣление на команденъ взводъ е винаги при него въ строй какъвто той опредѣли (1 ч. № 404).

Излизане отъ изходната линия и развитие на боя.

512. Тръгването отъ изходната линия и напредването къмъ първия обектъ на ротата ставатъ както е указано въ № 459 и следващитѣ.

Взводоветѣ на огневия ешелонъ и тѣзи на резерва се съобразяватъ съответно съ предписанията на № 459 до 462 и 472.

513. Следъ завладѣването на първия обектъ, огневиятъ ешелонъ, реорганизиранъ ако е нужно, настѣпва къмъ следния обектъ; резервътъ отново заема разстояние отъ огневия ешелонъ и своето ешелонирано въ дълбочина разположение.

Настѣпването на ротата се извършва отъ обектъ къмъ обектъ; спирането върху всѣки отъ тия обекти и какво да се върши следъ спирането се урежда въ заповѣдта за атаката и измѣненията на тази заповѣдъ, които сж се наложили отъ перипетитѣ на боя.

514. Когато всички взводове на огневия ешелонъ сж изпълнили своята задача безъ намѣсата на резерва, тѣ задържатъ достигнатата линия; резервътъ и натоваренитѣ съ

тването подѣления, ако такива сж били назначени, овла-тъ задминатитѣ отъ първия ешелонъ и изостанали изони противникови съпротиви.

515. Когато ротниятъ командиръ е билъ принуденъ да жира четиритѣхъ си взвода, той трѣбва да използва и благоприятенъ случай, за да си създаде отново ре-лъ отъ единъ разстроенъ отъ боя взводъ, който не е лъ да напредне. Въ случай на невъзможность да си зува резервъ, той донася на дружинния командиръ.

Ударъ.

516. Когато удара се произвежда отъ организирана из-а линия, той се извършва при условия предвидени въ 167.

Когато ударътъ е последния скокъ на атаката, той извършва по взводно или по отдѣление, при условията адѣлени въ № 468.

аемане и запазване на завладѣното пространство.

517. Когато опредѣления обектъ се достигне, или ко-) непреодолима съпротива наложи спиране, ротата се пава. Ротниятъ командиръ организира своитѣ огньове, раз-ага ротата си въ дълбочина, възстановява реда, урежда, е нужно, свръзкитѣ, настанява наблюдателитѣ и своя ически постъ и заповѣдва, ако е необходимо, да се по-нятъ бойнитѣ припаси.

Когато спирането е наложено отъ противника, първитѣ ки по необходимостъ се взематъ отъ взводнитѣ коман-и по тѣхна инициатива. Тѣзи мѣрки се отнасятъ до бър-а организация на огневата система, която ще трѣбва се създаде срещу вѣроятнитѣ контръ-атаки, по възмож-тъ най-пълна огнева преграда.

Поставена за моментъ да не може сама да напредва, ата по нѣкога може въ това положение да подкрепя съ-ня на частъ отъ своитѣ подѣления напредването на съ-нитѣ ротѣ, което ще направи възможно възобняването собственото ѝ движение.

Ако това спиране е следъ завладѣване на опредѣления жтъ, ротата организира мѣстността съобразно указанията ени въ заповѣдта за атаката. Ротниятъ командиръ провѣ-за отбранителната огнева мрежа, установена отъ коман-ритѣ на подчиненитѣ му подѣления, и я измѣня, ако е ждно, за да я съгласува съ огневия планъ, опредѣленъ ь дружинния командиръ.

Въ двата последни случаи той осигурява, следъ спо-зумението между дружинния командиръ и съответния ко-

мандиръ на артилерията, запазването или влизането въ съприкосновение съ противника и взема мѣрки за да се предпази отъ изненади.

Използуване на успѣха.

518. Ротата отъ първия ешелонъ участвува при използването на успѣха, при съдействието, евентуално, на дивизионното разузнавателно отдѣление (№ 93); строеветъ въ случая сж сжщитѣ както при приближаването (№ 492).

Главната грижа на ротния командиръ е да запази съприкосновението съ противника; той се старае бърже да печели пространство, като поддържа свръзките, взема мѣрки за охрана по фланговетъ и по фронта на ротата, даже и тогава, когато тя се предшества отъ дивизионното разузнавателно отдѣление.

При действието за използване на успѣха, често на ротата отъ първия ешелонъ се придава картечно подѣление.

Случай на неуспѣхъ.

519. Въ случай на неуспѣхъ ротниятъ командиръ енергично се стреми да задържи своитѣ взводове върху достигнатитѣ пунктове.

Той употребява всички разполагаеми свръзочни средства за да донесе на дружиния командиръ за положението на своя пръвъ ешелонъ.

Докато настъплението на другитѣ подѣления на дружината или това на съседнитѣ войски не облекчи положението му, той се бори съ огънь и се старае да организира по цѣлия си фронтъ непрекъснатата огнева преграда; заповѣдва на резерва си да създаде втора огнева преграда, която да спре настъплението на противника, въ случай че подѣленията отъ първия ешелонъ не могатъ повече да го държатъ.

520. Ако ротата е обкръжена, ротниятъ командиръ импровизира набързо упоренъ пунктъ, като дава на нѣкои взводове огневи задачи на назадъ и по фланговетъ на ротата. Заповѣдва най-строго економисване на бойнитѣ припаси.

Особеноститѣ на атаката при позиционната война.

521. Особеноститѣ на атаката при позиционната война сж посочени въ № 268. и следващитѣ го.

522. Фронтътъ на бойния редъ на ротата по правило не превишава 200 метра; дълбочината му — 400 метра.

523. Бойниятъ редъ обикновено се състои отъ два зода въ бойна частъ (първи ешелонъ) и два взвода въ резервъ.

524. Мѣрките, които трѣбва да се взематъ, за да може зерва да избѣгне въ момента когато излиза отъ изходната линия преграднитѣ огньовете на противниковата артилерия, сж посочени въ № 269.

525. Ротниятъ командиръ опредѣля:

- бойния редъ на ротата и задачитѣ на взводоветѣ;
- строеветѣ, които трѣбва да се заематъ и, ако е ждно, необходимитѣ мѣрки при наложителното преминаване презъ известни пунктове (проходи въ мрежитѣ, мостове и мостчета и пр.);

- разстоянието между двата ешелона.

Той дава обектитѣ на взводоветѣ отъ огневия ешелонъ.

Той точно опредѣля на подѣленията отъ резерва (взводове и евентуално картечни подѣления) задачитѣ, следъ като достигнатъ обекта; каква приблизителна частъ отъ този обектъ ще заематъ и огньоветѣ, които трѣбва да даватъ, за да бждатъ въ състояние да осигурятъ запазването и да подкрепятъ действието на взводоветѣ отъ огневия ешелонъ.

526. Боятъ се развива при условията означени въ № 512 и следващитѣ.

527. Презъ време на настъплението чистенето на съпротивителнитѣ мѣста се извършва съобразно предписанията въ № 572 и 573.

Особености на действията на ротитѣ въ дружиненъ резервъ.

526. Ротниятъ командиръ на една рота въ резервъ се амира въ тѣсна свръзка съ дружинниятъ командиръ; той оддържа постоянна свръзка съ ротитѣ отъ първия ешелонъ се подготвя да може да заведе ротата си бърже и съ много прости движения къмъ една или друга отъ тѣзи ротили къмъ единъ отъ фланговетѣ на дружината.

Ротата въ резервъ по правило не е длъжна да открива огънь; строятъ който заема трѣбва да позволява лесно да бжде командувана и да бжде малко уязвима.

529. Ротата въ резервъ се намира въ разпореждане на дружинниятъ командиръ, но ротниятъ командиръ не трѣбва да се двоуми да се намѣси по собствена инициатива съ своитѣ огньовете въ случаи на необходимостъ (прикриване изстрашенъ флангъ, спиране на контръ-атака и пр.); въ такъвъ случай той незабавно донася на дружинниятъ командиръ.

530. Когато ротата получи заповѣдъ да задмине една рота отъ бойната частъ, задминаването се извършва върху опредѣлена линия на спиране, тъй като е указано въ № 578.

Ротниятъ командиръ трѣбва да се съобразява съ предписанията дадени въ № 215, които се отнасятъ за всѣки командиръ, който е въ резервъ.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

Дейность на ротниятъ командиръ.

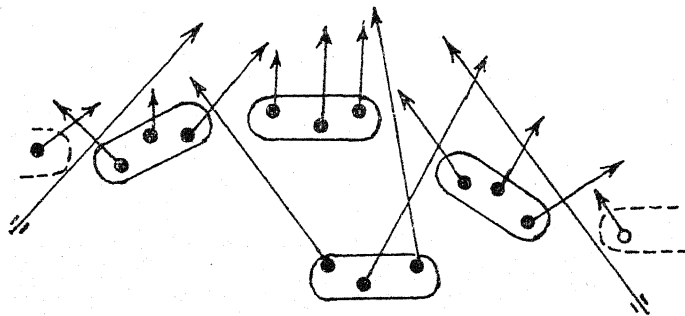
531. Сжествената длъжностъ на ротния командиръ е да опредѣли на своитѣ взводове приблизително мѣстото имъ, огневитѣ имъ задачи и, изобщо, какво ще се върши въ случай на противникова атака.

Подготовка и изпълнение на боя.

532. Ротата може да бжде разпредѣлена въ опредѣленъ участъкъ едновременно на позицията на преднитѣ охрани и на съпротивителната позиция (№ 277 и 278) или изцѣло да бжде поставена въ едната отъ тѣзи две позиции.

Взводоветѣ назначени да заематъ позицията на преднитѣ охрани изпълняватъ службата по охраната и наблюдението и сътрудничатъ за изпълнението на тия предвидени отъ съпротивителната позиция огньове (№ 152), които ще се даватъ предъ охранителната позиция.

Взводоветѣ отъ съпротивителната позиция иматъ сжествената задача да участвуватъ въ преградния огънь предъ главната съпротивителна линия (№ 152 и 155). Тѣ се разполагатъ на *главната съпротивителна линия* и, евентуално, нѣкои отъ тѣхъ на линията на поддържитѣ (№ 277) (фиг. 23).

Фиг. 23. Примѣръ за разположението на ротата отъ бойната частъ върху съпротивителната позиция.

533. *Фронтътъ на бойния редъ по правило не трѣбва да превишава 400 метра; дълбочината му се опредѣля отъ дружинния командиръ.*

534. Командното мѣсто на ротниятъ командиръ се избира споредъ указанията на дружинния командиръ. Въ случай когато ротата заема едновременно позицията на преднитѣ охрани и съпротивителната позиция или изцѣло поставена на съпротивителната позиция, командното мѣсто избира близо до главната съпротивителна линия.

Когато ротата изцѣло е на позицията на преднитѣ охрани, командното мѣсто е на тази позиция, като изборътъ се прави така, че да позволява на ротния командиръ упражнява своето въздействие върху всички подѣления на ротата.

535. Ротата въ дружиненъ резервъ може да има задача да се съпротивлява на линията за спирането (№ 277), да бжде опредѣлена за извършване на контръ-атаки при условията, опредѣлени въ № 309, или да служи и за дветѣ тия цели. Нейниятъ боенъ редъ се явява като следствие отъ адената ѝ задача, която ще се изпълни по сигнала тревога.

536. *Заповѣдта за отбраната* на ротата въ главнитѣ и точки се изработва безъ да се чака заповѣдта на дружинния командиръ; тя се допълва или измѣня въ последствие, споредъ изискванията на дружинния огневи планъ № 583).

По-добре е ако заповѣдта се придружава отъ кроки.

537. Ротниятъ командиръ трѣбва да се увѣри, че взводнитѣ командири сж дали точни указания на отдѣлтоннитѣ командири за огньоветѣ съобразно огневия планъ и, изобщо, какъ трѣбва да се държатъ въ случай на противникова атака и че отдѣленията познаватъ своитѣ задачи. Той извършва тази провѣрка въ всички подѣления, които се намиратъ върху опредѣления му за отбрана участъкъ, включително и тия, които не сж дадени въ негово разпореждане (картечници, придружаващи машини и пр.). Той трѣбва да се увѣри, главно, че огневата свръзка между неговитѣ взводове и между неговата рота и съседнитѣ роти е добре създадена и да донесе на дружинния командиръ за празднитѣ, които е открилъ въ огневата мрежа и които съ своитѣ средства не може да запълни.

Членъ 4.

Бойни упражнения и методъ за практическо обучение.

538. *Бойнитѣ упражнения на ротата иматъ за целъ:*

— да се подготви ротниятъ командиръ:

Военна библиотека № 75.

— да съгласува действията на своите взводове за изпълнението на получената задача;

— да взима решения и да дава заповеди при промените на обстановката през течението на боя;

да употребява взводовете в резерв, за да маневрира;

— да осигурява при всички случаи вътрешната връзка между подделенията на ротата;

— да използва средствата за наблюдение, с които разполага;

— да поддържа с своите средства сигурна и бърза връзка с дружинния командир, с взводните командири и, евентуално, с съседните роти.

— да се подготвят взводовете да се бият съгласувано с съседните взводове.

539. Съставът на ротата е указан в I част № 397.

Първото отделение на командния взвод трябва винаги да бъде попълнено.

540. Обучението на първото отделение на командния взвод на ротата се извършва съгласно предписанията на I част (№ 404). Наблюдателите и свързочните войници на взводовете участват в това обучение. Подготвят се по възможност по-голям брой подофицери за длъжността свързочен старши подофицер.

541. За всяко упражнение се съставя една твърде проста задача, която дава възможност да се изучи, през течението на едно занятие, един или повече от следните въпроси:

Приближаване и влизане в съприкосновение.

— приближаване в срещния бой; движения;

— приближаване срещу укрепен противник;

— запазване на посоката (употреба на компаса);

— осигуряване на ротата; защита от въздушно наблюдение и въздушните атаки;

— преминаване на участъци обстрелвани от неприятелската артилерия или газирани;

— влизане в съприкосновение с или без действие на дивизионното разузнавателно отделение; действие срещу изолирани противникови съпротиви; действие, когато се достигне до противниковата непрекъсната огнева линия.

Атака и развитие на боя.

— заповед за атака; обекти и посоки на взводовете; употреба на картечните подделения дадени евентуално в разпореждане на ротния командир;

— различните форми на бойния ред; тръгване от ходната линия;

— атака, която започва с удар;

— изменения на бойния ред на ротата според нуждата на момента; засилване на огневия ешелон;

— продължаване на настъплението след бързо откриване на завладения участък от местността;

— съдействие на бойните коли.

Употреба на ротните резерви.

— запазване на ешелонираното разположение; връзка с предшествувания ешелон;

— огнева защита на фланговете на взводовете от ервия ешелон;

— унищожаване на съпротива, която спира един или няколко взвода на първия ешелон; използване на подделенията в резерв;

— други задачи, които могат да бъдат дадени на взводовете в резерв: да усилят предшествуващия ешелон; да отблъснат контър-атака; да изпълнят празнината между две подделения, които не са еднакво напреднали или които са допуснали да се образува голъма междина между тях; да извършат маневър, за да помогнат на предните подделения да преодолеят съпротива, която ги спира;

— огнево съдействие по инициативата на командира на един взвод от резерва, което да не налага промяна на взаиморазположението и да не стъснява свободата на действие на другите подделения;

— създаване отново на ротен резерв през време на боя.

Заемане и запазване на завладената местност.

— Бързо разузнаване от ротния командир на определения за отбрана участък от местността; първоначално разположение на бойния ред на ротата; прегрупиране, реорганизиране на взводовете; снабдяване с бойни припаси; запазване на съприкосновението и отново влизане в съприкосновение с противника.

— организиране на отбраната; разпредделение и ешелониране на взводовете (наблюдателен и съпротивителен ешелон); огневи план; постепеност при изпълнение на земелните работи; организиране на наблюдението, връзките и снабдяването;

— ръководене на отбраната в случай на противниковата атака; дейност на различните ешелони; извършване на бърза контър-атака;

— съставяне кроки на разположението на подълението върху позицията.

Използуване на успѣха — Преследване. Случай на неуспѣхъ.

— Запазване на съприкосновението съ противника; мѣрки които трѣбва да се взематъ за продължение на движението; свръзки, които трѣбва да се осигурятъ;

— бързо организиране на упоренъ пунктъ за отбрана отъ всички страни;

— бой съ отстъпление;

— отстъпателенъ маневъръ.

Глава V.

Бой на дружината.

Членъ 1.

Общи сведения.

542. Дружинниятъ командиръ трѣбва да се удостовери, че ротнитѣ му командири всѣкога, когато обстоятелствата изискватъ, сж реорганизирали ротитѣ си (№490); при нужда той ги усилва съ подофицери и ефрейтори отъ своя команденъ резервъ. Той предизвиква, когато е нужно, намѣсата на полковия командиръ за попълването на дружината съ всички необходими материали и срѣдства; той предвижда въроятнитѣ нужди за следващитѣ дни.

Членъ 2.

Нападателенъ бой.

543. Пехотнитѣ роти водятъ нападателния бой на дружината. Картечната рота и евентуално придружаващитѣ машини подкрепятъ съ огънь пехотнитѣ роти; тѣхнитѣ задачи произхождатъ отъ задачитѣ на пехотнитѣ роти.

Дейность на дружинния командиръ.

544. Сжществената дейность на дружинния командиръ е:

— лично да ръководи боя на дружината;

— да определя задачитѣ на пехотнитѣ роти, на картечната рота и на даденитѣ въ негово разпореждане подъления придружаващи машини, бойни коли и придружаваща артилерия;

— да урежда създаването на огневата база, действията премѣстванията ѝ;

— да се намѣсва въ боя, като евентуално предвижда, жа; открива и спира необходимитѣ огънове на артилерията; непосредствена подкрепа въ неговия участъкъ за действие;

— да организира противовъздушната отбрана.

Приближаване.

545. Въ редътъ за приближаване дружината е въ война колона (I часть № 379), а по изключение, и то само въ случай на прикрито приближаване—въ дружинна колона часть, № 378), съ разстояния въ дълбочина и междини между подъленията на ротитѣ значително голѣми.

Фронтътъ и дълбочината на реда за приближаване не трѣбва да превишаватъ, по правило, 1,000 метра.

Пехотнитѣ роти се разполагатъ както е казано въ № 492; картечната рота и даденитѣ въ разпореждане на дружинния командиръ подъления придружаващи машини аематъ тия отъ опредѣленитѣ въ тѣхнитѣ специални технически правилници форми на реда за приближаване, които най-много наподобяватъ до заетия редъ за приближаване отъ пехотнитѣ роти.

546. Прикрито приближаване. — Когато приближаването се извършва задъ наши пехотни части, които действуватъ отпредъ, дружината се движи въ редъ за приближаване, който чрезъ най-прости движения ще даде възможность въ края на приближаването да се заеме проектираното разположение.

Дружинниятъ командиръ води дружината; той се придружава отъ първото отдѣление на командния взводъ.

547. Неприкрито приближаване.—При неприкритото приближаване дружината отъ първи ешелонъ изпълнява задачата на предна охрана и влиза въ съприкосновение съ противника.

Въ опредѣления ѝ отъ командира на полка *участъкъ за действие*, тя заема разположение въ широчина и дълбочина, съобразно даденитѣ въ III часть правила, които, изобщо, препоръчватъ:

— въ първия ешелонъ — две пехотни роти, съ задача да наблюдаватъ и охраняватъ цѣлия участъкъ на дружината; тѣзи роти при нужда веднага се засилватъ съ картечни подъления и придружаващи машини;

— въ резервъ една пехотна рота и евентуално подъления придружаващи машини, бойни коли и придружаваща артилерия.

Различните подълнения се движат на скокове.

Предните роти се съобразяват с дадените от дружиния командир указания, които се отнасят до: посоката на движението (далечен пункт на мѣстността и жгѣла на движението по компаса), участъка за действие, важните пунктове, които трѣбва да се разузнаят и да се заемат с или без подкрепата на дивизионното разузнавателно отдѣление (№ 89), свързките които трѣбва да се поддържат или установят, изпращането на донесения, поведението, което, изобщо, трѣбва да се държи въ случай на среща с противника. По наблюдението и охраната въ участъка на дружината тѣзи роти вземат мѣрки предвидени въ № 494.

548. Дружинният командир урежда движението на скокове напредъ, като се съобразява с условията на мѣстността. Той трѣбва:

— да бжде винаги въ състояние безъ закъснение да подкрепи ротите от първия ешелонъ, които ще влизатъ въ съприкосновение и то така, че тѣ да не се излагатъ на рискъ да бждатъ отблъснати, поради ненавременна подкрепа;

— да си осигури възможността да употреби резерва си върху който и да е пунктъ на своя участъкъ и никога да не го излага на огъня насоченъ срещу първия ешелонъ;

— да спира следъ всѣки скокъ подълненията от своя резервъ на удобни за отбрана пунктове.

Той регулира движението на картечната рота така, че тя да се премѣства по ешелони отъ позиция на позиция и винаги да може да подкрепя с частъ отъ подълненията си най-предните подълнения на дружината.

549. При опредѣление на взаиморазположение на подълненията дружинния командир не изпуска изъ предвидъ охраната на фланговетъ; той предвижда за тази целъ и възможността тѣ да бждатъ защитени отъ огъня на картечните подълнения, като допълнение на дейността на изпратените въ междините до съседните подълнения странични стражи за свръзка (№ 616.)

550. Дружинният командир, по правило, се намира задъ първия ешелонъ; той се движи отъ единъ къмъ другъ наблюдателенъ пунктъ и по посока, която трѣбва да е известна на ротните командири, на командирите на дадените въ негово разпореждане други подълнения и на свързочните органи; той урежда свръзката съ резерва и съ полковия командиръ; придружава се отъ първото отдѣление на командния взводъ.

551. Преди започване на приближаването (прикрито или неприкрито) дружинният командир указва мѣрките за противовъздушната отбрана на дружината (№ 694 и следващите).

Влизане въ съприкосновение.

552. Влизането въ съприкосновение съ противника започва когато предните взводове на ротите отъ първия ешелонъ настигнатъ спрѣните отъ огъня на противника подълнения на дивизионното разузнавателно отдѣление, или които сами тѣзи взводове се сблъскатъ съ първите противникови съпротиви. Мѣрките които се взематъ въ случая к посочени въ 453.

Ако противниковите съпротиви сж изолирани, обикновено тѣ се завладяватъ, или защитниците имъ отстъпватъ гъ натиска на настъпващите подълнения, засилени евентуално съ огъня на картечните и придружаващите машини, — главно отъ опасността да бждатъ обходени отъ напредващите въ междините имъ подълнения.

Дружинният командир наблюдава напредването на отите си отъ първия ешелонъ и е готовъ незабавно, даже преди донесението отъ ротните командири, да ги подкрепи въ огънь (отъ картечните, придружаващите машини и оръдията на придружаващата артилерия), непосредственото и навременно действие на които ще улесни напредването имъ.

553. Срещнатата съпротива може да бжде по-значителна и да спре движението на всички подълнения отъ първия ешелонъ, въпрѣки огневата подкрепа, която имъ дава дружинният командиръ.

Въ този случай, ако задачата на дружината допуска, дружинният командиръ предприема атака, разчитайки на своите огневи срѣдства или на подкрепата на тия, които командирътъ на полка му опредѣли.

Дружинният командиръ избира за обектъ тази частъ отъ противниковия фронтъ, завладѣването на която ще бжде най-резултатно и върху която най-добре може да съсрѣдоточи огъня на всичките си оръжия.

Презъ тази фаза артилерията подкрепя действията на пехотата чрезъ съсрѣдоточени огънове; огнениятъ валакъ се изключва.

Дружинният командиръ, изобщо, възлага атаката на избрания обектъ на пехотната рота отъ резерва на дружината, като ѝ придава бойни коли, ако разполага съ такива.

Пехотните роти отъ бойната частъ подготвятъ и подкрепятъ атаката съ своите огънове и сж готови да възобновятъ напредването, ако противникътъ отстъпи или да спратъ всѣка негова контър-атака.

Дружинният командиръ осигурява фланговетъ на атакуващите подълнения съ картечни огънове.

554. Ако атаката сполучи, дружинният командир след кратко спиране върху обекта, толкова, колкото е необходимо за да си образува отново резерв и да възстанови реда, възобновява в най-скоро време настъплението. Последното продължава до момента, когато дружината бжде спрѣна по цѣлия и фронтъ отъ непреодолима за нейнитѣ сили съпротива.

Въ този случай дружината се зачепква на мѣстността и се укрепява съ огледъ да си създаде изходна линия за бждещитѣ действия.

Атака.

555. Независимо отъ фазата презъ която се развиватъ действията на дружината (влизана въ съприкосновение или обща атака на дивизията), нейната атака изисква винаги да се създаде върху една *изходна линия*, срещу обекта, съответния *боенъ редъ* (№ 237 до 242) и следъ това да се изнесатъ напредъ до самия обектъ челнитѣ подѣления на бойния редъ, при подкрепата на собствения си огънь, непрекъснатата подкрепа отъ *огневата база* (№ 150) и огъня на артилерията.

556. Винаги, освенъ при абсолютна невъзможностъ, първата работа на дружинния командиръ, придруженъ отъ своитѣ наблюдатели и ротнитѣ си командири, е да *разузнае* участъка си за действие и обекта.

Той се стреми да опредѣли:

— вѣроятнитѣ мѣста на противниковитѣ огневи срѣдства, които ще прѣчатъ на напредването на дружината;

— най-добритѣ условия за огъня на оржжията, които ще подкрепятъ атаката (картечницитѣ и придружаващитѣ машини);

— добритѣ подстѣпи за напредването на пехотнитѣ подѣления.

Следъ това той взема решението и дава заповѣдта.

557. **Заповѣдъ за атака.** Заповѣдта за атака на дружината се съставя както тази на полка, (№606), като включва указанията и частнитѣ задачи, които трѣбва да се дадатъ на ротитѣ и подѣленията, придадени въ разпореждане на дружинния командиръ.

Заповѣдта на дружинния командиръ се опростява, когато той може да събере ротнитѣ си командири и имъ съобщи устно сведенията отъ заповѣдта на полка и собствениитѣ си намѣрения. Писменно той имъ опредѣля частнитѣ задачи и всички други разпоредби, които трѣбва точно да се знаятъ: разписание на артилерийскитѣ огънове, условнитѣ сигнали, последователнитѣ командни мѣста на дружинния командиръ и пр.

Отдадена веднажъ заповѣдта за атаката, постановленията въ нея, които сж въ сила за презъ цѣлото развитие на действието, повече не се повтарятъ.

558. Когато е получена отъ полковиятъ командиръ предупредителна заповѣдъ, дружинният командиръ заповѣдва да се взематъ подготвителнитѣ мѣрки (снабдяване съ бойни и хранителнитѣ припаси и пр.) и изпълнява предписанитѣ движения.

559. Заповѣдта за атака на полка опредѣля предната граница на изходната линия, която ще служи да се нагласяватъ артилерийскитѣ стрелби; тя указва сжщо коя дружина ще вземе мѣрки за осигуряване на изходната линия и състава на подѣленията, които ще отдѣли за тая целъ.

Дружинният командиръ, възъ основа указанията въ заповѣдта на полка, урежда подробноститѣ на организацията както на изходната линия, тъй и въ бждаще, ако е нужно, на различнитѣ линии отдето дружината ще трѣгва къмъ новитѣ обекти.

560. **Боенъ редъ.** Дружината развива на закрито бойния си редъ върху изходната линия и срещу опредѣления ѝ обектъ.

Бойниятъ редъ е винаги ешелониранъ, — обикновено две роты въ първи ешелонъ (бойна частъ) и една рота въ резервъ.

Когато усилията на мѣстността не позволяватъ на оржжията отъ огневата база стрелба надъ главитѣ на войскитѣ, препоръчва се да се оставятъ между дветѣ роты на бойната частъ и до съседитѣ имъ достатъчно голѣми междини, за да се улеснятъ огънетѣ за подкрепа отъ огневата база.

Ротата въ резервъ напредва на скокове въ посоката на главнитѣ усилия на дружината или на единъ отъ фланговетѣ, въ зависимостъ отъ удобствата на подстѣпитѣ, положението на дружината и меневъра на дружинниятъ командиръ.

Фронтътъ на бойния редъ на дружината по правило не превишава 700 метра; дълбочината му — 1,000 метра.

При трѣгване разстоянието между ротитѣ отъ бойната частъ и тая въ резервъ обикновено е между 200 и 300 метра, съ изключение на кратковременното при благоприятни условия близко доближаване къмъ преднитѣ роты преди излизането отъ изходната линия (269). Презъ време на атаката това разстояние се мѣни въ зависимостъ отъ мѣстността, тъй както презъ периода на приближаването.

Когато участъка за действие е малъкъ, дружината може да постави ротитѣ си една задъ друга; въ този случай резерва се състои отъ две роты.

Командното мѣсто на дружинниятъ командиръ е предъ резерва, въ съседство на добра наблюдателница, отъ която

може добре да се вижда мѣстността, по която се развива атаката. Първото командно мѣсто и последващитѣ се опредѣлятъ отъ полковия командиръ приблизително.

При всѣко премѣстване дружиниятъ командиръ взема необходимитѣ мѣрки за да осигури въ най-краткъ срокъ възстановяването на свръзкитѣ.

561. Огнева база. Картечната рота на дружината съставлява скелета на *огневата база* (№ 150). На нея може да се поставятъ подѣления отъ придружаващитѣ машини, дадени въ разпореждане на дружиния командиръ и, евентуално, картечни подѣления отъ дружинитѣ въ резервъ, които сж опредѣлени временно да засилятъ огневата база (№ 606.).

Подѣленията на огневата база по правило се подчиняватъ на картечния ротенъ командиръ. Този последния урежда скоковетѣ на подѣленията, които принадлежатъ на дружината или сж поставени въ нейно разпореждане къмъ опредѣленитѣ отъ дружинния командиръ последователни позиции. Тѣзи подѣления се движатъ по ешелони, за да осигуряватъ неприкжната огнева подкрепа на водящитѣ бой пехотни роти. Следъ завладяване на обекта, тѣ се настаняватъ на него. Картечнитѣ подѣления на дружинитѣ въ резервъ се присъединяватъ къмъ своитѣ дружини въ момента, когато тѣзи последнитѣ ги настигатъ.

Една силна и разумно използвана огнева база позволява на дружинния командиръ да използва, още въ началото на боя, превъзходството на огъня върху противника и да осигури напредването на пехотнитѣ роти. Сжщото е и следъ завладѣването на всѣки междиненъ обектъ.

562. Излизането отъ изходната линия и развитието на боя. Дружиниятъ командиръ следи отъ близо действията на бойната си частъ и урежда дейността на своитѣ наблюдатели, разузнавателни и свръзочни органи.

Той подкрепя бойната си частъ, използвайки напълно огъня на своитѣ картечници и придружаващи машини; когато последнитѣ сж недостатъчни, той иска намѣсата на артилерията при условията опредѣлени въ отдѣлъ III (Глава I).

За да посрещне различнитѣ непредвидени случки на боя и да използва достигнатитѣ отъ бойната частъ резултати, дружиниятъ командиръ разполага съ своята рота въ резервъ. Той я пази непокжната колкото е възможно по-дълго време, за да може въ желания моментъ да извърши обходъ или обкржжаване на противника; при нужда той я вкарва въ боя за да задмине една изтощена рота; използва я сжщо за да спре противникова контръ-атака.

Дружиниятъ командиръ постоянно държи полковия командиръ въ течение на постигнатитѣ резултати и полученитѣ сведения.

563. Дружината изпълнява задачата си отъ обектъ къмъ обектъ; спирането върху всѣки обектъ и какво ще се върши по-нататкъ се урежда въ заповѣдта за атака и отъ измѣненята на тази заповѣдъ, които се налагатъ при развитието на боя.

Ударъ.

564. Особеноститѣ на удара, който се извършва при излизане отъ укрепена изходна линия или е последния скокъ на атаката, сж посочени въ № 251.

Съдействие отъ артилерията.

565. Условията за съдействието на артилерията сж посочени въ отдѣлъ III (Глава I.)

Заемане и запазване на завладѣната мѣстность.

566. Когато дружината земе опредѣления ѝ обектъ или бжде спрѣна отъ непреодолима сила, тя се окопава.

Дружиниятъ командиръ дава заповѣди за укрепяване на достигната линия. Той се ръководи отъ упжтванията за отбрана на мѣстността, дадени въ № 275 и следващитѣ: опредѣля огневия планъ; прави поправки въ разположение, което се е създало въ края на боя, като му дава достатъчна дълбочина; възстановява ако сж нарушени свръзкитѣ; урежда наблюдението си и заповѣдва, ако е необходимо, да се попълнятъ бойнитѣ припаси.

Той донася на полковия командиръ за точното разположение на дружината, за да може артилерията да уточни своя преграденъ огънь.

Следъ споразумение съ артилерията, той заповѣдва необходимитѣ мѣрки, за да запази или отново да създаде съприкосновението съ противника.

Земленитѣ работи за укрепяването на завладѣната позиция се започватъ веднага.

При поискване отъ придружаващия аеропланъ (№100), постила се дружинното сигнално платно близо до командното мѣсто.

Използуване на успѣха.

567. Дружината отъ първия ешелонъ участва въ използването на успѣха при съдействие, евентуално, на дивизионното разузнавателно отдѣление (№ 93); тя се движи въ едно отъ построенията, опредѣлени за приближаването. (№ 545).

Напредването се извършва още по-непрекъснато, отколкото през време на атаката, на по-големи скокове и изобщо по-бързо, отколкото до тоя моментъ. Дълбочината на разположението се увеличава. Дружинният командиръ често усилва съ картечни отдѣления ротитѣ отъ първия си ешелонъ, за да имъ осигури необходимата бърза и ефикасна огнева подкрепа.

Тѣзи картечни подѣления даватъ, освенъ това, възможностъ да се биятъ и на големи разстояния всички обекти, които биха се явили въ участъка на дружината.

Напредването на дружината и голѣмината на междинитѣ, които я отдѣлятъ отъ нейнитѣ съседи, сж изложени на значителни измѣнения. Въ известни случаи дружината ще се счита като изолирана и вследствие това ще се грижи сама за собствената си безопасностъ даже и когато се предшества отъ дивизионното разузнавателно отдѣление.

Напредването на картечнитѣ подѣления се урежда по такъвъ начинъ, че и на двата фланга да има винаги по едно подѣление готово да открие огънь.

Дружинниятъ командиръ бди за запазването на свързкитѣ, особено тия съ артилерията.

За използване на успѣха, често на дружината се придава подѣление придружаваща артилерия.

Случай на неуспѣхъ.

568. Ако атаката не успѣе, дружината се окопава на достигнатата линия на мѣстността.

Дружинниятъ командиръ употребява всички възможни срѣдства за да извести на полковиятъ командиръ и на артилерията положението на своята изнесена напредъ линия.

Той употребява останалитѣ още въ резервъ подѣления и главно картечницитѣ, за да укрепи силна отбранителна линия, като, ако е нужно, взема мѣрки и за осигуряване на фланговетѣ си; той подготвя огневи подкрепи на най-силно застрашенитѣ изнесени напредъ подѣления, които, поради неблагоприятни условия на мѣстността или друга причина, не могатъ да развиятъ предъ себе си достатъчно силенъ огънь.

Предъ цѣлиятъ фронтъ на дружината трѣбва да се организира непрекъснатъ преграденъ огънь.

Въ сжщото време дружинниятъ командиръ търси най-добрата позиция, която окончателно трѣбва да се заеме и предвижда поправкитѣ, които трѣбва да направи въ разположението си, съ огледъ за по-благоприятни условия на отбраната. Къмъ изпълнението на горното, обаче, той пристъпва следъ като получи нови заповѣди. Впрочемъ, най-често предвиденитѣ

движения могатъ да се извършатъ само подъ прикритието на тъмнината.

Особености на атаката въ позиционната война.

569. Атаката въ позиционната война не се различава отъ атаката на укрепена позиция, както последната е определена въ № 555 и следващитѣ. Особеното въ позиционната война е:

— сведенията за противника и мѣстността, изобщо, сж много по-пълни.

— силата и точността на артилерийския огънь сж много по-големи; атаката почти винаги се произвежда подъ прикритието на огненъ валакъ;

— атаката започва направо съ ударъ, като излиза отъ изходната линия;

— нужна е пълна и методична организация за очистване на завладѣнитѣ противникови окопи.

Въ заповѣдта за атаката се даватъ всички сведения съ които се разполага за противника. Тази заповѣдъ трѣбва да бжде пълна. Къмъ нея се прилагатъ кроки за ротитѣ, взводоветѣ и ако е възможно за отдѣлбоннитѣ командири (№ 268).

До последниятъ моментъ се взиматъ предпазителни мѣрки за да не би да се осуети изненадата.

570. Фронтътъ на бойниятъ редъ на дружината не превишава, по правило, 500 метра; дълбочината му — 1000 метра.

Бойниятъ редъ е сжщия, както това е определено въ № 560; боя се развива при условията посочени въ № 560 и следващитѣ.

571. За да не се излагатъ подѣленията отъ резерва на противниковитѣ артилерийски преградни огнове, може, когато има условия за това, тѣ да се приближатъ до изходната линия, непосредствено задъ подѣленията отъ бойната частъ (№ 560). Въ определения часъ за атаката дружината трѣбва изцѣло, а непроходимитѣ разстояния и взаиморазположение се заематъ презъ време на напредването.

Очистване.

572. Очистването на завладѣнитѣ участъци отъ позицията на противника трѣбва да се извърши бързо и методично.

Въ неукрепена или слабо укрепена позиция очистването се започва отъ произвелитѣ удара роти и се довършва отъ подѣленията, които идатъ следъ тѣхъ.

При проникване въ силно укрепени позиции, задачата за очистването на съпротивитѣ, скривалищата, подземията и пр. се възлага на специални (№ 272), усилені споредъ нуждата, подѣления (№ 473), взети предварително отъ ротитѣ въ резервъ.

573. Подѣленията за очистване се движатъ задъ огневия ешелонъ на атакуващитѣ роти, особено когато взводоветѣ въ резервъ на тѣзи роти трѣбва да следватъ на по-голъмо разстояние отзадъ. Отъ особена важностъ е задминатитѣ окопи и скривалища незабавно да се очистятъ и заематъ.

Понѣкога, въ зависимостъ отъ разполагаемитѣ сведения, може предварително да се опредѣлятъ пунктоветѣ, въ които подѣленията за очистване трѣбва направо да се насочатъ за да обезоржатъ и пленятъ останалитѣ живи противникови войници. Когато подѣленията отъ първия ешелонъ сж задминали заетитѣ още отъ противника окопи, безъ да влизатъ въ тѣхъ, тѣзи подѣления действуватъ по собствена инициатива.

Една частъ отъ подѣленията за очистване напредва по ходоветѣ за съобщение; — другата на открито. Частичнитѣ боеве се водятъ по обикновенъ начинъ или както е указано за усиленитѣ отдѣления (№ 477 и 478).

За да се очисти единъ останалъ задъ напредналитѣ наши войски съпротивителенъ центъръ*), може да стане необходимо да се предприеме атака, съ подкрепа на орджия или бойни коли.

Особености за дружината въ резервъ. Преминаване на линия.

574. Една дружина въ резервъ, поставена задъ една водяща бой дружина, е длъжна да поддържа свръзката съ нея; тя следва въ единъ отъ строеветѣ опредѣлени за прикрито приближаване; напредва на скокове отъ линия къмъ линия, съобразно заповѣдитѣ на полковия командиръ.

Дружинниятъ командиръ се движи начело. Следвайки вървежа на боя, той наблюдава фланговетѣ и междинитѣ и при нужда по своя инициатива се намѣсва съ своитѣ огньовете.

Дружината въ резервъ се употрѣбвява:

- да засили временно съ своитѣ картечни подѣления огневата база на една атакуваща дружина;
- да държи евентуално изходната линия;
- да се вкара въ боя следъ като се изнесе на бойната линия;

*) Дружинна опорна група (пр.)

— да прикрива евентуално единъ отъ фланговетѣ съ всички или частъ отъ своитѣ картечни подѣления;

— да отиде къмъ единъ отъ фланговетѣ или въ създадена междина, за да спре съ своитѣ огньовете противникова контръ-атака.

— да извърши обходенъ маневъръ, за да помогне за завладѣването на съпротиви, които спиратъ настъплението на дружината отъ бойната частъ.

Редътъ за приближаване на дружината въ резервъ, трѣбва въ всички случаи да ѝ позволява да влѣзе въ боя съ картечната си рота въ опредѣления отъ командуването моментъ.

575. Дружинниятъ командиръ трѣбва да предвиди и вземе всички необходими мѣрки и разузнавания за да може да изпълни, безъ да губи време, коя и да е отъ задачитѣ указани по горе въ № 574.

576. Подѣлението, което дружината въ резервъ отдѣля, за да земе изходната линия, отива на указаното му мѣсто преди дружината да е преминала тая линия; когато задачата на това подѣление се свърши, то настига дружината, ако последната вече е отишла напредъ, или я изчаква, ако тя е още назадъ.

577. За атака въ позиционната война дружината въ резервъ се приближава непосредствено до дружинитѣ отъ първия ешелонъ преди излизането имъ отъ изходната линия, съобразявайки се съ указанията дадени въ № 571.

578. Когато резервната дружина трѣбва да задмине (или смѣни) изтощена дружина отъ бойната частъ, тя построява бойниятъ си редъ на известно разстояние задъ тая спрѣна вече дружина. Движението напредъ се урежда така, че челнитѣ подѣления да достигатъ изнесенитѣ напредъ подѣления на предната дружина въ часа, когато трѣбва да се започне новия скокъ на атаката. Понеже уязвимостта презъ време когато дружинитѣ сж се насѣднали е увеличена, необходимо е задминаването да се извършва на мѣстна линия съ прикритъ тилъ, въ гора, задъ димна завеса, или да бжде подкрепено отъ удвоена огнева дейностъ на артилерията и огневитѣ машини на пехотата. Задминатата дружина се поставя въ резервъ.

579. При преследване противника дружината въ резервъ се движи въ реда за приближаване, широко развърнатата по фронта и ешелонирана въ дълбочина; на мѣстность дето може да скрие своето присѣствие, тя напредва на голѣми скокове.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

Дейность на дружинния командиръ.

580. Дружинниятъ командиръ опредѣля участъцитъ за действие на ротата, поведението което, изобщо, трѣбва да държатъ въ случай на противникова атака, организира огневия планъ на дружината и дава нареждане на противовъздушната отбрана.

Подготовка и изпълнение на боя.

581. Дружината отъ бойната частъ разполага обикно вено подѣленията си въ дълбочина въ опредѣления и участъкъ, като заема едновременно охранителната и съпротивителната позиции (277 и 278).

Фронтътъ на бойния редъ не превишава по право 1,000 м; дълбочината му зависи отъ разстоянието между охранителната и съпротивителната позиции.

582. Разполагането и начина на действието на дружината въ случай на противникова атака се съобразяватъ съ указанията дадени въ отдѣлъ V (Глава III).

Въпроситъ за подготовката и изпълнението на отбранителния бой, които дружинниятъ командиръ трѣбва да разреши, сж указани въ образеца на заповѣдта за отбрана даденъ въ № 636.

583. При създаване на пехотния огневи планъ (№ 152 и 288), дружинниятъ командиръ следи щото комбинирането на огъня на пех. роти и тоя на картечницитъ да не остава празнини въ огневитъ прегради.

Той заповѣдва всички подробни мѣрки, необходими да осигурятъ изпълнението и заповѣданитъ отъ полковия командиръ огневи свръзки съ съседнитъ дружини.

584. Огневиятъ планъ трѣбва точно да опредѣли условнитъ сигнали, чрезъ която дружинниятъ командиръ ще изисква отъ артилерията откриването, прикриването или възобновяването на предвиденитъ огънове.

Искането на непредвиденитъ въ плана огънове се прави чрезъ полковия командиръ,

585. Дружинниятъ командиръ избира командното си мѣсто до добъръ наблюдателенъ пунктъ на мѣстността. Приблизителното мѣстоположение на това мѣсто се опредѣля отъ полковия командиръ,

Членъ 4.

Употрѣба на картечната рота.

586. Огнева картечна единица. Огневата картечна единица е отдѣлението. Дветъ картечници на едно отдѣление се намиратъ подъ прѣкото командуване на отдѣлонния командиръ. По правило задачитъ на отдѣлението сж общи за дветъ картечници.

Освенъ главната задача, отдѣлението може да получи една или повече второстепенни задачи. Последнитъ се изпълняватъ само ако въ посока на главната задача за моментъ липсва обектъ (№ 155).

Когато обстоятелствата на боя изискватъ, отдѣлонниятъ командиръ трѣбва да употреби една отъ картечницитъ за изпълнение на главната задача, а другата за една отъ второстепеннитъ задачи. Когато едната отъ картечницитъ не може да действува (поврѣдена, унищожена и пр.), другата задължително се употребява за изпълнение на главната задача.

587. Бойна единица. Бойната единица е взводъ. Добре е отдѣленията на единъ взводъ да бждатъ презъ време на боя достатъчно близко едно до друго, за да може взводниятъ командиръ да упражнява своето въздействие върху всичкитъ си хора.

Когато на едно отдѣление или на единъ картеченъ взводъ се възложи да подкрепятъ действието на една пехотна рота (№ 587), тѣ изпълняватъ заповѣдитъ на командира на тази рота.

Когато едно картечно отдѣление се придаде къмъ единъ пехотенъ взводъ за изпълнение на дадена задача, общото командуване принадлежи на старшия по чинъ, а при еднакви чинове — на старшия по служба.

Употрѣба на картечната рота въ нападателния бой.

588. При нападателния бой огънятъ на картечнитъ подѣления има отначало за целъ да съдействува за напредването на пехотнитъ роти, а после — за затвърдяването имъ и използване на достигнатитъ резултати.

589. Картечната рота се използва:

— при влизането въ съприкосновение — да подкрепи пехотнитъ роти и да имъ осигури владението на достигнатитъ пунктове;

— при излизане отъ изходната линия и презъ време на напредването — да даде на огневата база, на която тя

съставлява скелета (№ 37 и 154) всичката мощь, която условията на мѣстността и разположението по фронта позволяват да ѝ се даде;

— при запазването на завладѣното пространство — да съдействува най-пълно за изпълнението на огневия планъ;

— при използване на успѣха — да безпокои противника като стреля до предѣла на своята далекобойностъ;

— въ всички фази на боя — за да осигури отбраната противъ низко летящи аероплани.

Голѣмото количество задачи, които ще лѣгнатъ на картечната рота, застава дружинния командиръ да не оставя неизползувано никое отъ нейнитѣ подѣления.

Полезно е да не се нарушава органическата връзка между подѣленията на картечната рота и всичкитѣ ѝ взводове да бждатъ подъ заповѣдитѣ на своя ротенъ командиръ, даже и при широко разчленяване.

Когато мѣстността е покрита или много раздробена, а сжщо така и когато при равна мѣстностъ не е възможна стрелба надъ главитѣ на своитѣ войски, може да стане необходимо, за по-добра подкрепа пехотнитѣ роти—да имъ се придадатъ подѣления отъ картечната рота.

При този случай дружинниятъ командиръ се грижи да прибере тия отъ придаденитѣ картечни подѣления, присъствието на които при пехотнитѣ роти вече не е необходимо.

590. При всѣко нападателно действие дружинниятъ командиръ опредѣля въ своята заповѣдь зачитѣ на картечната рота, нейната групировка и, ако е възможно, последователнитѣ позиции, които трѣбва да заема.

591. Командирътъ на картечната рота, придруженъ отъ командното си отдѣление, заема такова командно мѣсто, отъ което най-добре да командува разположенитѣ на огневата база свои подѣления (№ 561).

Той издава своитѣ заповѣди възъ основа на заповѣдитѣ на дружинния командиръ, като ги допълва, доколкото е нужно, съ всички подробности, относящи се до разпредѣление на подѣленията, изпълнението на полученитѣ задачи, снабдяването съ бойни припаси, свръзкитѣ въ разположението на ротата, свръзкитѣ съ дружинния командиръ и съ пехотнитѣ роти, а ако е нужно и съ съседнитѣ подѣления.

592. Дейността на картечнитѣ ротни, взводни, отдѣлбонни командири презъ време на боя е опредѣлена въ *Правилника за пехотнитѣ подѣления*. Всички картечни командири трѣбва постоянно да се грижатъ за възможно по-пълната подготовка на стрелбата, за непрекъснатото и изобилно снабдяване съ бойне припаси, за сигурната и непрекъсната свръзка съ другитѣ подѣления на дружината.

Употрѣба на картечната рота въ отбранителния бой.

593. При отбрана ешелониранитѣ картечни подѣления образуватъ скелета на мощна огнева система, която единствено позволява здраво да се задържа (отбранява) опредѣления участъкъ отъ мѣстността.

Командирътъ на картечната рота и взводнитѣ командири сж отговорни за техническата стойностъ на мѣркитѣ, взети отъ командиритѣ на подчиненитѣ имъ подѣления, за подготовката на огньоветѣ, а при разполагаемо време — и за постройката на запасни огневи гнѣзда.

Командиритѣ на пехотнитѣ подѣления, които отбраняватъ даденъ участъкъ, упоренъ пунктъ или постъ, иматъ право да запозѣдватъ, въ зависимостъ отъ нуждитѣ на момента, огнева подкрепа отъ картечнитѣ подѣления, които се намиратъ въ тѣхния участъкъ и които сж натоварени да съдействуватъ за огневитѣ прегради предъ фронта имъ. Тѣ могатъ да имъ даватъ само второстепенни задачи, защото главната задача на тѣзи картечни подѣления винаги остава тая, която е предвидена въ огневия планъ. Тѣзи пехотни командири уреждатъ, както за картечнитѣ подѣления, тѣй и за своитѣ огневи срѣдства, наблюдателната и свръзочната служба (ракетни, сигнали и пр.) така, че да е възможно мигновеното откриване огънь върху коя и да е застрашена частъ отъ фронта (№ 158 и 159).

Командирътъ на картечната рота има въ свое непосредствено подчинение картечницитѣ за стрелба противъ аероплани (№ 696) и, изобщо, взводоветѣ отъ втория ешелонъ, които стрелятъ на голѣми разстояния и тия, на които сж възложени специални задачи за огнево ограждане, обезпокояване, контър-подготовка или подкрепа на контър-атаки.

По правило командирътъ на картечната рота се намира на командното мѣсто на дружинниятъ командиръ и предизвиква всички необходими заповѣди, за да се изпълнятъ поставенитѣ въ огневия планъ задачи на неговитѣ подѣления.

Членъ 5.

Употрѣба на придружаващитѣ машини.

594. Употрѣбата на придружаващитѣ машини се разглежда въ чл. 4. на глава VI отъ отдѣлъ VII.

Членъ 6.

Употрѣба на придружаващата артилерия и на бойнитѣ коли.

595. Принципитѣ за употрѣбата на тѣзи оржжия сж указани съответно въ отдѣлъ III (Глава I) и въ отдѣлъ VIII (Глава I).

Членъ 7.

Бойни упражнения и методъ за практическо обучение.

1. Съ дружината.

596. Целта на бойнитѣ упражнения на дружината е:

— да се упражни дружинния командиръ да командува единица съставена отъ твърде различни елементи: пехотни и картечни роти, придружаващи машини, евентуално бойни коли и части отъ придружаваща артилерия, които действуватъ съвмѣстно въ опредѣленъ участъкъ; освенъ това, — да иска, да открива и спира огньоветѣ на артилерията за непосредствена подкрепа, необходима въ този участъкъ;

— ротитѣ да свикнатъ да водятъ боя съгласувано по между си и да изпълняватъ различнитѣ задачи, които ще имъ се възлагатъ презъ течението му;

Ако ротитѣ предварително сж били добре обучени по бойнитѣ действия, тѣхнитѣ собствени маневри малко ще отвлечатъ вниманието на дружинниятъ командиръ и на ржководителя на упражнението. Последнитѣ, при това положение, ще иматъ възможностъ да обърнатъ внимание главно на истинскитѣ трудности на боя на дружината, а именно:

— дейността на наблюдението;

— пълното и бързо предаване на донесенията и заповѣдитѣ;

— съгласуване на движението съ огъня на пехотнитѣ роти, огневата база и артилерията;

— решенията и заповѣдитѣ на ротнитѣ командири да предвиждатъ и уреждатъ всички възможности, които биха оказали влияние върху напредването на дружината;

— употребата на картечната рота и на придружаващитѣ машини;

— запазване вътрешната свръзка на действията, въпрѣки разпрѣснатостта на бойния редъ и голѣмото пространство на разположението.

Въ всички бойни упражнения първото отдѣление на командния взводъ на дружината е винаги въ пълния си съставъ *). Картечната рота се състои отъ пълния брой взводове и отдѣления. Когато личния съставъ е недостатъченъ, може, въ зависимостъ отъ вида на упражнението, да се съставятъ три пехотни роти съ пълни кадрови взводове или пъкъ да се организиратъ една или две пълни пехотни роти и две или една кадрови роти.

597. Винаги се предполага, че дружината е подкрепена отъ артилерия. Последната, ако въ гарнизона има такава, трѣбва да вземе участие съ материалната си частъ или съ

*) Свързочно отдѣление въ съставъ 42 човѣка.

своитѣ кадри; въ всички случаи артилерийската дейностъ трѣбва да бжде спомената въ заповѣдитѣ (№ 635).

598. За да се упражни свързочния личенъ съставъ да преодолява всички трудности по поддържане свръзката презъ време на боя, трѣбва да се намали употребата на телефона и войницитѣ за свръзка, а да засили използването на оптическитѣ сръдства. Трѣбва да се иска отъ подофицеритѣ да редактиратъ донесенията съ условни знаци и въ стегнатъ стилъ, а командиритѣ на наблюдателнитѣ постове, на сигналиститѣ и на войницитѣ за свръзка — да държатъ смѣтка за резултатитѣ на огъня.

599. Всѣко упражнение се извършва въз основа на една твърде проста задача, която дава възможностъ да се изучатъ презъ време на едно и сжщо занятие нѣколко отъ следнитѣ въпроси:

Приближаване и влизане въ съприкосновение.

— Приближаване при срещния бой (срещу настѣпващъ противникъ); скокове на по-голѣми разстояния;

— приближаване срещу укрепенъ противникъ съ огледъ за атака;

— запазване на посоката (употреба на компаса);

— охрана на дружината; мѣрки противъ въздушно наблюдение и въздушни атаки;

— преминаване на обстрелвани отъ противноковата артилерия или газирани участъци;

— влизане въ съприкосновение съ противника съ или безъ съдействието на дивизионното разузнавателно отделение; достигане до противниковата непрекъсната огнева преграда.

Атака и развитие на боя.

— Заповѣдъ за атака: идея за маневъра на дружинниятъ командиръ, разпредѣление на задачитѣ, обектитѣ и посокитѣ; пълна заповѣдъ за боя; по-кратка заповѣдъ; създаване на огневата база;

— различнитѣ форми на реда за приближаване; прогресивното имъ измѣняване до пълното оформяване на бойния редъ; излизане отъ изходната линия;

— атака, която започва направо съ ударъ;

— пехотната и артилерийската огнева подкрепа, които трѣбва да се даде на ротитѣ отъ бойната частъ; премѣстване на огневата база;

— атака, при която трѣбва да се употреби придружаващата артилерия;

— бой съ съдействието на бойни коли;

- отбрана срещу аероплани и бойни коли;
- снабдяване през време на напредването.

Употрѣба на дружиннитѣ резерви.

Изборъ на първоначалното мѣсто на резервитѣ въ зависимостъ отъ идеята на маневъра и предвижданията за употрѣбата имъ по-после; използване на прикрититѣ подстъпки; подготовка за действие къмъ участъцитѣ, дето напредването се извършва по-живо, необходимостъ щото подѣленията отъ резерва да бждатъ винаги готови за действие;

— употрѣба на подѣленията въ резервъ: усиляване на водещитѣ боя подѣления, за да се намалятъ съпротивитѣ на противника или да се използва получения успѣхъ; спиране на противникови контъръ атаки; възстановяване нарушената непрекъснатостъ на огнената линия, вследствие на нееднаквото напредване на две съседни подѣления или съжстияването на всѣко отъ тѣхъ къмъ своята срѣда; поддръжане атаката въ опредѣлената посока; ако при развитието на боя ротитѣ отъ бойната частъ сж се отклонили отъ нея; смѣняване на роти отъ бойната частъ или задминаването имъ; пълно очистване на преминанитѣ отъ бойната частъ участъци; възстановяване на резервитѣ.

Заемане и запазване на завладѣната мѣстность.

Бързо разузнаване отъ дружинния командиръ мѣстността, която трѣбва да се отбранява; провѣряване на първитѣ мѣрки, взети отъ командиритѣ на преднитѣ роти; евентуално изменение и съгласуване на тѣзи мѣрки; прегрупиране и реорганизиране на подѣленията на дружината; снабдяване съ бойни припаси; запазване или отново влизане въ съприкосновение съ противника;

— ако спирането се продължи: организация на отбраната; разпредѣление и ешелониране на силитѣ (предна охрана и главни сили на съпротивителната позиция); свръзка съ съседитѣ; огневи планъ, опредѣление и прогресивно изпълнение на укрепителнитѣ работи; провѣрка и подобрене на наблюдението и свръзкитѣ; снабдяване съ хранителни припаси;

— поведение въ случай, че противника атакува; дейностъ на различнитѣ ешелони; възстановяване непрекъснатостта на огнева мрежа, когато тя въ известни участъци е разстроена отъ противника; поставяне втора огнева преграда; подготовка и изпълнение на предвиденитѣ контъръ атаки;

— изработване кроки на позицията и нанасяне разположението на дружината.

Използуване на успѣха. Преследване. Случай на неуспѣхъ.

- запазване на съприкосновението съ противника; мѣрки, които трѣбва да се взематъ за да се продължи движението; необходими свръзки и осигуряването имъ;
- бързо организиране на една дружинна опорна група;
- бой съ отстъпление;
- отстъпателенъ маневъръ.

2. Съ картечната рота.

600. Дружинниятъ командиръ урежда специалнитѣ занятия по обучението на картечната рота и съвмѣстната дейностъ на картечнитѣ и пехотни подѣления.

Подготвителнитѣ бойни упражнения на картечната рота се състоятъ: движение за приближаване, изборъ на позиции за стрелба, заемане на позициитѣ и подготовка на огъня, напредване подъ противниковия огънь, снабдяване, — всичко при опредѣлени предположения.

При занятията, които преследватъ целта да се създаде по-тѣсно взаимодействие между картечнитѣ и пехотни подѣления — придаватъ се по единъ картеченъ взводъ на пехотна рота и картечно отдѣление *) на пехотенъ взводъ, Тѣзи занятия даватъ възможностъ на картечнитѣ и пехотни кадри да си изучатъ едни други състава, възможноститѣ и начина за употрѣба и действие.

Напредването на картечнитѣ подѣления, които сж придадени къмъ ротитѣ въ първия ешелонъ или действуватъ задъ тѣхъ, както и условията за стрелба въ междинитѣ, се изучаватъ специално.

Понеже картечницата е по-тежка и по-неудобна за носене отъ автоматичната пушка, а пехотнитѣ подѣления не трѣбва да съобразяватъ своето движение напредъ съ движението на по-малко подвижнитѣ отъ тѣхъ картечници, често ще се случи картечно отдѣление да остане въ отстъпъ на огневия ешелонъ. Ржководителтъ използва тоя поводъ и обяснява, че картечното подѣление може и при тоя случай да действува бързо, защото за него е по-лесно, отколкото за пехотното отдѣление, да стреля презъ малкитѣ междини и дори понѣкога задъ главитѣ на изнесенитѣ напредъ подѣления и освенъ това, защото картечниците сж свръзани съ бойната линия само съ своя огънь.

601. При ученията, въ които взематъ участие и картечни подѣления, ржководителтъ използва случаитѣ за

*) Две картечници (пр.).

да покаже, че при отбрана картечницата се използва най-често за фланкиране.

Той обяснява върху самата мѣстностъ въ какво се състои фланкирането, какъ то позволява да се заематъ обратни склонове, и какви сж всичкитѣ предимства отъ това.

При отбраната той трѣбва да изясни преимуществата, които дава картечния огънь съ косене върху удобни за тази цель участъци.

Глава VI.

Бой на полка.

Членъ 1.

Общи сведения.

602. Полковиятъ командиръ се грижи за попълването на своя полкъ съ всички материални срдства, като предвижда вѣроятнитѣ нужди за следнитѣ дни.

Той провѣрява дали подѣленията и службитѣ, които ще трѣбва да действуватъ, притежаватъ достатъчно кадри. Съобразявайки се съ упжтванията на командуването, той може, споредъ случая, да поиска усиление отъ кадритѣ, които сж въ дивизионния центъръ за обучение, или да изпрати тамъ излишнитѣ офицери и подофицери.

Членъ 2.

Нападателенъ бой.

Дейность на полковия командиръ.

603. Полковиятъ командиръ подготвя, започва и води боя на своя полкъ. Той поставя въ действие назначената за непосредствена подкрепа на полка артилерия, като се споразумява съ командира ѝ.

Приближаване.

604. При прикрито приближаване полкътъ напредва въ широко разчленено разположение, като използва най-добре опредѣления му за действие участъкъ. Полковиятъ командиръ опредѣля на всѣка дружина и на подѣленията, които не влизатъ въ състава на дружинитѣ участъци за действие; той дава всички необходими указания за да се поддържа свързката между различнитѣ подѣления презъ време на движението.

Той опредѣля подготвителнитѣ си командни мѣста и времето до когато ще стои на тѣхъ. Изобщо, неговото

мѣсто е предъ полка, за да може да подготви евентуалното му влизане въ действие.

605. При неприкрито приближаване полковиятъ командиръ назначава обикновено една дружина въ първи ешелонъ; тази дружина се засилва съ конници отъ полковия коненъ взводъ, подѣления придружаващитѣ машини и, евентуално, подѣление придружаваща артилерия. Другитѣ дружини следватъ отзадъ въ една линия или една следъ друга,

Понѣкога, въ зависимостъ отъ ширината на полковиятъ участъкъ за действие или отъ получената задача, полковиятъ командиръ назначава въ първи ешелонъ две дружини.

Въ всички случаи полковиятъ командиръ организира наблюдателната си служба, която последователно по ешелонно се премѣства напредъ и на съответната на условията свързочна мрежа.

Заповѣдь за атака.

606. Първоначалната заповѣдь за атака на полка може да съдържа всички или часть отъ указанията, дадени въ № 635.

Полковиятъ командиръ исказва въ нея своята идея за маневѣра. Последниятъ се явява като резултатъ отъ разузнаването, което е установило тия участъци отъ фронта на противника, въ които, изглежда, той не е могълъ да развие толкова срдства, колкото полка и завладѣването на които може да причини разстройство или падането на съседнитѣ имъ участъци.

При комбинирането на своя маневѣръ той отбѣгва сложнитѣ или трудно изпълнимитѣ подъ огъня на противника действия.

Той създава, съобразно съ идеята си за маневѣра, бойния редъ на полка, като:

— назначава въ бойна часть дружинитѣ отъ първия ешелонъ и споредъ значението на усилието, което изисква отъ тѣхъ, опредѣля голѣмината на участъцитѣ имъ;

— поставя въ тѣхно разпореждане допълнителни огънове за подкрепа отъ подѣленията придружаващи машини и, временно отъ картечната рота на дружината въ резервъ;

— опредѣля значението и мѣстата на резервитѣ, които запазва въ свое разпореждане.

Той осигурява, изобщо, защитата на своитѣ дружини и свързката на действията имъ.

607. Заповѣдта за атака се опростява ако въ отдѣлно приложение се дадатъ сведенията за противника, особно

ако тѣ сж многобройни, и допълнителнитѣ предписания и сведения посочени въ № 635 (II часть на заповѣдта).

Тази заповѣдъ, най-често, се предшествува, за да се спечели време, отъ твърде кжса *предупредителна заповѣдъ*, въ която полковиятъ командиръ само съобщава, че предстои известно действие и указва предварителнитѣ движения, които е възможно че ще се извършатъ.

Боевъ редъ.

608. Бойниятъ редъ се състои:

— Нормално, две дружини въ бойна часть (първи ешелонъ) и една въ резервъ (втори ешелонъ);

— евентуално, три последователно разположени една задъ друга дружини.

Наблюдение — Свързки. Командно мѣсто.

609. Полковиятъ командиръ урежда дейността на своитѣ наблюдателни и разузнавателни ограни; той взема мѣрки за осигуряване дейността на свързочнитѣ сръдства, които трѣбва да бждатъ поставени специално за предвиденото действие на полка.

Той употребява всички свързочни сръдства, за да бжде въ свързка съ командуването, артилерията, съседнитѣ полкове и своитѣ дружини.

610. Командното мѣсто полковиятъ командиръ избира не далечъ отъ подчиненитѣ му подѣления и близо до наблюдателница, отъ която може добре да се вижда мѣстността, по която ще се извърши атаката. Приблизителното мѣстоположение на командното мѣсто се опредѣля отъ голѣмия командиръ. То трѣбва лесно да се *свързва съ свързочната ось* на дивизията.

Презъ време на напредването полковиятъ командиръ промѣнява своето командно мѣсто на голѣми скокове, съобразявайки се съ полученитѣ заповѣди. Той взима всички полезни мѣрки за да не прекжсва действието на свързкитѣ; по правило той не трѣбва да напуска едно командно мѣсто преди новото командно мѣсто да е устроено, т. е. свързано съ дружинитѣ му и съ свързочна ось на дивизията. Докато се движи за новото си мѣсто полковиятъ командиръ оставя нѣкои отъ органитѣ на своя щабъ на старото.

Ако временно той се отдалечи за да отиде на наблюдателницата си или при подчиненитѣ си командири, оставя на командното мѣсто началникъ щаба на полка.

Полковиятъ командиръ заповѣдва да се взематъ необходимитѣ мѣрки за прикриване отъ земното и въздушно противниково наблюдение на подѣленията отъ щаба и ко-

мандния взводъ на полка презъ време на премѣстванията и установяването.

Съдействие отъ артилерията.

611. Предписанията за артилерийското съдействие сж дадени въ отдѣлъ III (гл. I.)

Излизане и напредване до опредѣленитѣ обекти.

612. Излизането отъ изходната линия на дветѣ дружини отъ бойната часть, обикновено, става едновременно, когато изходнитѣ имъ положения сж на една линия и посокитѣ за напредването сж успоредни.

Излизането може да бжде въ различно време, когато дружинитѣ ще атакуватъ концентрично единъ и сжщи обектъ или когато предъ фронта на една отъ тѣхъ има мѣстни форми или предмети, които предварително трѣбва да се овладѣятъ за да се облекчи излизането на другата.

Когато се започне атаката, длъжността на полковия командиръ е да улеснява съ всички разполагаеми сръдства задачитѣ на своитѣ подчинени, да съгласува тѣхнитѣ усилия и да използва постигнатитѣ резултати.

Следейки развитието на боя чрезъ докладитѣ на своя разузнавателенъ офицеръ и чрезъ постѣпващитѣ по различни начини сведения (донесения отъ командиритѣ на подѣленията и отъ наблюдателитѣ, чрезъ прѣко наблюдение на офицеритѣ отъ неговия щабъ, съпоставенитѣ сведения добити отъ разпитъ на пленници, донесенията на аеропланитѣ и пр.), той е длъженъ да подпомага командиритѣ на дружинитѣ, но безъ да измѣня взетитѣ отъ тѣхъ мѣрки, ако маневъра на дружинитѣ имъ се развива нормално.

За да може незабавно да използва първитѣ успѣхи, той изпраща цѣлия или часть отъ своя резервъ задъ подѣленията, които, поради по-слаби съпротиви, по-бързо напредватъ, обаче ги вкарва въ боя само дотолкова, доколкото това е необходимо за изпълнението на общата задача и за развитието на общото действие на полка.

Заемане и запазване на завладѣната мѣстность.

613. Когато полкътъ земе последниятъ опредѣленъ обектъ или когато достигне непреодолими съпротиви, за атакуването на които трѣбва да се поставятъ въ действие по-мощни сръдства отъ тѣзи на полка, полковиятъ командиръ спира полка, като опредѣля съответно разположение на подѣленията си въ ширина и дълбочина; той опредѣля

временната главна съпротивителна линия и общия планъ за укрепяването.

Той определя необходимите флангови огньовете за да се установи огневата свръзка между съседните дружини, и да се защитят фланговете на полка; посочва задачите на непридадените към дружините подделения от придружаващите машини.

Той се удостоверява, че дружинните командири поддържат съприкосновение с противника и със съседните подделения; урежда, въ съгласие с командира на артилерийската група за непосредствена подкрепа организацията на преградните артилерийски огньовете.

Използване на успеха.

614. Ако преследването е възможно, полковият командиръ бди за неговата непрекъснатост и настойчивост.

Дружините, безъ да обръщат внимание на подравняването, трѣбва да използват всички благоприятни възможности за да настѣпват решително въ определените имъ посоки.

Полковият командиръ предоставя на своите подчинени командири да развият широка инициатива, като изисква отъ тяхъ точни донесения за всичко.

Когато полкътъ е излъзълъ по напредъ отъ съседните подделения, полковият командиръ осигурява защитата на откритите си флангове съ огънь. Когато е невъзможно да запази съ достатъчна сигурност фланговете си, а вследствие на това и на необходимостта полка да се спре, той донеся на командването.

Употрѣба на полковите резерви.

615. Полковият командиръ се съобразява съ правилата за употреба на резервите, изложени въ отдѣлъ IV (глава VII).

Задачата на една дружина отъ полковият резервъ не може предварително да се определи. Когато установява идеята за маневъра, полковият командиръ предвижда въроятната задача на тази дружина и я съобщава на командирътъ ѝ; той, обаче, винаги може да измени тази задача вследствие появяването на непредвидени нужди.

Задачите на дружината въ резервъ сж посочени въ № 574 и следващите.

Флангови охрана за свръзка въ боя.

616. Защитата на фланговете на дружината отъ бойната частъ се осигурява, по правило, чрезъ огъня на ешелони-

раните въ дълбочина картечни подделения; при все това често ще бжде полезно да се възложи тази задача на специална флангова охрана за свръзка, която същевременно ще поддържа и необходимата свръзка съ съседната дружина.

Тази флангова охрана, по правило, се движи по раздѣлителната линия между участъците за действие на двете съседни дружини.

Фланговата охрана за свръзка има за задача:

— да посрещне всички изненади, контръ-атаки или промъкване на противника, които вследствие закъсняването на съседната дружина могатъ да се насочатъ върху открития флангъ на излъзлата напредъ атакуваща дружина;

— да действа съ косъ или страниченъ огънь срещу съпротивитѣ, които спиратъ движението на дружината.

Фланговите охрана за свръзка се назначаватъ и организирватъ отъ командира на полка; състоятъ се отъ едно пехотно и едно картечно подделение; по правило тия две подделения се взематъ по едно отъ двете съседни дружини.

При действия на широки фронтове назначаването на фланговите охрана за свръзка е наложително.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

Дейностъ на полковия командиръ.

Дейността на полковият командиръ при отбранителния бой има сжщия характеръ, както при нападателния (№ 603).

Подготовка и изпълнение на боя.

618. На полка се дава на съпротивителната позиция определенъ участъкъ къмъ който винаги се включва съответната частъ отъ позицията на предните охрана.

Полкътъ може да бжде назначенъ въ резервъ на дивизията и да се разположи, очаквайки своята употреба, задъ съпротивителната позиция.

619. Организацията на единъ полкови участъкъ се извършва споредъ правилата и начините изложени въ отдѣлъ V (гл. III).

Указания за съдържанието на заповѣдта за отбранителенъ бой на полка сж дадени въ № 636.

620. Въ отбранителния бой, следъ като определи общото разположение на полка, полковият командиръ трѣбва: — да осигури непрекъснатостта на огневите прегради на дружините отъ бойната частъ, като съгласува огневите имъ планове;

— да организира артилерийското съдействие въ спора-
зумение съ командира на групата за непосредствена
подкрепа;

— да засили гъстотата на пехотната огнева преграда,
въ мѣстата дето артилерийската подкрепа трудно може да
се осъществи, като даде въ разпореждане на дружинитѣ отъ
бойната частъ мортирни подѣления;

— грижливо да уреди вътрешнитѣ огневи прегради съ
огледъ да се създаде втора фронтална преграда, въ случай,
че противника би проникналъ въ позицията;

— да предприема своеезременно предвидени контръ-
атаки съ резервитѣ;

— да предвиди снабдяването съ всичко необходимо.

Той взема мѣрки за усъвършенствуване на наблюда-
телната служба и поставяне въ действие всички свързочни
срѣдства.

Настанява командното си мѣсто близо до наблюдател-
ницата; приблизителното мѣстоположение на това мѣсто се
посочва отъ по-горния командиръ.

Членъ 4.

Употрѣба на ротата придружаващи машини.

621. Ротата придружаващи машини се състои отъ единъ
мортиренъ*) взводъ и единъ взводъ отъ 37 мм. орджия; тя
е подчинена направо на полковия командиръ.

Строеветѣ на тия взводове сж опрѣделени въ *инструк-
цията за подѣленията придружаващи машини*, която съдър-
жа и всички необходими технически указания.

622. Полковиятъ командиръ преди започване на боя
дава въ разпореждане на дружиннитѣ командири отъ бой-
ната частъ необходимитѣ придружаващи машини; останали-
тѣ запазва въ резервъ.

Дейность на ротния и взводнитѣ командири.

623. Ротниятъ командиръ трѣбва:

— да опрѣдѣли подѣленията, които временно се при-
даватъ къмъ дружинитѣ, съобразно заповѣдитѣ на полковия
командиръ;

— да използва последователнитѣ наблюдателници на
полковия командиръ, или др. такива, изнесени по-напредъ,
за да следи развитието на боя;

— да подготви влизането въ действие на останалитѣ
въ резервъ машини (разузнаване на посокитѣ, които водятъ
въ участъцитѣ на дружинитѣ отъ бойната частъ и пр.);

*) Минохвъргаченъ (пр.)

— да се намира презъ време на боя до своитѣ вкарани
въ боя подѣления, за да контролира действията имъ;

— въ края на боя, да прегрупира ротата си, да реор-
ганизира подѣленията и вземе мѣрки за снабдяването.

624. Когато оржжията на всѣки отъ взводоветѣ на ро-
тата действуватъ прѣснато, взводнитѣ командири поематъ
командуването на по силната частъ или на тази, която имъ
опрѣдѣли ротниятъ командиръ. Тѣ получаватъ отъ съот-
ветнитѣ дружинни командири, въ разпореждане на които
сж дадени, необходимитѣ сведения за изпълнението на за-
дачитѣ си.

Мортири *).

625. Задачитѣ, които се възлагатъ на мортиритѣ при
нападателния бой и при отбрана, сж указани въ № 48.

626. Мортиритѣ срещу даденъ обектъ винаги се упо-
трѣбватъ по отдѣление. Тѣхната полезна далекобойность
(2000 метра) и малкото разстояние между целта за обст-
релване и най-преднитѣ подѣления на първия ешелонъ
принуждаватъ да се изнася позицията имъ за стрелба чув-
ствително напредъ — на височината на команднитѣ мѣста
на дружинитѣ.

Тѣ извършватъ само индивидуални стрелби, като съ-
срѣдоточаватъ огъня на мортиритѣ върху единъ и сжщи
обектъ. Стрелбата трѣбва да бѣде бърза, точна и твърде
кратка.

627. При нападение мортиритѣ съдействуватъ, като
съставляватъ частъ отъ оржжията на *огневата база*. (№ 150).

Дружинниятъ командиръ, комуто сж придадени мор-
тири, по правило, не ги придава въ разпореждане на рот-
нитѣ командири.

628. При отбрана задачитѣ, които се възлагъ на мор-
тиритѣ се опрѣдѣлятъ въ *огневия планъ*. (№ 152.).

37 м. м. орджие.

629. Задачитѣ, които могатъ да бѣдатъ дадени на 37
м. м. орджия при нападение и отбрана сж посочени въ
№ № 45 и 46.

630. Орждието извършва само индивидуални стрелби,
при които, преди всичко, трѣбва да се получи точность, а
ако е нужно и скоростъ.

Поради уязвимостъта си 37 м. м. орджие средя пре-
димно отъ маскирани позиции, като се избѣгва изнасянето
му твърде много напредъ. Необходимо е да промѣня мѣстото
следъ всѣка по продължителна стрелба.

*) Минохвъргаченъ (пр.)

631. Презъ време на боя 37. м. м. орждие се използва при условията определени въ № 44.

632. Снабдяването на придружаващите машини се извършва презъ време на боя споредъ указанията дадени въ отдѣлъ IX.

Членъ 5.

Бойни упражнения и практически методъ за обучението на полка.

633. Целта на бойните упражнения на полка е: да свикнатъ дружините да действуватъ въ свързка помежду си и съгласно заповѣдите на полковия командиръ; да се използватъ за съдействие на дружините всички оргѣни, машини или служби, съ които разполага полковиятъ командиръ; за сжщата целъ отъ особена важностъ е използването на артилерията.

Подготовката на полка включва употребата на разузнавателния и наблюдателенъ личенъ съставъ, личниятъ съставъ на свързочния взводъ; на артилерийското свързочно отдѣление поддържаще свързката съ полка, ротата придружаващи машини, полковия коненъ взводъ, пионерните вздове, снабдителнищъ поддѣления и санитарната служба.

Тѣзи упражнения отначало се извършватъ върху картата; а после на открито въ периода на ученията на кадрите.

Полезно е гореказаните поддѣления да се попълватъ до необходимия личенъ съставъ и да се подготвяватъ и използватъ при определено бойно положение.

634. Упражненията на полка включватъ главно изучаването на следните въпроси:

Приближаване и влизане въ съприкосновение.

- приближаване при срещния бой;
- приближаване срещу противникъ на позиция;
- редъ за приближаване на полка; охрана; свързки;
- влизане въ съприкосновение, съ или безъ съдействието на дивизионното разузнавателно отдѣление; достигане до непрекъснатата противникова огнева линия.

Атака и развитие на боя.

- Материална подготовка на полка, снабдяване съ бойни и хранителни припаси и др. срѣдства; санитарна служба; поставяне въ действие на свързките;

— заповѣдъ за атака; идеята за маневъра на полковия командиръ; задачи на дружините; обекти и участъци за действие; разпредѣляне на придружаващите машини; съдействие на артилерията;

— подкрепа, която трѣбва да се осигури на дружините отъ бойната частъ; подкрепа отъ артилерията; прикриване на фланговете имъ; флангови охрана за свързка.

— снабдяване презъ време на напредването;

— бой съ съдействието на бойни кали,

Употрѣба на полковитѣ резерви.

— запазване на единъ откритъ флангъ; изправяне посоката на настѣплението; вкарване въ боя на една дружина отъ резерва въ една междича, която се явява случайно, комбиниранъ маневъръ съ действието на една дружина отъ бойната частъ за овладѣване на противниковата позиция; задмичаване (замѣстване) на дружина отъ бойната частъ на определена линия; възобновяване на изразходваните резерви;

— ешелониране и разчленяване на дружината въ резервъ; мѣрки на дружинния командиръ за разузнаване и свързки; съдействие за създаване огневата база на дружина отъ бойната частъ; запазване изходната линия на полка.

Заемане и запазване на завладѣната мѣстностъ.

— разузнаване на мѣстността, която трѣбва да се отбранява; евентуално, поправка на взетите отъ дружините командири мѣрки; снабдяване съ бойни припаси; запазване или отигово влизане въ съприкосновение, въ споразумение съ командира на артилерията;

— ако спиранието се продължи: организиране на отбраната; разпредѣляне и ешелониране на силите съгласно заповѣдите на командуването (позиция на предните охрана и съпротивителна позиция); съгласуване на огневите планове на дружините отъ бойната частъ, както помежду имъ, тъй и съ дружините на съседните полкове; определяне и постепенно изпълнение на землянищъ работи; проверка и подобрене на наблюдението и на свързките; снабдяване;

— поведение въ случай на противникова атака: подкрепа отъ артилерията; действие на резервите; подготовка и извършване на предвидените контръ-атаки;

— съставяне на кроки за разположението на полка на позицията.

Използуване на успѣха. Преследване. Случай на неуспѣхъ.

- запазване на съприкосновението съ противника; свръзки, които трѣбва да се създадатъ;
- разположението, което трѣбва да заеме единъ изнесенъ напредъ полкъ спрѣмо съседнитѣ полкове;
- отстъпателенъ бой

Членъ. 6.

Образецъ на оперативни заповѣди на полка. 635. Заповѣдъ за атака.

I. Часть

I. Сведения за противника;

II. Положение и задачи:

- на дивизията;
- на полка и на съседнитѣ единици;
- граници на полковия участъкъ за действие.

III. Идея за маневъра.

- Намѣрения на полковия командиръ; целта, която преследва.

IV. Разпредѣляне на задачитѣ.

- Боенъ редъ на полка; бойна часть и резервъ; евентуално, указания за заемане на участъцитѣ;

Задачи на всѣка дружина, граници на участъцитѣ имъ за действие; допълнителни сръдства дадени въ разпореждане на дружинитѣ: придружаващи машини, бойни коли, придружаваща артилерия; евентуално, възможност временно да се използватъ огньоветѣ на картечната рота на една дружина въ резервъ;

- отдалечена точка за пазене на посока; жгълъ на посоката; последователни обекти;

— скокове, които трѣбва да се извършатъ между два обекта; линии за спиране и продължителностъ на предвиденитѣ спирания; условни знаци за възобновяване на движението;

- движение и задачи на бойнитѣ коли, дадени въ разпореждане на полковия командиръ (ако е нужно).

V. Огневи планъ.

Пехотенъ огневи планъ.

- Разпореждания на полковия командиръ, които се отнасятъ за цѣлия полкъ; огневи свръзки между дружинитѣ и съ съседнитѣ полкове; употреба на картечницитѣ отъ дружинитѣ въ резервъ;

— Придружаващи машини, задачитѣ имъ;

— Артилерийско съдействие:

- артилерия за непосредствена подкрепа: задачи на артилерийската група, натоварена да подкрепя полка, подкрепа на дружинитѣ отъ бойната часть;

— обекти и разписания на подготвителната огнева подкрепа и на огнения ваякъ; условия за изпълнение на последователнитѣ съсрѣдоточени огньове;

— условни сигнали съ артилерията.

VI. Флангови охрана за свръзка. Инженерни войски. Пионери. Конници.

- мѣрки за защита на фланговетѣ, организиране на флангови охрана за свръзка;

— задача на подѣлението отъ инженернитѣ войски дадено въ разпореждане на командира на полка;

— евентуално използване на пионеритѣ и на полковия коненъ взводъ.

VII Наблюдение. — Свръзки.

- последователни командни мѣста на полковия командиръ;

— задачи на наблюдението и разпредѣление на наблюдателния личенъ съставъ; премѣстване на наблюдателнитѣ постове;

— действие на свръзкитѣ; свързочна ось и изнесенъ напредъ дивизионенъ разузнавателенъ центъръ, свързочна ось и свързоченъ възелъ на полка; свръзка съ аеропланитѣ, жалонирвания на достигната линия по искане отъ придружаващия аеропланъ; войници за свръзка при подчиненитѣ командири или отъ тѣхъ въ щаба на полка; таблица за условнитѣ сигнали.

VIII. Заемане и организиране на завладѣната мѣстностъ.

(въ случай на действие съ ограничена цель.)

Ешелонирване въ дълбочина; напрѣчни свръзки и свръзки въ дълбочина; поведение, което трѣбва да се държи въ случай на контръ-атака или оттегляне на противника.

IX. День и часъ на атаката (често указвани допълнително).

II Часть.

A. Единици.

- сръдства на полка; хранителни и бойни припаси дадени на ржка на войника;
- снабдяване подѣленията отъ бойната часть съ бойни припаси; мѣста на снабдителнитѣ органи;
- евакуация; действие на полковата санитарна служба;
- изпращане на пленниците.

B. Обози и служби.

- снабдяване полка съ хранителни припаси, съ месо;
- снабдяване съ бойни припаси;
- снабдяване на различнитѣ служби въ полка съ материали;
- евакуиране на хора, коне, пленници;
- отвозъ на различни материали;
- движение на различнитѣ органи на снабдяването и евакуацията;
- различни указания (пощенска служба и пр).

Адресанти.

(Изброяване на командиритѣ на които трѣбва да се изпрати заповѣдта).

636. Заповѣдь за отбрана.

Часть I.

I. Сведения за противника.

II. Положение и задачи:

- на дивизията;
- на полка;
- на съседнитѣ единици.

III. Намѣрения на полковия командиръ.

- какъ полковиятъ командиръ е решилъ да изпълни задачата си.

IV. Опредѣление на позициитѣ.

- съпротивителна позиция (главна линия; линия за спирание);
- позиция на преднитѣ охрани (линия на наблюдението, линия на съпротивата, ако е нужно);
- граници на участъка на полка.

V. Разположение на отбраната. Разпредѣление на силитѣ и задачитѣ.

Съпротивителна позиция:

- задача на всѣка дружина;
- граници на участъцитѣ;
- придадени подѣления и различни сръдства (придружаващи машини и, евентуално, окопна артилерия);
- специални указания.

Предни охрани.

- командиръ на предната охрана (ако е нужно);
- подѣления, които изпращатъ преднитѣ охрани;
- задачи (просто наблюдение или съпротивление, отегляне);
- разпредѣление (участъци) на охранителнитѣ подѣления на мѣстността.

VI. Огневи планъ.

Пехотенъ огневи планъ:

- преграденъ огънь: неговото откриване, сигнали, сила и пр.;
- вътрешни огневи прегради;
- огнева свръзка между дружинитѣ на полка и съ съседнитѣ полкове;
- далечни огньовете;
- евентуално, специални огневи задачи на известни картечни подѣления или на подѣления придружаващи машини

Съдействие отъ артилерията:

- преградни огньовете, които засилватъ главната огнева преграда;
- съсръдоточени огньовете напредъ и въ вътрешността на позицията;
- условни сигнали съ артилерията за откриване или прекратяване на тѣзи огньовете.

VII. Наблюдение. — Свръзки.

- командни мѣста на полковия командиръ и на дружиннитѣ командири;
- мрежа отъ наблюдателни мѣста и разпредѣление на наблюдателния съставъ;
- действие на свръзкитѣ; таблица за условнитѣ сигнали.

VIII. Съдействие отъ авиацията.

IX. Укрепяване.

- планъ на укрепителнитѣ постройки, които трѣбва да се изработятъ;
- указания по укрепяването при бързи случаи; разпредѣляне на работата между подѣленията, последователност на работата;
- използване на пионеритѣ;
- евентуално съдействие на инженернитѣ войски и специалнитѣ работнически команди.

X. Специални отбранителни мѣрки.

- противъ бойнитѣ коли;
- противъ аеропланитѣ;
- противъ газоветѣ;
- противъ подземнитѣ (минни) атаки.

XI. Запазване съприкосновението съ противника.

XII. Оттегляне на противника.

- поведение, което трѣбва да се държи.

XIII. Разни.

- евентуално използване на полковия коненъ взводъ;
- указания за движението и смѣнитѣ въ вжтрешността на разположението на полка.

II. Часть.

A. За подѣленията.

- прехрана; вода за пиене;
- снабдяване на подѣленията съ бойни припаси и различни материали;
- снабдителни мѣста;
- евакуация;
- действие на полковата санитарна служба;
- убежища за ранени и превързочни пунктове;
- изпращане на пленниците.

B. Обози и служби.

- снабдяване съ хранителни припаси; съ месо;
- снабдяване съ бойни припаси; подвозъ или създаване на снабдителни мѣста;

- снабдяване съ различни материали;
- подвозъ или попѣлване на снабдителни мѣста;
- евакуиране на хора, коне, пленници;
- подвозъ на различни материали (материална частъ за поправка изхабена материална частъ, взети отъ противника материали);
- мѣсто и движение на бойния обозъ и на полковия обозъ;
- различни указания (пощенска служба, циркулация управление и пр.).

Адресанти.

(изброяване командиритѣ на които трѣбва да се изпрати заповѣдта).

Бележка. Командиритѣ на подчиненитѣ подѣления ще намѣрятъ въ горнитѣ два дадени за примѣръ образци едно ржководство за съставяне на тѣхнитѣ заповѣди; тѣ трѣбва да приспособятъ съдържанието на различнитѣ параграфи къмъ условията и значението на своето подѣление; дружиннитѣ командири, специално, точно ще опредѣлятъ въ съответнитѣ параграфи използването на картечната рота, придружаващитѣ машини, дадени въ тѣхно разпореждане и бждещитѣ действия и движения на подѣленията, съставляващи огневата база.

Глава VII.

Пехотата на дивизията въ боя.

Членъ 1.

Дейностъ на командира на дивизионната пехота.

637. Заповѣдитѣ на дивизионния командиръ точно опредѣлятъ дейността презъ време на боя на всѣки пехотенъ полкъ.

Тѣзи заповѣди се изпращатъ до командира на дивизионната пехота, а при бързи случаи — направо до командиритѣ на полковетѣ. Указанията, които трѣбва да се дадатъ, ако е нужно, отъ командира на дивизионната пехота се отнасятъ само до точното опредѣление на подробноститѣ при изпълнението.

Тѣзи указания могатъ или да бждатъ поставени въ заповѣдта на командира на дивизията, ако командирътъ на дивизионната пехота е взелъ участие при съставянето на заповѣдта, или да се издаватъ отдѣлно като специални

указания, въ който случай трѣбва да бждатъ по възможностъ по-кратки.

638. Командирътъ на дивизионната пехота изпълнява всички задачи на командира на дивизията, които този последния счита за полезно да му възложи. Той действа, при всички случаи] като представител на командира на дивизията.

Въ качеството си на такъвъ, той може да бжде използванъ презъ походитѣ, приближаването, влизането въ съприкосновение или при почивка да командува охранителнитѣ елементи.

Презъ време на боя може да му се повѣри командването на частъ отъ силитѣ отъ всички родове войски на дивизията.

Членъ 2.

Боевъ редъ на пехотата.

639. Преди почване на боя въ заповѣдта на дивизионния командиръ се опредѣля: полковетѣ, които трѣбва да се поставятъ въ бойна частъ, броятъ на дружинитѣ, които всѣки полкъ трѣбва да постави въ бойна частъ и въ резервъ.

Броятъ на дружинитѣ, които трѣбва да се поставятъ въ бойна частъ, се опредѣля въ зависимостъ отъ голѣмината на дадения участъкъ на дивизията и отъ степенъта на усилията, които тя трѣбва да прояви.

Срѣдствата на единъ полкови щабъ за (сврѣзки, наблюдение и др.) могатъ да действуватъ при по-добри условия само когато участъка за действие е по-малкъ; отъ друга страна, за да се създадатъ условия за методично действие на тѣзи срѣдства, се изисква ценно време. Следствие на това, често има смисълъ да се разпредѣли, безъ да се губи време, участъка за действие на дивизията между повече полкове. Резервитѣ се състоятъ или отъ цельполкъ, или отъ дружини, които предварително се отдѣлятъ отъ различнитѣ полкове.

Назначаване въ бойна частъ на повече полкове съ огледъ за добрата организация на командването не подразбира преждевременното вкарване въ действие на тѣхнитѣ дружини; всѣки полкъ вкарва въ действие толкова сили, колкото съответствуватъ на голѣмината на неговия участъкъ и на действието, което трѣбва да развие.

ОТДѢЛЪ VIII.

Особени бойни случаи.

Глава I.

Бой съ бойни коли.

Членъ 1.

Общи сведения.

640. Изложенитѣ въ отдѣлъ V правила за водене нападательния бой на пехотата разглеждатъ участието на бойнитѣ коли само частично.

Разполагаемото количество бойни коли, естеството и състоянието на мѣстността, разновидността и условията на атаката не позволяватъ на командването да придава подѣления отъ бойни коли къмъ всички атакуващи единици; отъ друга страна придаването на бойни коли къмъ известни подѣления сжщественно не измѣнява начинитѣ за водене боя отъ тѣхъ.

641. Пехотнитѣ подѣления къмъ които сж придадени бойни коли се съобразяватъ съ следнитѣ правила:

— атаката да се води съ твърдата воля да се победи, безъ да се очаква отъ бойнитѣ коли пълното разрешаване на всички срещнати трудности;

— напредването да продължава съ помощта на своитѣ срѣдства, когато бойнитѣ коли забавятъ своя ходъ, спрять се или даже се върнатъ назадъ;

— да подкрепятъ и защищаватъ бойнитѣ коли;

642. Ако присъжтствието на бойнитѣ коли сжщественно не измѣня начинитѣ за водене боя на пехотата, то може да упражни влияние;

— за избора на участницитѣ за атака и на обектитѣ, споредъ това доколкото тѣ повече или по-малко благоприятствуватъ действията на бойнитѣ коли;

— върху подготвителнитѣ мѣрки, които трѣбва да се взематъ за атаката;

— за разпредѣлението на огневитѣ сръдства на пехотата и тѣхното използване.

Членъ 2.

Главни характерни свойства и дейности на бойнитѣ коли.

643. Бойнитѣ коли, благодарение на своята лекоподвижностъ въ различни мѣстности и на защитата отъ бронята, могатъ да се приближатъ съвсемъ близо до противниковитѣ съпротиви и да използватъ съ точностъ и скоростъ своето въоръжение на близки разстояния. Тѣ сж годни, следствие на това, твърде ефикасно да подкрепятъ пехотата, като съдействуватъ за унищожението или неутрализирането на активнитѣ съпротиви, които спъватъ нейното напредване и евентуално, като ѝ отварятъ пъть въ линиитѣ на отбраната. Тѣ трѣбва да действуватъ въ тѣсна свръзка съ пехотата.

644. Бойнитѣ коли вдигатъ силенъ шумъ и добре се виждатъ; тѣ привличатъ огъня на противника. Особено уязвими сж отъ огъня на артилерията; тѣ избѣгватъ да стоятъ неподвижни предъ погледитѣ на противника и поради това не могатъ да задържатъ (отбраняватъ) завладѣния участъкъ отъ мѣстността.

645. Подѣленията отъ бойни коли се поставятъ въ разпореждане на пехотнитѣ командири въ момента на нуждата. Презъ време на боя вкаранитѣ въ действие подѣления отъ бойни коли представляватъ неотдѣлна часть отъ бойното разположение на пехотното подѣление.

Тѣхнитѣ възможности за движение и изхабяване въ боя сж различни отъ тѣзи на пехотата и не позволяватъ да имъ се осигури ешелониране въ дълбочина подобно на това на пехотнитѣ подѣления.

645. Бойнитѣ коли сж допълнително сръдство за действие, което се поставя временно въ разпореждане на пехотата, чието действие тѣ значително засилватъ, но което не могатъ да замѣнятъ.

Членъ 3.

Характерни свойства на различнитѣ видове бойни коли.

647. Видоветѣ бойни коли, които се употрѣбаватъ въ войската, принадлежатъ къмъ три типа: леки сръдни и тежки бойни коли.

648. Леката бойна кола тежи около 7 тона. Нейната най-голѣма скоростъ на движението може да достигне 7

ккм. въ часъ. Въ боя тя изминава сръдно 2 ккм. въ часъ; когато се движи бавно, за да не вдига шумъ при напредването, скоростъта ѝ не привишава 800 метра въ часъ. При гъсенично движение обикновената скоростъ е около 3 ккм. 500 метра, включително съ почивкитѣ.

Количеството на носимия отъ нея бензинъ ѝ позволява да се движи 8 часа.

Въ удобна мѣстностъ и презъ сухо време леката бойна кола може да премине окопъ широкъ 1 м. 50 см., ровъ съ отвесни стени до 1 м. 70 см. и да се изкачи по наклонъ 45°.

Въ неравна мѣстностъ или презъ лошо време тѣзи възможности силно се намаляватъ.

Леката кола може да премине презъ бродове или потоци дълбоки по-малко отъ 0.70 м. Тя може да смачква теленитѣ мрежи, обикновенитѣ отбранителни постройки и да разрушава стени дебели по малко отъ 0.40 м.

Участъцитѣ на мѣстността, които сж силно разорани отъ продължителнитѣ огънове на голѣмокалибрна артилерия представляватъ за леката бойна кола препятствие, което тя не може да премине безъ специални приспособления; такива участъци, ако се защищаватъ отъ продължителнитѣ огънове на окопната артилерия, може да бждатъ почти непреодолими за нея.

Бронята на леката кола се съпротивлява на куршумитѣ на лекитѣ пехотни оржжия и на повечето гранатни парчета.

Леката кола е въоръжена съ една картечница или съ едно 37 м. м. орждие подъ купола.

Нѣкои бойни коли сж въоръжени съ едно 75 м. м. кжсо орждие.

Поради трудноститѣ на примѣрването и специалнитѣ условия на службата вжтре въ бойната кола, полезната далекобойностъ на оржжията е следната:

за 37 мм. орждие — 400 м. за стрелба въ определена цель.

за картечницитѣ — 400 м. " " "

за 75 мм. кжсо орждие 800 м. " " "

До 800 м. картечния огънь за неутрализиране може да даде ценни резултати срещу определени обекти.

Прислугата на леката бойна кола се състои отъ единъ офицеръ или подофицеръ — командиръ на бойната кола, който сжщевременно е и стрелець, и отъ единъ войникъ — механикъ—кондукторъ. Тѣ се намиратъ при трудни условия да чуватъ, а сжщо и да виждатъ, когато използватъ само наблюдателнитѣ прорѣзи на колата.

649. Сръдната бойна кола тежи около 32 тона.

Скоростъта на движението ѝ не надминава 5 ккм. въ часъ.

Нейната срѣдна скоростъ въ боя е както тая на леката бойна кола (2 клм.), но по-трудно се управлява отъ първата. Носи бензинъ, който ѝ позволява да се движи 6 часа. Въ мѣстностъ и презъ сухо време тя е способна:

— да изкачи наклонъ 45°;

— да премине 4 метра широки ровове съ отвесни стени.

— Бронята ѝ се съпротивлява на куршумитѣ на повечето отъ лекитѣ пехотни оржжия и на гранатнитѣ парчета. Въоръжена е съ две 75 м. м. кѣси орждия и 4 картечници.

Прислугата ѝ се състои: 1 офицеръ и 13 човѣка, които сж поставени въ трудни условия да чуватъ.

650. **Тежката бойна кола** тежи около 70 тона.

Най-голѣмата ѝ скоростъ може да достигне 10 клм. въ часъ. Срѣдна скоростъ въ боя — 5 клм. Снабдена е съ бензинъ, който ѝ позволява да се движи 12 часа.

Тя преминава сжщитѣ препятствия, както срѣдната бойна кола, но има значително по дебела броня.

Въоръжена е съ едно 75 мм. орждие и 4 картечници. Прислугата ѝ е 1 офицеръ и 11 войника.

Членъ 4.

Организация на подѣленията отъ бойната кола.

651. Лекитѣ бойни коли сж организирани въ самостоятелни полкове и самостоятелни дружини.

Срѣднитѣ бойни коли и тежкитѣ бойни коли сж организирани въ самостоятелни дружини.

652. *Полкътъ отъ леки бойни коли* се състои отъ една снабдителна рота и две дружини.

Дружината се състои отъ три бойни роти и отъ една специална рота.

Специалната рота включва единъ свързоченъ взводъ снабденъ съ три коли радиостанции.

Ротата отъ бойни коли се състои отъ единъ команденъ взводъ, едно снабдително отдѣление, 3 взвода, общо: 21 бойни коли.

Взводътъ се състои отъ 3 орждейни бойни коли и 2 картечни бойни коли. Обикновено той води боя и се развърща на фронтъ около 200 метра. **Взводътъ никога не трѣбва да се дѣли на части.**

653. Въ Алжиръ и Тунисъ и въ колониалнитѣ операционни театри взводътъ се състои отъ 3 бойни коли (2 орждейни коли и 1 картечна кола). Евентуално, взводове съ такъвъ съставъ могатъ да бждатъ употребени и на европейскитѣ театри.

654. По правило самостоятелната дружина отъ леки коли се състои отъ 3 роти съ по 3 взвода отъ по 3 бойни коли, като всѣка рота е снабдена съ снабдителни органи и органи за поправка на повредитѣ.

655. Дружинитѣ съ срѣднитѣ бойни коли и тия съ тежки бойни коли се състоятъ (освенъ органитѣ си за снабдяване и за поправка на повредитѣ) отъ по 3 роти съ по 3 бойни взвода. Взводоветѣ съ срѣдни коли иматъ по 3 бойни коли, а тия съ тежкитѣ — по една бойна кола.

Членъ 5.

Условия за употреба на бойнитѣ коли.

656. Употрѣбата на бойни коли, въ връзка съ действията на пехотата, изисква предварително обмислено задружно взаимодействие.

Последното се осигурява чрезъ:

— подчиняване на подѣлението отъ бойни коли на командира на пехотното подѣление (дружина, полкъ), въ участъка на което то ще действува*);

— материално и морално съгласие, установени преди атаката, между командиритѣ на пехотнитѣ подѣления и назначенитѣ да имъ съдействуватъ командири на бойни коли:

— чрезъ постоянната грижа отъ страна на пехотата да покровителствува действието на бойнитѣ коли и най-бърже да използва успѣха имъ, безъ да чака отъ тѣхъ пълното премахване на всички срещнати трудности; отъ страна на бойнитѣ коли, — да се стремятъ да узнаятъ нуждитѣ на пехотата и да ги удовлетворяватъ.

Поставяне въ действие.

657. Подѣленията отъ бойни коли се поставятъ въ разпореждане на командира на пехотното подѣление, който ще използва въ необходимия за влизането имъ въ действие срокъ (време).

Малкитѣ подѣления отъ бойни коли, опредѣлени за подкрепа на предната охрана, по правило, се носятъ на камиони и следватъ предната охрана, като се движатъ на голѣми скокове.

Подѣленията отъ бойни коли, които ще взематъ участие въ по-последнитѣ бойни действия, се движатъ по-назадъ или върху гжсеници, или върху камиони, като, изобщо, се комбиниратъ тѣзи два начина на движение.

Въ всички ешелони командиритѣ на бойни коли, придружени отъ своитѣ разузнавателни отдѣления, се движатъ напредъ отъ подѣленията си.

* По ради условията за употребата имъ, тежкитѣ бойни коли получаватъ задачи направо отъ к-ра на дивизията. Тѣ влизатъ въ свръзка съ частитѣ отъ бойната линия въ участъцитѣ на които ще действуватъ.

Въ позиционната война подѣленията отъ бойни коли, които се намиратъ на *очаквателни позиции*, отиватъ презъ нощъта, която предшествува атаката, на *изходнитѣ линии*, близо до пехотнитѣ подѣления, които трѣбва да подкрепятъ, като заставатъ срещу тѣхнитѣ обекти.

Взиматъ се всички предпазителни мѣрки за да не би противникътъ да открие приближаването на бойнитѣ коли. Тѣхното преждевременно явяване е въ състояние да издаде предстоящото започване на атаката и значително да намали вѣроятността на изненадата.

Ако намѣсата на бойнитѣ коли не се предвижда въ самото начало на боя, поради условията на мѣстността, или вследствие намѣренията на командуването, тѣ се движатъ по-назадъ, като използватъ естественитѣ прикрития така, че да бждатъ въ състояние да влѣзатъ въ действие въ желания моментъ.

Въ никой случай не трѣбва да се налага на бойнитѣ коли едно определено мѣсто въ общото разположение и тѣхното движение не трѣбва да бжде свързано съ това на пехотното подѣление.

Назначаватъ се, ако е нужно, работнически команди за да улеснятъ преминаването на бойнитѣ коли презъ участъци, въ които движението имъ безъ чужда помощ е невъзможно.

Дозиране.

658. Дозирането се състои въ определяне количеството на бойнитѣ коли, необходимо за дадено действие. Броятъ на подѣленията отъ бойни коли, които трѣбва да се придадатъ къмъ единъ пехотенъ полкъ, зависи отъ неговата задача, отъ мѣстността въ определяния му за атака участъкъ, отъ значението на съпротивитѣ, които трѣбва да се преодолеятъ и въ случай на действия, които се извършватъ по строго определенъ планъ, отъ преписаната скоростъ на напредването презъ атаката; за тази скоростъ се взема предвидъ покровителството отъ съответно количество вкарани въ действие бойни коли.

Когато едно действие обхваща нѣколко фази, дозирането трѣбва да се изучи специално за всѣка отъ тѣхъ. То се основава върху следнитѣ съображения:

— атаката на една пехотна рота по правило, се подкрепя отъ единъ взводъ бойни коли;

— атаката на една дружина, чиято задача обхваща едно дълбоко и едновременно напредване по цѣлия й фронтъ, трѣбва, ако е възможно, да бжде подкрепена отъ една рота отъ бойни коли;

Въ другитѣ случаи и специално когато дружината съдействува при действията за влизане въ съприкосновение или за използване на успѣха, единъ взводъ бойни коли може да бжде достатъченъ за нейната подкрепа.

Разпредѣление.

659. Когато командуването определѣли количеството на необходимитѣ за различнитѣ фази на едно действие бойни коли, командирътъ на пехотния полкъ, комуто се придаватъ бойни коли, разпредѣля между своитѣ дружини определѣнитѣ за първата фаза бойни коли, като запазва подъ своитѣ прѣки заповѣди подѣленията отъ тѣхъ на които при започване на атаката не е възложилъ задачи.*)

Така направеното разпредѣление на бойнитѣ коли има за целъ:

— да се изпълни съ разполагаемитѣ сръдства предвиденото дозиране;

— да не се нарушава организационното единство на подѣленията отъ бойни коли;

— да даде възможностъ за измѣнения въ дозирането презъ време на последователнитѣ фази, като по възможностъ се правятъ най-малки измѣнения въ първоначалното разпредѣление.

Въ случай когато количеството на бойнитѣ коли е недостатъчно за да се извърши дозирането, разпредѣлението на бойнитѣ коли се извършва споредъ предвидения маневъръ и единствено зависи отъ важността на задачата на дружината,

Тѣзи съображения, изобщо, налагатъ ешелонирано въ дълбочина разположение на подѣленията отъ бойни коли.

Тѣзи, които не сж вкарани въ действие се поставятъ по-назадъ, като се държи смѣтка за задачата, която ще имъ се възложи по-после.

Тѣ се предназначаватъ:

— да продължатъ действието, чрезъ смѣняване на подѣленията отъ бойни коли, които вече не сж въ състояние да дадатъ необходимитѣ усилия;

— да се придадатъ на пехотнитѣ подѣления на които предстои да се вкаратъ въ действие.

660. Въ никой случай при една атака ешелонирането на подѣленията бойни коли или желанието да се образуватъ резерви не трѣбва да лишава отъ достатъчно бойни

*) Подѣленията бойни коли, които не сж вкарани въ боя, се командуватъ отъ своитѣ командири, които получаватъ заповѣди отъ командиритѣ на пех. подѣления, въ разпорежданieto на които се намиратъ.

коли първоначално поставенитѣ въ боя на частъта пехотни подѣления.

Задачи.

661. Нормалната задача на бойнитѣ коли е да придружават пехотата.

662. По правило командирѣтъ на пехотата, който вкара въ действие едно подѣление бойни коли, му опредѣля обектъ, който е или общия на неговата частъ или е обектъ на едно отъ неговитѣ пехотни подѣления.

Задачата на бойнитѣ коли е да унищожаватъ или да неутрализирватъ противниковитѣ съпротиви, които се противопоставятъ на пехотното подѣление въ неговия участъкъ за действие, включително до завладяване на обекта.

Този обектъ трѣбва да бѣде видимъ отъ подѣленията бойни коли и достатъчно близъкъ, за да бждатъ последнитѣ подкрепяни отъ огневата база (№ 150) съ ефикасенъ огънь презъ цѣлото траене на действието.

Удобно е обекта да бѣде избранъ, по възможность, на било (хребетъ), защото бойнитѣ коли отначало лесно намиратъ, следъ преодоляване на изнесенитѣ съпротиви, скрити мѣста за събиране въ близкитѣ му склонове и следъ това изходни мѣста за нови атака. Бждещето преминаване на билото става подъ защитата на ново създадена огнева база (№ 150 и 248),

663. Презъ време на своето напредване пехотнитѣ подѣления понѣкога попадатъ подъ огъня на необстреляни отъ артилерията противникови оржжия и вѣнъ отъ предѣла на далекобойността на оржжията на придружаващитѣ ги бойни коли, когато пѣкъ тѣзи последнитѣ оставатъ подъ огневата защита на своята пехота.

При този случай подѣления бойни коли могатъ да получатъ заповѣдъ да настѣпятъ за да неутрализиратъ тѣзи оржжия докато пехотата изпълни задачата си, а тѣхната задача на придружаващи бойни коли се поема отъ взводове на втория ешелонъ, които излизатъ напредъ и се предаватъ на пехотата; тия взводове осигуряватъ защитата и на изнесенитѣ напредъ бойни коли, когато пехотата временно не е въ състояние да имъ я осигури.

Едно такова използване на бойнитѣ коли винаги се съобразява съ указанията изложени въ чл. VI.

Съставяне заповѣдитѣ за атака.

664. Щомъ подѣление бойни коли се постави въ разпореждане на к-ра на едно пехотно подѣление (полкъ, дружина), последния опредѣля задачата му.

Командирѣтъ на подѣлението бойни коли веднага пристѣпва къмъ необходимото разузнаване и представя мнения за разпредѣлението на неговитѣ подѣления, тѣхното вкарване въ действие и всички необходими мѣрки за да се осигури пълната проява на силата на бойнитѣ коли.

Той опредѣля пунктотѣ на мѣстността въ които биха могли да се настанятъ противниковитѣ противоброневни оржжия, чиято неутрализация трѣбва да бѣде предвидена въ огневия планъ на пехотата.

Той може да бѣде принуденъ да иска за преминаването на трудностѣлни участъци отъ мѣстността необходимитѣ работници, за да извършатъ нужнитѣ поправки, както и своевременото пренасяне при мѣстото на работата на необходимитѣ инструменти и материали.

665. Следъ като командирѣтъ на пехотното подѣление вземе своето решение, съставя заповѣдта за атака въ която подробно урежда съ командира на подѣлението бойни коли общитѣ маневри, които трѣбва да се извършатъ презъ време на атаката за овладяване на последователнитѣ обекти.

Въ случай на действия срещу противникъ заелъ укрепена позиция, предвижданията за развитие на действието сж толкова по подробни, колкото се предполага, че противниковитѣ позиции сж по-силно укрепени и съ колкото по-пълни данни се разполага за тѣхъ.

Задачата на бойнитѣ коли трѣбва напълно да съответствува на тази на пехотата; заповѣдта за атаката на командира на пехотното подѣление се изпраща на командира на бойнитѣ коли сжщо така, както и на командиритѣ влизащи въ състава на подѣлението.

666. Заповѣдта за атаката на полка съдържа разпредѣлението на подѣленията бойни коли съгласно даденитѣ указания въ № 659.

За подѣленията, които се придаватъ къмъ дружинитѣ, заповѣдта посочва мѣстата и часоветѣ, въ които тѣ ще бждатъ въ тѣхно разпореждане. За другитѣ подѣления бойни коли тя дава указания на тѣхния командиръ съ огледъ на предстоящото имъ действие.

667. Дружинниятъ командиръ посочва въ своята заповѣдъ за атака:

- частитѣ отъ обекта на дружината, които трѣбва да се достигнатъ отъ взводоветѣ бойни коли;
- известнитѣ или предполагаеми съпротиви (№ 556), срещу които трѣбва да бждатъ изпратени тѣзи взводове;
- пехотнитѣ подѣления назначени да действуватъ съвмѣстно съ бойнитѣ коли;
- условията на тѣхното излизане (часъ на излизане), пунктъ въ който тѣ ще преминатъ изходна линия, матери-

ални приспособления, които трябва да се направят за тази цел ако е нужно);

— огневата подкрепа, която пехотата ще даде на бойните коли; неутрализирането на пунктовете от местността където се предполага, че могат да се крият оржията за борба срещу бойните коли; разпредяление на тази задача между различните подяления на огневата база и на огневия ешелонъ;

— помощъ, която трябва да се даде отъ пехотата на бойните коли презъ време на боя за преминаване на труднодостъпните участъци на местността;

— сборенъ пунктъ на бойните коли следъ завладяване на първия обектъ;

— евентуално, взводовете бойни коли, които се назначаватъ въ резервъ, като посочва на командиритъ имъ въроятните задачи, които ще имъ бждатъ дадени, тѣхните мѣста въ момента на започване атаката, участъка на действието имъ, последователните обекти за достигане презъ време на боя и свързките, които тѣхните командири трябва да поддържатъ.

Дружинниятъ командиръ бди за *установяване пълно съгласие* между взводните командири на бойни коли и командиритъ на пехотните роты, на които предстои съвмѣстно действие и за изпълнение на всички предписани въ заповѣдта му подробности при изучаването и предвижданията на мѣрките за изпълнение.

Той провѣрява, освенъ това, дали сж установени необходимите свързки между бойните коли и пехотата.

Членъ VI.

Взаимодействие на пехотата и бойните коли.

668. Командирътъ на едно подяление бойни коли, по правило, се намира презъ време на боя близо до командира на пехотното подяление (полкъ, дружина), въ чието разпореждане е даденъ, освенъ когато действията на неговото подяление и необходимостта да се осигури проявата на пълната му мощъ не го заставятъ да бжде при подялението си. Когато той се отдалечи отъ командира на пехотното подяление, оставя при него единъ отъ организитъ си за свързка.

Мѣсто на бойните коли при започването на боя.

669. Моментътъ когато бойните коли излизатъ предъ пехотата се определя, споредъ обстоятелствата, въ заповѣдта на командира на голѣмата единица, който заповѣдва

атаката, или отъ командиритъ на пехотните подяления, които разполагатъ съ бойните коли.

Този моментъ се определя въ зависимостъ отъ следните две условия:

— да се поставятъ бойните коли въ състояние на време да изпълнятъ задачите си;

— да не се привлече вниманието на противника отъ характерния шумъ на бойните коли и поради това да се разкрие предстоящото започване на атаката.

670. За да заематъ своето мѣсто предъ пехотата бойните коли тръгватъ отъ *изходното си мѣсто* намиращо се по възможностъ по близо до изходната линия на пехотата. Когато такова мѣсто не може да се намѣри въ непосредствена близостъ на изходната линия, бойните коли се държатъ въ последните си прикрити; когато е възможно атаката да се започне преди изгрѣвъ слънце, бойните коли могатъ да се поставятъ презъ нощта дори въ самата изходна линия на пехотата, при условия да се маскиратъ и да се дефилиратъ отъ погледитъ на подпомогнатото съ изкуствено освѣтяване на местността нощно наблюдение на противника.

Бойните коли тръгватъ отъ своитъ изходни мѣста съ расчетъ да задминатъ пехотата въ определенъ моментъ, указанъ въ заповѣдта за атаката.

Последниятъ скокъ на бойните коли денемъ може да бжде покровителствуванъ отъ огъня на огневата база и на артилерията, или да се маскира чрезъ изкуствено задимяване; шумътъ, който издаватъ, може да се прикрие денемъ както и нощемъ отъ шума на низколетящи аероплани надъ района на действието имъ или, ако това е невъзможно, отъ огъня на артилерията.

671. Командуванетоъ трябва, въ зависимостъ отъ обстоятелствата, да организира започването на своята атака така, че бойните коли да бждатъ или предъ пехотата въ момента на тръгването (случай, когато атаката трябва да преодолѣе изнесени напредъ съпротиви), или задъ нея, когато се разчита, че огневиятъ ешелонъ ще може да премине съ изненада зоната на противниковитъ преградни огньове (случай, когато противникътъ е бдителенъ и може да насочи артилерийски огънь срещу бойните коли).

Развитие на боя.

672. Щомъ като задминатъ пехотата, бойните коли се движатъ къмъ общия обектъ, като съдействуватъ да се унищожатъ или неутрализиратъ противниковитъ съпротиви, които забавятъ напредването на пехотата. Поради ограниченитъ възможности за наблюдение отъ бойните коли най-

изнесенитѣ напредѣ пехотни подѣления трѣбва да посочват на прислугата имъ поне приблизително, като се почне още преди трѣгването имъ, видимитѣ пунктове и съпротивитѣ.

Пехотата, като съгласува собственитѣ си огньове съ тѣзи на бойнитѣ коли, продължава да напредва, като се старае да покровителствува бойнитѣ коли срещу противниковитѣ противоброневни оржжия.

За тази целъ тя трѣбва внимателно да наблюдава напредването на бойнитѣ коли и да съсрѣдоточава върху всѣко такава оржжие огньотъ на автоматичнитѣ си оржжия и придружаващи машини.

Огневиятъ ешелонъ на пехотата се движи къмъ обекта като използва неутрализацията на противниковитѣ съпротиви. Неговитѣ първи елементи се стараятъ да следватъ бойнитѣ коли толкова отъ близо, колкото позволява огньа на противника, за да бждатъ въ състояние веднага да завладѣятъ съпротивитѣ, които сж неутрализирани.

Пехотата трѣбва да бжде готова да долови и да използва свободата на действие, която често за твърде кратко време ѝ спечелватъ бойнитѣ коли. Нейната собствена безопасностъ зависи както отъ бързината съ която тя се движи за да земе достигнатитѣ отъ бойнитѣ коли участъци на мѣстността, така и отъ материалния и мораленъ ефектъ на тѣзи машини върху противника.

Постоянно внимание, бързо вземане на решение отъ пехотнитѣ командири, специално взводнитѣ командири, бързина при извършване на движенията — сж сжществени условия за успѣха на пехотата, която действа заедно съ бойни коли.

Пехотата трѣбва да отиде навсѣкжде дето отиватъ бойнитѣ коли. За нея е въпросъ на честъ никога да не остави кола въ ржцетѣ на противника. Ако една бойна кола бжде нападната, тя стреля върху нападателятъ съ своитѣ автоматични оржжия.

673. Когато огньа на противника застави пехотата да се спре, тя засилва своето огнево действие и използва всички благоприятни случаи за да започне отново напредването. Бойнитѣ коли продължаватъ да напредватъ къмъ обекта, за да го неутрализиратъ най-бързо.

Ако пъкъ бойнитѣ коли бждатъ спрѣни или движението имъ забавено вследствие затруднения отъ огньа на противника, отъ мѣстността или отъ действието на самитѣ коли, пехотнитѣ подѣления продължаватъ боя съ собственитѣ си сръдства.

674. Когато бойнитѣ коли достигнатъ обекта, тамъ поддържатъ неутрализирането до пристигането на пехотата; тѣ търсятъ временно прикритие, което, като ги скрива отъ пог-

ледитѣ на противника, дава имъ възможностъ, евентуално, и да започнатъ отново напредването.

Ако предвиденото спиране на достигнатия обектъ е по продължително, бойнитѣ коли се оттеглятъ върху предварително опредѣлено отъ командира на пехотната дружина *сборно мѣсто*.

675. Презъ време на действието противниковиятъ огнь може да продължи невъзможността за действие на пехотата, въпрѣки неутрализацията на обекта отъ бойнитѣ коли.

Спирането на пехотата тогава, изобщо, се дължи на действието на противниковитѣ автоматични оржжия, които, следъ като сж били задминати отъ бойнитѣ коли, веднага сж започнали да действуватъ, или пъкъ на тия оржжия които се намиратъ отатѣкъ обекта или по фланговетѣ.

676. Когато бойнитѣ коли забележатъ, че пехотата не ги следва, тѣ се връщатъ назадъ и се стараятъ да откриятъ и да унищожатъ съпротивитѣ, които пехотата не е могла да преодолѣе. Ако това тѣхно действие не даде резултатъ, който да позволи на пехотата отново да трѣгне, тѣ се връщатъ къмъ последната и заематъ съответно положение, очаквайки да получатъ нови заповѣди за да възобновятъ атаката*).

677. Когато командирѣтъ на пехотната дружина разбере, че спирането на неговитѣ подѣления е причинено отъ противникови огневи сръдства, разположени извънъ района на ефикасното действие на придружаващитѣ го бойни коли, той може да реши да използва тѣзи последнитѣ, както е казано въ № 663, при условие, че може да възложи изпълняваната отъ тѣхъ задача на подчинени нему подѣления бойни коли, разположени въ втори ешелонъ.

Но той прибѣгва къмъ това сръдство само:

— ако мѣстата на противниковитѣ огневи сръдства, които трѣбва да се неутрализиратъ, сж достатъчно точно установени, за да бждатъ ефикасно обстрелвани отъ бойнитѣ коли;

— ако тѣзи мѣста не се намиратъ въ участъка за действие на съседнитѣ подѣления;

*) Презъ време на боя единственитѣ ефикасни начини за свързка между пехотата и бойнитѣ коли сж очната свързка и писменитѣ съобщения. Последниятъ начинъ изисква взводнитѣ командири, отдѣлнитѣ командири и войницитѣ за свързка да бждатъ обучени да се съобщаватъ съ взводния командиръ на бойнитѣ коли. За тази целъ тѣ трѣбва да знаятъ:

— да разпознаватъ бойната кола въ която е взв. командирѣ;

— да се приближаватъ до нея отзадъ (като избѣгватъ на внезапнитѣ премѣствания на бойната кола при завоитѣ);

— да обръщатъ вниманието на взводния командирѣ (като удрятъ съ металически предметъ задната врата на куполата).

— ако бойнитѣ коли за да изпълнят новата задача не трѣбва да излѣзатъ отъ участъка, въ който защитата имъ отъ противниковитѣ противоброневни оржжия се осигурява отъ огньоветѣ на придружаващитѣ пехотата дружина бойни коли*).

Бойнитѣ коли, които сж предназначени да неутрализируютъ отдалеченитѣ противникови огневи сръдства, се насочватъ къмъ тѣхъ и използватъ цѣлата далекобойностъ на своитѣ оржжия за тази цель.

Когато пехотата ги настигне, тѣ отново започватъ изпълнението на своята задача за придружаване, а бойнитѣ коли, които сж дошли временно да ги замѣстятъ, отново минаватъ въ втори ешелонъ.

678. Въ случай на възобновяване на движението къмъ новъ обектъ опредѣленитѣ подѣления бойни коли и тия отъ пехотата получаватъ нови задачи и установяватъ, следъ като се организиратъ, необходимитѣ свръзки.

679. Когато пехотата завладѣе своя последенъ обектъ и създаде огневия си планъ, дружинниятъ командиръ освобождава бойнитѣ коли, ако не сж дадени въ негово разпореждане за изпълнение на бждещи атаки.

Изпълнителнитѣ задачи си взводове бойни коли отиватъ въ сборни мѣста за прегрупиране, опредѣлени отъ соответнитѣ командири на бойни коли и минаватъ въ тѣхно подчинение.

Членъ 7.

Особени случаи за употреба на бойнитѣ коли.

680. Атаката на една силно укрепена пазия може да бжде успѣшна ако се подготви съ силни огнове на тежка артилерия и се извърши съ помощта на сръдни или тежки бойни коли.

Лекитѣ бойни коли може да се употребятъ само въ ограничени размѣри и то като се взематъ специални предпазителни мѣрки, поради трудноститѣ, които тѣ срещатъ при проникването въ противниковото разположение.

Лекитѣ коли винаги могатъ да разширятъ пробивитѣ направени въ второстепеннитѣ участъци на отбраната и да овладѣятъ и предадатъ на пехотата най-преднитѣ окопи. При по-нататъшното развитие на боя тѣхното проникване трѣбва да бжде осигурено чрезъ грижливо предвидени и извършени спомагателни работи отъ работнически команди, придадени къмъ всѣки взводъ бойни коли.

*) Ако тѣзи условия не сж изпълнени, трѣбва да се поиска намѣсата на артилерията.

Въ този случай трѣбва да се има предвидъ, че скоростта на движението на лекитѣ бойни коли значително се намалява и, че тази намалена скоростъ презъ по-голѣмата частъ отъ времето е несъвмѣстима съ скоростта, която се изисква отъ атаката.

Въ вътрешността на противниковата позиция бойнитѣ коли могатъ да взематъ участие за овладяване на известни съпротивителни центрове или за последователно отнемане на части отъ окопи, ако атаката е спрѣна. Сжщо така тѣ могатъ чрезъ настѣпление покрай ходоветѣ за съобщение да улесняватъ напредването на пехотнитѣ подѣления, които сж принудени да водятъ бой стѣпка по стѣпка за овладѣване на тѣзи ходове; тѣ могатъ, действувайки по сжщия начинъ, да взематъ участие при очистване на окопитѣ.

681. Съдействието на бойнитѣ коли е особено полезно въ боеветѣ въ гори и въ селища, дето артилерийската огнева подкрепа, изобщо, трудно се осществява.

682. При атаката на гори бойнитѣ коли могатъ отначало да помогнатъ на пехотата да навлѣзе въ крайнитѣ.

Въ вътрешността на горитѣ тѣ могатъ да напредватъ само ако дърветата сж на рѣдко или има пѣтища и то при условие, че управлението имъ както отъ тѣхното командване, така и отъ пехотата, която тѣ подкрепятъ, е усигурено.

Тѣ се движатъ близо задъ бойната частъ на пехотата и се ангажиратъ срещу близки обекти. Щомъ като обектитѣ се овладѣятъ и заематъ отъ пехотата, бойнитѣ коли се задминаватъ отъ последната и отново заематъ първоначалното си мѣсто въ разположението.

Бойнитѣ коли може да се използватъ и въ празнитѣ пространства въ вътрешността на горитѣ; действията имъ въ такъвъ случай се подчиняватъ на общитѣ установени правила. На тѣхъ сжщо така може да се възложи да неутрализируютъ опасна за фланга на една атака крайна на гора, като се движатъ по дължината ѝ.

683. При атака на заселища бойнитѣ коли действуватъ при сжщитѣ условия, както при атака на гори; отначало тѣ помагатъ на пехотата да заеме крайнината, после улесняватъ напредването ѝ въ вътрешността, като съдействуватъ за овладѣване на мѣстнитѣ съпротиви; сжщо така тѣ подкрепятъ движението за приближаване до противника.

684. Презъ време на действията въ гори и заселища бойнитѣ коли сж изложени на унищожение отъ огъня на оржжията за близка отбрана и фугаситѣ; тѣ винаги трѣбва да бждатъ придружавани отблизо отъ пехотни части за да ги покровителствуватъ срещу изненадитѣ и да откриватъ разположението на фугаситѣ. Ако се откриятъ фугаси, пехотата незабавно известява прислугата на бойнитѣ коли и

на пионернитѣ подѣления, които сж натоварени да ги унищожаватъ.

Членъ 8.

Бойни упражнения съ бойни коли и методъ за практически обучение.

685. Обучението на пехотата за съвмѣстни действия съ бойнитѣ коли въ боя има за цель:

- да свикнатъ кадритѣ да даватъ на бойнитѣ коли разумни и точни заповѣди;
- да свикнатъ войскитѣ тѣсно да съгласуватъ своитѣ действия съ тия на бойнитѣ коли.

За да се достигне този двоенъ резултатъ, трѣбва:

- офицеритѣ и войскитѣ да добиятъ достатъчно практически познания за бойнитѣ коли и за тѣхнитѣ възможности и да могатъ правилно да преценяватъ тѣхнитѣ действия въ боя;

— кадритѣ да бждатъ упражнени да разрешаватъ различнитѣ задачи съ съдействието на бойнитѣ коли.

— подѣленията да бждатъ добре запознати съ механизма на съвмѣстното съ бойнитѣ коли действие.

Обучението на пехотата по съвмѣстни бойни действия съ бойнитѣ коли обема:

- показни учения;
- съвмѣстни бойни упражнения;
- упражнения съ кадритѣ, маневри въ гарнизонитѣ или въ лагеритѣ.

686. Показнитѣ учения се извършватъ отъ единъ взводъ бойни коли предъ, по възможность, по-малко пехотно подѣление.

Тѣ обхващатъ:

- разглеждане на бойната кола;
- упражнения за преминаване на препятствия;
- показване на сигналитѣ, строеветѣ и движенията на взвода бойни коли при приближаване и въ боя;
- едно упражнение за съсредоточаване огъня на бойнитѣ коли върху опредѣленъ обектъ.

По възможность по-голямъ брой пехотни подсфицери и войници трѣбва да влѣзатъ въ бойната кола.

687. За съвмѣстнитѣ бойни упражнения се съставлява твърде проста задача. Чрезъ предварително дадени указания, чрезъ развитие на действието при различни случаи и разбора, който прави накрая ржководителтъ на упражнението, трѣбва ясно да изпъкне необходимостта за пехотата:

- точно да съобщава на бойнитѣ коли своитѣ нужди.

- да съдействува съ своитѣ огньове за защитата имъ;
- евентуално да улеснява напредването имъ, като отстранява препятствията по мѣстността.

688. Упражненията съ кадритѣ и маневритѣ въ гарнизона или въ лагеритѣ се извършватъ при различни тактически предположения. Що се отнася до бойнитѣ коли, ржководителтъ на упражнението или на маневъра изтъква:

— съответнитѣ длѣжности на кадритѣ отъ пехотата и на бойнитѣ коли по съставяне на заповѣди и тѣхното изпълнение;

— значението на свръзката;

Тѣзи упражнения сжщо могатъ да бждатъ използвани за да се запознаятъ кадритѣ на пехотата съ специалната дейность на подѣлението бойни коли и да имъ се покажатъ мжчнотиитѣ и възможноститѣ при действията на последнитѣ.

689. При упражненията и маневритѣ, които обхващатъ употрѣбата на бойнитѣ коли, противникътъ винаги се представя или поне изобразява.

Тѣй като откриването огневитѣ машини на противника престава главно трудностъ за бойнитѣ коли, то изобразяването на тѣзи машини винаги трѣбва да бжде изпълнено при условия на видимостъ по възможность по близки до действителността.

Пехотата и бойнитѣ коли едновременно подпадатъ подъ едни и сжщи посрѣдници. Всѣка бойна кола, която влѣзе въ участъка за действие на едно пехотно подѣление, минава подъ контролата на посрѣдника, назначенъ за това подѣление. За да установятъ грѣшкитѣ, които се извършватъ, посрѣдникитѣ се съобразяватъ съ указанията дадени въ правилника за изобразяване на огньоветѣ.

690. Съвмѣстнитѣ бойни упражнения и маневритѣ съ бойни коли се извършватъ само съ достатъчно обучена пехота.

Въ гарнизонитѣ, въ които квартируватъ подѣления отъ пехотата и отъ бойнитѣ коли, се извършватъ, по възможность, по често упражнения (687 и 688). Взводове бойни коли, натоварени върху камиони може да се изпрацатъ въ пехотни гарнизони, които нѣматъ бойни коли (I часть, № 83).

По правило офицери отъ подѣленията бойни коли се изпрацатъ да участвуватъ въ упражненията съ кадритѣ (№ 688).

Упражненията съ изобразени бойни коли (платна, коли и пр.) благоприятствуватъ поддържането и усъвършенствването на обучението на едно пехотно подѣление, което вече е присжтствувало на показни учения и е участвувало въ съвмѣстни упражнения съ истински бойни коли; но тѣ не ще принесатъ никаква полза за подготовката по това

обучение на едно подделение, което никога не е виждало бойни коли.

Участието на офицери от бойните коли в известни упражнения на пехотните подделения по укрепването е полезно. Пехотинците и пионерите извършват по указания на тези офицери необходимите землени работи, за да могат да минат бойните коли.

Глава II.

Отбрана против бойни коли и аероплани.

Членъ 1.

Отбрана против бойни коли.

691. За да се бори против бойните коли, пехотата разполага:

— съ 37 мм. орждии, чиито снаряди, изстреляни от близко разстояние, могат да причинят повреди въ двигателните машини на бойните коли;

— съ автоматични оржжия, чиито уточнени и управлявани от органите за наблюдение и за примърване огънове имат за целъ да повредят бойните коли и да ослѣпят прислугата имъ;

— евентуално съ бомби О. Е. и V. В., когато е възможно да се дадат попадения въ гжсениците.

692. Командуването взема следните мърки против действието на противниковите бойни коли:

— назначава въ разположението на отбраната орждия отъ придружаваща артилерия, които да стрелятъ съ право мърене върху бойните коли;

— използва естествените препятствия, които могат да забавятъ или да спратъ движението на бойните коли: по значителни водни прегради, гжсти горички съ дебели дървета, стръмни долини, склонове съ полегатостъ по голѣма отъ 45°;

— създава изкуствени препятствия (прегради, бетонни блокове съ колове отъ релси, маскирани голѣми трапове и пр.);

— най-после създава минни фугасни полета, ако условията позволяватъ това.

693. Понеже бойните коли не сж въ състояние сами да създадатъ траенъ успѣхъ, то първата целъ, която пехотата на отбраната трѣбва да си зададе, е да раздѣли атакуващата пехота отъ придружаващия я бойни коли. За тази целъ, огънътъ на всички оржжия отначало се насочва къмъ противниковата пехота за да я принудятъ да се окопае.

Щомъ като се постигне този резултатъ, бойните коли се обстрелватъ отъ всички огъневи срѣдства на отбраняващата се пехота. Огъновете отново се насочватъ къмъ атакуващата пехота, ако тя се опита да започне пакъ настѣпленieto.

Членъ 2.

Противовъздушна отбрана.

694. При всички обстоятелства на бойното поле пехотата трѣбва да осигури своята отбрана противъ низко и много низко, летящи аероплани чрезъ помощта на своите картечници и автоматични пушки.

Борбата противъ аероплани по принципъ се организира по дружинно; заповѣдите на дружинния командиръ за движение, спиране и презъ течение на боя на дружината винаги трѣбва да съдържа необходимите указания за да се изпълни тази отбрана.

Защитата на бойните и продоволствени полкови обози се урежда отъ полковия командиръ.

Употрѣба на картечницата.

695. Картечницата се използва срещу аероплани, които летятъ низко (35).

696. Всички взводове на картечната рота трѣбва да могатъ да взематъ участие въ противовъдушната отбрана, но въ всѣка рота единъ взводъ по-специално обученъ за извършване на противоаеропланенъ огънъ се натоварва съ тази задача. Другите взводове, когато не сж употребени срещу земни обекти, могатъ временно да допълнятъ действието на първия.

697. Правилата за употребата на картечници срещу аероплани при различните обстоятелства на войната, както и техническите указания за произвеждане на стрелбата сж посочени въ *Правилника за картечния войникъ по стрелбата противъ аероплани*.

Употрѣба на автоматичната пушка.

698. Автоматичната пушка се използва срещу аероплани, които летятъ твърде низко (№ 30).

При липса на картечници тя може да се употреби за отбраната на бойните и продоволствени полкови обози.

Глава III.

Усилено разузнаване. Патрулни нападения.

Членъ 1.

Усилени разузнавания.

699. Когато се влѣзе въ съприкосновение съ противника, преди още да е започналъ боя, може да е нужно да се разузнаятъ силитѣ и разположението на противника въ опредѣленъ и ограниченъ участъкъ. Командуването възлага тази задача на специално съставени подѣления, като опредѣля целта и дълбочината на действието. Пехотнитѣ подѣления, които участвуватъ въ тѣзи разузнавания, се съобразяватъ съ правилата и указанията дадени за нападателния бой.

При отбранителния бой и особено при позиционната война тѣзи разузнавания, изобщо, сж по-чести и обикновено се извършватъ подѣ формата на патрулни нападения.

Членъ 2.

Патрулни нападения.

700. Целта на патрулнитѣ нападения е да се отнеме и задържи отъ противниковата позиция частъ, притежаването на която е полезно за насъ (*патрулни нападения за заемане*) или пъкъ да се заловятъ пленници или се извършатъ разрушения (*патрулни нападения съ връщане*).

701. Успѣхътъ на едно патрулно нападение се гарантира чрезъ грижлива и тайна подготовка и бързина на изпълнението.

Неговата подготовка обема:

— изучаване на въздушнитѣ снимки, като се допълнятъ съ даннитѣ отъ земното наблюдение; използване събранитѣ сведения отъ патрули, изпратени да разузнаятъ колкото е възможно по-близо до обекта, нощемъ или даже денемъ, ако времето и мѣстността позволяватъ;

— грижливо разпредѣление на задачитѣ между изпълнителитѣ;

— най-после, доколкото е възможно, предварително изпълнение на нападението върху единъ участъкъ отъ тилната зона, приспособенъ тѣй както този, който трѣбва да бѣде атакуванъ и въ часове, които съответствуватъ на часоветѣ опредѣлени за патрулно нападение.

Какъ ще се земе обекта следъ завладяването му или начина по който ще се извърши оттеглянето и воденето на пленницитѣ, сжщо се уреждатъ.

Състава на подѣлението, което ще извърши патрулното нападение, по правило, не трѣбва да бѣде по-голямъ отъ тоя на една рота. Въ това подѣление се образуватъ, ако е нужно, засилени отдѣления (№ 473).

702. Изпълнението на патрулното нападение прилича по форма на атака, извършена съ изненада или следъ кратка артилерийска подготовка. Когато артилерийската подготовка се счита необходима, тя трѣбва да се разпространи върху широкъ фронтъ, за да се заблуди противника относно пункта на атаката.

Презъ време на самото действие се даватъ оградителни огньове, които не позволяватъ на противниковитѣ подкрепления достѣпа въ атакувания участъкъ и които препятствуватъ оттеглянето на защитницитѣ, които го заематъ.

Полезно е това ограждане да се допълни съ огъня на картечници, които могатъ отблизо да фланкиратъ атакувания участъкъ.

Освенъ това, предвиждатъ се преградни огньове за да се попрѣчи на възможнитѣ контръ-атаки. Своевременното даване на тия огньове изисква отлично осигурена свръзка между артилерията, която ще ги произвежда, и командира на атакуващото подѣление, което ще ги иска.

703. Командиритѣ и войницитѣ, които взиматъ участие въ патрулното нападение, не носятъ никакви документи (писма, служебни бележки, книги и пр.), нито никакъвъ знакъ, който може да даде на противника и най-малкото сведение за бойното разписание на нашитѣ войски.

Глава IV.

Нощенъ бой.

Членъ 1.

Общи сведения.

704. Нощта благоприятствува изненадата; тя позволява да се извършатъ скрито отъ погледитѣ: движенията за преминаване на обстрелвани участъци, прекъсване на съприкосновението, приближаването на ударно разстояние и ударътъ.

Атаката трѣбва да има за целъ само отнимането на единъ добре опредѣленъ обектъ, който лесно може да се намѣри въ мрака или отъ по-рано е познатъ на нападателитѣ.

Важността на огъня нощемъ значително се намалява: артилерията може да действува само съ предварително

опредѣлени огънове, а огънътъ на пехотата е ефикасен само ако е билъ приготвенъ още презъ деня.

Презъ нощта трудно се маневрира; почти е невъзможно презъ време на действието да се насочватъ резерви къмъ пунктове дето тѣхното явяване би се счело за необходимо. Дейността на командира се състои, главно, въ подготовката; тя указва малко влияние върху самото ръководство на боя, следователно, намалява се значението на ешелонирането въ дълбочина.

Загубването на свързките е винаги възможно. Следствие на това атакитъ на съседнитъ подѣления трудно могатъ да се съгласуватъ. Щомъ като атаката започне, действията на подѣленията се развиватъ почти независимо, — всѣко съ собственитъ си срѣдства.

Силата на нощнитъ атаки е ограничена както тази, която могатъ да развиятъ челнитъ части на колонитъ, поради невъзможността да бждатъ тѣ засилени, както това би могло да се прави денемъ.

Отъ капитално значение е запазване на посоката.

Членъ 2.

Нападателенъ нощенъ бой.

705. Единъ нощенъ бой може да има за целъ:

— да довърши изпълнението на задача, която не е могла да бжде напълно успѣшно извършена презъ деня;

— да улесни предвиденитъ за сутринта или за следния день действия, като се завладѣятъ на изходната линия удобни мѣста за стрелба или за наблюдение.

— да се провърти или възстанови съприкосновението съ противника.

706. Подготовката включва всички подробности на изпълнението: изучаване на мѣстността презъ деня отъ изпълнителитъ; жалониране на посокитъ за движение; изборъ на ориентировачни пунктове напредъ и назадъ; употреба на компаса; опредѣляне на сборнитъ мѣста; сигналитъ за разпознаване и за края на действието.

Всички предвидени движения трѣбва да бждатъ прости; избранитъ посоки — удобни за лесно движение; пазене на пълна тишина е необходимо.

707. Добре е за нощенъ бой да се назначаватъ само подѣления съ ограниченъ личенъ съставъ; щомъ условията изискватъ сили повече отъ една рота, трѣбва да се организиратъ различни атаки, отъ които всѣка да преследва завладяването на опредѣленъ обектъ. Командуването да опредѣля часоветъ на различнитъ атаки съобразно резултатитъ, които желае да се достигнатъ.

Всѣко атакуващо подѣление, обикновено, се зазполага въ линия отъ малки колони. Сплотеността се достига като на тѣзи последнитъ се даде много точна посока при тръгването и като се опредѣлятъ междини и разстояния по-малки отколкото денемъ.

Подѣленията въ резервъ се държатъ достатъчно далечъ, за да не бждатъ подъ влиянието на вълнообразнитъ люления на боя и по възможность извънъ оситъ за движение на атакуващитъ подѣления. Обикновено тѣ се използватъ като ешелонъ за прикриване отстъплението въ случай на неуспѣхъ. Тѣ трѣбва да се командуватъ съ голѣмо хладнокрѣвие и да се стараятъ да изпълнятъ точно и правилно даденитъ имъ нареждания.

Винаги трѣбва да се укаже въ заповѣдта какво ще се прави следъ успѣшното извършване на боя или въ случай на неуспѣхъ.

708. Всѣка колона върви право къмъ целта, безъ да се грижи за съседнитъ колони и безъ да отговаря на огъня; тя се стреми да получи успѣха чрезъ бързо достигане и сблъскване съ противника.

709. Резултатътъ отъ една нощна атака или нощна контръ-атака е винаги твърде ограниченъ. Пълното използване на успѣха срѣдъ мрака е трудно; тѣзи, които сж извършили атаката трѣбва най-често да се ограничатъ само да заематъ завладѣния участъкъ отъ мѣстността и да търсятъ съприкосновението съ противника на близко разстояние. Настаняването се подобрява при зори освенъ ако това не се започне нова атака.

710. Настъпването на нощта съвсемъ не трѣбва да служи за причини да се спре изпълнението на дадената задача.

Ако трѣбва да се достигне опредѣленъ обектъ, тъмнината може да наложи да се измѣни заетото на дневната свѣтлина разположение.

При преследване, толкова е по необходимо да се пази съприкосновение съ тилнитъ охранни на противника и да не имъ се даде никакъ време да се съвзематъ, колкото тѣ постоаянно се опитватъ да използватъ тъмнината за да отстъпятъ.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

711. Нощнитъ атаки могатъ да се отблъснатъ отъ предварително подготвени огънове (на автоматичнитъ оржжия), които се откриватъ срещу нападателитъ, преди тѣ да сж достигнали своя обектъ.

Успѣхътъ на отбраната почива върху бдителността на секретитѣ, грижливото подготвяне на опредѣленитѣ огньове отъ автоматичнитѣ оржжия и придружаващитѣ машини, точното изпълнение на огневия планъ и хладнокръвието на отбраняващитѣ войски.

Употрѣбата на освѣтителни ракети позволява да се откриятъ и да се следятъ атакуващитѣ части.

Ако противникътъ успѣе да достигне позицията ни той може да бжде спрѣнъ чрезъ бързо започване на непосредствена контъръ-атака.

Трѣбва да се избѣгва безпричинно подемане и разпростирание огъня на отбраната по цѣлия ѝ фронтъ, понеже в такъвъ случай командването не може да различи пункта къмъ който е насочена атаката на противника и рискува да прѣсне своитѣ срѣдства за противодействие върху части отъ фронта, дето тѣ може би сж безполезни.

За да избѣгне тази опасностъ, забранява се на подѣления да искатъ и даватъ преградни огньове само защото съседната единица е поискала това.

712. Непосрѣдственитѣ контъръ-атаки трѣбва, безъ да се губи време, да се насочватъ въ добре опредѣлени посоки по начинъ, че да се изненада противника преди да е успѣл да възстанови реда си и да се настани въ завладѣния участъкъ.

Членъ 4.

Бой въ мъгла и въ газирани участъци.

713. *Боятъ въ мъгла или въ димъ* е подобенъ на нощни бой, обаче трѣбва да се има предвидъ, че мъглата можнанадейно да се вдигне и да се изложимъ предъ противника въ твърде уязвими строеве.

714. *Боятъ въ газирани участъкъ* притежава неудобствата на боя въ полумракъ, поради наложенитѣ маски, които намаляватъ възможноститѣ за гледане и затрудняватъ свободното дишане. При все това, трѣбва да се продължав движението напредъ, за да се излѣзе по възможностъ найбърже отъ газираната мѣстностъ, въ която, впрочемъ, рѣдкще се среща многоброенъ противникъ, защото и той не е по-малко стѣсненъ отъ нападателя.

Глава V.

Бой въ гора.

Членъ 1.

Общи сведения.

715. Горитѣ иматъ следнитѣ характерни свойства:

— скриватъ отъ противниковото наблюдение войскитѣ, които сж въ тѣхъ, следствие на това улесняватъ приближаването къмъ противника, изненадата и заблуждението за силитѣ, които действуватъ срещу него;

— намаляватъ действителността на огъня, поради затуднения на наблюдението, ограничение на видимитѣ полета за стрелба и защита, която до известна степенъ дърветата създаватъ срещу снарядитѣ;

— намаляватъ възможноститѣ за очна свръзка, както между подѣленията, тъй и въ разположението на самото подѣление и увеличаватъ, поради това, трудноститѣ за прѣко командване;

— изискватъ особени мѣрки за да не се загуби посоката, вследствие необходимостта да се търсятъ удобни пространства за движение.

716. Въ гора подкрепата на артилерията е почти незначителна, поради невъзможността точно да се опредѣли достигнатата отъ пехотата линия и поради преждевременното прѣскане на снарядитѣ въ клонитѣ.

Горитѣ улесняватъ задържането на отровнитѣ газове; отсѣствието на въздушно течение създава опасности дори отъ дима на избухналитѣ фугасни снаряди. Когато сме въ гора трѣбва най-много да се пазимъ отъ отровнитѣ газове.

Бойнитѣ коли при действия въ гора се съобразяватъ съ указанията дадени въ № 682.

Маскировката въ гора се постига лесно, но при условие, че не ще се измѣни до степенъ да привлѣче вниманието на противника покривката, която скрива войскитѣ.

Членъ 2.

Нападателенъ бой.

Огневи планъ.

717. Въ гора действието на огневата база често е ограничено; при все това, тя може да създаде известна подкрепа на атакуващитѣ войски посрѣдствомъ систематични

огньовете за неутрализиране, насочени върху важни пунктове (кръстопътища, просънки, пътища за съобщение) и извършени с голям покойствие. Ако гората е много гълъма тъзи огньовете се извършват последователно, съобразно предвиденитъ скокове.

Огневиятъ ешелонъ трѣбва да може да бие предцѣлия си фронтъ съ своитъ собствени оржжия и съ евентуално придаденитъ къмъ него картечници, придружаващи машини и бойни коли.

Посока.

718. Посоката се пази като се използватъ всички добре подбрани и опредѣлени по отношение на посоката на атаката мѣстни предмети.

Пътищата, пътекитъ, хребетитъ и урвитъ трѣбва предварително внимателно да се изучатъ по картата, а евентуално да се използватъ и вертикалнитъ аеропланни снимки. Това изучване се допълва въ рамкитъ на възможното съ сведенията отбелъзани въ туристическитъ пътеводители и тия, събрани отъ мѣстнитъ жители.

Презъ време на движенията посоката винаги се пази и опредѣля чрезъ жгъла на посоката (№ 201).

Редъ за приближаване.

719. Редътъ за приближаване на атакуващитъ подѣления (роти, дружини) се мѣни споредъ вида на горитъ.

Той трѣбва да позволява при среща съ противника бързо да се заема обикновеното огнево разположение въ неправиленъ шахматенъ редъ. Взводоветъ напредватъ споредъ съществуващитъ възможности въ отдѣления, на една линия по фронта или въ колона по единъ.

Челнитъ взводове се охраняватъ отъ отдѣления, които се предшествуватъ на близко разстояние отъ своитъ полуотдѣления стрелци (№ 400); на всѣко отдѣление се опредѣля посока. Осигурява се постоянна свръзка между всички елементи на реда за приближаване чрезъ непосредствено виждане или чрезъ войници за свръзка (№ 378).

Когато гората е гъста, даватъ се, доколкото е възможно, въ разпореждане на командиртъ на подѣленията пинери.

Форма на маневра.

720. Препоръчва се да се назначатъ за действие въ гора само необходимото количество войски за предвидения маневъръ.

Всѣко атакуващо подѣление получава последователни обекти; свръзката между него и съседитъ му се постига само съ разписанието за началото на действието (общъ часъ за тръгване отъ дадена линия) и съ задължение отново да влѣзе въ свръзка на известни напрѣчни линии.

Общиятъ маневъръ се явява въ формата на серия отъ частни атаки, които по правило иматъ за обекти кръстопътищата; една гора се владѣе когато се заематъ всички кръстопътища.

Въ случай на среща съ противникъ, който не е очаквалъ нападението, добре е незабавно да се предприеме атака. Когато съпротивата е организирана своитъ огньовете стремятъ се да я заставятъ да падне чрезъ обхождане.

Резервитъ се държатъ доста назадъ, за да не се влияятъ отъ колебанията на бойната частъ. Тъ се движатъ на скокове, готови да образуватъ линия за спиране противника.

Когато гористия участъкъ е мжнопроходимъ и дълбокъ, резервитъ действуватъ, по правило, като задминаватъ бойната частъ следъ всѣка фаза на атаката; задминатитъ войски, които преди това сж водили бой, се реорганизируютъ, очистватъ завладѣната мѣстностъ и влизатъ въ ролята на резерви.

Гори съ малки размѣри обикновено се обхождатъ.

Излизане отъ крайната на гората.

721. Преди да се излѣзе отъ крайната на една гора необходимо е да се възстанови реда въ подѣленията отъ бойната частъ; да се направятъ, ако е нужно, поправки въ разположението и да се провѣрятъ свръзкитъ. Следъ това се излиза отъ гората тѣй, както се излиза отъ една изходна линия, т. е, подъ защитата на силна огнева база.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

722. Горитъ, когато сж достатъчно гълъми, позволяватъ да се създадатъ превъзходни упорни пунктове или съпротивителни центрове, добре маскирани и забиколени съ препятствия (засѣнки, телени мрежи, огради).

Отбранителната организация на една гора включва укрепяването на външната, къмъ страната на противника, крайна, изходитъ на пътищата и създаване на вътрешни отбранителни линии. Тъзи последнитъ притежаватъ преимуществото, че лесно могатъ да се прикриватъ съ изнесени напредъ допълнителни укрепителни работи и да се скриватъ отъ погледитъ на противниковата артилерия.

Главната съпротивителна линия не се поставя на самата крайна, защото ще бъде твърде много изложена на противниковия артилерийски огън; разполагат я предъ или, още по-добре, задъ крайната, въ зависимост отъ условията на мѣстността и естеството на гората.

Трѣбва да се избѣгва заемането на ясно видими пунктове и такива, които може да бждатъ забелязани отъ земното или въздушно наблюдение, или лесно да се намиратъ по картата; сжщо да не се заематъ низки мѣста, понеже въ тѣхъ газоветъ лесно се събиратъ и задържатъ.

Организацията на допълнителнитѣ укрепителни постройки има за цель:

— да запази главната съпротивителна линия чрезъ непрекъснатата телена мрежа, удвоена по възможность съ трудни за преминаване металически стобори;

— да направи удобни за използване пжтищата за съобщение (пжтища, пжтеки, кръстопжтища);

— да увеличи препятствията за движение на противника; тия препятствия трѣбва да се обстрелватъ и да се поставятъ неравномѣрно, съ огледъ да принудятъ нападателя да загуби посоката и да наруши свръзката въ действията си.

— да се канализира настжплението на противника по подстжпи обстрелвани отъ грижливо прикрити картечници.

723. Ако нападателятъ сполучи да заеме гората, усилията на отбраната трѣбва да се насочатъ да му попрѣчатъ да излѣзе отъ нея.

За тази цель огневитѣ сръдства се изтеглятъ вѣнъ отъ гората въ предварително избрани, съ огледъ за добъръ обстрелъ къмъ крайнината, приготвени мѣста, за да не се позволи на противника да излѣзе отъ гората и по такъвъ начинъ да се ограничи успѣха му.

Глава VI.

Бой въ заселища.

Членъ 1.

Нападателенъ бой.

724. Заселищата, даже и когато сж разрушени отъ огъня на артилерията, притежаватъ голѣмо количество препятствия и скривалища, благоприятни за отбраната.

Способитѣ, които трѣбва да се приложатъ за атака на едно заселище, се мѣнятъ въ зависимост отъ неговото значение и мѣстото му въ общото разположение на отбраната. По възможность трѣбва да се действува чрезъ обхождане

или чрезъ обкржжаване, като фланговия маневъръ се комбинира съ атака на единъ пунктъ въ крайната на фронта.

Ако обхождането не може да се изпълни, поради голѣми размѣри на заселището, или поради съпротивата, която указва противника, пристѣпва се къмъ атака по фронта, като заселището се раздѣля, ако е нужно, на последователни за овладяване части.

Въ единия и другия случай необходима е подкрепа отъ огневата база, а, най-главно, подкрепата отъ мощна артилерия, за да се неутрализиратъ огневитѣ сръдства на противника и, преди всичко, фланкиращитѣ подстжпи.

Следъ като проникне въ заселището, пехотата трѣбва да се стреми по възможность най-бърже да достигне, ако заселището е малко, до срещуположната крайнина, а ако е голѣмо — до първата важна напрѣчна линия. Тя действува при подкрепата на оградителнитѣ огънове на своитѣ оржжия и на артилерията, които преграждатъ посокитѣ на противниковитѣ контър-атаки. Евентуално, подкрепата на бойни коли може да се използва при условията, опредѣлени въ № 683.

Първитѣ пехотни подѣления се организиратъ и настжпватъ както е казано въ № 719 и 720.

Задъ тѣхъ следватъ образуванигѣ предварително, снабдени изобилно съ бомби и задимителни сръдства, отдѣления за очистване, които напредватъ отъ кжща въ кжща.

Щомъ като се открие нѣкое противниково оржжие, трѣбва да се избѣгне излагането подъ неговия огънъ; използватъ се прикрити подстжпи, като се пробиватъ, при нужда, стенитѣ и оградитѣ, за да му се яватъ въ флангъ или въ тилъ.

Развалинитѣ на известни кжщи се овладяватъ чрезъ бой съ ржчни бомби.

725. Въ боеветѣ изъ улицитѣ подѣленията често се изплъзватъ отъ ржководството на командването.

За да се отстрани това неудобство, необходимо е всѣко действие да се повѣрва само на едно подѣление; освенъ това, грижливо да се осигури свръзката между елементитѣ и да се използватъ напрѣчнитѣ улици и площадитѣ, за да се извърши, ако е нужно, прегрупиране.

Най-често боятъ се прекъсва съ настжпването на нощта.

Войскитѣ, които ще действуватъ вжтре въ заселището, трѣбва да иматъ строго необходимъ намаленъ съставъ.

Назадъ отъ заселището винаги се държи резервъ, къмъ който, въ случай на неуспѣхъ, се оттеглятъ атакуващитѣ подѣления.

Когато едно заселище се премине и очисти, все пакъ трѣбва поради сжществуването на множество изби и скри-

валища, които не е възможно да бъдат напълно прегледани, да се остави тамъ гарнизонъ, за да отстрани всѣкаква изненада.

Членъ 2.

Отбранителенъ бой.

726. Заселищата притежаватъ различно значение за отбраната на дадена позиция, споредъ тѣхното топографическо положение, голѣмина и видъ на постройките.

Даже и когато не притежаватъ достатъчно условия за добро далечно наблюдение, добро фланкиране и здрави скривалища, тѣ винаги прикриватъ и маскиратъ отбраната, а за атакуващия представляватъ препятствие способно да накърни сплотеността на неговитѣ войски. Следователно, заемане на заселищата за отбрана е винаги полезно, обаче, количеството на войскитѣ въ тѣхъ трѣбва да се ограничи до строго необходимото.

727. Заселищата се укрепяватъ като упорни пунктове или съпротивителни центрове (опорни групи).

Отбраната на едно заселище почива върху:

- външнитѣ фланкиращи огньовете;
- самата отбранителна организация въ заселището;
- действието на външнитѣ резерви.

Фланкирането на крайнитѣ се осигурява съ поставени навънъ и по фланговетѣ оржжия; тѣ прѣчатъ за обкръжаването на заселището.

Отбранителната организация на заселището обема:

- една главна съпротивителна линия, поставена предъ или задъ крайнината, въ зависимостъ отъ условията на мѣстността и характера на постройките на крайнината;
- една вътрешна отбранителна линия съставена отъ приспособени за отбрана нѣколко солидни здания, които взаимно се фланкиратъ и командуватъ мѣстата, презъ които задължително противника трѣбва да мине. Избитѣ на тѣзи здания се усилватъ; пробиватъ се входи презъ къщитѣ, за да се свържатъ по между си елементитѣ на отбраната.

Изработватъ се здрави укрепителни постройки за отбрана на изходитѣ.

Гарнизонътъ се състои отъ подѣления натоварени съ отбраната на различнитѣ здания и мѣста и отъ подѣленията въ резервъ за отбиване контръ-атакитѣ.

Той се старае да не позволи на противника да заеме нѣкои пунктове въ крайнината.

Когато противникътъ проникне въ заселището, подѣленията въ резервъ контръ-атакуватъ, за да го отблъснатъ отъ тамъ; тѣ водятъ боя, главно, съ ръчни бомби; ако

претърпятъ неуспѣхъ, вътрешността на заселището се отбранява крачка по крачка.

Резервитѣ извънъ заселището се разполагатъ на позицията, която ще прикрива евентуално отстъплението; тѣ подготвятъ контръ-атаки, за да запазятъ застрашенитѣ флангове на заселището или отново да го завладѣятъ.

Глава VII.

Преминаване на водно препятствие подъ огъня на противника.

Членъ единственъ.

728. Преминаването на едно значително водно препятствие подъ огъня на противника най-често се нуждае отъ всичкитѣ сръдства за действие на една голѣма войскова единица.

Какъвто и да бжде възприетиятъ планъ за преминаване и независимо отъ ширината на фронта, по който се действува, пехотата винаги трѣбва да извърши преминаването съ жива сила и да завладѣе отсрещния брѣгъ.

Взематъ се мѣрки за осъществяване на изненадата, като тайно се поставятъ огневитѣ сръдства за покровителствуване преминаването, използува се нощта за скриване последнитѣ приготовления и първитѣ действия за натоварване и изпълнение на преминаването.

729. Командуването дава необходимитѣ указания, които засѣгатъ следнитѣ въпроси:

- мостоветѣ за преминаване;
- сръдства за прехвърляне (кораби, различни плаващи сръдства и евентуално бродове, които трѣбва да се използуватъ);
- пунктоветѣ за *първо назначение*, въ които най-напредъ трѣбва да се яватъ подѣленията, които ще се товарятъ;
- *пунктове за разпредѣление* дето тѣзи подѣления ще бждатъ заведени и разпредѣлени на *транспортни елементи*;
- *мѣстата за натоварване* до самия брѣгъ на водното препятствие.

Командуването опредѣля още:

- линията, която трѣбва да се достигне и задържи отъ преминалата на отсрещния брѣгъ пехота;
- подкрепата, която трѣбва да се даде отъ артилерията, и, евентуално, отъ авиацията (съсрѣдоточени огньовете за заетитѣ отъ противника пунктове на срещуположния брѣгъ, преградни огньовете предназначени да покровител-

ствуватъ атакуващата пехота отъ контъръ-атаки, огньовете за да се попрѣчи на противниковото наблюдение);

— часа на започване преминаването, който се избира съ огледъ пехотата да може, щомъ като достигне отсрещния брѣгъ, да различава своитѣ първи обекти и да бѣде подкрепена отъ огньоветѣ на оржжията, разположени на отсамния брѣгъ.

730. Командирътъ на пехотата, която ще извършва атаката, трѣбва:

— да създаде върху отсамния брѣгъ по възможностъ най-мощна огнева база, чието действие ще попълни действието на артилерията и на авиацията;

— да раздѣли своя огневи ешелонъ на транспортни елементи, като по възможностъ избѣгва да сжсва тактическата връзка; за тази целъ той опредѣля на последователно прехвърлящитѣ се елементи отъ едно и сжщо подѣление сжщия пунктъ за преминаване;

— да организира при сжщитѣ условия преминаването на подѣленията отъ втория ешелонъ и да предвиди по-последешното преминаване на оржжията отъ огневата база.

731. *Като трѣгнатъ отъ пунктоветѣ на първото назначение*, подѣленията, които трѣбва да се натоварятъ, се насочватъ отъ *органитѣ на службата* по уреждане на преминаването, организирана отъ дивизията, къмъ опредѣленитѣ за тѣхъ *пунктове за разпредѣление*. Сжщата тази служба последователно ги изпраща, следъ раздѣлянето имъ на транспортни елементи, отъ *пунктоветѣ за разпредѣление* въ *мѣстата за натоварване*, дето тѣ веднага се натоварватъ.

Преминаването на първитѣ елементи се извършва, по възможностъ, съ изненада, или като се използватъ димни снаряди или задимителни срѣдства. Ако противникътъ отбие преминаването, пригответената огнева система открива максималенъ силенъ огънь.

Огньоветѣ отъ отсамния брѣгъ могатъ съ полза да се допълнятъ отъ огъня на картечници, поставени въ специални лодки, които не участвуватъ въ транспорта.

На отсрещния брѣгъ службата по уреждане преминаването разпорежда преминалитѣ подѣления да освободятъ пунктове за разтоварване.

732. Елементитѣ отъ огневия ешелонъ, които най-напредъ достигнатъ отвѣдния брѣгъ, веднага се уреждатъ и настѣпватъ за да използватъ ефектитѣ на изненадата къмъ опредѣленитѣ имъ обекти. Устройватъ се бързо необходимитѣ свръзки съ останалитѣ на отсамния брѣгъ подѣления за подкрепа.

Когато се земе първия обектъ, подѣленията на огневата база преминаватъ водното препятствие на ешелони

по начинъ — да могатъ най-бърже да създадатъ нова огнева база върху завладѣния брѣгъ.

Щомъ като пехотата достигне и земе опредѣлената отъ командуването линия, организира на нея отбрана подъ защитата на огньоветѣ отъ артилерията и огневата база.

733. Когато действието се свежда само до *патрулно нападение съ връщане* върху отсрещния брѣгъ на водното препятствие, взиматъ се изложенитѣ по-горе мѣрки, съ изключение на тѣзи, които се отнасятъ до системата за уреждане на преминаването; атакуващото подѣление (патрултътъ) отива до посочения обектъ на отсрещния брѣгъ и тамъ се задържа толкова време, колкото е необходимо за да изпълни напълно възложената му задача, като се подкрепя отъ огъня на огневата база и на артилерията; въ този случай никое отъ оржжията на огневата база не преминава водното препятствие.

Огньоветѣ се прекратяватъ щомъ като подѣлението извършващо патрулното нападение премине на отсамния брѣгъ.

Глава VIII.

Бой въ планина.

Членъ 1.

Общи сведения.

734. Въ планинска страна, повече отколкото въ всѣка друга, отличното използване на мѣстността е основа за правилно вземане на тактическитѣ решения.

Разузнаването се извършва чрезъ личното наблюдение на командиритѣ, като се допълва съ използване на картата и описанията, туристическитѣ печатни пжтеводители, сведенията отъ жителитѣ, перспективнитѣ и обикновени снимки и фотографитѣ.

Четенето на картитѣ и опредѣляне на разстоянията изискватъ въ планината специално упражняване на окоето.

735. Трудноститѣ на боеветѣ въ планина се дължатъ на следнитѣ причини:

— силната пресѣченостъ прави известни части отъ мѣстността почти независими, макаръ и по въздушна линия да сж относително близо едни до други;

— пжтищата за съобщение сж на рѣдко; тѣ често сж раздѣлени отъ стръмнини и мжчнодостѣпни неравности на мѣстността, които прѣчатъ за устройството на напрѣчна свръзка между тѣхъ, а понѣкога не позволяватъ дори очната свръзка;

— движението вънъ отъ пжтищата често срѣща препятствия; пехотата се движи бавно и понѣкога е принудена да използва тѣсни проходи, дето свободата на движението временно се загубва;

— почвата, която, изобщо, е камениста, се подава на укрепяване, обикновено, само следъ трудна и продължителна работа. При все това, съществуватъ множество мъртви пространства и естествени скривалища, които значително намаляватъ това неудобство;

— позиции по хребетитѣ се намиратъ твърде често. Остритѣ хребети могатъ да се заематъ само по билото и поради това една позиция не би имала никаква дълбочина ако не се взиматъ мърки да се включи въ нея и следния заденъ хребетъ. При това, движенията на войскитѣ между различнитѣ части на позицията сж малко удобни, а още по-малко е удобенъ превоза на материали;

— артилерийската подкрепа е ограничена отъ малката далекобойностъ на планинскитѣ оръдия и, главно, поради необходимата економия на бойнитѣ припаси, която се налага отъ трудността на снабдяването.

736. Заедно съ тѣзи неудобства съществуватъ благоприятни условия за създаване оптическа свързка и организиране етажни огънове на автоматичнитѣ оръжия, които могатъ да се поставятъ на почти непристъпни огневи мѣста.

Най-после и най-главно съществуватъ пунктове, заемането на които осигурява владението на значителна частъ отъ околната мѣстностъ или поне силно улеснява отбраната ѝ, напримѣръ: пжтищата за съобщение, кръстопжтищата въ долини, клисуритѣ, проходите, командуващитѣ височини и пр. Заемането на тѣзи важни пунктове, *изобщо, е първата целъ* на нападателнитѣ действия. Тѣхната отбрана може, обикновено, да се осигури съ слаби части, поради трудността, които среща атаката.

Такива пунктове съ различни степени на тактическа важностъ се намиратъ почти въ всички участъци за действие на войскитѣ. Успѣхътъ принадлежи на тия командири, които умѣятъ да преценятъ относителната важностъ на тия пунктове и които сполучатъ *първи да ги заематъ*.

Макаръ движенията да сж бавни, планинската война е война на *бързи действия*, при които най-често се поставя целъ — да се достигне опредѣленъ обектъ преди противника.

Пехотата може да развие задоволителни действия само ако е специализирана и подходяще екипирана. Една тренирана въ планински походи войскова единица притежава значително превъзходство предъ друга, която не притежава специална тренировка.

Членъ 2.

Нападателенъ бой.

737. Презъ периода на приближаването въ планината войскитѣ сж изложени на риска да бждатъ изненадани отъ огъня на противника, рискъ особено опасенъ поради бавността на движенията, на честата невъзможностъ да се излѣзе отъ пжтищата и трудността да се копае земята.

Отъ друга страна методичното осигуряване охраната на колонитѣ изисква значително време.

Поради това сигурността на войскитѣ трѣбва да се достига по следнитѣ начини:

— Движението да се извършва на скокове;

— да се настѣпва по билата на хребетитѣ;

— да не се вкарва една колона въ долина преди да се осигури владѣнието на срещуположния и страничнитѣ хребети;

— да се изпращатъ напредъ колкото е възможно по-своевременно, въ предна охрана, въ участъка за действие на единицата, облекчени подѣления, съ задача да влѣзатъ въ съприкосновение съ противника и да заематъ известни важни пунктове на мѣстността;

— приближаването да се извършва нощемъ или да се използва мъглата;

— близо до противника да се напредва на скокове, отъ едно къмъ друго мъртво пространство.

738. *Мърки за охрана на фланговетѣ* трѣбва да се взематъ и тогава, когато две подѣления изпълняватъ една и съща задача, но помежду тѣхъ има стрѣмни хребети или такива препятствия, които изолиратъ подѣленията така, че последнитѣ да не могатъ да се считатъ като едно цѣло.

Въ участъка за действие на едно подѣление всички хребети трѣбва, при нужда, да се държатъ отъ странични охранни.

Охраната на фланговетѣ, изобщо, се осигорява, като предварително се поставятъ въ удобни пунктове неподвижни странични охранни, които могатъ да обстрелватъ тия части отъ хребетитѣ, отъ които противника би могълъ да прояви своята дейностъ.

Когато подѣлението премине прикритото отъ страничната охрана пространство, различнитѣ елементи на тази последната напушатъ своитѣ мѣста едновременно по даденъ сигналъ и бърже отиватъ къмъ задната охрана на подѣлението. Ако има опасностъ, че противникътъ ще преследва оттеглящата се странична охрана, то тя може да бжде подкрепена съ артилерийски огънь. Въ сжщото време друга

странична охрана заема позиция на височина на преднат охрана.

Понѣкога страничната охрана може да вземе видъ и подвижно разположение, съставено отъ малки подѣления които чрезъ задминаване едни други напредватъ върху хребета на височина на единицата и я придружаватъ презъ цѣлия ѝ пѣтъ. По такъвъ начинъ се печели времето, което въ по горе изложената система е необходимо за поставяне на неподвижни странични охрани. При все това, този начинъ подхожда повече за наблюдение, отколкото за съпротива

739. *Границитѣ на участѣцитѣ за действие*, изобщо съвпадатъ съ естественитѣ раздѣлителни линии на мѣстността: стрѣмни склонове, сипеи и пр.

Когато по раздѣлителната линия мѣчно може да се напредне, добре е тя да не се включва предварително въ нитъ единъ отъ участѣцитѣ на дветѣ съседни подѣления; най-изнесеното напредъ подѣление наблюдава, охранява и заема тая линия, като последователно завладѣва пунктоветѣ за преминаване презъ нея, отгдето подкрепя напредването на съседното подѣление и осигурява свързката съ него.

740. Поради трудноститѣ на фронталната атака въ планина, къмъ нея трѣбва да се прибѣгва само следъ като се изчерпятъ всички сръдства за да се овладѣе позицията на противника чрезъ изненада или обхождане.

По принципъ изненадата се достига чрезъ използване на неподозирани отъ противника пѣтища или такива, не които той е пренебрегналъ запазването. Въ зависимостъ отъ значението на тѣзи пѣтища може презъ тѣхъ да се насочатъ войски за да атакуватъ, или отдѣления за да разрушаватъ и прекъснатъ съобщенията на противника и по такъвъ начинъ да се улесни атаката по фронта.

741. Когато атаката по фронта трѣбва да бѣде доведена до ударъ, атакуващиятъ се стреми да развърне войскитѣ си върху мѣстностъ, която дава достатъчно подходящи условия за действие на пехотата, да позволява подкрепа отъ артилерията и да дава възможностъ за снабдяване. Той използва всички мѣстни условия за да си създаде твърде мощна огнева база, способна чрезъ последователни премѣствания напредъ да подкрепя своитѣ подѣления чакъ до достигане на самия обектъ. Поради голѣмитѣ възможности за право наблюдение въ планината, картечницитѣ отъ огневата база могатъ да стрелятъ по хребетитѣ до момента, когато произвеждащитѣ удара войски се хвърлятъ на ножъ.

742. Въ твърде пресѣчена и трудно достъпна мѣстностъ пехотата напредва чрезъ прецеждане, като се стреми да остане невидима.

Когато атаката се води по открити и силно стрѣмни склонове, носимия товаръ на атакуващитѣ подѣления се облек-

чава. Неутрализирането на противниковитѣ огневи сръдства трѣбва да бѣде достатъчно ефикасно, за да позволи на тѣзи подѣления да напредватъ по-бавно и да не пристигнатъ изтощени на предударната линия.

Преследването изисква по възможностъ бързи действия на леки подѣления, които се стремятъ да достигнатъ и прекъснатъ линията на съобщенията на противника.

Членъ 3.

Отбранителенъ бой.

743. Една планинска позиция трѣбва да се избира по възможностъ на естественитѣ неравности на мѣстността (стрѣмни склонове, естествени сръзове и пр.).

Следъ като се опредѣли *съпротивителната позиция*, пристѣпва се къмъ разузнаване на всички подстъпи, които водятъ къмъ нея и на огневитѣ мѣста, които преграждатъ всѣки подстъпъ.

Опредѣля се необходимото количество войски за отбрана на позицията.

744. Подѣленията, които не сж опредѣлени за отбраната на съпротивителната позиция, се назначаватъ *въ предна охрана и резерви*.

745. Както при всѣка отбранителна система, задачата на *преднитѣ охрани* може да бѣде: да предупредятъ главнитѣ сили за настѣплението на противника, да се съпротивляватъ до известенъ предѣлъ или до пълно изчерпване на силитѣ.

746. Когато *резервитѣ* заематъ хребетъ задъ главната съпротивителната позиция, тѣ създаватъ втората огнева преграда, която удвоява първата.

Понеже подвеждане на резервитѣ къмъ главната линия на съпротивителната позиция е винаги твърде бавно, то частъ отъ тѣхъ се държи на обратния склонъ на позицията съ назначение да извършатъ контръ-атакитѣ.

747. Картечницитѣ рѣдко намиратъ полета за стрелба, които да позволяватъ пълното използване на огънь съ косене; напротивъ, тѣ могатъ съ успѣхъ да се употребятъ за преградни огньове на далечно разстояние върху съобщенията на противника и за организиране на етажни огньове.

Тѣ сж най-удобни за отбрана на проходъ или за преграждане на долина.

Стрѣмнитѣ склонове, разположени непосредствено предъ позицията, трудно могатъ да се биятъ отъ оржжия съ права стрелба; за целта се използватъ честия огънь на пушечнитѣ бомби М. В. и на мортиритѣ. Снабдителнитѣ мѣста за бойни припаси се организиратъ въ последствие.

748. Подѣленията отбраняващи планинска позиция сж обикновено относително изолирани и рискуват да бждат обкржжени отъ противника отъ близко или отъ по-далечнс разстояние.

За това всѣко подѣление натоварено да отбранява даденъ упоренъ пунктъ трѣбва да бжде снабдено съ необходимитѣ припаси (вода, хранителни и бойни припаси, инструменти, медикаменти и пр.), за да може да се съпротивлява по възможностъ най-продължително време.

По-добре е да се групиратъ по-значителни сили за отбрана и сръдства въ една упорна група даже и тогава, когато условията допускатъ тя да бжде обкржжена, отколкото да се прѣсне отбраната на голѣмо пространство съ слаби подѣления, които лесно ще бждатъ обходени отъ противника и овладѣни едно следъ друго.

Глава IX.

Отбрана при позиционната война.

Членъ единственъ.

749. Когато отбраната се продължи, стремятъ се да облекчатъ службата и да намалятъ умората на войскитѣ.

Снематъ частъ отъ наблюдателнитѣ и огневитѣ органи, които сж се считали необходими въ първитѣ моменти на заемането на позицията, уточняватъ заповѣдитѣ за отбрана, разположенията на подѣленията, огневия планъ и материалнитѣ мѣроприятия. Специалнитѣ условия, които се създаватъ следствие на това, очертаватъ действията при отбраната тѣй както е указано въ № 321 и 322.

Пехотнитѣ подѣления, които заематъ позицията, живѣятъ продължително време въ вкопанитѣ въ земята укрепителни постройки при непрекъснато съприкосновение съ противника; **тѣ се намиратъ постоянно въ пълна бойна готовностъ.**

Службата се изпълнява споредъ правилата, посочени по-долу.

Разузнаване.

750. Когато единъ полкъ трѣбва да заеме единъ участъкъ, полковиятъ командиръ, дружинитѣ и ротнитѣ командири разузнаватъ, по възможностъ денемъ, опредѣлениятъ имъ участъкъ. Полковиятъ командиръ и дружиннитѣ командири се придружаватъ отъ свързочния офицеръ (за полка), отъ свързочнитѣ подофицери (за дружината) и отъ необходимия брой войници за свръзка. Ротнитѣ командири водятъ

съ себе си свързочния младши подофицеръ, а взводнитѣ командири — войникътъ за свръзка и единъ войникъ, който ще води взвода. Винаги въ ротата се оставя замѣстникъ на ротния командиръ — единъ отъ взводнитѣ командири, който пѣкъ се замѣства отъ взводния подофицеръ.

Всѣки командиръ на подѣление получава отъ командира, който той трѣбва да смѣни, всички документи (заповѣди, сведения, карти и пр.) за отбраната, плана на укрепяването и извършенитѣ землени работи въ опредѣления участъкъ. Той се запознава съ задачата на своя предшественикъ и мѣрkitѣ, които последниятъ е взелъ. Тѣзи мѣрки не трѣбва да се измѣняватъ безъ разрешение на съответния по-горенъ командиръ.

Всѣки взводенъ командиръ разузнава участъка опредѣленъ за взвода му. Когато завърши разузнаването си, той се свръзва чрезъ войника за свръзка съ ротния командиръ и изпраща водача при ротата, за да доведе въ опредѣления часъ взвода на опредѣленитѣ за заемане мѣста.

Разпореждания.

751. Командирътъ на всѣко подѣление, дори и на най-малкото, трѣбва да получи *писменна заповѣдь* за боя и всички сведения за своята служба; замѣстникътъ на командира на подѣлението се опредѣля поименно:

Писменнитѣ разпореждания сж кратки, ясни, точни и винаги се придружаватъ отъ кроки; тѣ трѣбва да бждатъ напълно изучени отъ командирътъ и неговия замѣстникъ.

Тѣ постоянно се държатъ подъ ржка; ако командирътъ получи устна заповѣдь, която ги измѣня, веднага той извършва съответната писменна поправка.

Фиг. 24 дава образецъ на кроки за едно пехотно отдѣление. Това кроки се допълва съ указания—какво изобщо трѣбва да бжде държенето на отдѣлението въ случай на противникова атака.

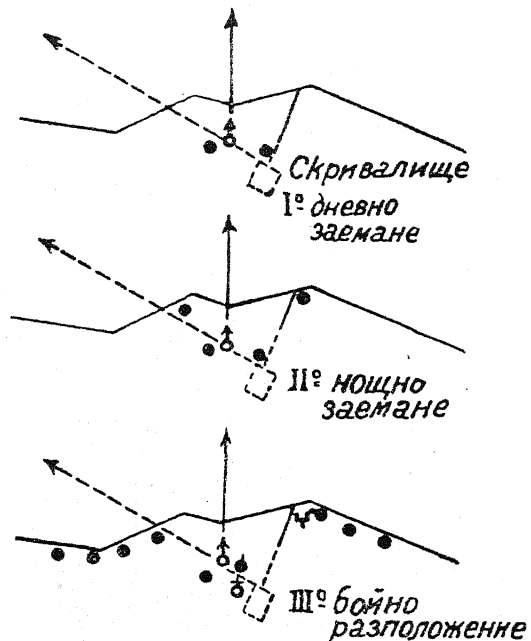
Смѣни.

752. Смѣната се извършва денемъ, ако общото положение и характера на ходоветѣ за съобщения позволяватъ това: ако не — тя става ношемъ.

За предпочитане е преднитѣ охранитѣ да се смѣняватъ отъ подѣления, които заематъ съпротивителната позиция, а тѣзи последнитѣ — отъ подѣленията въ резервъ или тия, които сж били на почивка.

При пристигане на смѣната всѣко подѣление отъ смѣняваната частъ заповѣдва на всички свои елементи да се заематъ мѣстата, опредѣлени за въ случай на тревога. Дош-

литъ замѣстници заставатъ при тѣхъ; всѣки предава на новата смѣна полученитѣ распореджания. Следъ това смѣнитѣ подѣления напуцатъ участъка. При това така трѣбва

Фиг. 24, образецъ на кроки, което трѣбва да се приложи къмъ заповѣдта до едно пехотно отдѣление.

да се организира движението къмъ позицията и къмъ тила, че да се избѣгне кръстосването и общото движение по единъ пжтъ, особено ако движенията се извършватъ въ тѣсни ходове за съобщение.

Подѣлението което смѣнява, какъвто и да бжде неговия съставъ, заема точно мѣстата на смѣненото подѣление. Измѣненията, които могатъ да се направятъ, вследствие разликата въ състава на дветѣ подѣления, се извършватъ само следъ смѣната,

Офицеритѣ на смѣняваното подѣление се оттеглятъ само следъ като предадатъ службата на своитѣ замѣстници.

Тѣзи последнитѣ донасятъ на своя непосредственъ командиръ за привършване на смѣната.

По правило по единъ офицеръ отъ рота, отъ щабъ на дружина и щабъ на полкъ оставатъ при смѣняващитѣ подѣления за известно опредѣлено време като осведомители. Въ случай на атака тѣ се стараятъ да улеснятъ задачата на командиритѣ, на които помагатъ, но безъ да командуватъ.

Ако противникътъ предприеме атака презъ време на смѣната, командването се поема отъ командиритѣ на подѣленията, които ще се смѣняватъ.

Подѣленията, които подлежатъ на смѣна, приготвяватъ хората си за смѣняване преди опредѣления часъ, така че да не се причини никакво забавяне. Подофицеритѣ следятъ да се изтегли само тая материална частъ и въоръжение, които принадлежатъ на хората и на подѣлението. Оставатъ се на мѣстото бомбитѣ и патронитѣ, които надвишаватъ опредѣленото въ щата носимо отъ хората количество.

Окопитѣ, скривалищата и землянитѣ се изчистватъ преди смѣната.

Дневна и нощна служба.

753. Службата се изпълнява съгласно общитѣ указания, дадени въ № 303 и предписанията въ III часть.

Условнитѣ думи и сигнали за едно предвидено действие на едно малко подѣление се съобщаватъ и на съседнитѣ му подѣления, като точно се опредѣля времето, за което тѣ сж въ сила.

Тревога и заемане бойнитѣ мѣста.

754. Въ позицията на преднитѣ охрани бойнитѣ мѣста се заематъ ежедневно преди изгрѣвъ на слънцето и привечеръ.

За всички войски вдиганията по тревога за заемане на предвиденото разположение сж срѣдство, за да се запознае напълно всѣки съ своята дейность. Тѣ сж твърде чести, особени въ началото на заемането на дивизионния участъкъ. Извършватъ се сжщо и газови тревоги.

Въоръжение и снаряжение.

755. Всички трѣбва да носятъ каски, да иматъ маска на поясока си и да държатъ оръжието близо до себе си.

Командирътъ, който распореджа за пренасяне на материали, посочва до каква степенъ въоръжението или снаряжението на работницитѣ ще бжде облекчено и мѣстата дето тѣ трѣбва да оставятъ оръжието и снаряжението, което не ще носятъ съ себе си.

Въ зависимостъ отъ обстановката опредѣля се въ всѣко подѣление пропорцията на хората, които могатъ временно да свалятъ снаряжението си за да починатъ.

Донесения.

756. Всѣки командиръ на часть или на подѣление изпраща на своя непосредственъ командиръ периодически донесения; освенъ това за всѣко важно събитие се донася веднага.

Снабдяване.

757. Движенията по снабдяването се уреждатъ, като се взематъ предвидъ наблюденията за обезпокоителнитѣ огньовете на противника. Снабдяването се извършва по взводно или по ротно.

Отнасятъ се назадъ предмети, които могатъ да се използватъ: въоръжението на убититѣ и на раненитѣ и изобщо, всички материали, които трѣбва да се предадатъ на офицера по снабдяването, за да бждатъ отвозени отъ полковитѣ обози.

Разпредѣлението на хранителнитѣ припаси се извършва въ мѣстото дето сж събрани походнитѣ или полскитѣ кухни, които често е възможно да се поставятъ на близко разстояние отъ първитѣ линии.

ОТДѢЛЪ IX.

Снабдяване съ бойни припаси.

Глава единствена.

Членъ 1.

Общи сведения.

758. Снабдяването съ бойни припаси е бойно действие; неговото непрекъснато действие трѣбва да бжде осигурено. По-малко е опасно то да се извършва нощемъ, отколкото денемъ; но ако положението изисква, то се извършва и денемъ, като се използва мѣстността и временитѣ утихвания на противниковия огънь.

759. Въ всички ешелони командиритѣ организирватъ и ръководятъ снабдяването съ бойни припаси.

Припаситѣ се закарватъ съ конни коли, съ товарни животни и, евентуално, съ камиони, колкото е възможно понапредъ, за да се намали до минимумъ носенето имъ на гърбъ отъ хората.

Пренасянето на бойнитѣ припаси предназначени за едно подѣление, следъ подвоза имъ, се извършва, доколкото е възможно, отъ хората на това подѣление.

Членъ 2.

Ешелониране на бойнитѣ припаси презъ време на боя.

760. *Водящитѣ боя подѣления* непосредствено разполагатъ:

— съ носими патрони въ хората; въ ротнитѣ коли — съ бомби и взривни вещества, които са разпредѣлять въ боя;

— съ бойни припаси, возени въ колитѣ на картечнитѣ роти и на придружаващитѣ машини.

По-назадъ, бойни припаси и взривни вещества отъ всѣкакъвъ видъ се пренасятъ:

- отъ колитѣ на полковия боенъ обозъ:
- отъ взвода за пехотни бойни припаси на дивизията.

Членъ 3.

Снабдителенъ личенъ съставъ.

761. Снабдяването се ръководи отъ офицери и подофицери натоварени постоянно съ тази служба или опредѣлени въ случай на нужда (№ 763 до 769); тѣ разполагатъ:

— съ личенъ съставъ, опредѣленъ да кара колитѣ съ бойни припаси и за интендантскитѣ служби;

— съ подѣления или съ елементи, чийто брой и значение се мѣни споредъ обстоятелствата и които при нужда предварително се взематъ отъ резервитѣ на полка или на дружината за снабдяването на вкаранитѣ въ боя войски, включително до ротата; тази последната сама съ свои средства извършва снабдяването на своитѣ подѣления.

Хората опредѣлени да носятъ бойнитѣ припаси се освобождаватъ, въ мѣрката на възможното, отъ тѣхното снаряжение.

Членъ 4.

Функциониране на снабдяването.

762. Щомъ като полкътъ се вкара въ боя, полковиятъ командиръ организира снабдяването между дивизиония взводъ за пехотни бойни припаси и бойната линия.

Бойнитѣ припаси трѣбва да се изпращатъ, при поискване, на дружинитѣ командири и на ротнитѣ командири; длъжностъ на последнитѣ е да ги изпращатъ напредъ.

Полкъ.

763. Полковиятъ командиръ *опредѣля предавателното мѣсто за бойни припаси*, дето дивизионния взводъ ще предаде возимитѣ припаси; той опредѣля мѣстостоеенето на полковия боенъ обозъ, *оситѣ на снабдяването и снабдителнитѣ мѣста* (близо до команднитѣ мѣста) на дружинитѣ.

Службата се ръководи отъ началникъ щаба на полка и изпълнява отъ поручика, натоваренъ съ снабдяването, който разполага съ помощници — подофицери и войници отъ нестроевата рота.

Своевременно поручикътъ натоваренъ съ снабдяването разузнава и при нужда опредѣля оситѣ на снабдяването между дивизионното предавателно мѣсто за полка, бойния обозъ на полка и дружиннитѣ снабдителни мѣста.

Щомъ като въ полка се получи искане за бойни припаси отъ една дружина, то се предава на полковиятъ боенъ обозъ. Поручикътъ натоваренъ съ снабдяването веднага изпраща необходимитѣ коли съ бойни припаси въ снабдителното мѣсто за тази дружина. Той изпраща назадъ празнитѣ коли на групи, за да бждатъ натоварени съ бойни припаси отъ дивизионното предавателно мѣсто, като опредѣля количеството и вида на припаситѣ, които тѣ трѣбва да получатъ.

Дружина.

764. Снабдяването се извършва съгласно заповѣдитѣ на дружинния командиръ, подъ ръководството на неговия адютантъ, подмогнатъ отъ фелдфебеля, началникъ на снабдителното отдѣление.

Дружинниятъ командиръ избира *скрито снабдително мѣсто* за дружината, което да има лесна свръзка съ командното му мѣсто. Адютантътъ разузнава подстъпитѣ, които водятъ къмъ *снабдителнитѣ мѣста* за пехотни роти и *предавателнитѣ мѣста* за колитѣ на полковия боенъ обозъ, когато мѣстносттата позволява тѣ да бждатъ закарани напредъ предъ дружинното снабдително мѣсто.

Той организира пренасянето на бойнитѣ припаси между дружинното снабдително мѣсто (или по изключение между предавателното мѣсто) и ротнитѣ снабдителни мѣста.

Той също осигурява пренасянето между предавателното мѣсто за дружината и дружинното снабдително мѣсто, въ случай когато колитѣ на бойния обозъ не могатъ да отидатъ тамъ.

За тази целъ той използва подѣления предварително отдѣлени отъ резерва на дружината, когато не се предвижда незабавното вкарване въ боя на тази последната. Въ противенъ случай дружинниятъ командиръ за тая целъ иска подѣления отъ резерва на полка или отъ работническитѣ команди, евентуално дадени въ разпореждане на полка.

765. Снабдяването на дружината става по искане на дружинния командиръ, изпратено до полковия командиръ, въ което се посочватъ бойнитѣ припаси необходими за пехотнитѣ роти, за картечнитѣ роти и евентуално за подѣленията отъ придружаващи машини, придадени къмъ дружината.

Рота.

766. Снабдяването въ ротата се извършва отъ фелдфебеля — командиръ на командния взводъ, съобразно указанията на ротния командиръ, който опредѣля ротното *снабдително мѣсто*; отъ последното трѣбва да има удобни свръзки съ командното мѣсто на ротния командиръ.

767. **Пехотна рота.** Дружинният командиръ изпраща бойни припаси на ротата по искане на ротния командиръ или по свой починъ, когато той счита, че е необходимо.

Ротниятъ командиръ донася на дружинния командиръ щомъ като пресмѣтне, че неговата рота е изразходва половината отъ бойнитѣ си припаси.

Той опредѣля моментитѣ, когато ще трѣбва да снабдяватъ водящитѣ бой взводове; използва всички благоприятни обстоятелства, за да премѣсти първоначал избраното снабдително мѣсто по-близко до огнената линия.

Въ всѣки взводъ, щомъ като снабдяването стане необходимо, взводниятъ командиръ назначава група снабдители като взима хора отъ отдѣленията.

Снабдителитѣ, по правило, се командуватъ отъ ефратора V. В.; тѣ отиватъ до снабдителното мѣсто на рота и пренасятъ припаситѣ на отдѣленията.

768. **Картечна рота.** Ротниятъ командиръ на картечната рота опредѣля посокитѣ, които водятъ отъ снабдителното мѣсто на дружината къмъ бойния обозъ на рота или направо къмъ излѣзлитѣ на позиция взводове, ка организира разтоваряването и пренасянето. За тази целъ необходимо е въ дружинното снабдително мѣсто да има необходимия личенъ съставъ.

Колитѣ съ патрони за картечницитѣ предаватъ припаситѣ въ бойния обозъ въ снабдителното мѣсто на рота или близо до позицията на картечницитѣ, въ зависимост отъ мѣрките взети отъ ротния командиръ.

Снабдителитѣ (отъ прислугата на картечницитѣ) осгуряватъ, ако е нужно, снабдяването, като се почне отъ снабдителното мѣсто на ротата. Тѣ донасятъ пълнитѣ съдъчета чакъ до картечницитѣ и занасятъ празднитѣ.

Когато единъ картеченъ взводъ или едно картечно отдѣление е дадено временно въ разпореждане на една пехотна рота, снабдяването извършва прислугата — снабдители, като взема припаси отъ снабдителното мѣсто на ротната рота. Ротниятъ командиръ на картечната рота осгурява пренасянето на припаситѣ до снабдителното мѣсто тази рота чрезъ организирания отъ дружинния командиръ подвозъ за придаденитѣ подѣления.

769. **Рота придружаващи машини.**

Снабдяването на придаденитѣ къмъ дружината подѣления отъ тая рота се извършва споредъ правилата дадени за картечната рота; то се извършва посредствомъ коли съ бойни припаси отъ бойния обозъ на дружината и коли на придружаващитѣ машини.

Командирътъ на придаденото подѣление опредѣля мястото за разтоварване по възможност по-близо до позицията. Снабдяването се довършва отъ прислугата — снабдители, съ носене снарядитѣ на ръце.

Членъ 5.

Дейность на една група снабдители.

770. Подофицерътъ опредѣленъ да командува група снабдители получава всички сведения относно мѣстата, дето той трѣбва да заведе и да върне назадъ групата и пътя, който ще следва на отиване и връщане.

При получаването на бойнитѣ припаси той провѣрява дали тѣ сж отъ искания видъ; раздѣля ги на товари удобни за носене; разпредѣля последнитѣ между хората, като избѣгва смѣсванията на видоветѣ бойни припаси.

Снабдителитѣ се движатъ, изобщо, въ колона по единъ; тѣхниятъ началникъ се движи задъ колоната като поставя на чело водачъ, който добре познава посоката за движение. Ако има ненатоварени войници или подофицери, той ги използва, за да поддържатъ реда или да замѣстятъ раненитѣ. Движението се извършва като се използва мѣстността и временнитѣ утихвания на противниковия огънь.

771. Когато единъ подофицеръ командува група снабдители назначена да снабди друго подѣление, а не неговото, той връчва на командира на това подѣление бележка, въ която сж отбелѣзани вида и количеството на припаситѣ.

Членъ 6.

Различни указания.

772. Правилата за дейността по снабдяването съ бойни припаси се прилагатъ както при нападателния, тъй и при отбранителния бой.

При нападателния бой длъжностъ е на съответнитѣ командири своевременно да отправятъ и изнасятъ напредъ бойнитѣ обози, дружиннитѣ и ротни снабдителни мѣста и мѣстата за предаване на возимитѣ бойни припаси. Движението винаги ставатъ по снабдителнитѣ оси.

При отбранителенъ бой снабдяването съ бойни припаси се улеснява чрезъ създаване на депа близо до команднитѣ мѣста на полка, дружината и ротата и чрезъ направа, ако стоението върху позицията се продължи, на ниши съ бойни припаси близо до огневитѣ мѣста на автоматичнитѣ оръжия.

773. Снабдяването, когато е добре осигурено, дава възможност на водящитѣ бой подѣления да поддържатъ на най-високата степенъ силата на необходимия въ различнитѣ случаи огънь. При все това, правилния ходъ на снабдяването може да бжде нарушено вследствие случайноститѣ и непредвиденитѣ обстоятелства на боя. Командиритѣ трѣбва

да взематъ винаги мърки, които да отстранятъ неблагоприятнитѣ последици чрезъ:

- взимане бойни припаси отъ убититѣ и раненитѣ.
- засилване на снабдяването нощемъ;
- непрекъснато попълване на изнесенитѣ напредъ депа.

Освенъ това, бойното другарство налага дългъ на подѣленията отъ всички родове войски да си помагатъ на бойното поле и по отношение предаване на бойни припаси.

Отъ друга страна трѣбва да се избѣгва разпиляването на припаситѣ. За тази цель:

— презъ време на движението напредъ съобщава се за снабдителнитѣ мѣста, които не сж били изчерпани и се отбелязватъ съ видимъ знакъ отъ снабдителитѣ, за да могатъ да се използватъ отъ войскитѣ, които следватъ;

— презъ време на отстъпателенъ бой трѣбва да се изтеглятъ всички припаси.

Членъ 7.

Снабдяване чрезъ механически сръдства. *)

774. Указанията дадени за снабдяването съ конни коли се прилагатъ и въ случай когато пехотнитѣ части разполагатъ съ специални автомобилни коли. Скоростъта и слабата видимостъ на автомобилнитѣ коли позволява да бждатъ изпращани повече напредъ отколкото коннитѣ и да се опрѣделятъ пунктоветѣ за разтоварване по-близо до огневия ешелонъ на пехотнитѣ роти и излѣзлитѣ на позиция картечни подѣления и придружаващи машини.

Освенъ това, употребата на механически сръдства ще осигури на подвоза по-голѣма подвижностъ и по-голѣмъ рандеманъ, като се намали натрупването на многото бойни и уязвимостъта имъ, обози

Най разпространенъ типъ съкратенъ щатъ на пехотенъ полкъ въ военно време*).

Части, подѣления, к-ри.	Органи за командване.	Бойни единици.
Полкъ к-ръ на полка— полковникъ	Щабъ и взводъ за командване.	3 дружини 1 рота придружаващи машини**)
Щабъ на полка — Н-къ щабъ — майоръ	Офицери отъ щабъ на полка. Офицеръ за свръзка съ дивиз. пехота Н-къ на сан. служба — лѣкаръ, майоръ или капитанъ.	
Взводъ за командване. — Н-къ на свръзкитѣ — поручикъ.	1-о отдѣление (щабъ): писари, колоездачи, водачи подофицери за свръзка съ дружинитѣ. 2-о отдѣление (за свръзка и разузнаване): телефонисти, радиотелеграфисти, сигналисти, гължбари, наблюдатели, колоездачи, мотоциклетисти.	
Коненъ взводъ К-ръ на взвода — поручикъ.		1 коненъ взв.: подоф. и } 6 канд. под. } конници 19
Нестроева рота — К-ръ на ротата — капитанъ.	1-и взводъ (щабъ на ротата): ковчежникъ, счетоводители, готвачи, шивачи, общари, бръснари, колоездачи, водачи. 3-и взводъ (майстерови) — к-ръ поручикъ; хлѣббари, пощальони, ковачи, ветеринари, седлари, оржжейници, колари, желѣзари, водачи.	2-и взводъ (пионери) поручикъ, фелдфебелъ, работници, водачи.

*) № 2, 3, 4, 5 отъ I ч. на пехотния правилникъ.

***) Полкътъ разполага още съ допълняюща рота въ дивизионния пунктъ за обучение.

*) Въпросъ за проучване.

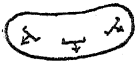

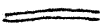

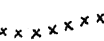

	4-и взводъ (снабдителенъ) — к-ръ поручикъ водачи. 5-и взводъ (санитаренъ): капелмейсторъ и помощника му барабанчикъ, аптекаръ, зжболѣкъръ, фелдшери, колоездачи, носачи (музиканти), водачи.	
Рота придружаващи машини — капитанъ	Взводъ за командване: фелдфебель, войници за свръзка, колоездачи, счетоводителъ, ефрейторъ, готвачи, шивачи и пр. обозенъ подофицеръ водачи	1-и взв.: (орждия 37 мм.) — поручикъ, подофицеръ-помощникъ, войници за свръзка, 3 орждия; 2-и взв.: мортири за придружаване, поручикъ, подофицеръ, помощникъ, войници за свръзка, 3 отдѣления по 2 мортири
	Дружина	
Дружина к-ръ — майоръ	Адютантъ, лѣкаръ — поручикъ или подпоручикъ взводъ за командване 1-о отдѣл. (свързочно): 1 фелдфебель — к-ръ на отдѣлението 1 ефрейторъ 1 подофицеръ-разузнавачъ 1 ефр. и 5 телефонисти 1 ефр. 3 радиотелеграфисти 8 сигналисти и гължбари 4 наблюдатели 3 колоездачи 1 подоф., 3 редници — писари 3 водачи	3 пех. рота, 1 т. картеч. рота

	2-о отдѣление (майстерови): фелдфебель хлѣбари, готвачи, водачи 3-о отдѣление (санитарно): помощникъ лѣкаръ, фелдшери носачи, водачи. Команденъ резервъ: подофицери и ефрейтори.	
Пех. рота — капитанъ	Взводъ за командване: фелдфебель снабдителъ, к-ръ на взвода 1-о отдѣление (свързочно): 1 подофицеръ — к-ръ на отдѣление 1 подофицеръ — счетоводителъ 1 ефрейторъ ” 4 войници за свръзка (барабанчици и тржбачи) 1 колоездачъ 2 сигналисти 2 наблюдатели 2-о отдѣление (снабдително) 1 подоф. — счетоводителъ — к-ръ на отдѣление 1 ефрейторъ 4 готвачи 1 шивачъ 1 обушаръ 1 бръснарь 4 водачи	4 пех. взвода
Пех. взводъ — поручикъ или подпоручикъ на действаща служба или запаса; фелдфебель или помощникъ	1 подофицеръ 1 ефрейторъ V. Б. 1 войникъ за свръзка 1 наблюдатель	3 пех. отдѣления
Т. картеченъ взводъ — (както въ пех. взводъ.)	1 подофицеръ 1 ефрейторъ 1 войникъ за свръзка 1 телеметристъ	2 т. карт. отдѣления

Пех. отдѣление — подофицеръ	1 ефрейторъ	1 мѣрачъ 1 подносачъ 3 снабдители 1 старши стрелецъ 3 стрелци 1 бомбиеръ V. В.
Т. карт. отдѣл. — подофицеръ		2 ефр. — к-ри на картечни- цитѣ 2 мѣрачи 2 пом. мѣ- рачи 2 подносачи 2 снабди- тели 1 механикъ 3 водачи
Пех. орждие 37 мм. — подофицеръ		1 мѣрачъ 1 подавачъ 4 снабдители 1 водачъ
Отдѣл. мортири — подофицеръ		1 телеме- трисъ 2 ефр. к-ри на морти- ритѣ. 2 мѣрачи 2 подавачи 2 снабдители 2 } пиротех- ници 4 водачи

УСЛОВНИТЪ ЗНАЦИ*)

	к-ръ на полка (или ком. му мѣсто)
	„ „ дружина „
	„ пех. рота
	„ „ т. карт. рота
	„ пех. взводъ
	„ т. к. взводъ
	„ отдѣление ефрейторъ
	стрелецъ
	картечница (или мѣрача)
	подносачъ
	снабдитель
	старши стрелецъ
	стрелецъ
	бомбиеръ V. В.
	старши бомбиеръ
	органи за наблюдение, наблюдатель
	„ „ охрана (постъ, патруль)
	отдѣление или взводъ за командване
	войникъ за свръзка
	т. карт. отдѣление
	т. карт. взводъ
	пех. орждие
	мортирно отдѣление
	колоездачъ

- подѣление, командвано отъ своя к-ръ**)
- въ движение
- подѣление спрѣно или на позиция
- разездъ
- съ известно значение подѣление, което не е отъ състава на частъта (или участъка отъ мѣстността който, то заема.)
- неприятелска съпротива.
- участъкъ на неприятелска съпротива съ неопредѣлени сили.
- батарея отъ 4 орждия 75 мм.
- взводъ бойни кола (5 кола)
- секторъ за права стрелба на едно оржие или подѣление.
- секторъ за непрѣка стрелба на едно оржие или подѣление
- главна линия на съпротивителната позиция
- другитѣ линии въ вжтрешността на съп. позиция (линия на поддържането или на спирането)
- изкуствени препятствия
- ходове за съобщения
- бита площадъ
- скривалище за 1 взводъ

*) Чл. 2-и часть I на пех. правилникъ. Използуването на тѣзи условни знаци е задължително при крокита отъ всѣко естество.

***) Овалната фигура означава главната групировка на подѣлението, безъ да указва охранителнитѣ и свързочни органи отъ състава му.

Съдържание

ПЕХОТЕНЪ ПРАВИЛНИКЪ.

(Втора часть).

БОЙ.

ОТДѢЛЪ I.

Общи понятия за боя.

Глава I.

Нападение и отбрана.

Членъ единственъ стр. 3

Глава II.

Сражение.

Членъ единственъ 4

ОТДѢЛЪ II.

Общи сведения за пехотата.

Глава I.

Свойства на пехотата.

Членъ единственъ 7

Глава II.

Характерни качества на пехотнитѣ единици.

Членъ единственъ 9

Глава III.

Въоръжение на пехотата.

Членъ единственъ 10

Глава IV.

Пехотни инструменти.

Членъ 1. Инструменти 17
 Членъ 2. Взривни материали 18
 Членъ 3. Сигнални сръдства 18
 Членъ 4. Сръдства за противогазова охрана. 18

ОТДЪЛЪ III.

Взаимодействие между другитѣ родове войски
и пехотата.

Глава I.

Артилерия.

Чл. 1. Общи сведения	20
Чл. 2. Организация и важни свойства на артилер.	21
Чл. 3. Съдействие на артил. при нападателен бой	22
Чл. 4. Съдействие на артил. при отбранителен бой	29
Чл. 5. Длъжности на пехотата къмъ артилерията	30

Глава II.

Конница.

Чл. 1. Дивизионно разузнавателно отдѣление	31
Чл. 2. Полковия коненъ взводъ	33

Глава III.

Авиация.

Членъ единственъ	33
----------------------------	----

Глава IV.

Инженерни войски.

Членъ единственъ	34
----------------------------	----

ОТДЪЛЪ IV.

Елементи на пехотния бой.

Общи принципи.

Глава I.

Морални сили. — Началникъ. — Войски.

Чл. 1. Значение на моралнитѣ сили	36
Чл. 2. Качества на к-ра и на войската	37
Чл. 3. Влиянието на командира върху стойността на войскитѣ	38
Чл. 4. Длъжности въ боя.	39

Глава II.

Задача. — Решение. — Заповѣди.

Чл. единственъ	41
--------------------------	----

Глава III.

Свързка. — Сведения. — Наблюдение.

Свързочни сръдства.

Чл. 1. Свързка.	41
Чл. 2. Разузнаване	42

Чл. 3. Наблюдение	42
Чл. 4. Свързочни сръдства	44

Глава IV.

Огънь. — Движение. — Мѣстность.

Чл. 1. Огънь.	45
Чл. 2. Фланкиране	53
Чл. 3. Движение	56
Чл. 4. Мѣстность	56

Глава V.

Маневъръ. — Изненада. — Охрана на боя.

Запазване на съприкосновението.

Чл. 1. Маневъръ	58
Чл. 2. Изненада	59
Чл. 3. Охрана въ боя	60
Чл. 4. Запазване на съприкосновението	62

Глава VI.

Ешелониране. — Разпредѣляне войскитѣ по фронта. — По-
сока. — Подреджане въ първа линия.

Членъ 1. Ешелониране	63
Членъ 2. Разположение по фронта	63
Членъ 3. Посока	64
Членъ 4. Подравняване на фронта	65

Глава VII.

Резерви.

Членъ 1. Образуване и употреба на резервитѣ	66
Членъ 2. Усилване презъ време на боя. Зад- минаване. Смѣна.	68

Глава VIII.

Използуване на успѣха.

Членъ единственъ	69
----------------------------	----

Глава IX.

Снабдяване и евакуация.

Членъ единственъ	69
----------------------------	----

ОТДЪЛЪ V.

Физиономия на пехотния бой.

Глава I.

Нападателен бой.

Чл. 1. Общи сведения	70
Чл. 2. Приближаване	70
Чл. 3. Влизане въ съприкосновение	72
Чл. 4. Атака	74

Чл. 5. Заемане и запазване на завладѣнатa мѣстност	77
Чл. 6. Развитие на боя въ вжтрешността на противниковото разположение	78
Чл. 7. Използуване успѣха	79
Чл. 8. Случай на неуспѣхъ	80
Чл. 9. Бой прекжснатъ отъ нощѣта	80

Глава II.

Пробивъ на укрепенъ фронтъ.

Чл. 1. Общи сведения	81
Чл. 2. Приближаване	81
Чл. 3. Атака	82

Глава III.

Отбранителенъ бой

Чл. 1. Общи сведения	83
Чл. 2. Позиции	84
Чл. 3. Заповѣдъ за отбрана	85
Чл. 4. Разузнаване на мѣстността	86
Чл. 5. Огневи планъ	87
Чл. 6. Организация на мѣстността (укрепяване)	87
Чл. 7. Боенъ редъ	89
Чл. 8. Организация на командуването	89
Чл. 9. Ржководене на отбранителния бой	90
Чл. 10. Употрѣба на резервитъ	92
Чл. 11. Контъръ-атаки	92
Чл. 12. Мѣрки, които трѣбва да се взематъ презъ време на прекжсването на боя	93

Глава IV.

Отбранителенъ бой на силно укрепена позиция.

Членъ единственъ	94
------------------	----

Глава V.

Бой съ отстѣпление.

Членъ единственъ	97
------------------	----

Глава VI.

Отстѣпателенъ маневъръ. Прекратяване на боя.

Членъ единственъ	98
------------------	----

ОТДѢЛЪ VI.

Организация на бойното обучение.

Глава I.

Обучение на кадритъ.

Членъ единственъ	100
------------------	-----

Глава II.

Обучение на частитъ.

Чл. 1. Общи сведения	103
----------------------	-----

Чл. 2. Организация на бойнитъ упражнения	105
Чл. 3. Изпълнение на бойнитъ упражнения	107

ОТДѢЛЪ VII.

Войникътъ въ боя. Бой на пехотнитъ подѣления.

Глава I.

Чл. 1. Дейностъ на войника въ боя	112
Чл. 2. Методъ за практическо обучение	115
Чл. 3. Необходимо допълнение къмъ обучението на подофицеритъ специалисти	118

Глава II.

Бой на отдѣлението.

Чл. 1. Общи сведения	120
Чл. 2. Нападателенъ бой. Дейностъ на отдѣлѣния командиръ	121
Чл. 3. Отбранителенъ бой	126
Чл. 4. Бойни упражнения и методъ за практическо обучение	128

Глава III.

Бой на взвода.

Чл. 1. Общи сведения	132
Чл. 2. Нападателенъ бой. Дейностъ на взводния командиръ	132
Чл. 3. Отбранителенъ. Дейностъ на взводния командиръ	144
Чл. 4. Бойни упражнения и методи за практическо обучение	146

Глава IV.

Бой на ротата.

Чл. 1. Общи сведения	149
Чл. 2. Нападателенъ бой. Дейностъ на ротния командиръ	149
Чл. 3. Отбранителенъ бой. Дейностъ на ротния командиръ	160
Чл. 4. Бойни упражнения и методъ за практическо обучение	161

Глава V.

Бой на дружината.

Чл. 1. Общи сведения	164
Чл. 2. Нападателенъ бой	164
Чл. 3. Отбранителенъ бой. Дейностъ на дружинния командиръ	176
Чл. 4. Употрѣба на картечната рота	177
Чл. 5. Употрѣба на придружаващитъ машини	179
Чл. 6. Употрѣба на придружаващата артилерия и на бойнитъ коли	179

Чл. 7. Бойни упражнения и методъ за практическото обучение.	180
1. Съ дружината	182

Глава VI. Бой на полка.

Чл. 1. Общи сведения	184
Чл. 2. Нападателен бой. Дейност на полковия командиръ	184
Чл. 3. Отбранителен бой. Дейност на полковия командиръ	189
Чл. 4. Употрѣба на ротата придружаващи машини	190
Чл. 5. Бойни упражнения и практически методъ за обучението на полка	192
Чл. 6. Образецъ на оперативни заповѣди на полка	194

Глава VII.

Пехотата на дивизията въ боя.

Чл. 1. Дейност на командира на дивизионната пехота	199
Чл. 2. Боенъ редъ на пехотата	200

ОТДѢЛЪ VIII. Особени бойни случаи.

Глава I.

Бой съ бойни коли.

Чл. 1. Общи сведения	201
Чл. 2. Главни характерни свойства и дейности на бойнитъ коли	202
Чл. 3. Характерни свойства на различнитъ видове бойни коли	202
Чл. 4. Организация на подѣленията отъ бойната кола	204
Чл. 5. Условия за употрѣба на бойнитъ коли	205
Чл. 6. Взаимодействие на пехотата и бойнитъ коли	219
Чл. 7. Особени случаи за употрѣба на бойнитъ коли	214
Чл. 8. Бойни упражнения съ бойни коли и методъ за практическо обучение	216

Глава II.

Отбрана противъ бойни коли и аероплани.

Чл. 1. Отбрана противъ бойни коли	218
Чл. 2. Противовъздушна отбрана	219

Глава III.

Усилено разузнаване. Патрулни нападения.

Чл. 1. Усилени разузнавания	220
Чл. 2. Патрулни нападения	220

Глава IV.

Нощенъ бой.

Чл. 1. Общи сведения	221
Чл. 2. Нападателенъ нощенъ бой	222
Чл. 3. Отбранителенъ бой	223
Чл. 4. Бой въ мъгла и газирани участъци	224

Глава V.

Бой въ гора.

Чл. 1. Общи сведения	225
Чл. 2. Нападателенъ бой	225
Чл. 3. Отбранителенъ бой	227

Глава VI.

Бой въ заселища.

Чл. 1. Нападателенъ бой	228
Чл. 2. Отбранителенъ бой	230

Глава VII.

Преминаване на водно препятствие подъ огъня на противника

Членъ единственъ	231
----------------------------	-----

Глава VIII.

Бой въ планината.

Чл. 1. Общи сведения	233
Чл. 2. Нападателенъ бой	235
Чл. 3. Отбранителенъ бой	237

Глава IX.

Отбрана при позиционата война.

Членъ единственъ	238
----------------------------	-----

ОТДѢЛЪ IX.

Снабдяване съ бойни припаси.

Глава единствена.

Чл. 1. Общи сведения	243
Чл. 2. Ешелониране на бойнитъ припаси презъ време на боя	243
Чл. 3. Снабдителенъ личенъ съставъ	244
Чл. 4. Функциониране на снабдяването	244
Чл. 5. Дейност на една група снабдители	247
Чл. 6. Различни указания	247
Чл. 7. Снабдяване чрезъ механически срѣдства	248

По-важни печатни грѣшки.

стр.	редъ	отгоре	напечатано	да се чете
	4	отгоре	цели	сили
"	10	1 отдолу	и почти	и е почти
"	15	7 "	картечни	картечници
"	16	8 отгоре	полегатостъ	кривина
"	27	15 отдолу	стрелбат	стрелбата
"	32	14 отгоре	срещната за непрекжс- ната	срѣщната непрекжсната
"	43	5, 10, 11, 14, 15, 18 отгоре	наблюдателница	наблюдателно мѣсто
"	48	7 отдолу	групировка	форма
"	57	22 "	храбета	хребета
"	98	14 отгоре	отстѣпелния бой	боя съ отстѣпление
"	138	3 "	фронтъ	флангъ
"	142	10 "	предидятъ	предвидятъ
"	150	23 "	открито	неприкрито
"	199	14 "	Бележка	Забележка
"	225	11 "	затруднѣния	затруднение
"	225	12 отдолу	отровнитѣ газове	обривнитѣ газове